[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே] [1982 மார்ச் 16

உதாரணத்திற்காக, சொல்கிறேன்.

Ms. Chemical Labora ories Limited, Madras-86.

என்கிற நிறுவனத்திடமிருந்து சாம்பிள்ஸ் டிரா செய்திருக்கிறோம்.

Institute of Child Health and Hospital for Children, Egmore,

என்ற இடத்திலிருந்து சாம்பிள்ஸ் டிரா செய்திருக்கிறோம்.

Messrs. Spencer and Company Limited,

என்ற இடத்திலிருந்து சாம்பிள்ஸ் டிரா செய்திருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல,

M. Jayanthilal, Proprietor, Emson Products, No. 115, Nyniappan Naicken Street, Madras-3, M. Vimalchand Rathod, Proprietor, Messrs. Vimalchand Pharma,

என்ற இடங்களிலிருந்து டிரா செய்திருக்கிறோம். அதிலே, இரண்டு இடங்களிலே, Convicted under No. 898/80 dated,

1980ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 31ஆம் நாள் ஃபைன் ரூபாய் 200 போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, எவ்வளவு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்பதற்கு அடையாளமாக இதை நான் சொல்கிறேன்.

(8) வரவு-செலவுத் திட்டம், 1982-83—வாக்கெடுப்பு

கோரிக்கை எண் 17—கல்வி.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 17—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 2,90,78,59,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்."

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, செய்யார் வட்டத்தில், மாமண்டூரில், மேல்நிலைப் பள்ளிக்காக, அங்குள்ள மக்கள் பணம் கட்டியும், அதுபற்றி அரசு ஆரம்பிக்காதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 17—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 2,90,78,59,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்."

1982 மார்ச் 16]

திரு. உ. சுப்பிரமணியம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஐ.பி.எஸ்., ஐ.ஏ.எஸ்., போன்ற உயர்பதவிக்கான போட்டிகளில் தமிழ் மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்களில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் மிகக் குறைவான அளவில் தேர்வு பெறுவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

'' மானியக் கோரிக்கை எண். 17—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 2,90,78,59,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.''

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அனைத்து ஆசிரியர்களுக்கும் நேரடியாகவே சம்பளம் பட்டுவாடா செய்ய வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தைமொழிகிறேன்:—

'' மானியக் கோரிக்கை எண். 17—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 2,90,78,59,000இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.''

திரு. செ. சிவசாமி : துணைத் தலைவர் அவகர்ளே, கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள பள்ளிகளின் தரத்தை நகரப்பகுதிகளின் அளவுக்கு உயர்த்துவது சம்பந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

'' மானியக் கோரிக்கை எண். 17—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 2,90,78,59,000இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.''

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவைமுன் கல்வி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பு* வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் அதோடு வைக்கப்பட்ட திருத்தங்களையும் நான் படித்ததாக ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மன்றத்திலே வைத்திருக்கக்கூடிய இந்த கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்

*1103—1174 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப் பெற்று உள்ளது.

மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்விக்காக இந்த ஆண்டு இதனுடைய குறிப்பிலே சொல்லி இருப்பதைப்போல 1982-83ஆம் ஆண்டுக்கு 291 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். கல்வி என்பது மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். அவைகளுக்கு செலவு செய்வதை யாரும் வேண்டாம் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். ஒரு நாட்டினுடைய மதிப்பை அந்த நாட்டிலே ஓடுகிற ஆறுகளைக் கொண்டோ, இருக்கின்ற மலையைக் கொண்டோ யாரும் கணக்கிட மாட்டார்கள். அந்த நாட்டில் எவ்வளவு பேர்கள் கல்வியறிவு படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கில் எடுத்து, அந்த நாடு முன்னேறி இருக்கிறதா, பின்னேறி இருக்கிறதா என்று பார்ப்பார்கள். அந்த வகையிலே யாரும் கல்விக்கு செலவு செய்வதை குறையாக சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால், செலவு செய்கின்ற பணம் உள்ளபடியே கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தி இருக்கிறதா, கல்வியின் மேம்பாட்டுக்காக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைக் கூர்ந்துபார்க்கிறபோது, நாங்கள் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறோம், எவ்வளவு செலவிட்டுக் கட்டடங்கள் திறந்திருக்கிறோம் எவ்வளவு பள்ளிகளை திறந்திருக்கிறோம் பாரீர் என்று வேகமாகப் பேசினாலும் எந்த இலட்சியமும் அதை அடைந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இங்கே முதலிலே உயர்நிலைப்பள்ளிகள், மேல்நிலைப் பள்ளிகள் மற்றும் இருக்கின்ற ஆரம்பப் பள்ளிகள் என்பதற்கெல்லாம் நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்—ஒரு ஸ்டாட்டிஸ்ட்டிகல் ஆபீசருக்குத் தான் புரியும்—அவ்வளவு புள்ளி விவரங்களை நுழைத்து இருக்கிறார்கள். சுலபத்திலே யாரும் அன்டர்ஸ்டான்ட் பண்ண முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது.

நான் முதலாவதாக கல்வித் துறையோடு இணைந்த தமிழ் வளர்ச்சி பிரிவைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். தமிழ் வளர்ச்சிக்காக ஒரு அலுவலகம் செயல்பட்டுக்கொண்டிருப்பதாகச் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். இதிலே தமிழ்நாட்டு வரலாறு என்று ஒன்று, தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் தொல் பழங்காலத்தைப் பற்றிய முதல் தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. சங்க காலம் பற்றிய இரண்டாவது தொகுதி இரண்டு பகுதிகளாக விரைவில் வெளியிடப்படும் என்று இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே 52-வது பக்கத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டுக்கு ஒருங்கிணைந்த ஒரு வரலாறு தேவை. ஒவ்வொரு வரலாற்றுப் பேராசிரியரும் ஒவ்வொரு மாதிரியாக எழுதியிருக்கிறார்கள். அதை வெளிநாட்டுக்காரர்கள் படித்தால் அவர்களுக்கு குழப்பம்தான் மிஞ்சும். எனவே தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற தமிழாய்ந்த பெருமக்கள், வரலாற்றுப் பெருமை படைத்தவர்கள், இவர்களை எல்லாம் வைத்து ஒரு வல்லுநர் குழு நாங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே எங்கள் தலைவரால் உருவாக்கப்பட்டது. அப்படி உருவாக்கப்பட்ட அந்த வல்லுநர் குழுவில் டாக்டர் மு. வ. போன்ற பெரியவர்கள் எல்லாம் இருந்தார்கள். அப்போது தொல் பழங்கலைப் பற்றிய ஒரு நூல் முதலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே வெளியிடப்பட்டது.

அதற்குப் பிறகு 1975 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்ற கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு 1976, 1977, 1978 1979, 1980, 1981, 1982 ஆண்டுகள் வந்து போயின. அதிலே ஓராண்டு ஜனாதிபதி ஆட்சி போனால் கிட்டத்தட்ட 5½ ஆண்டு காலம் நீங்கள் ஆட்சியிலே இருந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் அந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்திலே வெளியிடப்பட்ட தொல்பழங்காலம் என்ற நூலைத் தவிர, இது வரையில் இரண்டாவது ஒரு வெளியீடு என் வரவில்லை. நாங்கள் தான் சொல்லி இருக்கிறோமே துரைமுருகா, விரைவில் வெளியிட்ப்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறோமே, விரைவில் என்றால் உங்களுக்குப் புரியவில்லையா, கூடிய சீக்கிரம் வரலாம் என்று சொல்லலாம் இந்த ஆண்டு இப்படி சொல்லி இருந்ததால் எனக்கு மாறுபட்ட கருத்தில் இலலை. ஆனால் எப்போது. இதோ நான் வைத்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கை 1979 ஆண்டின் மானியக் கோரிக்கை. அதிலே இந்த தமிழ்நாட்டு வரலாறு பற்றி நம்முடைய அமைச்சர் என்ன சொல்லி இருக்கிறார். 'தமிழ்நாட்டு வரலாற்றை ஆதாரபூர்வமாக எழுதுவதற்காக வல்லுநர் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆறு தொகுதிகளுடைய இவ்வரலாற்றில் இரண்டு தொகுதிகள் எழுதி முடிக்கப்பெற்றுள்ளன. தொன் பழங்காலத்தைப் பற்றிய முதல் தொகுதி ஏற்கனவே வெளியிடப்பட்டுவிட்டது. சங்ககாலம் பற்றிய இரண்டாவது தொகுதி விரைவில் வெளியிடப்படும். ஆகவே 1979 மானியக் கோரிக்கைகளில் சங்ககாலத்தைப் பற்றி ஒரு நூல் விரைவில் வெளியிடப்படும். 1979-லே தமிழ்நாட்டு வரலாற்றை ஆதாரபூர்வமாக எழுதுவதற்காக வல்லுநர் குழு அமைக்கப்படும் என்று பீடிகை எல்லாம் சொல்லி கடைசியிலே விரைவில் வரும் சங்ககாலம் பற்றிய நூல் என்று சொன்னார்கள்.

(முற்பகல் 11.10)

1979-லே நூல் வெளிவந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆனால் அதுபற்றிய குறிப்பு கூட குறைந்துபோய், இரண்டு வரியில் கொண்டுவந்து ''விரைவில் வெளியிடப்படும்'' என்று குறிப்

பிட்டிருக்கிறீர்கள். 1979-லேயும் 'விரைவில் வெளியிடப்படும்' என்று இருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலும் 'விரைவில் வெளியிடப்படும்' என்று இருக்கிறது. அதனுடைய வாசகத்திலே கூட மாற்றம் இல்லை. 'தொல் பழங்காலத்தைப்பற்றிய முதல் தொகுதி ஏற்கனவே வெளியிடப்பட்டுவிட்டது. சங்க காலம் பற்றிய இரண்டாவது தொகுதி விரைவில் வெளியிடப்படும். இது 1979 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் சொல்லப்பட்ட வாசகம். 'தொல் பழங்காலத்தைப் பற்றிய முதல் தொகுதி வெளியிடபட்டுள்ளது. சங்க காலம் பற்றிய இரண்டாவது தொகுதி இரண்டு பகுதிகளாக விரைவில் வெளியிடப்படும்''. இது இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வாசகம். ஆக, இந்த வாசகங்களிலே கூட மாற்றம் இல்லை. அப்படியே இருக்கிறது. இப்படி 1979-லேயிருந்து செய்து கொண்டிருக்கிறீர்களே தவிர அந்த வரலாற்று நூலை வெளியிட இந்த அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

அதைப்போன்று 'செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி' பற்றிய குறிப்பும் இருக்கிறது. செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் முதல் மடலத்தின் முதல்பகுதி-மொழியியலறிஞர் மறைந்த தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் தொகுத்தது விரைவில் வெளியிடப்படும் என்று இவ்வாண்டு அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எங்களுடைய கழக ஆட்சியிலே, கலைஞர் அவர்கள் காலத்திலே தமிழிலும் திராவிட மொழிகளிலும் சிறந்த அறிஞான தேவநேயப் பாவணர் அவர்களைத் தலைவராகப் போட்டு அந்தப் பனி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் பாவாணர் அவர்கள் இறந்துவிட்டார்கள்.

ஆனால் நான் உங்களைக் கேட்கிறேன். 1979-லே கூட ''தமிழிலும் திராவிட மொழிகளிலும் சிறந்த அறிஞரான திரு. ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகர முதலித் திட்ட இயக்குநராவார். இந்த அகரமுதலியைத் தொகுக்கும் பணியில அவர் முனைப்புடன் ஈடுபட்டுள்ளார். அவ்வகரமுதலி முழு விரிவு வாய்ந்ததாகவும் திட்டவட்டமானதாகவும் அமையும். அது 13 தொகுதிகளாக வெளிவரும். முதல் தொகுதியின் முதல் பகுதி விரைவில் வெளியிடப்படும்'' என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எப்பொது சொன்னீர்கள்? 1979-லே சொன்னீர்கள். இப்போது 1982. இந்த மானியக் கோரிக்கையில் என்ன சொல்கிறீர்கள்? ''முதல் பகுதியின் முதல் தொகுதி விரைவில் வெளியிடப்படும். என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஈயடிச்சான் காப்பி அப்படியே இருக்கிறது. இதிலிருந்து பார்க்கிறபோது என்ன தெரிகிறது என்றால், நீங்கள் தமிழ் வளர்ச்சிக்கான எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதை ஒரு குற்றச்சாட்டாகவே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1982 மார்ச் 16] [திரு. துரை முருகன்]

இதற்கு அடுத்து வருகிறது மொழி பெயர்ப்புப் பணி, பிற மொழி நூல்களில் சிறந்தவற்றை தமிழில் வெளியிடுவதற்கும், அரிய தமிழ் இலக்கியங்களைப் பிற மொழிகளில் வெளியிடுவதற்குமான திட்டத்தின்கீழ் இதுவரை மொழிபெயர்ப்பு நூலகள் ஆறு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இரண்டு நூல்கள் விரைவில் வெளியாகும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நான் கேட்கிறேன் இதுவரையில் என்னென்ன புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டன. அந்த விரம் தரப்பட வேண்டாமா? எங்களுக்கு கிடைத்திருக்கிற தகவல் சரியானதா அல்லது அரசு கொடுக்கிற தகவல் சரியானதா என்று நாங்கள் பார்த்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமா? அதற்காகவாவது தமிழ் மொழியில் இன்னின்ன நூல்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன; தமிழ் மொழியிலுள்ள சிறந்த நூல்கள் இன்னின்ன, இன்னின்ன மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளவை என்ற விபரத்தை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தெரிவித்திருக்க வேண்டாமா?

எங்களுக்கு வருகிற செய்தி, இங்கிருந்து கல்கத்தாவுக்கு ஒருவரை அனுப்புகிறார்கள். கல்கத்தாவில போய் உட்கார்ந்து என்ன செய்கிறார்? கலீல்கிப்ரான் கவிதையை மொழிபெயர்க்கிறார். கலீல்கிப்ரான் கவிதை ஏற்கெனவே பலமுறை தமிழில் வெளிவந்துவிட்டது. போனபிறகு அவருக்கு என்ன வேலை? ஏற்கெனவே செய்த வேலையைத்தான் செத்திருக்கிறாரே தவிர வேறு என்ன செய்திருக்கிறார்? எனவே நான் அமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்களுக்கு வருகிற செய்தி உண்மையா அல்லது நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற செய்தி உண்மையா என்று இரண்டையும் ஒப்பு நோக்குதற்கு இந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. மதுரையில் நடந்த 5 ஆவது உலகத்தமிழ் மாநாடு பற்றிய அறிவிப்பு. உலகத்தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்று நிறுவப்பட்டு இருப்பதாகவும், 1982—83 ஆம் ஆண்டில் இதற்கு 105 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் எதற்காக ஆரம்பிக்கிறீர்கள் என்று நான் கேட்கவில்லை. அதனுடைய லட்சியங்கள் என்ன? என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள் என்றால் ''இந்த நிறுவனத்தில் தமிழ்மொழி வல்லுநர்கள் பணிபுரிவார்கள்.'' ஏற்கெனவே இருக்கிற தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் தமிழ் அறிஞர்கள் பணிபுரியவில்லையா என்றால் அதிலே 19 ஆராய்ச்சி அலுவலர்கள், 12 முழு நேர ஆராய்ச்சி மாணவர்கள், டாக்டர் பட்டம் பெற ஆய்வு நிகழ்த்தும் 38 பகுதிநேர மாணவர்கள் ஆகியோர் ஆராய்ச்சு பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர் வெளிநாட்டு மற்றும் பிற மாநில மாணவர்கள் 28 பேருக்கு இந்நிறுவனம் தமிழ் கற்றுக்கொடுத்திருக்கிறது. இதை எது செய்கிறது? உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி

நிறுவனம் செய்கிறது. ஆனால் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் செய்கிற இதே பணியைத்தான் இந்த உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் செய்கிறதா என்று நான் கேட்கிறேன்.

நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? இந்த நிறுவனத்திலே தமிழ் மொழி வல்லுநர்கள பணி புரிவார்கள். உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தமிழ் மொழி வல்லுநர் பணி புரியாமல் தெலுங்கு மொழி வல்லுநரா பணிபுரிவார் ?

இதற்கு ஒரு வரியை எழுதி இதற்கு 108 இலட்சம் ரூபாய் என்று சொல்கிறீர்கள். கேட்டால் என்ன செய்வது, அறிவித்து விட்டார் முதலமைச்சர் மாநாட்டிலே ஆகவே துவக்கி இருக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். காரணம் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே உங்களுக்கு இதிலே எல்லாம் நாட்டமே கிடையாது. தமிழ் வளர்ந்திருக்கின்றதா, தமிழ்மொழி வளர்ச்சி அடைந்திருக்கின்றதா ? அகர முதலி வந்திருக்கிறதா ? தொல் பழங்காலம் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றதா ? என்பதில் அக்கறை இல்லை. அந்த மொழியின் மேன்மை உங்களுக்கு புறிகின்றதா என்றால் அது இல்லை. ஏன் இல்லை? தமிழ் ஆய்ந்த தமிழ் மகன்தான் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராய் வருதல் வேண்டும் என்றான் பாரதிதாசன். ஆகவே அங்கேயே வராதபோது இதெல்லாம் எங்கே வரப்போகிறது? இந்தத் துறையிலேயும் கூடசலுகைகளைக் கொடுக்க நீங்கள் முற்படுகிறீர்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களின்கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பாலிடெக்னிக் ஒன்று துவக்க வேண்டும் என்றால் அதற்கு சர்க்கார் சில விதி முறைகள் வைத்து இருக்கின்றது. அப்படி ஒரு பாலிடெக்னிக்—

Polytechnic for Women at Thanjavur by the Periyar Maniammai Educational Society G.O. dated 13th May 1980.

1980–81 ஆம் ஆண்டு அன்னை மணியம்மையினுடைய எஜூகேஷனல் சொசைட்டி மூலமாக தஞ்சையிலே பெண்களுக்கான ஒரு பாலிடெக்னிக் துவக்கவேண்டும என்று சர்க்காரிடத்திலே விண்ணப்பிக்கிறார்கள். விண்ணப்பித்த பிறகு சர்க்கார் அதற்கு அனுமதி தருகின்றது எப்படி? 13—5—1980 அன்று ஒரு ஜி.ஓ. போடுகிறீர்கள். அதுலே எப்படி? டிராக்டர் ரெக்கமென்டேஷன் எல்லாம் பற்றிக் குறிப்பிட்டு கடைசியிலே ஒன்று போடுகிறார்கள். அதிலே இன்னின்ன நியதிகளை நீங்கள் புல்பில் பண்ணவேண்டும். என்று கூறப்படுகிறது. அதிலே ஒன்று.

The total non-recurring cost, capital cost of opening of the Private Polytechnic should be shared within the private management and the Government in the ratio of about 66 per cent i.e. 2/3 and about 33 per cent i.e. 1/3 respectively . . .

1982 மார்ச் 16] [திரு. துரைமுருகன்]

ஆகவே தனியார் ஒரு பாலிடெக்னிக் துவக்க வேண்டும் என்றால் அதிலே ஒரு கண்டிஷன் இருக்கின்றது. ரெக்கரிங் காஸ்ட் என்ற கேப்பிட்டல் காஸ்ட் அதாவது கட்டிடங்கள் கட்டுவது, மற்றவை இவைகளுக்கெல்லாம் சர்க்கார் எவ்வளவு தரும் என்றும் அந்த நிறுவனத்தை துவக்குகின்றவர்கள் எவ்வளவு தரவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு கண்டிஷன் போடுகிறார்கள் கிறார்கள். அதாவது பிரைவேட் மேனேஜ்மெண்டாக இருப்பவர்கள் 66 சதவீதம் தரவேண்டும். அதாவது மூன்றில் இரண்டு பகுதி தரவேண்டும். அரசாங்கம் மூன்றில் ஒரு பகுதி தரவேண்டும். அது எவ்வளவு என்றால் 33 சதவீதம். நானே கூட ஒரு நிறுவனத்தைத் துவக்குகிறேன் என்றால் அதற்கு நான் 66 சதவீதம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இதனை நீங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். பெரியம்மை எஜுகேஷனல்..................

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே பெரியார் நூற்றாண்டு விழா, மணியம்மை எஜுகேஷனல் சொசைட்டி.

திரு. துரைமுருகன் : சரி, பெரியார் நூற்றாண்டு விழாவை ஒட்டி 5 இலட்சம் ஒதுக்க வேண்டும். 50 ஏக்கர் நிலம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே போன்று குமாரபாளையத்திலே எஸ்.எஸ். எம். சுப்பிரமணியம் என்பவருடைய தந்தையாரோ, உறவினரோ எனக்குத் தெரியாது. எஸ். எஸ். மாரிச் செட்டியார் ட்ரஸ்ட் என்ற ஒரு டிரஸ்டை உருவாக்குகிறார்கள். அவர் என்ன சொல்கிறார்? குமாரபாளையத்திலே இன்ஸ்டிட்யூட் ஆஃப் டெக்னாலஜி ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று அவர் கேட்கிறார். அவர் கேட்டதற்கு சர்க்கார் அனுமதி அளிக்கின்றது. குமாரபாளையத்திலே எஸ்.எஸ்.எம் சுப்பிரமணியம் எஸ்.எஸ். மாரிச்செட்டியார் என்ற பெயரிலே அங்கே ஒரு பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிக்கின்ற காரணத்தால் நீங்கள் 66 சதவீதம் கேப்பிட்டல் காஸ்ட் தரவேண்டும். என்றும் சர்க்கார் 33 சதவீதம் தரும் என்றும் சர்க்கார் ஒரு ஆர்டர் போடுகின்றது. 17–7–1979 ஆம் தேதி அந்த ஜி.ஓ. எண் 1236. அதற்குப் பிறகு என்ன நடக்கின்றது எஸ்.எஸ்.எம். சுப்பிரமணியம் சர்க்காருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுகிறார். அந்தக் கடிதத்திலே என்னென்ன எழுதப்பட்டிருக்கின்றது என்ற அந்த வாசகங்கள் இந்த ஜி.ஓ.விலே இல்லை. இந்த ஜி.ஓ. வினுடைய எண்.1233 தேதி 5–7–80.

Government—Technical Education—Institution of Textile Techhology at Kumarapalayam, Salem Border—Share of expenditure between the Management and Government—revised orders—Issued.

ஆகவே போட்ட ஆர்டரை மறுபரிசீலனை செய்து ஆர்டர் போடுகிறீர்கள். அது என்ன ஆர்டர்? ஒரு தனியார் பாலிடெக்னிக் ஆரம்பித்தால் அவர்கள் 66 சதவீதம் தர வேண்டும், சர்க்கார் 33 சதவீதம் தரவேண்டும் டோட்டல் காஸ்டிலே என்ற அந்த நிலையை மாற்றுகிறார்கள். எப்படி? ஏற்கனவே போட்ட ஆர்டரை மாற்றி மாடிஃபிகேஷன் ஆர்டர் போடுகிறீர்கள்.

". . . in the modification of the order, the Government direct that the total non-recurring cost on opening of the Institute should be shared between the Management, S. S. Mari Chettyar Trust, Kumarapalayam and the Government in the ratio of 25 per cent and 75 per cent respectively as a Special case . . ."

(முற்பகல் 11.20)

அதை எப்படி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டால், மாரி செட்டியார் 25 சதவீதம் கேப்பிடல் காஸ்டுக்காக கொடுக்கவேண்டும், சர்க்கார் 75 சதவீதம் போடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். என்ன காரணம் என்ன அதற்குச் சர்க்கார் சொல்கிறது.

"The pattern of sharing of non-recurring expenditure ordered in this case is a concession extended to S. S. Mari Chetty Trust, Kumarapalayam for special reasons and should under no circumstances be taken as a precedent."

ஆகவே, எஸ்.எஸ்.எம் மாரி செட்டியாருடைய அந்த டிரஸ்டுக்கு மட்டும்தான் ஸ்பெஷல் கன்செஷனாக தருகிறோம். ஆனால் அதே மாதிரி யாராவது வேறு ஒருவர் அப்ளை பண்ணி அதைப்போலவே மாற்றி அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டால் தருவீர்களா? மாட்டீர்கள் ஏன் தர மாட்டீர்கள்? இந்தச் சலுகை ஃப்ரீசிடென்டாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட மாட்டாது. முன்மாதிரியாக எடுத்துக் கொள்ளப்படமாட்டது. ஒரே ஒரு கன்சஷன் தான். இந்த சர்க்கார் தருகிற ஒரே ஒரு சலுகை சிறப்புத் தள்ளுபடி என்று சோவாப்டெக்சில் போடுகிறார்களே அது போன்று ஒரே ஒரு சிறப்புச் சலுகை இது ஒன்றுதான். சரியான சலுகை எஸ்.எஸ்.எம்.சுப்பிரமணியத்திற்கு தரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி என்ன செய்தார் இவர்? என்ன ரீசன்? என்ன சர்க்கம்ஸ்டென்ஸ்? உப்புச் சத்தியாகிரகத்திலே உதைபட்டு, ஆகஸ்ட் சத்தியாகிரகத்திலே அடி வாங்கி, எரவாடா சிறையில் இருந்து வாடி, தண்டியாத்திரை நடத்தி, தடியடி வாங்கியவர்களா? அல்லது திராவிட பாரம்பரியத்திலே மும்மொழிப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே சிறை சென்றவர்களா? எதற்காக அவருக்கு இந்தச் சலுகை? ஒரு பெரிய தேசத் தியாகியாக இருந்தால்கூட

அவருக்கு சர்க்கார் 75 சதவீதம் கொடுத்து, அவர்களிடத்திலே 25 சதவீதம் வாங்குவதில் நியாயம் இருக்கலாம். ஆனால் ஒரு தனி மனிதனுக்காக இந்த சர்க்கார் சலுகைகாட்ட வேண்டிய அவசியம் என்ன? மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இல்லை? இருந்தால் சொல்வார்கள் தம்பி உனக்குத் தெரியாதா எஸ்.எஸ்.எம். சுப்பிரமணியத்தை, நாமெல்லாம் ஒன்றாக இருந்த காலத்தில் (மணியடிக்கப்பெற்றது) (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிடுபவர்கள் இந்த அவையிலே இல்லை. அவையிலே இல்லாதவர்களைப் பற்றி பேசக்கூடாது என்ற மரபு இருக்கிறது. அந்த மரபை ஒட்டிப் பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எரவாடு சிறைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் போகவில்லை, நானும் போகவில்லை. (குறுக்கீடு) மும்மொழிப்போராட்டத்தில் நானும் தான் சிறை சென்றிருக்கிறேன். ஆகவே, தகுந்த விளக்கத்தைப் பற விரும்பினால் பிரச்னையைப் பற்றி மட்டும் பேசலாம். விளக்கம் பெறவேண்டும் என்கிற உணர்வோடு பிரச்சனைகளை சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

திரு. சி. கோபால் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் முன் மொழிந்திருக்கிற கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உயர்நிலைக் கல்வித் திட்டம் பற்றி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அறிய கருத்துக்களை நான் இந்த நேரத்திலே இம்மன்றத்தில் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

நம்முடைய தானைத் தலவர் பேரறிஞர் அவர்கள் அண்ணா ஒரு முறை ஜப்பானுக்குச் சென்றுவிட்டு, சென்னக்கு வந்த நேரத்திலே சொன்னார்கள். ''நான் ஜப்பான் நாட்டுக்கு போனேன். அங்கே எரிமலைகள் பூகம்பங்கள் எல்லாம் சர்வ சாதாரணம் என்றாலும் ஜப்பான் நாட்டு மக்கள் வளம் மிக்க வாழ்வை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜப்பான் நாட்டு மக்கள் உலகத்திலேயே பொருளாதார வளர்ச்சியிலே முற்போக்காக இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு உள்ள அறிவும் ஆர்வமும் ஆற்றலும் தான்'' என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. சி. கோபால்] [1982 மார்ச் 16

மக்களுடைய அறிவும் ஆற்றலும் பொருளாதாரத்தில் நல்ல வளர்ச்சியை வளர்க்க வேண்டிய நிலைமையும் வேண்டும் என்று சொன்னால் மக்களுக்கு தேவைப்படுகிற ஒரு நல்ல ஆயுதம், வலிமமிக்க ஆயுதம் கல்வித் துறை தான் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டை ஒரு ஜப்பான் நாடாகவோ அல்லது ஜெர்மனி நாடாகவோ நான் பார்க்க வேண்டும் என்று எண்ணம் எனக்கு இருக்கிறது என்கிற வார்த்தையை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நினைவிலே வைத்துக் கொண்டுதான், உயர் நிலைக்கல்வித் திட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும். தொழிற்கல்விகள் எல்லாம் உயர்நிலைப்பள்ளியின் அளவிலேயே கொண்டு வரவேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல திட்டத்தை, ஒரு மறுமலர்ச்சியை, கல்வித் துறையில் ஏற்படுத்தியது எங்களுடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு தான் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திட்டத்திற்காக, அவர்கடைய எண்ணங்களுக்காக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற இன்றைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு தான் கல்வியில் மறுமலர்ச்சி வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காக செலவு செய்யப்படுகிற ஒரு துறையாக கல்வித் துறை இருந்தாலும் கூட 1982–83ம் ஆண்டில் மொத்த வருவாய்த் தொகையில் ஏறக்குறைய கல்விக்காக என்று 318 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய இந்த அரசு இருக்கிறது. கல்விக்காக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கொள்கைக்காக நாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் எங்கள் ஆட்சியில் கல்வித்துறையில் ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புவதெல்லாம், 1973–74ஆம் ஆண்டில், 1974–75-ஆம் ஆண்டில் தமிழகத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்தவர்கள் யார் என்பது தமிழக மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

1973–74ஆம் ஆண்டில் கல்விக்காக ஒதுக்கிய தொகை 160 கோடி ரூபாயாகும். 1974–75ல் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 140 கோடி. ஆனால் இன்றைய அரசு ஒரு நாட்டின் வளம் பற்றி மற்றவர்களுக்குத் தெரிய வேண்டுமென்று சொன்னால், முக்கியமாக கல்வித் துறையில் முன்னேற்றம் அடையவேண்டும், நம் சமுதாயம் நல்ல முறையில் உருவாக வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருப்பதால் இன்றைக்கு ஆண்டு கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு 318 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறது, எப்படிபட்ட நிலைமைகள் இருந்தாலும் என்பதை பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

அதே போல் 1982—83ஆம் ஆண்டு 1000 இடைநிலை ஆசிரியர்கள் பதவிகளை, நடுநிலைப்பள்ளிகளிலும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் சேர்த்து 150 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் பதவிகளை நடுநிலைப்பள்ளிகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளைச் சேர்த்து 500 தமிழ் ஆசிரியர்கள் பதவிகளையும், உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் 50 தலைமை ஆசிரியர்கள் பதவிகளையும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 300 ஆசிரியப் பதவிகளையும் ஏற்படுத்த இருக்கின்றன. நடுநிலை பள்ளிகளில் உள்ள தொழில் பகுதிகளைக் கூட முக்கிய பகுதிகளாக உயர்த்தக்கூடிய ஒரு நிலைமை இந்த அரசு உருவாக்கி இருக்கிறது. ஆக, நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்கிட, எதிர்காலத்தில் எதிர்கால சமுதாயத்தை மேம்படுத்த, ஒரு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு அரசாக இந்த அரசு இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல பெருமைப்படுகிறேன்.

நம் தமிழ்நாட்டின் பண்பாட்டின்படி தமிழகத்தில் உள்ள பெரியவர்கள் எல்லாம் பேசுவது உண்டு. ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா என்று சொல்வார்கள். இளமையில் கல் என்று சொல்வார்கள். அந்தக் கருத்திற்கு, அந்தப் பண்பாட்டு, தத்துவத்திற்கு ஒரு உணர்வு கொடுக்க வேண்டும், அதற்கு உயிர் ஊட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் தான், தாய் மடியில் வைத்து தாலாட்டுவதுபோல், இளம் சிறார்களுக்கு நல்லதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தில் உண்மை நிலையை உணர்ந்து இந்த அரசு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசுதான் முதன்முறையாக 1982—83ல் இளம் சிறார்களுக்காக அவர்களின் கல்விக்கென பெரிய அளவில் ஒரு திட்டத்தை வகுத்து அதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்க இருக்கிறது என்று சொல்கிற போது இதைப் பாராட்டாதவர்கள் பாராட்டுவதற்கு பக்குவம் பெறாதவர்கள், பாராட்டுகிற மனப்பான்மை வராதவர்கள், நிச்சயமாக தமிழர்களாக இருக்க முடியாது என்பதைமட்டும் இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

1973—74ம் ஆண்டில் 6 வயது முதல் 11 வயது வரை உள்ள மாணவர்கள், பள்ளிக்குச் சென்றுகொண்டிருந்த மாணவர்களின் நின்றுவிட்டவர்கள் எண்ணிக்கை 51 சதவீதம் ஆக இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை 1980—81ல் அப்படி 5 வயது முதல் 11 வயது வரை பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் செல்கிறவர்களில் நின்றுவிடுகிறவர்களை பள்ளிக்குக் கொண்டு வந்து நாளைய சமுதாயம் நல்ல முறையில் உருவாக அவர்களும் வாழ வேண்டும் இந்தச் சமுதாயமும் வாழ வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தில் கல்வி புகட்ட 51 சதவீதம் ஆக இருந்ததை 30 சதவீதம் ஆகக் குறைந்துக் கொண்டு வந்திருக்கிற பெருமை இன்றுள்ள தமிழக அரசைச் சாரும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. சி. கோபால்] [1982 மார்ச் 16

(முற்பகல் 11.30)

அது மட்டுமல்ல. சுதந்திரமடைந்த இந்த இந்திய நாட்டிலே, 60 கோடி மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த முதாயத்திலே ஏறக்குறைய 40 கோடி மக்கள் எழுத்தறிவு இல்லாமல இன்றும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். என்கிற எண்ணிக்கை இருக்கிறது, ஆனால், தமிழகத்லதைப் பொறுத்த வரையில், எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்கள் எண்ணிக்கை உயர்ந்து கொண்டிருக்கும் இன்று, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே தமிழகம் இரண்டாவது என்கின்ற நிலைமையில், எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தி தந்திருக்கின்ற நிலைமையை இப்போது ஆண்டு கொண்டிருக்கின்ற புரட்சித் தலைவர் அரசுதான் செய்திருக்கிறது என்பதை தான் இந்த நேரத்திலே இங்கே தெரிவித்து கொள்வதிலே பெருமையடைகிறேன்.

விஞ்ஞான அறிவு வளர்ந்தால்தான், ஒரு நாடு முன்னேற முடியும் என்ற கருத்தை இங்கே யாரும் மறுக்க முடியாது. அந்த வகையிலேதான் 1982–83ஆம் ஆண்டிலே 25 உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு ஆய்வுக் கூடம் அமைப்பதற்காக ஒவ்வொரு உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் ஒரு ஆய்வுக்கூடத்தை, அமைக்கவேண்டுமென்று, ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 80,000 ஒதுக்கப்பட்டு, விஞ்ஞான அறிவு வளரவேண்டும், உயர்நிலை மட்டத்திலேயே மாணவர்களுக்கு விஞ்ஞான அறிவைப் புகட்ட வேண்டுமென்ற ஒரு தத்துவத்தின் அடிப்படையிலே இந்த நிதியை ஒதுக்கியிருப்பது ஒரு வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும்.

ஊராட்சி ஒன்றிய தொடக்கப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றி வந்த ஆசிரியர்கள், அடிப்படை ஊழியர்கள் ஆகியோர் 1–6–1981 முதல் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்பெற்றார்கள். அதற்காக இந்த தமிழக அரசை உண்மையிலேயே நல்ல உள்ளம் கொண்டவர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால், ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிக்கூடங்கள் அனைத்தும், அந்தப் பொறுப்பு முழுவதும் பள்ளிக் கல்வித் துறைக்கு மாற்றப்பட்டது. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும், ஒரு உதவி கல்வி அலுவலர் என்ற வகையிலே 366 உதவி கல்வி அலுவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டு, கல்வித் துறை முன்னேற வேண்டும் என்கிற முறையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி, மாணவர்கள் அறிவை நல்லமுறையிலே பக்குவப்படுத்த வேண்டும், அப்படி இயங்கி வரவேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல எண்ணத்தோடு. உருவாக்கி, இந்த முயற்சி செய்யப்பட்டாலும், அப்படி ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தியிருந்தாலும்கூட, இன்றைய நிலைமையிலே சில இடங்களிலே முன்பெல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே, அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் ஆணையாளரிடம் இந்தப் பொறுப்பு விடப்பட்டிருந்ததால், அப்போது அந்த

ஆணையாளர் அவர்களுக்கு வாகன வசதி கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதனால், அன்றைய நிலைமையிலே ஆசிரியர்கள் எல்லாம் அந்த ஆணையாளர் திடீரென்று எப்போது வேண்டுமானாலும், எந்த நேரத்திலும் வரலாம் என்ற ஒரு அச்ச உணர்வைக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இன்றைய நிலைமையில், நாம் ஒரு நல்ல நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தாலும் கூட, இந்த ஆட்சிக்கு எதிராக அணியை உருவாக்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள், அந்த அணியின் தலைவர் என்ற பெயராலே செய்வதால், இந்த கல்வி உதவி அலுவலர்களுக்கு வாகன வசதி இல்லை என்ற நிலைமையைத் தெரிந்து வைத்துக்கொண்டு, அவர் அடிக்கடி வரமாட்டார் என்பதைப் புரிந்து வைத்துக்கொண்டு இந்த அரசுக்கு எதிராக செயல்படுகின்ற ஒரு நிலைமை இருப்பதால், இந்த உதவி கல்வி அலுவலர்களுக்கு வாகன வசதி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, இன்று கல்வித் துறையிலே சில இடங்களிலே, மாணவர்கள் மத்தியிலும், ஆசிரியர்கள் மத்தியிலும் அமைதியின்மை இருக்கின்றது என்று சொன்னால், அதற்குக் காரணம் என்ன ? எதிர் காலத்திலே, படித்து முடித்துவிட்ட பின்னால் அவர்கள் மத்தியில் இருக்கிற உணர்வுதான் என்பதை நான் முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த வகையிலே.......

திரு. மு. ப. முனுசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது ஆளுங் கட்சிக்கு ஆதரவாக இருப்பவர்களுக்குத் தான் வண்டி தரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்களா ? அது சரியானதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு இராமலிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது, அதைப் பற்றி கேட்கட்டும்.

திரு. சி. கோபால் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வித் தரத்தை வளர்ப்பதில மாணவர்கள் ஆசிரியர்களுடைய விகிதாச்சாரத்தை ஓரளவு குறைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் எடுத்து சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல இந்த அமைதியின்மையை அடியோடு அழிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, மேல்நிலை பள்ளிகளாக இருந்தாலும்சரி உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக இருந்தாலும் சரி ஆங்காங்கு பெற்றோர்கள், மாணவர்கள் ஆகியவர்களிடம் ஒரு நல்ல உணர்வை உருவாக்குகிற விதத்தில் மாதத்திற்கு ஒரு கூட்டத்தை கூட்டி நல்ல பலன் கிட்டுவதற்கு கல்வித் துறையிலே இருக்கிற அதிகாரிகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் விளையாட்

டுத்துறைக்கு நல்ல முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருகிறது. இந்த ஆண்டு கூட 150 உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்கள் எடுக்கவிருக்கிறோம் என்கிற போது பெருமை அடைகிறோம். உயர்நிலை பள்ளிகளை பொறுத்த வரையில் உடற் பயிற்சி சாதனங்களை முழுமையாக வாங்கிக் கொடுக்காத நிலை இருக்கிறது. உயர்நிலை பள்ளி களில் விளையாட்டு கல்விக்காக 6-ம் வகுப்பிலேயிருந்து 8-ம் வகுப்பு வரையில் படிக்க மாணவர்களிடம் ரூ. 150-ஐ வசூலிக் கிறோம். 8-ம் வகுப்பிலிருந்து 10-ம் வகுப்பு வரையில் உள்ள மாணவர்களிடம் ரூ. 2 வசூலிக்கிறோம். இவற்றை எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் கொண்டு விளையாட்டுத் துறை முன்னேற வேண்டுமென்று சொன்னால் உயர்நிலை பள்ளி களுக்கு மானியமாக தொகை அளிக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியை பொறுத்த வரையில் சோளிங்கர் ராணிப்பேட்டைக்கு அருகில் இருக்கிறது, தொழிற்பேட்டை இருக்கிறது. பெல் நிறுவனத் தினர் துவங்குவதற்கு தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வரு கிறார்கள். டி.வி.எஸ். நிறுவனமும் தொழிற்சாலை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சோளிங்கர் என்பது வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மையமாக இருக்கிறதால் ஒரு பாலிடெக்னிக்கை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டு, கல்வி மானியத்தை ஆதரித்து, கல்வித்துறையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்தியது மாண்பு மிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு என்பதைக் கூறி முடிக் கிறேன்.

திரு. ஆர். சுந்தரமூர்த்தி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் பேரவையில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற கல்வி மானிய கோரிக்கையில் காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பில் கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த நாட்டில் ஏழை, எளிய பிள்ளை களும் கல்வி அறிவினை பெறவேண்டுமென்பதற்காக தமிழ கத்தின் பட்டி தொட்டிகளிலெல்லாம் கல்வி நிலையங்களை அமைத்த பெருமை பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களையே சாரும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட பெருந்தலைவர் முதல் அமைச்சராக பணியாற்றிய இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற 1982–83 ஆம் ஆண்டிற்கான கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் ஒதுக்கியுள்ள ரூபாய் 291 கோடி இவ்வாண்டு வருவாய் கணக்கில் ஆகும் மொத்த செலவான ரூபாய் 1370 கோடியில் 21'3 விழுக்காடாகும். இந்த விழுக்காடு முந்தைய ஆண்டுகளைவிட்டிலும் குறைவான தாகும். இப்படி ஆண்டுக்கு ஆண்டு விழுக்காடு குறைந்து கொண்டே செலவதை பார்க்கும்போது யாரும் கவலைப்படாமல் இருக்க முடியாது. கல்வி அமைச்சரவர்கள் அமைச்சராக ஆகியவுடன் தன்னுடைய அமைச்சக பணிகளை செய்வதில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினார். ஆசிரியராக பணியாற்றி அந்த

பணியில் சிறந்து விளங்கியதன் காரணமாக இன்றைய தினம் கல்வி அமைச்சராக இருக்கின்ற அமைச்சரைப் பாராட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆசிரியராகப் பணியாற்றி, ஆசிரியர்களின் குறைகளை நன்கு உணர்ந்த அமைச்சரவர்கள் இன்றைய தினம் ஏன் வாய் மூடி மௌனமாக இருக்கின்றார் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் ஆசிரியராக பணியாற்றிய 6 பேர்கள் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் செய்த தவறு என்ன? அண்ணாமலை பல்கலைக் கழக 1928 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தை திருத்துவதாக தமிழக அரசு 1980 ஆம் ஆண்டு ஆளுநர் உரையில் அறிவித்தது. அந்த சட்ட திருத்தத்தை வலியுறுத்தி அண்ணாமலை பல்கலை கழக ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அமைதியான ஒரு போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக நிர்வாகச் சீர்கேடுகள், ஊழல்கள் பற்றி இந்த மன்றத்திலும் பேசப்பட்டது. நானும் பேசியுள்ளேன். ஆனால், இதுவரையில் எந்தவிதமான சட்ட திருத்தமும் கொண்டு வரப்படவில்லை. மாறாகப் போராடிய ஆசிரியர்கள் பழிவாங்கப்படுகின்றார்கள்.

(முற்பகல் 11.40)

ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள் பிரதிநிதிகள் அமைச்சரைச் சந்தித்து பேசியபோது பல உறுதிமொழிகள் கொடுக்கப்பட்டன. அரசரை நம்பவேண்டாம், இந்த அரசை நம்புங்கள் என்று கூறினீர்கள். ஆனால், இந்த அரசை நம்பிய ஆசிரியர்களும் ஊழியர்களும் பழிவாங்கப்படுகின்றார்கள், இந்த அரசு அந்த அரசரைப் பார்த்து பயந்து நடுங்குகின்ற காட்சியைத்தான் காண முடிகிறது. எந்த நாட்டையும் ஆளாத ஒருவருக்கு அரசர் பட்டம் கொடுத்த வெள்ளையர்களே வெளியேறிய பிறகும்கூட அந்த அரசரைப் பார்த்து இந்த அரசு நடுங்குவதன் மர்மம் என்ன என்பது எங்களுக்குப் புரியவில்லை. ராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியார் அவர்கள் அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தை ஆரம்பித்தபோது அந்தப் பகுதி மக்கள் எல்லோரும் கல்வி கற்கவேண்டுமென்ற சேவை மனப்பாங்கோடு ஆரம்பித்தார். ஆனால் இன்றைய நிர்வாகம் அதை ஒரு வர்த்தக ஸ்தாபனமாக மாற்றிக்கொண்டு வருகிறது. பி.ஏ. பி.எஸ்.ஸி., பி.காம். போன்ற பட்ட படிப்புக்களை அறவே நீக்கிவிட்டு விட்டதன் காரணமாக அங்கே பல ஆண்டுகளாக பணியாற்றி வருகின்ற ஆசிரியர்களைப் பணிநீக்கம் செய்து பழி வாங்குகின்றார்கள். பட்ட படிப்பை அகற்றியதன் காரணமாக அந்தப் பகுதியில் வாழ்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட, பின்தங்கிய சமூகத்தை சார்ந்த மாணவர்கள் நடைமுறை கல்வி ஆண்டினை இழந்த பரிதாபத்திற்குரியவர்களாக குறிப்பாக சிதம்பரம் தாலுக்காவில் காண முடிகிறது. இந்த அவல நிலையை போக்குவதற்கு உடனடியாக அரசு தலையிட்டு வரும் கல்வி ஆண்டிலாவது,

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டப் படிப்பு தொடங்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்கள் அனைவரையும் மறுபடியும் பணியில் சேர்த்துக்கொள்ள இந்த அரசு அனைத்து முயற்சிகளையும் செய்ய வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை)

அடுத்து மார்க் பட்டியலில் ஊழல்கள் நடைபெற்று அதன் காரணமாக பலர் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதை நாம் அறிவோம். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பொறியியல் பட்டப் படிப்பில் மாணவர்கள் சேர்க்கையில் இந்த ஆண்டு அரசு விதிமுறைகள் அனைத்தும் மீறப்பட்டு முறைகேடுகள் நடந்துள்ளன. ஆகவே பொறியியல் கல்லூரி மாணவர் சேர்க்கையை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

பல்கலைக் கழகப் பொறியியல் துறையில் சேர ஆல் இண்டியா கவுன்சில் ஆப் டெக்னிக்கல் எஜூகேஷன் நிர்ணயம் செய்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 240. இந்த எண்ணிக்கையை மீறக் கூடாது என்று ஏ.ஐ.சி.டி.இ. வற்புறுத்தி உள்ளது. சென்ற ஆண்டு 240இல் இருந்து 270 ஆக அதிகரிக்க வேண்டும் என்று பல்கலைக்கழகம் விடுத்த கோரிக்கைக்கே ஏ.ஐ.சி.டி.இ. இன்னும் முடிவு எடுக்கவில்லை. ஆனால், இந்த ஆண்டு 346 மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். சேர்க்கை இன்னும் முடிவின்றி தொடருகின்றது. இவர்களுக்கு வேண்டிய கல்வி வசதிகள் எங்கிருந்து கிடைக்கும்? அளவுக்கு மீறிய மாணவர்கள் சேர்க்கையால் பல்கலைக்கழகப் பட்டத்தில் தரம் குறையாதா? அரசு பிரதிநிதியால் நேர்முகத் தேர்வில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அதிக மார்க் பெற்று வெயிட்டிங் லிஸ்ட்டில் வைக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கு இடம் தராமல் நிர்வாகத்திற்கு வேண்டிய குறைந்த மதிப்பெண்கள் பெற்ற மாணவர்கள் மேனேஜ்மென்ட் கோட்டா என்ற பெயரில் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார்கள். மேற்கண்ட முறைகேடான சேர்க்கையால் அரசு ஆணைப்படி தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஆகியோர்க்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ள விகிதங்கள் பின்பற்றப்படவில்லை. இம்முறைக்கேட்டை உடனே அரசு பூரணமாக ஆராய்ந்து உரியவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உயர்நிலைப் பள்ளியைப் பார்க்கின்ற போது இந்த அரசு தன்னுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் பலவிதமான உறுதிமொழிகளைத் தந்திருக்கின்றது. ஆனால், இன்றைய தினம் அந்த உறுதிமொழிகளை எல்லாம் பட்டங்களைப் போல் பறக்க

விட்டிருக்கின்றார்கள். சமீபத்திலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சேலத்திலே பேசுகின்ற போது இந்த அரசு ஆசிரியர்கள் முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களின் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்காக உயர்மட்டக் குழு ஒன்று அமைக்கப்படும் என்று தேர்தல் அறிக்கையில் உறுதி கூறியிருந்தீர்கள். ஆனால், இதுவரை எந்தவிதமான குழுவும் அமைக்கப்படவில்லை. ஆசிரியர்களின் துயரங்கள் துடைக்கப்படவில்லை. தொடர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக அந்தக் குழுவை அமைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, தமிழகத்தில் பல உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தேவையான ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை. சுமார் 70 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் வீதம் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில் மாணவர்களின் கல்வித்தரம் குறையாதா? ஆகையால் தேவையான ஆசிரியர்களை வருகிற கல்வியாண்டிலாவது நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமீப காலங்களில் ஆசிரியர்களின் மீது விரோதமான போக்கை கடைப்பிடிக்கிறது. ஆசிரியர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகள் ஏற்கப்படாதபொழுது கல்வித் துறையின் கவனத்தையும் அரசின் கவனத்தையும் ஈர்ப்பதற்கு வேறு என்ன வழி இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்களின் மாறுதல்களில் முறையான விதிமுறைகள் பின்பற்றப்படுவதில்லை.

பல பள்ளிகளில் பல பாடங்களுக்கான ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. பல மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆய்வுக்கூடங்கள் கட்டி முடிக்கப்படவில்லை. கட்டி முடிக்கப்பட்ட இடங்களிலேயும்கூட தண்ணீர் வசதி இல்லை. அங்கே தண்ணீர் வசதியை உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களில் இளநிலை ஆசிரியர்களுக்குக் குறுகிய காலப் பயிற்சி அளித்து முதுநிலை ஆசிரியர்களாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளி கமிட்டிகளில் நிர்வாகிகளின் உறவினர்களே உறுப்பினர்களாக இருப்பதை அரசு தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். ஏனெனில், தனி நபர் வழிபாடு மாறி குடும்ப வழிபாடாக மாறியுள்ள சூழ்நிலையைப் பார்க்க முடிகிறது. இது தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளுக்கு அளிக்கப்படும் மானியங்கள் ஒழுங்காகச் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதை அரசு கண்காணிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒழுங்காகச் செலவு செய்கின்ற பள்ளிகளுக்கு ஒருசில சலுகைகளை அரசு அளிப்பதற்கு முன் வர வேண்டும்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

பத்து ஆண்டு பணி முடித்த ஆசிரியர்களுக்குத் தேர்வு நிலையும், 20 ஆண்டு பணி முடித்த ஆசிரியர்களுக்குச் சிறப்பு நிலையும் அளிப்பதில் நடைமுறைச் சிக்கல்கள் இருப்பதை அரசு உடனடியாக சீரமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் மாணவர்களுக்குத் தேவையான உணவு அளிக்கப்படுவதைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆரம்பப் பள்ளிகளில் மதிய உணவுத் திட்டம் அமுலில் உள்ளது. குறிப்பாகத் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் மாணவர்களுக்குத் தேவையான உணவை மத்திய உணவகத்திலிருந்து வேன்கள் மூலம் எடுத்துச் சென்று விநியோகிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால், மூன்று ஆண்டுக் காலமாக வேன்கள் எல்லாம் பழுது பட்டு விக்கிரவாண்டி பணிமனையில் நின்று கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையில் மதிய உணவை மத்திய உணவகத்திலிருந்து பள்ளிகளுக்கு மாட்டு வண்டிகளின் மூலமாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. அதனால், முதல் நாள் மதிய உணவிற்குச் செல்ல வேண்டிய உணவு மறுநாள் மதிய உணவுக்குச் செல்லும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அரசு இதில் கவனம் செலுத்தி உடனடியாக வேன்களைப் பழுது பார்த்து உணவு உரிய நேரத்தில் கிடைக்க வழிவகை செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ள பாடப்புத்தகங்களில் திலகர், லாலா லஜபதிராய் போன்ற சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் இதைப் பாடத் திட்டத்திலிருந்து நீக்கும்படி உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிய வருகிறது. அரசின் இந்தப் போக்கு சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களை அவமதிப்பதாக உள்ளது. அரசின் இந்தப் போக்கு குறித்து இந்த அரசை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். மேலும், அரசு சாதித்ததைத்தான் சாதனைப்பட்டியல் போடுவது வழக்கம். ஆனால், இந்த அரசு நிறைவேற்றப்படாத ஆசிரியர்களுக்கான வீட்டு வசதி வாரியத்தைத் தன்னுடைய சாதனைப் பட்டியலில் குறிப்பிட்டு சாதனை புரிந்திருப்பதை இந்த அரசில்தான் பார்க்க முடிகின்றது. மற்ற மாநிலங்களைப்போல் அனைத்து ஆசிரியர்களுக்கும் அடிப்படைச் சம்பளத்தை மாற்றிக் குறிப்பாக ஆந்திர மாநிலத்தைப் போல் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய முகையூர் சட்டமன்றத் தொகுதி பகுதியில் குறிப்பாகத் திருக்கோவிலூரில் பெண்கள் கல்லூரி ஒன்றும், அரசு தொழில் நுட்பக் கல்லூரி ஒன்றும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

TAMILNADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS
வாய்மையே வெல்லும்

1982 மார்ச் 16] [திரு ஆர். சுந்தரமூர்த்தி]

தமிழகத்திலே இன்று வரை ஆதி திராவிட மாணவர்களுக்கு சி.இ.ஓ., அன்ட் டி.இ. அலுவலகம், புத்தகம் கொடுக்கப்பட வில்லை. பரீட்சைக் காலம் வந்து விட்டது. சிதம்பரம் தாலுக் காவில் புவனகிரி, திருக்கோவிலூர் உயர்நிலைப்பள்ளி, இராம நாதபுரம் மாவட்டத்தில் சிங்கம்புணரி உயர்நிலைப்பள்ளி, வடாற் காடு மாவட்டத்தில் அரக்கோணம் பள்ளிகளுக்கெல்லாம் செல்ல வேண்டிய பாடப் புத்தகங்கள் இதுவரையில் சென்றடையவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை யில் கல்வி இயக்குனர்கள் அலுவலகத்தின் முகப்பில் அறிஞர் அண்ணா, தந்தை பெரியார் போன்ற பெரியவர்களின் படங்கள் பெரியதாக மாட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பெரிய படங்களோடு கல்விக் கண் தந்த பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களின் படம் ஒன்று மாட்டப்படாவிட்டாலும், கல்வி இயக் குநர் அலுவலகத்தின் முகப்பில் காமராஜ் சிலையை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி, பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த மைக்காக நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.50)

*திரு. மா. சின்னராசு: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் இன்று அவைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கல்வி மானியக் கோரிக்கை யின்மீது எனது சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல முன்வருகி கிறேன். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில், கல்வியில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட முன்னேற்ற நடவடிக்கைகளையும் தமிழ் ஆய்வுக்கும் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் எடுக்கப் பட்டிருக்கிற சிறப்புக் கொள்கைத் திட்டங்களையும் ஏழை, எளிய மக்கள் கல்வியில் பெறத்தக்க நன்மைகளை எடுத்துக்காட்டுகிற ஒரு விளக்க உரையாகவும் இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கை உரை இருக்கிறது என்பதை நான் முதலில் சுட்டிக்காட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா வழியில், தந்தை பெரி யார் அவர்கள் வகுத்துத் தந்த அந்தக் கொள்கை நெறியில் நடை பெறுகிற இந்தப் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி, அவர்களுடைய கொள்கையிலிருந்து இம்மி அளவும் பிசகாமல் வழிநடை போடு கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிற வகையில்தான் இன்றைய இந்தியாவில் இரு மொழிக் கொள்கையை கடைப்பிடிக்கிற ஒரே மாநிலம் தமிழகம் என்பதை உலகுக்குப் பறை சாற்றிக்கொண் டிருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் துரை முருகன் அவர்கள் ஏனோ மறந்து விட்டார்கள் என்பதை நான் அவருக்கு நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு எவ்வளவோ பிரச்னைகள் நாட்டில் கல்வித் துறையில், பல மாநிலங்களில் எழுந்தாலும் நாம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நமக்கு விட்டுத் தந்த அந்த இரு மொழிக் கொள்கையைக் காக்கின்ற அந்த நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்பதை நான் நினைவுகூற விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்று நமக்கு அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலேயே அடிப்படை உரிமைகளையும் டைரக்டிவ் பிரின்சிப்பிலில் சேர்த்து, நமக்குண்டான கடமையை 51(எ) (இ) பிரிவின்கீழ் பிரதமர் இணைத்ததற்குப் பின்னால், அதில் நம்முடைய தந்தை பெரியாருடைய பகுத்தறிவு வாதத்தை இந்த நாட்டில் பரப்புவது நமது கடமை என்ற உணர்வு கூட அதில் சுட்டிக்காட்டியிருப்பதையும் நான் நினைவுகூற விரும்புகிறேன். 51(ஏ)(இ) பிரிவில் அதைப் பிரிக்கிற பொழுது,

to promote harmony and the spirit of common brotherhood amongst all the people of India, transcending religious, linguistic and regional or sectional diversities; to renounce practices derogatory to the dignity of women ;

என்று குறிப்பிடுகிற அந்த வாசகங்களில் நமது தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய கொள்கையை அது நினைவூட்டுவதாக இருக்கிறது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டுதான் இன்றைய புரட்சித்தலைவருடைய ஆட்சிக் கல்விக் கொள்கையை நிலை நாட்டுவதில், பகுத்தறிவுக்கு முக்கியத்துவம் தந்திருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விழைகிறேன்.

to develop the scientific temper. humanism and the spirit of inquiry and reform ;

ஏன், எதை, எதற்காகச் செய்ய வேண்டுமென்பதை ஆராய்ந்து, சிந்தித்து, மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டும் என்பதை இந்த நாட்டிற்கு எடுத்துக் கூறிய பெரியவர்களில் தந்தை பெரியார் முதலிடம் வகிக்கக்கூடியவர்கள். ஆகவே, அவர் இந்த நாட்டு மக்களிடையே எழுப்பிய அந்த விழிப்புணர்ச்சியை நாட்டில் மங்கவிடாமல் பாதுகாக்கின்ற அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற புரட்சித் தலைவர் அரசு இன்று கல்வித்துறையில் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கும் விஞ்ஞானத் தொழில் நுட்பத்திற்கும் விஞ்ஞான ஆய்வுத் திறமைக்கும் மாணவர்களை ஊக்குவிக்கிற முறையில் தான் இன்று கல்வித்துறை அமைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அண்மையில் விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கும், விஞ்ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடத்தப்படுகிற தொழில் நுட்பப் பள்ளிகளுக்கும், கல்லூரிகளுக்கும் நமது அரசு அதிக முக்கியத்துவம் தந்திருக்கிறது என்பதை இங்கே பார்க்கிறபொழுது நாம் உணர்கிறோம். ஆகவே, அந்த வகையில் நாட்டில் ஒரு எழுச்சியையும் மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியையும் இந்தப் பகுத்தறிவு வாதம் உருவாக்குகிற ஒரு கொள்கை விளக்கமாகத்தான்

இன்று கல்வித் துறையினுடைய மானியக் கோரிக்கை விளக்க உரை அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்று சமுதாயத்தின் கீழ் மட்டத்தில், அடிமட்டத்தில் இருக்கிற ஏழை, எளிய மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகையும், இலவச நோட்டுப் புத்தகங்களும், அவர்களுக்கென்று மதிய உணவு—கேர் நிறுவனம் தர முன்வராத நிலையிலுங்கூட அல்லது குறைத்துவிட்ட நேரத்திலும்கூடம்—ஆகியவற்றிற்கு நமது அரசு வழி வகுத்திருக்கிறது என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய அடித்தளத்தில் இருக்கிற அந்த மக்கள் நல்ல தன்மையைப் பெற வேண்டும். ஆரம்ப நிலையில் உயர்நிலைப் பள்ளியைத் தாண்டுகிற மாணவர்கள், மேல்நிலைப் பள்ளியை ஒரு தொழில் கல்வியாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதிலும் அரசு அக்கறையோடு இருக்கிறது. தொழில் கல்வி படிக்கிற அவர்கள் மேல்நிலைப் பள்ளியில் கல்வி கற்று முடித்து பின்னால் தங்களை ஒரு தொழிலைச் செய்யத் தகுதி உடையவர்களாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கொள்கை ரீதியாக எடுக்கப்பட்டு அந்த முடிவுகள் காரணமாகவும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலும், இன்று கல்லூரிகளாக விளங்குகிற அளவுக்கு அதில் ஒரு வேகத்தையும் முன்னேற்றத்தையும் கொண்டு வந்தது நமது புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி, நமது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் என்பதை இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நினைவூட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தியாவிலே எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் இருக்கிற சிறப்பையும் முன்னேற்றத்தையும் நாம் கண்டு கொண்டு இருக்கிறோம். மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே ஆய்வுக் கூடங்கள், மேல் நிலைப் பள்ளிகளிலே 10, 12 எம். எஸ். ஸி. எம். ஏ. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், அந்த அளவுக்கு நூலகங்கள் ஆய்வுக் கூடங்கள் இப்படி அத்தனையும் தரத்தக்க அளவுக்கு இன்று கல்வியில் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது புரட்சித் தலைவர் அரசு என்பதை தயவுசெய்து உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

அதேபோல இன்றைக்கு நர்சரி பள்ளி, பாலர் பள்ளிகளில் பொது மக்களுக்கு இருக்கக் கூடிய மோகத்தினால், அதிக செலவில் தங்களுடைய குழந்தைகளை நர்சரி பள்ளிகளில் சேர்க்கிறார்கள். அதைப் பார்த்து ஏழை எளிய மக்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு அந்தக் கல்வி அளிக்க முடியவில்லையே என்று ஏங்குகின்ற அந்த நிலையைப் போக்குகிற அளவில் சாதாரண ஏழை மக்கள் வசிக்கின்ற அந்தக் கிராமங்களிலே இருக்கின்ற பாலர் பள்ளிகளை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துகின்ற திட்டம் மக்களால் பாராட்டப்படுகின்ற திட்டம் என்பதைக்

கூறுவதில் பெருமை கொள்ளுகிறேன். அந்த அளவுக்கு அடிமட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய இந்த கிராம மக்களுடைய தேவைகளை உணர்ந்து மேல்நிலைப் பள்ளிகளையும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் அவைகள் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்றும் அதைத் தவிர கல்லூரி கல்வியின் பாடத் திட்டத்தையும், தரத்தையும் உயர்த்த வேண்டும் என்றெல்லாம் இந்த அரசு மிக வேகமாகவும், மிகச் சிறப்பாகவும் நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது என்பதையும் மாற்றுக் கருத்து உடையவர்கள் கூட ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன். இன்று பல்கலைக்கழகங்களைப் பொறுத்தவரையில், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி ஏற்பட்ட பின்னால்தான் தமிழுக்கு என்று பல்கலைக் கழகமும், கோவையில் எனது மாவட்டத்தில், அருமைமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களைப் பிரதிநிதியாகக் கொண்டிருக்கிற அந்த மாவட்டத்தில் பாரதியார் பல்கலைக் கழகமும், திருச்சியில் பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகமும் ஏற்படுத்தி, அன்று கோத்தாரி கமிஷனிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பல நடைமுறை விதிமுறைகளை அதனுடைய ரெக்கமண்டேஷன்களுக்கு ஏற்ப அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தினுடைய தன்மை அமைய வேண்டும் என்று இந்த அரசு முனைப்போடு இருக்கின்றது என்பதை நான் கவனப்படுத்தியாக வேண்டும்.

இந்தப் பல்கலைக்கழகங்கள் எப்படி அமைய வேண்டும், அதன்தரம் எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் 1947 லே சுட்டிக்காட்டிய அந்த கிரேட் வெர்ஷன் என்று சொல்கிற அந்தப் பெரிய கொள்கை விளக்கங்கள் இன்று தமிழக அரசால் நிர்வகிக்கப்படுகின்ற அந்தப் பல்கலைக் கழகங்களிலே எடுத்து ஆளுகிற முயற்சியை நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

A university stands for humanism, for tolerance, for reason, for adventure of ideas, for research and for trust. It stands for the onward march of human race towards even higher objectives. If the university discharges its duties adequately, then it is well with the Nation and the people.

என்று அந்தப் பெருமகனார் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அந்த உரையில் அவர் கூறியதைப்போல மக்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்துவது, இந்த நாட்டினுடைய நிலையை உயர்த்துவது, இந்தப் பல்கலைக் கழகங்களின் நிலையைப் பொறுத்திருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டியதைப் போல நமக்கு இன்றைக்கு வாய்த்திருக்கிற பல்கலைக் கழகங்கள், நாட்டில் மக்களுடைய தேவையை நிறைவேற்றுகிற முயற்சியை மேற்கொண்டு, நாட்டினுடைய பெரிய தேவைகள் என்ன என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு அதற்கான ஆய்வுகளைச் செய்தால் அது மக்களுக்குப் பயன்படுகிற வகையில், என்று நமக்கு உதவுகிறதோ அன்றுதான்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1982 மார்ச் 16] [திரு. மா. சின்னராசு]

அந்தப் பல்கலைக் கழகங்கள் நாட்டு மக்களுடைய வளர்ச்சிக்காக உதவுகிற பல்கலைக் கழகங்களாக அமையும் என்பதை வலியுறுத்தி சொல்லி வருகிற நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தமது கொள்கையை நிறைவேற்றுகிற நேரத்தில் இந்தக் கருத்தை வலி வலியுறுத்துவதற்கு என்றும் தவறியது இல்லை. அந்த அடிப்படையில்தான் இன்று பல்கலைக் கழகத்தை நமது நாட்டு மக்கள் நோக்குகிற நேரத்தில், மக்களுடைய எதிர் பார்ப்புகள் அங்கே இருந்து வெளிவர வேண்டும். அதனுடைய ஆராய்ச்சி மக்களுக்குத் தெரிந்தாக வேண்டும்.

நூறு ஆண்டுகளைத் தாண்டிவிட்ட சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் இந்த நாட்டு மக்களுக்காக எடுத்து வைத்திருக்கிற கண்டுபிடிப்புகள் என்ன? அதனால் மக்கள் அடைகிற பயன் என்ன என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதையும், இந்த சிந்தனையை தூண்டியது நமது அரசுதான் என்பதையும் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள விழைகிறேன். அந்த வகையில், யாருக்கும் அஞ்சாமல் எந்த நிர்ப்பந்தத்திற்காகவும் அடிபணியாமல் கல்வி ஸ்தாபனங்கள், கல்வியை அளிக்கும் ஒரு சுயேச்சையாக நடத்துகின்ற அந்த பெரும் முயற்சியிலே ஈடுபடுத்துகிற இந்த அரசை யாரும் குறை கூறும் நேரத்திலே கூட மிகவும் ஜாக்கிரதையாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை அருமை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசியதில் இருந்து நான் உணருகிறேன்.

ஆக, அந்த அளவுக்கு யாருக்கும் அஞ்சாமல், நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற இரு மொழிக் கொள்கையை கடைப்பிடிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறபோது இந்த நாட்டுக்குத் தேவையான கல்வியை, பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் கருத்தையும் செயல்படுத்த வேண்டிய கடமை நமக்கு இருக்கிறது என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு அந்தப் பொறுப்பையும் சேர்த்து செயல்படுத்துகின்ற கல்வியை பயிற்றுவிக்கும் ஒரு இயக்கமாகத்தான் இன்று தமிழ்நாட்டில் கல்வி இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

(நண்பகல் 12.00)

இன்றைக்கு பல்கலைக் கழகத்தில் இணைக்கப்பட்டிருக்கிற தனியார் கல்லூரிகளில் இருந்து எழுப்பப்படுகின்ற நிர்வாகச் சிக்கல்கள் பல இருக்கின்றன. அவை ஆசிரியர்கள் சம்பந்தமாக இருந்தாலும் அல்லது ஆசிரியர் அல்லாத கல்வி சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்தாலும் பிரச்சினை என்று வருகிறபோது அதை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அந்தக் கல்லூரி சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாகக் குழுவில் பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகள் அல்லது பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒருவர் கூட

இடம் பெறாமல் இருப்பதுதான் காரணம் என்று தெரிகிறது. அந்தக் கல்லூரியை நடத்த அரசு பெருமளவில் மானியம் கொடுக்கிறது. ஆகவே, அங்கே ஏதாவது ஒரு விதத்தில் பொது மக்கள் பிரதிநிதிகள் அந்த நிர்வாகத்தில் பங்கேற்றால் இத்தகைய பிரச்சினைகள் அநேகமாக எழுவதற்கு இடமில்லாமல் தடுக்கப்பட்டுவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஆரம்பக் கல்வியை நமது அரசு தன்னுடைய பொறுப்பிலே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப்போல ஆதி திராவிடர் நல இயக்குநரால் சில பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அந்தப் பள்ளிகளில் கல்வியின் தரம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை நாம் சற்று ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். என் தொகுதியில் 5 உறைவிடப் பள்ளிகள் ஆதி திராவிடர் நல இயக்ககத்தினால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அந்தப் பள்ளிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஒரு பள்ளிக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு சுமார் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் செலவிட்டாலும் கூட இதுவரை 20 பேர்கள் கூட அங்கே எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்ச்சி பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. இவ்வளவு பணம் செலவிட்டும் அதனுடைய பயன் நமக்குக் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அந்தப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் எல்லாம் ஆஸ்டல் நடத்தத்தான் அங்கே வருகிறார்களே தவிர அந்த மாணவர்களின் கல்வி தரத்தைப் பற்றி அவர்கள் கவலைப்படுவதாக இல்லை. கல்வித் துறைக்கும் அந்த நிர்வாகத்தில் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லாமல இருக்கிறது. இதை ஆராய்ந்து பார்த்து நம்முடைய அரசு ஆதி திராவிடர் நலத்துறை நடத்தும் அந்தப் பள்ளிகளை அரசு கல்வித் துறையின் பொறுப்பில் எடுத்துக் கொண்டு செயல்படுத்தினால் நலலமுறையில் கல்வியின் தரம் அமையும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆதி திராவிடர் நலத் துறையின் உதவியினால் அந்தப் பள்ளிகள் நடைபெற்றாலும் அதனுடைய நிர்வாகத்தை நம்முடைய பள்ளிக் கல்வி இயக்குனரகம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்; அப்படியானால் தான் அதன் பயன் நமக்கு கிடைக்கும்; அதற்கான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெளிவாக அங்கே இருக்கின்ற உண்மை நிலையைச் சொன்னார்கள். அந்தப் பள்ளிகள் அவருடைய தொகுதியில் இருப்பதால் தெரிவிக்கிறேன். அந்தப் பள்ளிகளுக்கு இன்று வரையில், இப்போது பரிட்சை நடக்கப் போகிறது, புத்தகங்கள் போய்ச் சேரவில்லை. அங்கே தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை என்ற உண்மையையும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய தகவலுக்காக நான் அறிந்த உண்மைகளைத் தெரிவி-

கிறேன். கலவித் துறை அந்தப் பள்ளிகளை எடுத்துக் கொள்வதில் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபம் இல்லை. ஆதி திராவிடர் நலத்துறை நடத்தினாலும் கல்வித் துறை நடத்தினாலும் உரிய பயன் கிடைக்க வேண்டும்.

திரு. மா. சின்னராசு : நான் குறிப்பிட்ட இந்தப் பள்ளிகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போதோ அல்லது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போதோ தொடங்கப்பட்டவை அல்ல. 30, 35 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே தொடங்கப்பட்டாலும் தொடர்ந்து இந்த நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான் குறிப்பிட்டேன். ஆக இதில் ஒரு மாற்றம் தேவை என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். நடைமுறையில் இருக்கிற பல்வேறு சிக்கல்களை ஆராய்ந்து பார்த்து, இந்தப் பள்ளிகளை அரசுத் துறையில் இருக்கிற கல்வித் துறை ஏற்று நடத்தி, அதனுடைய தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உடற்பயிற்சிக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் நமது அரசு தீவிரமாக நல்ல பல திட்டங்களை இதிலே செயல்படுத்தி வருகிறது என்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். மேலும் பல உடற் பயிற்சிப் பள்ளிகளைத் தொடங்குவதற்கும், கிராமப் புறங்களிலே உடற்பயிற்சி மையங்களை அமைப்பதற்கும் அரசு முனைப்புடன் திட்டங்களை வைத்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. தமிழ் வளர்ச்சிக்கு என்று இன்றைக்கு ஒரு துறையை நிறுவி அந்தத் துறையின் மூலம் ஆராய்ச்சி வசதிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் தமிழக அரசு நல்ல பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. தமிழ் அறிந்த பெரியோர்கள், தமிழ் பண்பாளர்கள் அதை வரவேற்று போற்றுகிறார்கள். அதைப் பாராட்டத் தவறியவர்களை தமிழ் ஆய்ந்தவர்களா என்று நான் சந்தேகப்படவில்லை; அவர்களுடைய தமிழ் பண்பாட்டைத்தான் நான் சந்தேகிக்கிறேன் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு பாலிடெக்னிக் — ஒரு தொழில் நுட்பப் பள்ளி அவசியம் தேவையாக இருக்கின்றது. அங்கே இருக்கின்ற மருதமலை ஆண்டவர் கோயிலில் நிறைந்த அளவுக்கு மக்கள் காணிக்கை செலுத்துகிறார்கள். அந்த அற நிலையத் துறை மூலமாகவும் நமது அமைச்சரவர்கள் முயற்சி மேற்கொண்டு ஒரு பாலிடெக்னிக் நிறுவ உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்வித் துறையில் எல்லா வகையிலும் சிறப்பினை எய்துகிற அளவுக்கு நாட்டுக்கு வழிகாட்டியாக தமிழகம் அமைந்திருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி என் உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. கு. ரமணி : மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியத்திலே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களை எடுத்து முன் வைக்க விரும்புகிறேன். நமது அரசாங்கத்தினுடைய துறையிலே மிக அதிகப்படியான பணத்தைச் செலவழிப்பது இந்த கல்வித் துறைதான். 291 கோடி ரூபாய் நம்முடைய வருவாயிலே செலவழிக்கப்படுகிறது. இது மொத்தச் செலவிலே 21.3 விழுக்காடு என்று அமைச்சரவர்களுடைய பாலிசி நோட்டிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது போன ஆண்டை விட, குறைவாகத்தான் இருக்கும். ஜாஸ்தி இல்லை. இதனை நான் ஒரு குறையாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் அதுதான் உண்மை. இந்தத் துறையிலே நடைபெறுகின்ற முக்கியமான வேலைகளைப் பற்றியும் இதனுடைய தேவைகளைப்பற்றியும் ஏராளமான விவரங்கள் சொல்ல முடியும். மக்களின் மத்தியிலே அப்படி பல கருத்துக்கள் உள்ளன.

ஆரம்பக் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட வரையிலே ரொம்பத் தெளிவான முறையிலே நம்முடைய நடவடிக்கைகளுக்கு வேண்டியவற்றைப் பற்றிச் சொல்லப் படவேண்டும் என்பதுதான் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்து. ஐந்தாவது வகுப்பு வரையில் தாய்மொழியில்தான் கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றிருப்பதுதான் சரியாக இருக்கும். ஆனால் ஐந்தாவது வகுப்பு வரையிலே வேறு மொழியினைக் கற்றுக் கொடுக்கும்படியான நிலைமையை ஏற்படுத்தி அந்தப் பிஞ்சு உள்ளங்களைப் பாதிக்கின்ற வகையிலே நிலைமைகள் இருக்கக் கூடாது. அப்போதுதான் அஸ்திவாரம் சரியாக அமையும். ஆகவே அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து கிராமங்களிலேதான் 5-வது வகுப்பு வரையில் உள்ள பள்ளிகள் 27,767 இருக்கின்றன என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். 8-வது வகுப்பு வரை உள்ள பள்ளி 5,556 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதிலே படிக்கின்ற மொத்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 70,12,000 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த மாணவர்கள் 8-வது வகுப்பு வரையிலே உள்ள கல்வியிலே இருக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் பலர் கல்வி கற்பதிலிருந்து நின்று போகாத நிலைமை இருக்க வேண்டும். அதுதான் மிகக் கஷ்டமான மிக முக்கியமான காரியமாகும். அடிப்படைக் கல்வியிலே சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட குழந்தைகள் முழுவதும் அந்த வகுப்புகள் அதாவது 5-வது, 8-வது வகுப்பு முடியும் வரையில் அவர்கள் தொடர்ந்து கல்வி பயிற்சி பெற்றால்தான் அவர்களுக்கு ஆரம்பக்கல்வியாவது பூர்த்தியாகக் கிடைக்கும். ஆனால் அவ்வாறு பூர்த்தியாகாமல் இடையிலே மாணவர்கள் நின்று விடுகின்ற நிலைமையினைப் பொறுத்தவரையிலே

50 சதவீதமாக இருந்தது. இப்போது 30 சதவீதமாகக் குறைந்திருக்கின்றது என்று கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனாலும் 30 சதவீதம் என்று சொல்கின்றபோது இது மொத்தத்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதியாகும். இந்த நிலைமை மாற்றப்படவேண்டும். இதைப்பற்றித்தான் தீவிரமான பரிசீலனைகளும் ஆலோசனைகளும் தேவை. இந்த நிலைமையினைச் சமாளிக்கவேண்டும். இந்த ட்ராப் அவுட்டே இல்லாமல் செய்வதற்கு என்னென்ன திட்டங்களை மேற்கொள்வது என்று யோசித்து அதற்கான புதிய முறைகளைப் புகுத்துவதற்கான காரியங்களிலே ஈடுபட்டாகவேண்டும். அதற்காக சில வசதிகளை யெல்லாம் செய்தாக வேண்டி இருக்கிறது. பள்ளிகள் வெகு தூரத்திலே இல்லாமல் அருகாமையிலேயே இருக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். ஆசிரியர்கள் நல்ல முறையிலே சொல்லிக் கொடுத்து திருப்தியான முறையிலே கல்வி கற்பதற்கான வசதிகள் இருக்கவேண்டும். பாடப்புத்தகங்கள் அவர்களுக்கு சரியான முறையிலே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். சீருடைகளைக் குழந்தைகளுக்கு கொடுப்பது என்பது ஒரு பெரிய செலவுதான். இருந்தாலும் இதைப்பற்றியும் நாம் சிந்திக்கவேண்டியது அவசியமாகும்.

தற்போது 1-வது வகுப்பிலிருந்து 8-வது வரை படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு உணவு கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். இந்த நாட்டிலே வறுமையின் காரணத்தால் 5 வயதுக் குழந்தைகளைக்கூட சில வேலைகளுக்கு அனுப்புவது உண்டு. அப்படி இல்லாமல் அவர்கள் பள்ளிக்கு வரவேண்டும் என்பதற்காக உணவு கொடுத்தாவது அவர்களை பள்ளியிலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்றாலும் அதிலே சில அடிப்படைகள் இருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட 20 லட்சத்து 50 ஆயிரம் குழந்தைகளுக்கு நாம் மதிய உணவு அளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதனுடைய செலவு 5 அல்லது 6 கோடி ரூபாய் வரையில் வருகிறது. அந்தச் செலவை நாம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அது இன்றைக்குப் போதாது. ஏழைக் குழந்தைகளாக இருக்கிற அத்தனைபேருக்கும் உணவு அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், 100 கோடி ரூபாய் பணம் செலவழித்து, ஒரு திட்டத்தை அரசு கொண்டு வந்து, அந்த யோசனையை பட்ஜெட் உரையிலே வைத்தது அதை யொட்டி அனேக விவாதங்கள், விமரிசனங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இதற்கான விமரிசனங்கள் எப்படி இருந்தாலும், 100 கோடி ரூபாய் செலவழித்து அத்தனை ஏழை எளிய குழந்தைகளுக்கும், உணவு அளிப்பது என்கிற திட்டம் நிச்சயமாக வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. ஆனால் இந்த 100 கோடி ரூபாய் பணத்தை அந்தக்

குழந்தைகளுக்கு உணவிற்காகவே செலவழிக்கப்பட வேண்டும். அது திருடப்பட்டு போய்விடக்கூடாது, அதிலே ஊழல்கள் நடைபெறக்கூடாது என்பதுதான் பிரச்சினை.

(பிற்பகல் 12·10)

ஒரு பெரிய அளவிற்கு செய்யவேண்டிய இந்த திட்டத்தில் எப்படி அந்த ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டும் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டாமா? அந்த நடைமுறைகளைச் செய்வதற்கு எந்த அமைப்பு உருவாக்கப்பட போகிறது என்பது தான் பெரும் கவலையைத் தரக்கூடிய பிரச்சினை. ஏனெனில் 5 வயது நிரம்பிய பிறகுதான் ஏழைக் குழந்தைகள் பள்ளி களுக்கே அனுப்பப்பட்டு போகிறார்கள். நம்முடைய திட்டத்தில் 2 வயதிலிருந்து 10 வயதுக்குட்பட்ட ஏழைச் சிறுவர்களுக்கு உணவு அளிப்பது என்று கொள்கை. ஆகவே பள்ளிக் கூடத்திற்கு வராத சிறுவர்களுக்கும் அந்த உணவு போய்ச் சேரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அது எப்படி நடக்கும் என்பது தெரியவில்லை. அதனால் தான் பலபேர்கள் இதில் பலவிதமாக விவாதம் பண்ணி பிரச்சினைகளை கிளப்பினார் கள். ஆகவே அந்த முறையில் இந்தப் பிரச்சினைகளை விவாதிக்கும்போது, இந்த திட்டத்திற்காக 100 கோடி ரூபாய் செலவழித்துக்கொண்டு வரக்கூடிய திட்டமே சரி யில்லை என்ற மாதிரி இருக்கக்கூடிய ஒரு நெகடிவ் அப்ரோச் செய்யக்கூடாது. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அப்படிப் பட்ட அப்ரோச்சை எடுக்கவில்லை. இந்த திட்டத் திட்டத்தை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால் எப்படி அதை செய்ய போகிறீர்கள் என்பதை சிந்தித்துச் செயல்படுவது நல்லது. ஏழைக்குழந்தைகள் என்பதை எப்படி நிர்ணயிக்கப் போகி றீர்கள். எந்த அளவுக்கு வருமான வரம்பு உள்ள குடும்பத் தில் உள்ள குழந்தைகளை ஏழைக் குழந்தைகள் என்று சொல்லப்போகிறீர்கள்? 2 வயதிலிருந்து 5 வயது வரையில் உள்ள அத்தனை ஏழைக் குழந்தைகளுக்கும் எங்கே உணவு அளிக்கப் போகிறீர்கள்? இதனுடைய நடைமுறையில் வேறு சில பிரச்சினைகளும் வரும். மிகமிக ஏழ்மை நிலையில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு இந்த உணவு கட்டாயம் கொடுக்கப் படவேண்டும். அப்படிக் கொடுப்பதற்கு, அதைக் கண்காணிப் பதற்கு எவ்வளவு பெரிய ஒரு அமைப்பு தேவைப்படுகிறது.

இப்போது நாம் மைய கிச்சன் என்ற முறையில் பள்ளிக் கூடங்களில் பகல் உணவு அளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த முறையில் ஓரளவு வெற்றிகரமாக நகர்ப்புறத்தில் செய்யலாம். ஆனால் கிராமப்புறங்களில் பல மைல்களுக்கு போகவேண்டியிருக்கும். அப்போது பெரிய பெரிய சமையல் கூடங் கள், உணவைச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஆட்கள், எடுத்துச் செல்வதற்கு வேண்டிய ஆட்கள், எடுத்துச் செல்வதற்கு தேவையான வேன்கள்-வண்டிகள் வசதிகள், அதோடு கூட

1982 மார்ச் 16] [திரு. கு. ரமணி]

கொண்டுசெல்வதற்கு சில இடங்களில் ரோடுகள் கூட போட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். ஆகவே இவ்வளவு பெரிய இன்பிராஸ்டிரக்ச்சரை உருவாக்கித்தான் இவைகளை நடத்த வேண்டும்.

ஆகவே 100 கோடி ரூபாய்த் திட்டம் என்று சொல்லி விட்டால் மட்டும் போதாது. இது நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும். உணவு ஏழைக்குழந்தைகளுக்கு போய் அவசியம் சேரவேண்டும். இந்த திட்டம் வெற்றி பெறவேண்டும். ஆகவே அதற்கான வகைகளில் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் நாங்கள் விரும்புவதெல்லாம்.

அடுத்து சிறு குழந்தைகளின் நர்சரிப் பள்ளிகளைப் பற்றி, அரசு எடுத்திருக்கும் புது கொள்கை முடிவு வரவேற்கத் தக்கது. கிட்டத்தட்ட 4,433 குழந்தைகள் நல மையங்கள் பால்வாடிகள் என்று சொல்லக்கூடிய நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களிலே நர்சரி பிரிவுகளை அரசே ஏற்படுத்த இருப்பதாக இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு நம்மாநிலத்தில் இருக்கும் நர்சரிப் பள்ளிகள் தனியார்களி னால் நடத்தப்பட்டு அவர்கள் பணத்தை கொள்ளை யடிக்கிற ஒரு நிறுவனமாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே நம் இளம் சிறார்களுக்கு தாய் மொழிப்பற்று ஊட்டப்பெறுவதில்லை. தாய் மொழியில் கல்வி சொல்லித் தரப்படுவதில்லை.

அதற்கு மாறாக வேறு ஒரு கலாச்சாரத்தில், வேறு ஒரு நாகரிகத்திற்கு பழக்கப்படுத்தும் வகையில், வருங்கால சமுதாயத்தின் மலர்கள் என்று சொல்கிறார்களே, அந்த மலர்களை Flowers of the Society என்றுதான் அந்த இளம் குழந்தைகளை, நான் சோவியத் யூனியன் சென்றபோது கிண்டர் கார்டனைச் சேர்ந்த குழந்தைகளை நிறுத்தி அணி வகுப்பு செய்தபோது, நேரில் பார்த்தபோது அப்படித்தான் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட அந்த இளம் மலர்களுக்கு கல்வி சொல்லித் தரப்படுவது தாய் மொழியில் அல்ல. அத்தகைய அவல நிலைமைகள் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது. இந்த நிலைமை யில், அந்த நர்சரிப் பள்ளிகளை அரசே நடத்துவது என்பது மிகவும் வரவேற்கத் தக்க ஒன்று. அந்தத் திட்டதை சரியான முறையில் வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு, வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் நடவடிக்கைகளையும் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டு மன்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரத போல, உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும், மேல்நிலைப் பள்ளிகளையும்கூட சீர்திருத்தவேண்டும். இந்தப் பள்ளிகளில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. முதல் குறைபாடு இந்தப் பள்ளிகூடங்களில் போதிய கட்டிடங்கள் இல்லை, அறைகள் இல்லை, இடங்கள் போதவில்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில், மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் ஒரு வகுப்பறையில் இரண்டு மூன்று வகுப்புகள் ஷிப்ட் முறையில் நடத்தப்படுகின்றன. குறுக்கே ஒரு தட்டியை வைத்துவிட்டு அங்கே சப்தம் போட்டால் இங்கே உள்ளவர்களுக்கு படிக்க முடியாத நிலை கூட இருக்கிறது. இந்நிலையை மாற்றியாக வேண்டும். ஆகவே பள்ளிகளுக்கு பெருமளவில் கட்டடங்கள் கட்டப்படவேண்டும். அதிகப்படியான ஆய்வுக்கூடங்கள் கட்டப்படவேண்டும். பல பள்ளிக்கூடங்களில் ஆய்வுக்கூடங்கள் இல்லாமல் இருக்கிறது. அப்படியில்லாததால் லாபரட்டரியில் குழந்தைகளுக்கு கற்றுக் கொடுக்க முடிவதில்லை. இந்த மேல் நிலைப் பள்ளித் திட்டம் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக நடை முறையில் இருந்து வருகிறது. இவற்றிற்கு தேவையான ஆசிரியர் கள் இல்லை. எந்தெந்த வகுப்புகளில் என்னென்ன தேவையோ அவை பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. ஜுன் மாதத்தில் நிரப்பப் படவேண்டிய ஆசிரியர் போஸ்டுகள் டிசம்பர் வரை நிரப்பப் படாமல இருக்கிறது. ஆண்டு முழுவதும் நிரப்பப்படாமல் இருக்கிறது. அந்நிலையில் கல்வியின் தரம் குறையத்தான் செய்யும்.

லாபரட்டரி அட்டென்டர் போஸ்ட்கள் இதுவரை சாங்க்ஷன் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். ஆகவே லாபரட்டரியில் உள்ள கருவிகளை இயக்க பெரிய இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. அதை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, தொழில் கல்வி. இது நல்லதொரு அம்சம். இப்போது மேலநிலைப் பள்ளிகளில் அல்லாமல் கீழேயும் கூட கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டு வருவது வரவேற்கத் தக்கது. அது மேல்நிலைப் பள்ளி மட்டத்தில் வரும்போது சிறப்பாக இருக்கும். பலயிடங் களில் தொழிற்கூடங்கள் அமைத்தாக வேண்டும். (மணியடிக்கப் பட்டது). எலக்ட்ரிக் வைண்டிங் கற்றுக்கொள்ள வேண்டு மென்று சொன்னால் பக்கத்தில் உள்ள வெர்க்ஷாப்களுக்கு குழந் தைகளைக் கொண்டு செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பல பிரிவுகளில் தொழில்களைக் கற்றுக் கொடுக்க கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, தனியார் பள்ளிக்கூடங்கள். தனியார் துறைப் பள்ளிக்கூடங்கள் முழுவதையும் அரசாங்கமே ஏற்றெடுத்து நடத்த வேண்டும். அதுதான் கொள்கையாக இருக்க வேண்டும். பணம் இல்லை, பெரிய அளவில் தனியார் மூலதனம் போட்டு இதில் செலவழிக்கட்டும் என்று பார்த்தால் இவை முழுவதும் இன்று வர்த்தக ரீதியில் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. ஆசிரியர் களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. மைனாரிட்டி உரிமை என்று சொல்லி அதில் தலையிட்டால் உடனே கோர்ட்டுக்கு சென்று விடுகிறார்கள். அரசாங்கம் தலையிடாமல் செய்து விடுகிறார

கள். இப்படிப்பட்ட நிலை இன்றிருக்கிறது. இது ஒரு அடிபடைப் பிரச்னை. ஆகவே அரசியல் சட்டத்தில் இதற்கேற்றவாறு ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் முன்வந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆசிரியர்களைப் பாதுகாக்க இதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. கல்லூரிகளில் அவர்களுக்கு சம்பளம் சர்க்கார் கிராண்டிலிருந்து நேரடியாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் பள்ளிக்கூடங்களில் அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லை. அதனால் ஆசிரியர்களுக்கு பெரும் கஷ்டம் இருக்கிறது. தனியார் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களுக்கு அவர்களுக்கு நிர்ணயித்துள்ள சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. அதிலிருந்து ஒரு தொகையை வெட்டி எடுத்து விடுகிறார்கள். கையெழுத்து மட்டும் வாங்கிவிடுகிறார்கள். முழுத்தொகைக்கு இந்த நிலைக்குமுடிவு கட்டியாக வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

அடுத்தபடியாக, அட்டானமஸ் காலேஜஸ். இப்படி ஒரு நாகரீகம் வளர்ந்து வருகிறது. அட்டானமஸ் காலேஜ்களில் என்ன சாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது ? அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் நடைபெறாத என்ன சாதனைகளை இதனால் கண்டுவிட்டோம் ? அட்டானமஸ் காலேஜ் என்பதால் தனியார் அவர்கள் இஷ்டம் போல் நடந்துகொள்கிறார்கள். அங்கே ஆசிரியர்களுக்கு சரியான பாதுகாப்பு இல்லை.

அடுத்தப்படியாக, டெக்னிக்கல் எஜுகேஷன். இப்போது டெக்னிக்கல் கல்வி ஏராளமாக கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதிகமான பள்ளிகள் வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஆனால் அப்படி கல்வி கற்று வருகிறவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லை. எனவே அவர்களை வரிசைப்படுத்தி முன் உரிமை அளித்து வேலை கொடுக்க, எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

மாஸ் காப்பியடித்தல். சிலயிடங்களில் சில பள்ளிகளில் நிர்வாகமே இதில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அது கடுமையாக தடுக்கப்பட வேண்டும். அதை தடுத்தேயாக வேண்டும்.

மார்க் ஊழல்கள். அது இப்போது இங்கே ஆரம்பித்து விட்டது. கேரளாவில்தான் அது பயங்கரமான பிரச்னையாக அது ஆகி பலபேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருகிறார்கள். பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இங்கேயும் பத்து பதினேழு பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறோம், இந்த நிலைமைக்கு ஆரம்பத்திலேயே முற்றுப்புள்ளி வைத்தாக வேண்டும்,

[திரு. கு. ரமணி] [1982 மார்ச் 16

(பிற்பகல் 12-20)

அடுத்து 'ராகிங்' நடப்பதை கட்டாயமாக நாம் எதிர்த்தே தீரவேண்டும். இதிலே தயவு தாட்சண்யமே காட்டக்கூடாது. இதைப்பற்றி மதிப்பிற்குரிய நம்முடைய ஜனாதிபதி அவர்களே உயிர்ச்சேதம் ஏற்பட்டுள்ளது குறித்து வருத்தப்பட்டிருகிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். இதனால் மாணவர்களின் படிப்பும் கெடுகின்றது. எனவே, இதிலே கண்டிப்பாக நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆனால், அதே நேரத்தில் இதைக் காட்டி அவர்களின் ஜனநாயக உரிமையைப் பறிக்கக் கூடாது. மாணவர்கள் சங்கங்களில் தேர்தல்கள் நடக்க வேண்டும். இதிலே அடக்கு முறையை உபயோகப்படுத்தக் கூடாது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில், ஆர்ட்ஸ் செக்ஷன் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால், 2, 3 தாலுகாவிலே இருக்கக கூடிய மாணவர்களின் படிப்பு கெடுகிறது. எனவே, அதற்கு அரசு ஒரு மாற்று ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சிதம்பரத்திலே ஒரு ஆர்ட்ஸ் கல்லூரியை நிறுவ வேண்டும்; அதுவரை அது மூடப் படக்கூடாது என்ற நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும்,

அதே மாதிரி சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி, அங்கே இருக்கக்கூடிய பதிவாளரைப் பற்றி ஏராளமான ரிப்போர்டுகள் சொல்லப்பட்டது அரசுக்குத் தெரியும். அந்தப் பதிவாளரைப் பற்றி இங்கேகூட ஏற்கெனவே பேசப்பட்டிருக் டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில ,அங்கே இருக்கக்கூடிய பதிவாளர் அங்கே தொடர்ந்து பதவியில் இருந்தால், விசாரணை நடத்தினால் உண்மை கிடைக்காது. தஸ்தாவேஜுகள் எல்லாம் கொளுத்தப்படுகிறது. மார்க் லிஸ்டுகள் எல்லாம் மாற்றப்படுகின்றது என்றிருக்கின்ற நிலைமையைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, அந்தப் பதிவாளரை தற்காலிக பதவி நீக்கம் செய்து, விசாரணை நடத்தி, குற்றவாளி அல்ல என்று சொன்னால், அவர் திரும்பி வரட்டும். எனவே, அந்த நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ளதைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்....(மணியடிக்கப்பட்டது).

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): இன்னும் 23 பேர்கள் பேசவேண்டியிருக்கிறது. சீக்கிரம் முடியுங்கள்,

திரு. கு. ரமணி: மிக்க நன்றி. என்னுடைய தொகுதியில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் சித்தாபுதூர் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடத்தில் 8 வகுப்புறைகள் கொண்ட பள்ளிக்கூட கட்டிடம் கட்டுவதற்கு அஸ்திவாரம், கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கொண்டு

போடப்பட்டது. அந்தக் கல்லைக்கூட பிடுங்கிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். அதற்கு நிதியும் ஒதுக்கப்படவில்லை. இன்றைய தினம் அதற்கு பள்ளிக்கூட கட்டிடம் அங்கே இல்லை. என்னுடைய தொகுதியில் மூன்று ஆண்டுகள் ஆகியும், பள்ளிக் கூட கட்டிடம் இன்னும் கட்டப்படவில்லை, அதே போல் சித்தா புதூரில் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு கட்டிடம் கிடையாது. அந்த இடத்திலும் அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு, அந்தப் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு கட்டிடம் கட்டித் தர வேண்டும்; அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், என் தொகுதியிலே உள்ள ஆரம்பப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இடைநிலைப் பள்ளிகள், இவைகளிலே 5, 6ஆம் வகுப்புகள் வரையில் படிக்கின்ற மாணவக் குழந்தை களுக்கு கீழே உட்காருவதற்கு பலகைகூட கிடையாது. பெஞ்சு இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை; கீழே அவர்கள் உட்காரு வதற்கு பலகைகூட இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதேபோல், காந்திபுரம் நூறு அடி ரோடிற்கு வடக்குப் புறத்தில், ஜனத் தொகை அதிகம். அங்கே ஒரு ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடம் கிடையாது. இருக்கின்ற ஒரு தனியார் பள்ளி இதைப்பற்றி கவனிப்பதில்லை. எனவே, ஒரு ஆரம்பப் பள்ளி வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும். அதேபோல், பாப்பநாயக்கன்பாளையத்தில் உள்ள இடைநிலை பள்ளியிலே, கட்டிடக் கூரையை பிரித்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். அங்கே கட்டிடம் மட்டும்தான் இருக்கிறது; கூரை இல்லை. எனவே, அதையும் செய்வதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையிலே இந்த அரசு இதையெல்லாம் செய்து, கல்வி துறையை சிறந்த முறையிலே உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, நன்றி தெரிவித்து அமைகிறேன்.

திரு. ப. கோ. ஆனூர் ஜெகதீசன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டிற்கான கல்வி மானியக கோரிக்கையின்மீது எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்பு கிறேன்.

1982-83 ஆம் ஆண்டு கல்வி துறைக்காக ஏறத்தாழ 291 கோடி ரூபாயை இந்த தமிழக அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, சமுதாய வளர்ச்சிப்பணிகள், உயர்நிலைப் பள்ளி கள், சமுதாய கல்வி, சமூக கல்வி, ஓய்வூதியம் போன்றவற்றிற்கு சுமார் 27 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அப்படி பார்க்கிறபோது மொத்தத்திலே 1,370 கோடியிலே 22 சத வீதத்திற்கு மேல் இன்றைக்கு ஒதுக்கியிருப்பது கல்வியின் மீது இந்த அரசு வைத்திருக்கிற நல்ல அக்கறையை எடுத்துக் காட்டு

கிறது. அதுமட்டுமல்ல, மருத்துவக் கல்வி, வேளாண்மை கல்வி, சீ திருத்த பள்ளி, கால்நடை மருத்துவம், ஆதி திராவிடர் நலனுக்கான பள்ளிகள் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் சேர்த்தால் இன்னும் ஏராளமான பணத்தை இந்த அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பது நன்றாக தெளிவாகிறது. நம்முடைய தமிழ் இலக்கணத்தில் அரிமா நோக்கு என்ற நிலை உண்டு. சிங்கம் தான் வந்த பாதையை திரும்பி பார்த்து மேலும் தான் செல்லவேண்டிய எதிரே இருக்கிற பாதையை ஏறிட்டு பார்த்து மதிப்பிட்டு நடக்குமாம். அதேபோல புரட்சித்தலைவர் அவர்களுடைய சீரிய தலைமையில் அரிமாநோக்கு போல கல்வித்துறைக்கு சிறப்பாக பணியாற்றுகின்ற நம்முடைய கல்வியமைச்சர் அவர்களை மனமார பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஐயாவின் பகுத்தறிவு கருத்துக்களிலே தமிழகம் எழுச்சி பெற வேண்டுமென்று தமிழகத்தை தட்டி எழுப்பிய புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்கள் திருப்பெயராலே திருச்சியிலே பல்கலைக்கழகத்தை ஏற்படுத்திய புரட்சித்தலைவர் அவர்களை பாராட்டுகிறேன். மதுரையிலே உலக தமிழ் சங்க ஆராய்ச்சித் துறை அமைக்க, முழுவதும் தன்னாட்சி உரிமை பெற்றதாக செயல்படவும் இந்த சங்கம் 1982-83ஆம் ஆண்டில் 105 லட்சம் ஒதுக்கி இருப்பதற்காக இந்த அரசை பாராட்டுகிறேன். இந்திய துணை கண்டத்திலே எல்லா துறைகளிலும் முன்னயிணிலே வந்து கொண்டிருக்கிற நம்முடைய கல்வித் துறைக்கு ஏராளமாக செலவிட்டும், நம்முடைய விஞ்ஞானிகளுடைய கண்டுபிடிப்பு, பிற நாட்டு விஞ்ஞானிகளின் கண்டுபிடிப்போடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இதற்கு காரணம் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கிற மூட நம்பிக்கையும், பகுத்தறிவு உணர்வு இல்லாததாலும், அறிவு வளர்ச்சி குன்றி போய் இருப்பதாலும் தான் இத்தகைய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு திறனுள்ள மனப்பான்மை குன்றிபோய் இருப்பதை மாற்றவேண்டிய பொறுப்பு கல்வித்துறைக்கு இருக்கிறது. நம்முடைய தமிழகம் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சித் துறையிலும் முன்னணியிலே இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம். தொடக்கப்பள்ளிகளிலும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் பகுத்தறிவு தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வாழ்க்கையை பாடமாக வைப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் தங்களுடைய காலத்திலே இந்த மூட நம்பிக்கையை ஒழிக்கவேண்டுமென்று எப்படி எண்ணினார்களோ அத்தகைய கருத்துக்களையும் அந்த குழந்தைகளுக்கு பாடமாக வைக்கவேண்டும்.

தமிழ் பல்கலைக் கழகத்தை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த நாளான 15–9–1981ஆம் நாளில் அண்ணாவை நினைவு கூறும் விதத்தில் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் ஏக்கர் நிலப்பரப்பிலே

1982 மார்ச் 16] [திரு. பு. கோ ஆனூர் ஜெகதீசன்]

தஞ்சையிலே புரட்சித்தலைவர் தொடங்கி வைத்தார். சென்னை மத்திய நூலகத்திற்குத் தேவநேய பாவாணர் பெயரை வைத்து சிறப்பு செய்திருக்கிற இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். தேவநேய பாவாணர் நூல்களை உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே பாடமாக வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய நூலகத்திலே அவருக்கு ஒரு சிலையை நிறுவ வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் வளர்ச்சி பற்றி என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1959ஆம் ஆண்டில் தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது ஒழுங்காக செயல் பட்டதா என்று சொன்னால் செயல்படவில்லை. அதற்குப் பிறகு அனைத்துப் பணிகளிலும் தமிழ் கட்டாயமாக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு தமிழ் வளர்ச்சித்துறை என்ற ஒரு துறையை நிறுவினார்கள். இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக அது செயல்படாமல் இருந்து சமீபத்திலே ஏறக்குறைய 1980-க்குப் பிறகு சிறப்பாக செயல்படுவது அறிந்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். 1981—82லே மட்டும் ஏறக்குறைய 17 துறைகளிலே இந்தத் திட்டம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பது அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். 1975 முதல் 1980ஆம் ஆண்டு வரை வெளியான தமிழ் நூல்களில் சிறந்தவற்றிற்கு விருதுகளைக் கொடுப்பதற்கு திருவள்ளுவர் திருநாளான 15—1—1982 அன்று மாண்புமிகுபுரட்சித் தலைவர் அவர்கள் புலவர் பெருமக்களுக்கு விருதுகளை வழங்கினார்கள். சென்னையிலே நடைபெற்ற அந்த விழா தமிழக மக்களிடத்திலே ஒரு நல்ல விழிப்புணர்ச்சியை, உணர்வை ஏற்படுத்தியது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. அந்த விழாவை புரட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கொண்டும், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கொண்டும் ஏற்பாடு செய்த தமிழ் வளர்ச்சி இயக்குநர் புலவர் நன்னன் அவர்களை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். தமிழக அரசும் அவரைக் கௌரவித்துப் பாராட்டும் என்று கருதுகிறேன். அடுத்து சென்ற ஆண்டு கல்வியமைச்சர் முன்னிலையில் மூவாண்டு முனைப்புத் திட்டம் என்ற ஒன்றை அறிவித்தார்கள். அந்த விழாவிற்குச் செல்கின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அந்தத் திட்டம் செயல்படுவதற்கு இருக்கின்ற தடைகளை உடைக்க வேண்டுமென்று, போக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.30)

ஆட்சி மொழி நான்கு கட்டங்களாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் எந்தக் கட்டத்திலேயும் தமிழக அரசினுடைய தலைமைச் செயலகத்திலே அந்தத் திட்டம் செயல் படுத்தப்படும் என்ற குறிப்பு இல்லை, செயல்படுத்தப்படவில்லை. குடிநீர் அனுப்புகிறபோது தலைப்பிலே மருந்தைப் போட்டால்

அந்தத் தண்ணீர் குழாய் வழியாக வந்து வீட்டிலே உள்ள வாளியிலே வரும். அப்போது குடிநீர் சுத்தமாக இருக்கும். ஆனால் தலைப்பிலே மருந்து போடாமல், ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் சென்று மருந்து போடுவதைப் போல தலைமைச் செயலகத்திலே இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தாமல் ஆங்காங்கே இருக்கின்ற ஒன்றியங்களிலே மற்ற ஊர்களிலே மட்டும் இதை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக நிச்சயமாகக் காலதாமதம் ஏற்பட்டு நோக்கம் நிறைவேறாமல் போகக்கூடிய நிலைமை உருவாகும். ஆகவே தலைமைச் செயலகத்திலே இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும். முதல் வேலையாக அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வேறு வெளி மாநிலங்களிலிருந்து தமிழகத்திற்கு வந்து உள்ள ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகள் தமிழ் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். அதன் காரணத்தினால் மக்கள் தொடர்பு துண்டிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள், என்ன சொல்கிறார்கள் என்றே தெரியவில்லை. அவர்கள் தமிழ் கோப்புகளைப் பார்த்து என்ன புரிந்துகொள்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே தமிழ்க் கோப்புகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் அவர்கள் பதவி ஏற்றதற்குப் பிறகு தமிழைக் கற்று அறிந்து எப்படிப் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்று தெரியவில்லை. அப்படித் தமிழை அவர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் அவர்கள் வேலையிலிருந்து ரிடையராகி வீட்டுக்குச் செல்கிறார்களே அப்போதுதான் தமிழைக் கற்று அறியக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இந்த நிலையைப் போக்கவேண்டுமென்றால் தமிழைப் பேச, எழுத, தக்க ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய முன்வரவேண்டும். ஏராளமான அலுவலகங்களில் ஆங்கிலத் தட்டச்சு இருக்கிறது. முறையாக அவற்றையெல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு அவை இருக்கின்ற இடங்களிலே தமிழ்த் தட்டச்சுக்களைக் கொடுத்துவிட்டால் தமிழ் வளர்ச்சித் திட்டம் ஒழுங்காக நிறைவேறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்லூரிகளிலே பி.ஏ., பி.எஸ்.சி. வகுப்புகளில் தமிழில் பாடம் நடத்தப்படுகிறது. ஆனால் எம்.ஏ., எம்.எஸ்.சி. வகுப்புகளில் தமிழில் பாடம் நடத்தப்படவில்லை. ஆகவே, இதைக் கூர்ந்து கவனித்து அந்த வகுப்புகளையும் தமிழிலே படிக்க வாய்ப்பை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வெளி மாநிலங்களில் உள்ள சுமார் 20 பல்கலைக் கழகங்களுக்குத் தமிழக அரசு தமிழ் தெரியாத அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத் தமிழைப் போதிப்பதற்காக ஆண்டொன்றுக்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய் ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகத்திற்கும் மானிய

1982 மார்ச் 16] [திரு. பு. கோ. ஆனூர் ஜெகதீசன்]

மாக அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. டிப்ளமோ கோர்ஸுக்கும் சர்டிபிகேட் கோர்ஸுக்கும் இது அனுப்பப்படுகிறது. தமிழக அரசு ஒவ்வொரு ஆண்டும் இவ்வளவு செலவழித்தும்கூட முறையாக அது செயல்படுத்தப்படுகிறதா என்று கண்காணிப்பதற்கு வழியில்லை. அதைக் கண்காணிப்பதற்காக தமிழைக் கற்றறிந்த அறிஞர்களை வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பி அதைக் கண்காணிக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஏராளமான நர்சரிப் பள்ளிகள் தமிழ்நாடு பூராவும் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிகள் இருக்கிற வரையில் தமிழ் வாழாது, வளராது. தமிழை வாழ வைக்க வேண்டுமானால் உடனடியாக அவசரச் சட்டம் போட்டு நர்சரிப் பள்ளிகளை நிறுத்துவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் சில குறிப்புகளைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். இப்போது டி.இ.ஓ. ஆபீஸுக்கு தொலைபேசி வசதி கிடையாது. காஞ்சிபுரம் போன்ற தலைநகரிலேதான் இருக்கிறது. எல்லா அலுவலகங்களிலும் அந்த வசதியை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் எல்லா ஊர்களுக்கும் தொடக்கப்பள்ளிகளுக்காக அழகான கட்டிடங்களைக் கட்டித் தந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. வயது வந்த பெண்கள் படிப்பதற்குக்கூட லாயக்கற்ற முறையில் கொட்டகைகளில் பள்ளிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதை மாற்றித் தருவது நம்முடைய பொறுப்பு என்பதை அமைச்சரவர்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். எனவே அந்தக் கொட்டகைகளை மாற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பலவற்றிற்குச் சொந்தமான கட்டிடங்கள் இல்லை. செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள திருக்கழுக்குன்றத்தில் பெண்களுக்கான உயர்நிலைப்பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக அந்தப் பள்ளி இருந்தும் கொட்டகையில்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதில் படிக்கின்ற வயது வந்த பெண்கள் ஒதுங்குவதற்கான இடம் இல்லாத துரதிருஷ்டமான நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, அந்தப் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்குக் கட்டிடம் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செங்கல்பட்டுக்குச் சுற்று வட்டாரத்தில் இருக்கின்றவர்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் செங்கல்பட்டில் இராஜேஸ்வரி கலைக் கல்லூரிக்குக் கட்டிடம் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது தானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட இடம். அந்த இடம் தற்பொழுது போதுமானதாக இல்லை. பட்ட மேல் படிப்பு கொண்டு வருகின்ற நிலைமை இருப்பதால் அங்கு புதிய கட்டிடத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் விளையாட்டுத் திடல் இல்லை. விளையாட்டு மற்றும் இளைஞர் நலத் துறைக்காக 1982–83ஆம் ஆண்டில் 139 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அப்படியிருக்கும்பொழுது செங்கல்பட்டு போன்ற நகரங்களுக்கு நல்ல விளையாட்டுத் திடலை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நகராட்சி விளையாட்டுத் திடல் போதுமான அளவிற்கு விளையாடும் அளவிற்கு இல்லை. ஒரு காலத்தில் வைக்கப்பட்ட மரங்களைக் கூட வெட்டியெடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். (மணியடிக்கப் பற்றது.)

*திரு. மு. அப்பாதுரை : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற 1982-83ஆம் ஆண்டுக்கான கல்விமான்யத்தின்மீது இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சில கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணிபுரிந்த ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஏற்று அறிவித்திருப்பதை இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. ஆனால் அதேநேரத்தில் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் படுகின்ற துன்பங்களைப்பற்றித் தமிழ்நாடு தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர் கூட்டணியின் சார்பாக 17 கோரிக்கைகளைப் பட்டியலாக அனுப்பியிருக்கிறார்கள், கல்விச் செலவுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகையில் அதிகமான தொகையை ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்காகச் செலவழித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, ஆரம்பப் பள்ளிகள் சிறப்பான முறையில் நடைபெற்று அந்தப் பணம் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படத்தக்க அளவில் செயல்பட வேண்டும் என்றால் பாடத்தைப் போதிக்கின்ற அந்த ஆசிரியர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை ஏற்று அமைச்சரவர்கள் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஏற்றபிறகு ஏறத்தாழ ஒன்றரை ஆண்டுக் காலமாக பல்வேறு வகையான தொகைகள் வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றன.

ஓய்வு பெறும் காலத்தில் பத்தாயிரம் ரூபாய் வழங்கப் பெற வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை ஏற்றுச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 16] [திரு. மு. அப்பாதுரை]

இன்றைக்குப் பல்வேறு உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்தியிருந்தாலும் அவைகளில் போதுமான ஆசிரியர்கள் நிரப்பப்படவில்லை என்ற குறை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு ஆயிரம் ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்யவிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது போதாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் இன்னொரு குறையும் இருக்கிறது.

ஆய்வுக் கூடங்கள் நல்லமுறையில் செயல்படுவதற்கு அட்டெண்டர்களை மட்டும் நியமித்தால் போதாது ; தேர்ச்சிபெற்ற பட்ட மேற்படிப்பு படித்த ஆசிரியர்களுக்குத் தனிப்பயிற்சி கொடுத்து நியமனம் செய்தால்தான் ஆய்வுக் கூடங்களில் உள்ள குறைபாடுகளை நீக்க முடியும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளானாலும் சரி, ஆரம்பப் பள்ளிகளானாலும் சரி, அவைகளிலெல்லாம் கழிப்பிடங்கள், காம்பவுண்டுகள் போன்ற அடிப்படை வசதிகள் கூட இல்லாமல் இருக்கின்றன. தமிழக அரசு பல கோடி ரூபாய்களைச் செலவழித்து பல புதிய கட்டிடங்களைத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாக கட்டிக் கொடுத்தாலும்கூட இப்படிப்பட்ட வசதிகளையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் பாலிடெக்னிக் மாணவர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளுக்காகப் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். அப்பொழுது பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளையும் சேர்ந்தவர்கள் அமைச்சர் அவர்களின் உறுதி மொழிக்கேற்ப அந்தப் போராட்டத்தை நிறுத்தி வைத்தோம். அந்த மாணவர்களை இரண்டாம் ஆண்டுப் பொறியியல் படிப்பில் சேர்க்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை ஏற்றுச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.40)

சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற போராட்டத்தின் விளைவாக அந்த மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தம், உண்ணாவிரதம் செய்ததன் விளைவாக, அவர்களுடைய பள்ளிக் கால அளவு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிராஜக்ட் நேரம் என்று சொல்லக்கூடிய கால அளவு குறைந்திருக்கின்ற காரணத்தால், அவர்களுக்கு இந்த ஆண்டு நடைபெறுகின்ற தேர்வு காலத்தைக் கொஞ்சம் தாமதப்படுத்தி—அதற்காக, தேர்வு முடிவை தாமதப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அதைக் குறித்த காலத்தில் அமுல்படுத்த வேண்டும்—ஆனால், இவர்களுக்குத் தேர்வுக்கான காலத்தைக் கொஞ்சம் நீட்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் போராட்டத்தைப் பற்றி கடந்த சில ஆண்டுகளாகவே நாம் சட்டமன்றத்தில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்திரா காங்கிரஸ் நண்பர் விரிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அங்கே இருக்கக்கூடிய அந்தத் துணைவேந்தர் அங்கேயிருக்கக்கூடிய ஆசிரியர் சங்கத்தை முடமாக்க வேண்டும், அந்தச் சங்கத்தை உடைக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் பழிவாங்கும் நடவடிக்கை தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு இன்றைக்குப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிற ஆசிரியர்களையும், இன்னும் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிற ஆராய்ச்சிப் பணி மாணவர்களையும் பணியில் சேர்த்து, அவர்களது கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில், இந்திய நாடு சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னால் முதன் முதலாக 'வெள்ளையனே வெளியேறு' என்று சொல்லி குரல் கொடுத்த முதல் தமிழர் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் பெயராலே வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியிருக்கிறது. அந்தப் பள்ளி செயல்படும் இடங்களைப் பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். 3 இடங்களில், 3 கட்டிடங்களில அது செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு நாம் செலவழித்துக் கட்டிய ஆராய்ச்சிக்கூடம்கூட பல கிலோ மீட்டர் தூரத்திலே இருக்கிறது. அதைப்போலத்தான் செக்கிழுத்த செம்மல் வ.உ.சி. பெயரால் இருக்கக்கூடிய ஒட்டப்பிடாரத்திலே இருக்கக் கூடிய பள்ளியும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த நிதி ஆண்டிலேயே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இரண்டு தேசியத் தலைவர்கள் பெயரால் விளங்குகிற இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு—ஏற்கெனவே 10 ஏக்கர் நிலம் ஒரே இடத்திலே வாங்கப்பட்டிருக்கிறது—ஒரே இடத்திலே புதிய கட்டிடங்களைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய வாரைமுட்டியில் அரசு மேல்நிலைப் பள்ளி ஏற்படுத்தித் தரவும ஒட்டநத்தம் உயர்நிலைப் பள்ளி ஏற்படுத்தித் தரவும் வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தென்னகத்திலே எங்களுடைய நெல்லை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வோம் என்று சொன்னால், இப்படிப்பட்ட அதிக மாணவர்களைக் கொண்ட கேம்பிரிட்ஜ் என்று சொல்லக்கூடிய பாளையங்கோட்டை பக்கத்திலே இருக்கக் கூடிய காரணத்தால், கல்வியிலே சிறந்து விளங்கக் கூடிய நெல்லை மாவட்டத்திலே தமிழக அரசு பொறியியற் கல்லூரி திறந்திருப்பதை

நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்குப் புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், ஆகவே, பாரதியார் பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் திறந்தாலும், ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கு 44, 43 என்ற விகிதத்தில்தான் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். எங்களுடைய நெல்லை மாவட்டத்தில் வீரம் செறிந்த சுதந்திரப் போராட்ட வீரர், செக்கிழுத்த செம்மல் வ.உ.சி. பெயரால் ஒரு பல்கலைக் கழகம் துவங்க வேண்டுமென்று நான் அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போன்று எங்களுடைய மாவட்டத்தில் வளர்ந்து வரக்கூடிய தூத்துக்குடி தொழில் நகரம். அங்கே அதிகமான மூலதனத்தைப் போட்டு பல்வேறு தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால் அங்கே தூத்துக்குடியிலே ஒரு பெண்கள் பாலிடெக்னிக் அமைத்துத் தர வெண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இங்கே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கக்கூடிய பச்சையப்பன் கல்லூரியில் எம். ஏ. எம். எஸ்.ஸி எம். காம் போன்ற உயர்நிலைப் படிப்புகள் இல்லை. அவைகளை அந்தக் கல்லூரிகளிலே ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கக்கூடிய தனியாருக்குச் சொந்தமான ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியில் தலைமை ஆசிரியர் அந்தப் பள்ளியை மூடக்கூடிய அளவுக்கு எதேச்சாதிகாரமாக இன்றைக்குச் செயல்படுகிறார். அந்தப் பள்ளியையும் அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வால்பாறை தொகுதியில் என்னுடைய அருமைத் தோழர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஏ.டி.கருப்பையா பல நேரங்களிலே இங்கே தெரிவித்து இருக்கிறார்—கோட்டுமலையாண்டிப்பட்டணம் மனோன்மணி செல்லமுத்து என்ற தாய் பெண்கள் உயர் நிலைப்பள்ளிக்கு 100 ஏக்கர் தானமாகக் கொடுத்தும், பொது மக்கள் ரூ. 55,000 அரசுக்குச் செலுத்தியும் முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் ரூ. 5,75,000 கட்டிடம் கட்டப் பரிந்துரை வழங்கியும் இதுவரைக் கட்டுவதற்குச் செயற்குறிப்பு வரவில்லை. ஆகவே அந்தக் கோரிக்கையையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழகத்தில், பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களானாலும் சரி, கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, உயர்நிலைப் பள்ளியாக இருந்தாலும் சரி, மாணவர்களுடைய போராட்டம் அதிகமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் போராட்டத்தை எப்படி முடிவிற்குக் கொண்டுவருவது என்பதைப் பற்றி எல்லாம் கடந்த ஆண்டு மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சர்வ கட்சியினர் கொண்ட இரண்டு ஆலோசனைக் கூட்டங்களை நடத்தினார்கள். நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்வதெல்லாம், இன்றைக்குப் பல்வேறு கோரிக்கை

களுக்காக மாணவர்கள் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். போராடுகின்றபொழுது, உடனடியாக அந்தப் போராட்டத்திலே தலையிட்டு, அந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு நல்ல சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. யார் போதிக்கிறார்களோ, யார் பொறுப்பிலே இருக்கிறார்களோ, அவர்களே அதிலே ஈடுபடுகிற காரணத்தால், கால இடைவெளி அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால், பிரச்சனைகள் தீர்வதற்குப் பதிலாக, பிரச்சனைகள் மேலும் சிக்கலாக செல்லக்கூடிய கூற்றைத்தான் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், அப்படிப்பட்ட மாணவர் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு தனி இயக்குநர் ஒருவரை நியமிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளிலே நடைபெறுகின்ற தில்லுமுல்லுகளை நாம் இன்றைக்குப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம், குறிப்பாக மைனாரிட்டி என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் மைனாரிட்டி சமுகத்தைச் சேர்ந்த அந்தக் கல்வி நிறுவனங்களில் மைனாரிட்டி ஆசிரியப் பெருமக்களையே அங்கே பழிவாங்குகிறார்களே தாக்குதலுக்கு அவர்கள் உள்ளாக்கப்படுகிறார்களே, அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கை நிராகரிக்கப்படுகிறது. ஆகவே அந்த மைனாரிட்டியைக் காப்பதற்கு ஏன் இந்தத் தமிழக அரசாங்கம் இந்த மைனாரிட்டியை எதிர்த்து உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லக் கூடாது? மைனாரிட்டி என்று சொல்வது மதத்தைப் போதிப்பதற்கும் அவர்களுடைய மத சமுதாயங்களை நிலைப்படுத்துவதற்கும் தானே தவிர, கல்வியின் பேரால் சுரண்டுவதற்காக அல்ல. அப்படிப்பட்ட நிலையைப் போக்குவதற்கு தமிழக அரசு தனி சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற கருத்தை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, சென்ட்ரல் பாலிடெக்னிக்கில் மாலை நேரக் கல்வி மூடப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தி இங்கே வந்திருக்கிறது. அங்கே இருக்கின்ற கல்லூரி முதல்வருக்கும் விரிவுரையாளர்களுக்கும் இடையே கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட்டதன் காரணமாக கடந்த 20 நாட்களாக அங்கே செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த மாலை நேரக் கல்லூரி மூடப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் தலையிட்டு அந்த மாணவர்களுக்குக் கல்வி தொடர்ந்து வழங்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மத்திய மாநில அரசுகளின் சார்பில் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் இன்னும் பல்வேறு மாணவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிற உதவித் தொகை அங்கே இருக்கக்கூடிய நிர்வாகத்தினரால் — வருட ஆரம்பத்திலே பெறப்பட்ட அந்தப் பணம் — மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்

படாமல் வட்டிக்கு விடப்படுகின்ற நிலை இருக்கிறது. எந்த தினத்தில் அந்த உதவித் தொகை மாணவர்களுக்கு வருகிறதோ உடனடியாக அந்தத் தொகை அந்த மாணவர்களின் கரங்களில் ஒப்படைக்கக் கூடிய வகையில் மாதாமாதம் கொடுக்கின்ற உணவுக் கட்டணத்தைக் கட்ட வேண்டும் என்றும் தவறினால் மாணவர்களை நீக்கிவிடலாமென்றும் என்ற முறையிலே அறிவுறுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறதென்றால் மாணவர்கள் பெயரால் கொள்ளை நடக்கிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட 1982-83ஆம் ஆண்டுக்கான கல்வி மான்யக் கோரிக்கையில் சில கருத்துக்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்று தமிழகத்தில் கிட்டத்தட்ட 1,000 இளநிலை ஆசிரியர்கள் பதவி, 500 தமிழாசிரியர்கள் பதவி, 150 உடல் பயிற்சி ஆசிரியர்கள் பதவிகளை இந்த அரசு கொண்டு வந்ததற்காக பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல 1982-83இல் 122 கூடுதல் முறைசாராகக் கல்வி நிலையங்களை அமைப்பது குறித்து மக்கள் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே விளையாட்டை எடுத்துக் கொள்வோமானால் மகளிருக்காக பெண்கள் விளையாட்டுப் பள்ளி கோவையில் ஆரம்பிக்கப்படுவது வரவேற்கத்தக்கதாகும். 150 கிராமப்புற விளையாட்டு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தவும் பொழுதுபோக்கு மையங்கள் 8 ஏற்படுத்துவதும் குறித்து நான் அரசைப் பாராட்டுகிறேன். விளையாட்டிற்காக தமிழக அரசு இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவழித்தும் தமிழகத்தில் விளையாட்டு ஏன் நசிந்துபோகிறது என்பதற்கான சில காரணங்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அனைத்து மாவட்டங்களிலும் விளையாட்டு மையங்களில் பணியாற்றும் பணியாளர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கவேண்டும். அதுபோலவே பயிற்சியாளர்கள் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஊழியர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்க தனிச் சலுகை காட்ட வேண்டும். மாவட்ட விளையாட்டுகளில் முன்னாள் சிறந்த வீரர்களுக்கு நமது தமிழகத்திற்கு புகழ் தேடித் தந்தவர்கள் அப்படிப்பட்டவர்களைப் பயிற்சியாளர்களாக நியமிக்க வேண்டும்.

விளையாட்டுப் பணிகளில் விடுதிகளில் இன்றைய மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். அதில் தகுதி படைத்த மாணவர்களைச் சேர்த்தால்தான் இந்தத் தமிழகத்திலே சிறந்த விளையாட்டு வீரர்களை நாம் உருவாக்குகின்ற வழிவகையைச் செய்ய முடியும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

வெளி மாநிலத்திற்கு வீரர்களை, வீராங்கனைகளை அழைத்துச் செல்கிறபோது — 1981ஆம் ஆண்டு ஹைதராபாத்திற்கு வீராங்கனைகளை அழைத்துச் சென்றபோது அதில் சிறந்த விளை

யாட்டு வீரர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில்—அனைத்து மாவட்டங்களிலே வெற்றி பெற்ற குழுவிலிருந்தும், அனைத்து மாவட்டங்களிலே வெற்றிக்கு முயன்ற குழுவிலிருந்தும் சிறந்த விளையாட்டு வீரர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அதற்குப் பின்னால் சென்னையில் அவர்களை வைத்து அதன்மூலமாகத் தேர்வு செய்து அதில் சிறந்த விளையாட்டு வீரர்களைத் தேர்ந்து எடுத்து அனுப்பினால் இன்று தமிழகம் ஹைதராபாத்தில் வெற்றிபெற வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். ஆனால் ஹைதராபாத்தில் நடைபெற்ற விளையாட்டில் தமிழகத்திலே இருந்து சென்ற கொகோ விளையாட்டிற்கான தேர்வுமுறையில் சென்னையில் உள்ள ஒரே ஒரு கல்விக் கூடத்திலே மட்டும் 5 மாணவிகளை மட்டும் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஆகையால் தமிழ்நாட்டிடிலே அனைத்துப் பள்ளிகளையும் சேர்ந்த விளையாட்டு வீரர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.50)

அடுத்து, சென்னையில் கொகோ பயிற்சியாளர் ஒருவர் ஒரு பள்ளியில் படிக்கும் மாணவ வீரரின் பிறந்த தேதியை திருத்தியதுடன் இன்னொரு பள்ளியில்—தாம்பரம் கார்லி ஹையர் செகன்டரி பள்ளியில் படிப்பதாக சான்று தயாரிக்கிற அளவில் தனக்குப் பெயர் கிடைப்பதற்காக வழி வகுத்துள்ளார். அவரைப்பற்றி அரசுக்குப் புகார்கள் பல கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் நான் அறிகிறேன். போட்டிகளுக்கு வீரர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக அவர்களிடம் தவறாகப் பணம் வாங்கி செயல்படுவதாகவும் பல புகார்கள் வந்துள்ளன. புகார்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள அந்த கொ கோ கோச் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாவட்ட விளையாட்டு அலுவலர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது உடற்கல்வி ஆய்வாளர்களை நேரடித் தேர்வு மூலம் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அப்படியானால்தான் அவர்களுடைய பணி சிறப்பாக இருக்கும். மாவட்ட விளையாட்டு அலுவலர்கள் நியமிப்பதில் நேரடித் தேர்வு நடத்தாமல், அரசு ஆணை எண் 1550-ல் புதிய அலுவலர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டவர்கள் யாருமே நேரடித் தேர்வுக்கு வரவில்லை. வந்திருந்தால் அவர்கள் அந்தந்த முதன்மைக் கல்வி அதிகாரியிடம் முன் அனுமதி பெற்றிருப்பார்கள்; அதற்கான டி.ஏ. பணமும் வாங்கியிருப்பார்கள். நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்களும், கல்வி இலாகா செயலாளரும் அமெரிக்கா சென்றிருந்தபோது அவசர அவசரமாக ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அதுபற்றி புகாரும் வந்திருக்கிறது. நல்ல அனுபவமும் திறமையும் உள்ளவர்களைச் சேர்க்காமல் அனுபவமில்லாதவர்களை நியமித்து அதன் காரணமாக அரசுக்குச் கெட்ட பெயரை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அரசு அதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விளையாட்டுத் துறையில் பணிபுரிகிறவர்கள் தங்களுடைய குறைகளைச் சட்டமன்ற, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களிடம் முறையிடக் கூடாது என்று சமீபத்தில் விளையாட்டு இயக்குநரால் சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகளிடம் முறையிடுவதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. இந்தச் சுற்றறிக்கை மூலம் அவர்கள் குறைகளை மக்கள் பிரதிநிதிகளிடம் சொல்வதை தடை செய்வது இயக்குநரின் எதேச்சாதிகாரப் போக்கைக் காட்டுகிறது. எனவே இந்த சுற்றறிக்கையை உடனடியாக ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வி, மருத்துவம், பொறியியல் போன்ற துறைகளுக்கு அந்தந்த துறையில் நல்ல படிப்பும் அனுபவமும் உள்ளவர்களை இயக்குநர்களாக நியமிப்பதைப்போல விளையாட்டுத் துறைக்கும் சிறந்த விளையாட்டு வீரர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பஞ்சாப் மாநிலத்தில் சிறந்த விளையாட்டு வீரரான மில்காசிங் என்பவரை டெபுட்டி டைரக்டராக நியமித்திருப்பதைப்போல தமிழ்நாட்டிலும் சிறந்த விளையாட்டு வீரர்களை இந்தத் துறையில் நியமித்தால் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களை 1981ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 1ஆம் நாள் முதல் அரசு ஊழியர்களாக்கி அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கிவந்த அத்தனை சலுகைகளையும் அவர்களுக்கு வழங்கிட உத்தரவிட்ட இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். அவர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கியதன் நிமித்தம் மாவட்ட கல்வி அலுவலகங்களின் பணி மிகவும் அதிகரித்துவிட்டதன் காரணமாக மாவட்டக் கல்வி அலுவலகங்களில் பணியில் தேக்க நிலை ஏற்படுகிறது. ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களின் பிரச்சனைகள் பல தீர்க்கப்படாமல் மிகுந்த காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. தேக்கத்திற்கான காரணத்தை அவர்களிடம் கேட்டால் மாவட்டக் கல்வி அலுவலகங்களில் பணிபுரியும் பணியாளர்களுக்கு ஏற்ப ஏனைய இலாகாக்களை போன்று கண்காணிப்பாளர் பணியிடங்கள் இல்லாததால் பணி தேக்கம் ஏற்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் 51 கல்வி மாவட்ட அலுவலகங்கள் உள்ளன. அங்கே எழுத்தர்கள் மட்டும் 800 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த 800 பணியாளர்கள் செய்த பணிகளைக் கண்காணிக்க கல்வி மாவட்டத்திற்கு ஒருவர் வீதம் 51 பேர்கள் மட்டுமே உள்ளனர். ஏறத்தாழ 16 பணியாளர்களுக்கு ஒரே ஒரு கண்காணிப்பாளர் இருக்கிறார். ஏனைய துறைகளில் குறைந்த பட்சம் 5 பணியாளர்களுக்கு ஒரு கண்காணிப்பாளர் இருந்து

வருகின்றார். அந்த விகிதாச்சார அடிப்படையில் ஒவ்வொரு கல்வி மாவட்டத்துற்கும் கூடுதலாக இன்னும் இரண்டு கண் காணிப்பாளர்களை நியமிக்க வேண்டும். அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 20 ஆண்டுகள் பணிக்காலம் முடித்த இடை நிலை ஆசிரியர்கள், உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள், இளநிலை ஆசிரியர் களுக்குச் சிறப்பு நிலை வழங்கியதுபோல இதர பிரிவு பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், தமிழாசிரியர்கள் போன்றவர்களுக்கும் ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரையின்படி சிறப்பு நிலை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இடைநிலை, இளநிலை ஆசிரியர்களுக்கு இரண்டு வருடம் பயிற்சி பெற்றதினால் 1981 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் அரசு ஆணை 1759-ன் படி ஒரு ஊதிய உயர்வு வழங்கியது போல மற்ற ஆசிரியர்களான பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், தமிழாசிரி யர்கள், உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள், தையல், தோட்டக்கலை ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரு ஊதிய உயர்வு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பஞ்சாயத்துப் பள்ளிகளை 1—6—1981 முதல் அரசுப் பள்ளிகளாக்கியதால் அதனை நிர்வாகம் செய்வதற்காக உதவிக் கல்வி இயக்குநரின் கீழ் ஏற்கெனவே இதனை நிர்வாகம் செய்து வந்த டெபுட்டி இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களும் பணி புரிந்து வருகிறார்கள். இதற்குப் பதிலாக இந்த இரண்டு பணிகளையும் செய்யக்கூடிய அனுபவம் பெற்ற தலைமை ஆசிரியரை அங்கே நியமித்து அவர்கள் மூலமாக, அதாவது ஒரே ஒரு பதவியின் மூலமாக செயல்படுகின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தினால் நல்லது. ஆகவே ஊராட்சி ஒன்றிய ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பள்ளிகளாக நிர்வகிக்கப்படுவதற் குரிய வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த மட்டிலே நாங்குநேரி ரேஞ்சிலே சி. எம். எஸ். ஹையர் எலிமென்டரி ஸ்கூல் இருக்கின்றது. இந்தப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர் பதவிக்கு இன்னும் அங்கீகாரம் வழங்கப்படவில்லை. அவர் தமிழ்ப் புலவர் இல்லை. பி.எஸ்ஸி., பி.எட்., என்ற காரணத் தால் அவருக்கு இன்னும் சம்பளம் இரண்டு வருடங்களாகக் கொடுக்கப்படாத நிலைமை இருக்கின்றது. ஆனால் கடைய நல்லூரில் பணிபுரியும் பி.ஏ., பி. எட்., தலைமை ஆசிரியருக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. ஆகவே கடையநல்லூ ருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது போல் ஆழ்வாநேரி சி. எம். எஸ். ஹையர் எலிமென்டரி ஸ்கூலில் உள்ள தலைமை ஆசிரியர் பதவிக்

1982 மார்ச் 16] [திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்]

கும் அங்கீகாரம் அளித்து அவர்களுக்குரிய சம்பளத்தைக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவள் காலஞ்சென்ற தலைமை ஆசிரியரின் மகள்.

அடுத்து நாங்குநேரி ரேஞ்சில் தாமரைக்குளம் என்ற ஊரில் அரிஜன நலக் கமிட்டியால் ஒரு ஆரம்பப் பள்ளி நடத்தப்பட்டது. அது ஒரு ஆரம்பப் பள்ளி. ஆனால் திடீரென்று அதற்கான அங்கீகாரம் ரத்து செய்யப்பட்டு விட்டது. ஆகவே அங்கே குழந்தைகள் படிக்க வாய்ப்பில்லாமல் போய்விட்டது. அவர்கள் 3 மைல் தூரத்தில் உள்ள வேறு ஒரு பள்ளிக்குத்தான் போக வேண்டி இருக்கிறது. தற்போது கல்வி இலாகாவின் டெபுட்டி டைரக்டர் அவர்கள் வந்து நேரில் பார்த்து சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அரிஜன் வெல்பேர் இலாக்கா அந்தப் பள்ளியினை எடுத்து நடத்த மறுத்து விட்ட காரணத்தால் அந்தப் பள்ளியினை அரிஜன கமிட்டியே நடத்துவதற்கும் 25 ஆயிரம் ரூபாய் என்டோமென்ட் கட்ட வேண்டும் என்று இருக்கின்றது. அந்த விதியினைத் தளர்த்தி அரிஜன மக்களின்பால் அக்கறை கொண்டிருக்கின்ற இந்த அரசு அங்கே அரிஜன நலக் கமிட்டியாலே தற்சமயம் நடத்தப்படுகிற அந்தப் பள்ளியினை நடத்துவதற்குரிய அங்கீகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

அடுத்து நெல்லை கிழக்கு மாவட்டத்தில் ஆசிரியர்களின் சார்பாக பல பிரச்சினைகள் உருவாகி இருக்கின்றன. இதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்....... (மணியடிக்கப்பெற்றது)

*திரு. செ. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டு கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஆண்டுதோறும் கல்விக்காக ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகின்ற தொகை உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. இவ்வாண்டு ஏறத்தாழ 291 கோடி ரூபாயை இங்கே கோரி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஒதுக்கீடு உயர்கிற அளவுக்குக் கல்வியின் தரம் உயர்ந்திருக்கின்றதா என்றால் உள்ளபடியே நாம் வருத்தப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த அளவுக்குக் கல்வித் தரம் உயரவில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்றாகும். ஒரு காலத்தில் ஆல் இண்டியா காம்பெட்டிட்டிவ் எக்ஸாமினேஸன் ஆகிய ஐ. ஏ. எஸ்., ஐ. பி. எஸ். போன்ற தேர்வுகளில் தமிழகம்தான் முன்னோடியாகவும் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாகவும் விளங்கியது என்பது நமக்கெல்லாம் தெரியும். ஆனால் அண்மைக் காலமாக ஒவ்வோர் ஆண்டும் தமிழகத்திலே ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., தேர்வு பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம் கல்வி தான்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 93.75 இலட்சமாகும். ஆனால் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 2.71 இலட்சமாகும். இந்த மாணவர் ஆசிரியர் விகிதாச்சாரம் இன்னும் குறைந்தால்தான் உள்ளபடியே தரமான கல்வியினைத் தர முடியும். ஆகவே அந்த வகையிலே ஆசிரியர் மணவர்களின் விகிதாச்சாரம் மாற்றப்பட வேண்டும். இன்றைய தினம் இரண்டாயிரம் ஆசிரியர் பதவிகளை நீங்கள் புதிதாக அறிவித்திருக்கிறீர்கள். அப்படி ஏற்படுத்தி இருக்கின்ற இரண்டு ஆயிரம் ஆசிரியர் பதவிகளில் தமிழ் ஆசிரியர்களின் பதவி 500 மட்டுமே என்று இருப்பது உள்ளபடியே மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையிலே பெரும்பாலும் வேலை வாய்ப்பற்று இருப்பவர்கள் புலவர் பட்டம் பெற்றவர்கள்தான். ஆகவே அந்த 500 என்ற எண்ணிக்கையினைக் குறைந்தபட்சம் 1000 என்று உயர்த்த வேண்டும். அப்படி உயர்த்தினால்தான் தமிழ் ஆசிரியர்களிடையே இருக்கின்ற வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஓரளவுக்குப் போக்க முடியும். அதே போன்று இன்றைய தினம் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே பணியாற்றிய ஆசிரியர்களை எல்லாம் அரசு ஊழியர்கள் என்று நீங்கள் அறிவித்திருக்கிறீர்கள். அவர்களும் கூட இதை வரவேற்று அறிக்கை எல்லாம் கூட விட்டார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் என்ன நிலைமை? ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளருக்கு நாம் அடிமையாக இருப்பதா என்று சொல்லி இன்றைய தினம் கல்வித்துறையிலே உள்ள ஏ.இ ஓ-க்களுக்கு அடிமையாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலைமை இருக்கின்றது.

அவர்களுக்கு என்று கட்டிடங்கள் கிடையாது; ஸ்டேஷனரி கிடையாது; பர்னிச்சர் கிடையாது. அதே ஊராட்சி ஒன்றிய கட்டிடங்களில்தான் இன்றைய தினம், இந்தக் கல்வி இலாகாவின் பிரிவும் இருக்கிறது. உள்ளாட்சித் துறை கமிஷனர் அவர்கள் சொல்கிற பரிந்துரைகள் போல்தான், அதே அளவுதான் பரிந்துரைகளைக் கல்வித் துறையின் அதிகாரிகளும் அங்கே செயல் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்குக் காரணம் ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை எந்தப் பலன்களுக்காக வைத்தார்களோ, அந்தப் பலன்களை அவர்கள் பெறவில்லை என்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக பி. எப். அட்வான்ஸ் சேங்ஷன் பெறுவது, சைக்கிள் அட்வான்ஸ் பெறுவது, அல்லது விடுப்புச் சம்பளங்கள் இவைகளையெல்லாம், அவர்கள் ஏ.இ.ஓ. அவர்களிடத்திலே சென்று பார்த்து சொன்னால் கூட அந்தச் சம்பளங்களும், அட்வான்ஸ்களும் அவர்களுக்கு உரிய காலத்தில் வழங்கப் பெறுவதில்லை.

1982 மார்ச் 16] [திரு. செ. இராமலிங்கம்]

(பிற்பகல் 1.00)

ஆனால் இதற்கு முன்னால் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் கீழ் இருந்தபோது, குறைந்த கால அவகாசத்திலேயே இவைகள் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன என்பது மட்டும் அல்ல, அதிலே தற்போது சில ஊழல்கள் நடைபெறவும் செய்கின்றன என்றும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக நண்பகல் உணவுத் திட்டத்தைப் பற்றி எடுத்துக் கொண்டால், அரசு மானியமாக ஒரு மாணவனுக்கு 10 பைசாவும், உள்ளாட்சி நிறுவனங்களிடம் இருந்து 5 பைசாவும் பெற்று, மொத்தம் 15 காசுகள் பகல் உணவிற்காக ஒவ்வொரு மாண வனுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. இது போதாது. இது மிகவும் குறைந்த தொகை. குறைந்தபட்சம் அரசு மானியத் தொகை யை 30 காசாக உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழகத்தில் இருக்கிற 4,433 பால்வாடிகளில் நர்சரிப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்தப் போவதாக அறிவித்திருக் கிறார்கள். இந்த நர்சரிப் பள்ளிகளுக்குத் தேவையான சிலபஸ் உருவாக்குவதற்கு நவம்பர் 1981ல் அரசு ஒரு குழு அமைத்தது. இன்று வரையில் அவர்கள் அந்தப் பாடத் திட்டத்தின் முறைகளை அறிவிக்கவில்லை. எனவே இந்த ஆண்டு முதல் நீங்கள் துவங்க விருக்கிற நர்சரிப் பள்ளிகளில், எந்தப் பாடத் திட்டத்தை அமுல்படுத்தப் போகிறீர்கள் என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. எனவே வருகிற கல்வி ஆண்டிலேயாவது அந்தப் பாடத் திட்டங் களை உடனடியாகப் பெற்று, தனியார் நர்சரிப் பள்ளிகளில் ஏற்பட்டிருகிற ஒழுங்கீனங்களை அகற்றுகிற அளவுக்கு, இந்த நர்சரிப் பள்ளிகளை உடனடியாகத் துவக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்த மட்டில் குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிற பள்ளிக் கூடங்களுக்கு ஒழுங்கான பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கிடையாது, என்னுடைய தொகுதியிலே கூட திருநாகேஸ்வரம், திருச்சேறை நாச்சியார் கோவில், பந்த நல்லூர், அணைக்கரை ஆகிய இடங்களில் உள்ள பள்ளிகளில் போதுமான கட்டிடங்கள் இல்லை. சோதனை சாலைகள் கிடையாது. போதுமான ஆசிரியர்கள் கிடையாது. என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே, அணைக்கரை நடுநிலைப் பள்ளியை உயர்நிலைப் பள்ளியாக ஆக்கியிருக்கிறார் கள். அதில் தற்போது 6 ஆசிரியர்களே பணியாற்றி வருகிறார் கள். அது நடுநிலைப் பள்ளியாக இருந்தபோது 12 ஆசிரியர் கள் பணியாற்றினார்கள். தற்போது உயர் நிலைப் பள்ளியாக மாற்றப்பட்டதற்குப் பிறகு 6 ஆசிரியர்களே பணிபுரிந்து வரு கிறார்கள். ஆகவே அங்கே மாணவர்களுக்குப் பல பாடங்கள் சொல்லிக் கொடுப்பதே கிடையாது என்பதை இந்த நேரத்திலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அதே போல சென்ற ஆண்டு திருவிடைமருதூர் ஒன்றியத்தில், உயர் நிலைப் பள்ளியில் புதியதாக ஒரு தமிழாசிரியர் பதவியை ஏற்படுத்தி தமிழ் பயின்ற புலவர் பட்டம் பெற்ற, அனுபவம் மிக்க ஒருவரை தமிழாசிரியராக நியமிக்க வேண்டும் என்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் இன்று வரையில் அந்த நியமனம் செய்யப்படவில்லை. அங்கேயிருக்கிற ஒரு ஆசிரியர் 15 ஆண்டுக் காலம் அனுபவம்பெற்ற, புலவர் பட்டம் பெற்ற ஒருவர் தன்னை அந்தப் பதவியில் நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தும் அவரை நியமிக்காமல், நேரிடையாக நியமனம் செய்ய, அங்குள்ள அதிகாரிகள் ஆட்களைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், இந்த நேரத்திலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஒரே பணி செய்பவர்களுக்கிடையே ஊதிய வேறுபாடு இருக்கக் கூடாது என்று உச்ச நீதிமன்றம் ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. ஆனால், நமது மாநிலத்திலேயே உள்ள உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு, மைய அரசின் பொறுப்பில் இருக்கிற உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஒருவிதமான சம்பளமும், மாநில அரசின் பொறுப்பில் இருக்கிற உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் வேறு விதமான சம்பளமும் ஆக இரண்டு வேறுபட்ட ஊதியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. எனவே இந்த வேறுபாட்டை நீக்குகிற வகையிலும், ஆசிரியர்களுக்கு உதவி செய்கிற வகையிலும், மைய அரசு வழங்குகிற அந்த ஊதிய விகிதத்திலேயே, மாநில அரசுப் பள்ளிகளிலும், ஊதியங்களை வழங்க வேண்டும் என்றும், அந்த வகையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் சிறப்பாக பல்லாண்டு காலமாக நடைபெற்று வந்த, கஸ்தூரிபா காந்தி நடுநிலைப் பள்ளி என்ற பெண்கள் பள்ளியில் ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்னாலே தீ விபத்து ஏற்பட்டபோது கட்டிடங்கள் எரிந்து போய்விட்டன. ஏறத்தாழ 40,000 ரூபாய் வரையில் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. ஆனால் இந்தப் பள்ளி நிர்வாகத்தினர் முதல் அமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து உதவி கோரி கடிதம் எழுதியிருந்தார்கள்.

இன்றுவரை கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் இன்றைய தினம் அந்த நிறுவனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள் சம்பளத்தைப் பிடிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் இந்த ஆசிரியர்களின் நிலை மிக மிக மோசமாக இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நிவாரண நிதியிலிருந்து— எது எதற்கோ உதவி செய்கிறார்கள்—நிதி உதவி கொடுத்து அந்தப் பள்ளிக்கூடக் கட்டடத்தைப் பழுதுபார்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருநாகேஸ்வரம் உயர்நிலைப்பள்ளி இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தீப்பிடித்து எரிந்தது. அந்தக் கட்டடம் பொது மக்கள் உதவியோடு ஏறத்தாழ 15,000 ரூபாய் செலவில் கட்டப் பட்டதாகும். இன்று அந்தக் கட்டடம் அடியோடு நாசமாகி விட்டது. அதற்கும் முதல் அமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து உதவி வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடந்தை அரசினர் ஆண்கள் கல்லூரி ஏற்படுத்தப்பட்டு 126 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதற்குப் பிறகு ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்லூரிகள் எல்லாம் இன்றைய தினம் முழுமைபெற்ற கல்லூரி களாக இருக்கின்றன. ஆனால் இன்றையதினம் அந்தக் கல் லூரியை ஒரு ஆராய்ச்சி நிறுவனமாகக்கூட நீங்கள் நினைத்தால் மேம்படுத்தலாம். ஆனால் மாறாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளுகிற பொறுப்பில் இருந்த காலத்தில் எம். எஸ்ஸி. (பிஸிக்ஸ்), எம். எஸ்ஸி. (கெமிஸ்ட்ரி) வகுப்புகளுக்காக மூன்று இலட்சம், மூன்று இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டடங்கள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. அதற்குத் தேவையான உபகரணங்கள் எல் லாம் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் அந்த வகுப்புகள் அங்கே துவங்கப்படவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் கும்பகோணம் கல்லூரிக்கு 1975 ஆம் ஆண்டு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த காலத் தில் 14 இலட்சம் ரூபாய் அங்கே மாணவர்கள் விடுதி கட்டு வதற்குத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த ஆட்சியைக் கலைத்ததற்குப் பிறகு இன்றுவரை அங்கே மாணவர்கள் விடுதி கட்டுவதற்கு எந்தவித முயற்சியும் மேற்கொள்ளவில்லை. மாறாக அங்கே ஒரு பழைய ஹாஸ்டல் கட்டடம் இருக்கிறது. அது தனியார் டிரஸ்டுக்குச் சொந்தமானது. அந்தக் கட்டடம் இன்று இடிந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை உங்கள் கவனத் திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எனவே புதிதாக அந்தக் கல்லூரிக்கு உடனடியாக ஒரு ஹாஸ்டல் கட்டித் தரவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ஒரு காலத்தில் என். ஸி. ஸி. பயிற்சி, கல்லூரி மாணவர்களுக்குக் கட்டாய பாடமாக இருந்தது. இன்றைய தினம் அந்த நிலைமை இல்லை. எனவே மீண்டும் அந்த என். ஸி. ஸி. பயிற்சியை கட்டாய பாடமாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என். ஸி. ஸி. பயிற்சி மூலம் மாணவர் களிடத்தில் ஒரு கட்டுப்பாடு, ஒழுக்கம், தேசப்பற்று ஆகிய நல்ல குணாதிசயங்களை ஏற்படுத்த முடியும். எனவே என். ஸி. ஸி. பயிற்சியை மீண்டும் கட்டாய பாடமாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980-81 தேர்வு முடிவுகளில் பல்வேறு தவறுகளையெல்லாம் நாம் கண்டோம். அப்படிப்பட்ட தேர்வு முடிவுகள் மீண்டும் வராமல் இருக்க பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரே பாடத்தில் எல்லா மாணவர்களும் ஒரேமாதிரியான மதிப்பெண்கள் பெற்று அனைவரும் தேர்வில் வெற்றி பெறவில்லை என்ற செய்தி நமக்கெல்லாம் ஆச்சரியமாக இருந்தது. அப்படிப்பட்டதொரு நிலை, தனியாக இயக்குநரகம் அமைத்ததற்குப் பிறகு ஏற்படுவது உள்ள படியே கண்டிக்கத்தக்கது.

மற்றொன்று, சென்னையில் ஆவணக் காப்பகம் கொள்ளை போனது போல் தஞ்சையில் சரஸ்வதி மகாலிலும் கொள்ளை போயுள்ளது. விலைமதிப்பற்ற நூல்கள் பல, ஓலைச்சுவடிகள் பல, ஓவியங்கள் பல, கலைச்சின்னங்கள் பல தஞ்சை சரஸ்வதி மகாலிலிருந்து கொள்ளை போயுள்ளன. சரபோஜி மன்னன் தஞ்சையை மராட்டியர் கவர்ந்ததன் சின்னமாக ஆண்ட போது பற்பல மொழி நூல்களையும் ஓவியங்களையும், சிற்பங்களையும் சேகரித்து சரஸ்வதி மகாலைச் செழுமைப்படுத்தினர். இன்றும் பன்னாட்டாரும் தேடி வந்து பயன் பெறும் அறிவுப்பெட்டகங்கள் அவை. அரியனவான இந்த நூல்கள் ஆங்கிலம், கிரேக்கம், லத்தீன், பிரெஞ்சு, வடமொழி மற்றும் பல மொழிகளில் ஆனவை. இந்த நூல்களை எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்கக்கூடாது என்பது நூலக விதி. ஆனாலும் நூலக நிர்வாகக் குழுவினர் சிலர் அதிகார துஷ்பிரயோகம் செய்து நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை எடுத்துச் சென்றுள்ளனர். பதினேழு, பதினெட்டு, பதினொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளைச் சார்ந்தவை அந்த நூல்கள். இதுவரை அவை திருப்பித் தரப்படவில்லை.

பக்தி மீமச பாஷ்யம் என்பது நாராயண தீர்த்தா என்ற முனிவர் எழுதியது. சரஸ்வதி மகாலில் ஓலைச்சுவடியாக இருந்த இந்நூலும் காணாது போயுள்ளது. இந் நூலுக்கு சரஸ்வதி மகால் நூலக வடமொழி நூற்பட்டியலில் எண், 14-டி. என். 8226 என்ற எண் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சரபோஜி மன்னர் சேர்த்து வைத்த நூல்களுள் ஒன்று காகிதத்தில் எழுதப்பட்டிருந்த இராமாயணக் கையெழுத்துப் பிரதியாகும், இதில் ஒவ்வொரு தாளில் படங்கள் வரையப்பட்டிருந்தன. படங்கள் வரையப்பட்ட இரு தாளை இப்போது காணோம்.

(பிற்பகல் 1.10)

இந்த அரிய படத்தை நூலகத்தின் மராத்தி நூற்பட்டியலில் இப்படங்கள் பொது மக்கள் பார்வைக்காக கண்ணாடி பீரோவில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும், அவைகள் எல்லாம் இன்று களவுபோய் இருக்கின்றன. இந்த விவரங்கள் எல்லாம் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் போன்ற பத்திரிகைகளிலே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதை இந்த நேரத்தில் நான் உங்கள கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். 17 ஆம் நூற்றாண்டு ஓவியங்கள் எல்லாம்கூட, இன்றைக்குத் திருடுபோய் இருக்கின்றன. அதேபோல், நவரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட குத்து விளக்குகள் எல்லாம், அப்பேர்ப்பட்ட விலை மதிக்க முடியாத பொருள்கள் எல்லாம் இன்றைக்குச் சரஸ்வதி மகாலில் திருடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அங்கே அதை நிர்வாகக் குழுவிலே உள்ளவர்களே தவறு செய்கிறார்கள் என்றும், அப்பேர்ப்பட்ட தவறுகளைக் களைய வேண்டுமென்றும் கூறி அமைகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற வகுப்புக் கலவரத்தையொட்டி, மீண்டும் இன்று காலை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்று, இரண்டு பேர்கள் இறந்ததாகத் தகவல் அங்கிருந்து கிடைத்திருக்கிறது. இந்தத் தகவல் உண்மையான தகவலா என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவரங்கள் கிடைத்தவுடன் இங்கு சொல்லப்படும்.

* திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்தக் கல்வி மானியத்தின் மீது, எங்களுடைய காங்கிரஸ் (ஐ) கட்சியின் சார்பிலே ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று நம்முடைய நாட்டிலே நல்ல ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு இவைகளைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் முக்கிய கடமையாகும். இந்த நேரத்திலே வளர்ந்து ரிடையராகக் கூடிய ஜெனரேஷனை நாம் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய நிலையிலே இல்லை. எனவே, வளரக்கூடிய சமுதாயத்தை, இளைஞர்கள் சமுதாயத்தை, இவர்களை எப்படி கட்டுப்படுத்தப் போகிறோம், அவர்களிடையே ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு, கண்ணியம் ஆகியவற்றை

எப்படி வளர்க்கப் போகிறோம் என்பதைச் சிந்திப்பது இந்த அரசாங்கத்தின் முக்கிய கடமையாகும். இதிலே அரசாங்கம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இன்று பள்ளியிலே இருந்து படித்துவிட்டு, கல்லூரிக்கு வந்து டிகிரி வாங்கக்கூடிய ஒரு மாணவன், டிகிரி வாங்கியவுடனே, அவன் மனதிலே ஒரு பிரஸ்ட்டிரேஷன் அதாவது ஒரு வெறுப்பு அந்த டிகிரியைப் பார்த்தவுடனே ஏற்படுகின்றது. டிகிரி வாங்கிவிட்ட ஆனந்தத்திலே அந்த ஸ்டூடன்டு இல்லாத நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அதனால தான் இந்த நாட்டிலே இன்றைக்கு மாணவர்கள் மத்தியிலே ஒரு இன்-டிசிப்ளின் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. அதைப் பார்க்கின்ற படிக்கக்கூடிய ஸ்டூடன்டு மனதிலே, தனக்கு என்ன ஆகுமோ, எப்படி ஆகுமோ என்ற நிலையில் அவர்கள் மத்தியிலே ஒரு இன்-டிசிப்ளின ஏற்பட்டு, இதைக் கல்லூரிகளிலும், பள்ளிக்கூடங்களிலும் அவர்கள் ஏற்படுத்த முயல்கிறார்கள். இதைத் தீர்க்க வேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின முக்கியக் கடமையாக இருக்க வேண்டும். இதை எப்படி தீர்க்கப் போகிறோம் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இப்போது இருக்கக்கூடிய பழைய கல்வி பாட முறையை அப்படியே கொண்டு வந்தால், நிச்சயமாக பள்ளிக்கூடங்களிலே படிக்கக்கூடிய பையன்கள் மத்தியிலே ஒரு செல்ப்-கான்பிடென்ஸ் நிச்சயம் ஏற்படாது. வளரக்கூடிய சமுதாயத்தில் ஒரு செல்ப்-கான்பிடென்சை உருவாக்க வேண்டும். அதை எப்படி வளர்க்க வேண்டுமென்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது சிறிய பள்ளிகளிலே, ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே பார்க்கும் போது, ஒரு எஸ்டாபிளிஷ்ட் பாக்ட் (Es ablished fact) ஏற்பட்டிருக்கின்றதா என்று பார்த்தால், அந்தப் பையன்கள் மத்தியிலே ஒரு கன்பியூஸ்ட் மைன்ட் தான் இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிகளிலே உள்ள ஆசிரியர் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்; பின்னால், சமுதாயத்திலே அதைப்பற்றி வேறாக, வேறு விதமாக கற்றுக் கொள்ளுகிறான்; வீட்டுக்குப் போனால், அதைப் பற்றி வேறுவிதமாகக் கற்றுக் கொள்கிறான. அதைத் தவிர்க்க வேண்டும், ஒரு மெட்டீரியலிஸ்டிக் அப்ரோச் இருக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்கிறேன். இன்னமும், பள்ளியிலே படிக்கக்கூடிய சிறு குழந்தைகளுக்கு,

Dogmas of doubtful revelation என்று சொல்வார்களே, அதைப்போல, ஒரு கற்பனை உலகத்திலே Stance invention of an exceptional mind என்று சொல்

வார்கள். அந்த மாதிரி கற்பனை உலகத்திலே வளரக் கூடிய ஒருவனாக வளரக்கூடிய முறையில் இந்தக் கல்வி முறை இருக்கக் கூடாது. அவர்களுக்கு உண்மையான நிலை என்னவென்று தெரியவேண்டும். வளரக் கூடிய சிறு பையன்களுக்கு வெளியிலே வருகிறபோது கிரியேட்டிவ் மைண்ட் இருந்தால் தான் இந்த சமுதாயத்திலே நாம் நினைத்துப் பார்க்கிற அளவிற்கு ஒழுங்கையும் கட்டுப் பாட்டையும் ஏற்படுத்த முடியும். நீங்கள் இந்த ''ஓல்ட் ஆடர்சையே'' வைத்துக் கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக இன்டிசிப்பிளின்ட் ஆக்ட்டிவிட்டிஸ் என்பது தொடர்ந்து நடந்து வருமே தவிர இந்தச் சமுதாயத்தை மாற்றியமைக்க முடியாது.

சோஷலிஸ்ட்டிக் சொசைட்டி அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள். எந்த அடிப்படையிலே அமைக்க போகிறீர்கள்? நேஷனல் சோஷலிஸ்ட்டிக் சொசைட்டியாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, நீயும் நானும் சமம் என்று மேடையிலே பேசக்கூடிய அளவிலே அதைச் சிறு வயதிலே அவர்களுக்குப் புகட்டக் கூடாது. எஜுகேஷனல் சிஸ்ட்டத்தையே மாற்றியமைக்க வேண்டும். இதற்கு ஒரு ''ஹை பவர் கமிட்டி'' ஒன்றினை அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறேன். உங்களிடத்திலே படித்தவர்கள், இந்தத் துறையிலே மிகுந்த அனுபவமுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். ''ஹை பவர் கமிட்டி'' ஒன்றினை அமைத்து ''எஜுகேஷன் சிஸ்டத்தை ரீ-ஓரியன்ட்'' செய்யவேண்டும். ''ஹை பவர் கமிட்டி'' ஒன்றை அமைத்தால்தான் ஒழுங்காக, கட்டுப்பாட்டுடன் வளர முடியும்.

அடுத்து பள்ளிகளிலே, கல்லூரிகளிலே இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்கள் வகுப்பு நடத்தும்போது தங்களுடைய கட்சிகளைப்பற்றியெல்லாம் பேசக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. சிறு வயதிலே யார் யார் எந்தக் கட்சி என்று தெரியாத நிலையில் மாணவர்களிடத்திலே ஒரு ''கன்ப்யூஸ்ட் மைண்ட்'' இருக்கிறது. கட்சிகளைப் பற்றி பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் ஆசிரியர்கள் தங்கள் வகுப்புக்களில் பேசக்கூடாது என்பது குறித்து அரசு ஒரு கடுமையான உத்தரவை போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்..

அடுத்து ''கம்பல்சரி எஜுகேஷன்'' என்று கொண்டு வந்தீர்கள். அந்தக் காலத்தில் தலைவர் காமராஜர் அவர்களும் கொண்டு வந்து, பெரியவர் பக்தவத்சலம் காலத்திலும், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தபோதும், இப்போது நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் எல்லோரும் வரிசையாக இந்தத் திட்டத்தை வைத்து கொண்டு வருகிறீர்கள். இல்லையென்று சொல்லவில்லை. 6 வயது முதல் 14 வயது வரையில் கட்டாயமாக படிக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள். அதுவும் சட்டத்திலே இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கின்றபோது ஒரு பள்ளிக்கூடத்தி

லாவது 'ஃபுல் ஸ்ட்ரெங்த்' மாணவர்கள் கிடையாது. அவர்கள் அந்தந்த பகுதிகளில் மாடு மேய்ப்பதற்கோ அல்லது வேறு கூலி வேலை செய்வதற்கோ போய் விடுகிறார்கள். இப்படியிருந்தால் இந்த நாட்டிலே சோஷலிஸ்ட்டிக் சொசைட்டியை ஏற்படுத்த முடியாது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது பள்ளிகளிலே முக்கியமானது 'ஸ்போர்ட்ஸ் ஆக்ட்டிவிட்டீஸ்' இதை நீங்கள் கம்பல்சரியாகக் கொண்டு வர வேண்டும். இந்த ஸ்போர்ட்ஸ் ஆக்ட்டிவிட்டீஸ் மற்றும் என். சி. சி. போன்றவைகள் கட்டாயமாக இருந்தால் மாணவர்களிடத்தில் ''இன்டிசிபிலின்ட்'' ஒழுங்கின்மை கட்டாயமாக இருக்காது. ஆகவே இதை அரசாங்கம் கட்டாயமாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய தமிழகத்திலே 'அன்—ரெககனைஸ்ட் ஸ்கூல்ஸ்' இருக்கின்றன. சில நன்றாக ரன் பண்ணுகின்றன. சில மோசமாக ரன் பண்ணுகின்றன. அதைத் தடுக்கவேண்டும். அரசாங்க கன்ட்ரோலில் அல்லது யூனிவர்சிடியின் கன்ட்ரோலில் ஸ்கூல்ஸை கொண்டுவந்தால் ஒழிய நன்றாக நடக்காது. பள்ளிகளிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு செக்யூரிட்டி ஆப் ஜாப் கிடையாது. நினைத்தால் ஒரு வருஷம் வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இல்லாவிட்டால் நிறுத்திவிடுகிறார்கள். பள்ளிக்கூடங்களிலே மாணவர்களுக்கும் எஜுகேஷன் செக்யூரிட்டி கிடையாது. நினைத்தால் முடிவிடுகிறார்கள். இளைஞர்களிலிருந்து நல்ல சமுதாயத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்கள். அதை நிறைவேற்றுவதற்கு இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்தால் முடியாது, பள்ளிகளை விட்டுவிட்டால் அதைச் செய்ய முடியாது. ஆகவே, ''யூ மஸ்ட் பிரிங் இட் அண்டர் தி கன்ட்ரோல் ஆப் தி கவர்ன்மெண்ட்''.

(பிற்பகல் 1-20)

என்னுடைய புதுக்கோட்டையிலே ஒரு காலேஜ் இருக்கிறது. இங்கே இரண்டு எம். ஏ., கோர்ஸ்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ரொம்ப நன்றி உங்களுக்கு. ஆனால் அங்கே ஷிப்ட் சிஸ்டம் வைத்துத்தான் படிக்கவேண்டி இருக்கிறது. கட்டிடத்தினை விஸ்தரிக்க 'எக்ஸ்டன்ஷன் ஆப் பில்டிங்' இல்லாமல் எல்லா கிளாஸ்களையும் இருக்கிற இடத்திற்குள்ளேயே நடத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, எக்ஸ்ட்ரா பில்டிங் கட்டிக் கொடுத்து இன்னும் எம். ஏ., கோர்ஸ்கள் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கஷ்டமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் ொள்கிறேன்.

அந்தக் கல்லூரி இந்த ஆண்டு நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடுகிறது. அது ஆரம்பிக்கப்பட்டு 100 ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வந்து நடத்திக் கொடுத்தார்கள் அதை. அந்த காலேஜிலே உட்கார்ந்து ரிக்ரியேஷன் ஆக்டிவிடிஸ் செய்து கொள்வதற்கு ஆடிட்டோரியம் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் இந்த வருஷம் அதை கட்டிக் கொடுத்து பராமரிக்க வேண்டுமென்று பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பக்கத்திலே கேர்ள்ஸ் காலேஜ் இருக்கிறது. அங்கே எம்., ஏ. கோர்ஸ் கிடையாது. இன்னும் எகனாமிக்ஸ் வரவில்லை. அங்கே ஒரே ஒரு கேர்ள்ஸ் காலேஜ்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த கோர்ஸை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே ஒரு எஸ். சி. ஹாஸ்டல் இருக்கிறது. அந்த ஹாஸ்டல் அரசாங்கத்தின் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டால் ரன் பண்ணப்படுகிறது. அதைக் காலேஜ் பொறுப்பிலே கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே இன்னும் இரண்டு காரியங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. விளையாட்டு மைதானமும் ஆடிட்டோரியமும் கிடையாது. அரசாங்கம் இந்த இரண்டையும் அங்கே அவசியமாக ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

ஸ்காலர்ஷீப் பி. சி.-க்கு என். சி.. பையன்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை பிரின்பாலிடம் கொடுத்து அவர் அதைக் கொடுக்கிறார். அதனால் அங்கே கம்யூனல் பிரிக்ஷன் உண்டாகிறது. போர்டிலே போடுவதை அவர்கள் பார்க்கிறார்கள். அதனால் மனவேறுபாடுகள் உண்டாகி கம்யூனல் பிரிக்ஷன் ஏற்படுகிறது. அதை ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிடம் கொடுத்து கலெக்டரே கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

கொடைக்கானலிலே பல ஸ்கூல்ஸ் இருக்கின்றன. அங்கேயும் விளையாட்டு மைதானம் இல்லை. அரசாங்கத்தினாலே ஒரு கேர்ள்ஸ் காலேஜ் ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு ஏற்கெனவே ஒரு புரப்போசல் இருந்தது. அங்கேயுள்ள ஜிம்கானா கிரவுண்டை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு அங்கே விளையாட்டு மைதானத்தையும் ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

பிஸிக்கல் எஜூகேஷன் டீச்சர்ஸ் மாநாடுகள் எல்லாம் போட்டார்கள். பல குறைகளை உங்களிடம் சொன்னார்கள். அண்ணாமலை யூனிவர்சிடியிலே இன்னொரு மாநாடு போடுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் குறைகள் இருக்கின்றன. போன ஆண்டு 29.52 இலட்சம் பிசிக்கல் எஜூகேஷனுக்காக சாங்ஷன் பண்ணியிருந்தீர்கள். இந்த வருடம் 65 இலட்சத்திற்குத்தான் சேங்க்ஷனுக்காகக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமக்கு ஸ்போர்ட்ஸ் மிகவும் அவசியம். எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். நம்முடைய ஆட்கள் பஞ்சாப், டெல்லி போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று சான்ஸ் கிடைக்காமல் வருகிறார்கள் என்று. அதற்குக் காரணம் இதுதான். அதிகப் பணத்தைச் செலவழித்து ஸ்போர்ட்ஸ் ஆக்டிவீடீஸை விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

இரண்டரை வருடங்களாக பி.இ.டி.-க்கு டெபுடி டைரக்டரைப் போடுவதாகச் சொல்லியும் அது நிரப்பப்படாமல் இருக்கிறது. கூடிய விரைவில் அந்தப் பதவியை நிரப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக— என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று மாலை 4-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-26 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

(மாலை 4·00)

மாலை 4-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

***திரு. எம். அண்ணாதாசன்** : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் முன் மொழிந்திருக்கின்ற கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்குநன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய தினம், இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற கல்வி மானியத் கோரிக்கையின் மீது காலையிலேயிருந்து பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களை எல்லாம் சொன்னார்கள். கடந்த பல நாட்களாக நடந்த மானியக் கோரிக்கைகளிலேயெல்லாம் பல குறைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, இங்கே அமர்ந்திருந்த உறுப்பினர்கள், குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கையிலாவது குறை சொல்லாமல் இருப்பார்கள். ஏனென்றால், கல்வி அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலேதான் குறிப்பாக நல்ல ஒரு மேம்பாட்டை அடைந்

திருக்கின்றது என்பதனால், ஓரளவு இதை ஒத்துக் கொள்வார்கள், குறை சொல்லாமல் இருப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் ஆரம் பத்திலே பேசுகின்றபோது ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இந்த அரசு கல்வியிலே ஒன்றும் மறுமலர்ச்சி காணவில்லை. '' இவர்களுக்கு ஏது — தமிழ் ஆய்ந்த தமிழன் இந்த நாட்டிலே முதலமைச்சராக இருந்தால்தானே '' என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் மிகப் பணிவோடு அந்த உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வேன். தமிழ் ஆய்ந்த தமிழன் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் இது போன்ற கல்வி வளர்ச்சி எங்கே ஏற்பட்டது என் பதையும், நாம் வணங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை நினைவுபடுத்துகிற வகையில் அந்த அண்ணாவின் பெயரில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் தோற்றுவித்தவர் கள் யார் என்பதையும், தமிழ் மேல் பாசம் உள்ளவர்கள் தஞ்சாவூரிலே தமிழுக்கு ஒரு பல்கலைக் கழகம் துவங்கத் தவறிய வர்கள் யார் என்பதையும் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தமிழாய்ந்த குடிமகன் இந்த தமிழகத்தை இப்போது ஆளுகின்ற காரணத்தினாலேதான், அண்ணா பெயரில் பல்கலைக் கழகமும், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகமும் உருவாக்கி இருக்கிறார்கள் என்று பெருமையோடும், பூரிப்போடும் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இந்த அரசில் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னாலேதான் பிளஸ் 2 அமல் படுத்தப் பட்டது. பிளஸ் 2 அமல்படுத்தப்பட்டதற்குப் பின்னாலேதான் தமிழகத்திலே மாணவர்களைத் தட்டி எழுப்புகின்ற வகையிலே, தங்களுடைய ஆற்றலையும், அறிவையும் திறமையாகப் பயிலு வதற்கு இந்த பிளஸ் 2-ல் முன் உதாரணமாக வழிகாட்டித் திகழ்கிறது என்பதை நாட்டிலே இருக்கின்றவர்கள் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். முன்னாலே, மாணவர்கள் பள்ளிக்குச் செல்கிற போது எல்லாம், கல்லூரிக்குச் செல்லுகிறபோது எல்லாம், மீண்டும் அவர்கள் வீட்டுக்குத் திரும்ப வருவார்கள் என்று சொல்ல முடி யாது. எங்கெங்கெல்லாம் போய் வருவார்கள். வேறு வேறு வேலைகளை எல்லாம் பார்த்துவிட்டு வீடு திரும்பும் நிலை இருந் தது. இறுதியாக பரீட்சைக்கு போகும்போது கோட்டை விட்டு விடுவார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் மார்க்குகளின் எண் ணிக்கை அதிகமாகப் பெற்றால்தான் முன்னேற முடியும், அடுத்த வகுப்புக்குச் செல்ல முடியும் என்ற கட்டாயத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. அத்தகைய கட்டாயக் கல்வியை அரசு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. மாணவர்கள் கல்வியை அக்கறையோடு பயிலவும், கல்லூரியிலே பயில்வதற்கான நல்ல நோக்கத்தோடு செய்து இருக்கின்ற இந்த அரசு சாதனையில் மிக முக்கியமான ஒன்று என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் இங்கே கோடிட்டுக் காண்பித்தார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் குறிப்பாகச் சொன்னார்கள். இன்றைக்குக் கல்வித் துறையிலே நாம் வீழ்ச்சி அடைந்து விட்டோம். அதனாலே தான் ஐ. ஏ. எஸ்., ஐ. பி. எஸ். போன்ற பட்டங்கள், பதவிகள், படிப்புகளிலே தமிழ்நாட்டிலே பெற முடியவில்லை என்று சொல்லி அதற்குக் காரணம் அடிப்படைக் கல்வி சரியில்லை என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடிப்படைக் கல்வி சரிவர இருந்தால் தான் ஐ. ஏ. எஸ். பெற முடியும் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. $4\frac{1}{2}$ ஆண்டு காலத்திலே ஐ. ஏ. எஸ்., ஐ. பி. எஸ். பெற முடியாது. அதற்கு ஆரம்பக் கல்வியைத் திறம்படப் படித்தால் தான் ஐ. ஏ. எஸ். போன்றவைகளில் திறமையானவர்கள் வர முடியும் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் அவர்கள் கூற்றுப்படியே கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போது ஐ. ஏ. எஸ்., ஐ. பி. எஸ். பெற முடியவில்லை என்றால் கடந்த காலத்திலே அவர்கள் அடிப்படைக் கல்வியிலே அக்கறை காட்டத் தவறி விட்டார்கள். அதை உங்களுடைய பேச்சில் இருந்தே சொல்லி இருக்கிறீர்கள். அந்த ஆரம்பக் கல்வியைக் கண்காணிக்க நீங்கள் தான் தவறிவிட்டீர்கள் என்று பயங்கரமாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

இந்த நாட்டிலே தமிழ் காக்கப்பட வேண்டும். தமிழ் ஆசிரியர்கள் காக்கப்பட வேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்திலே தான் இன்றைய ஆட்சி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே மட்டு மல்ல, இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற பகுதியிலே கூட தெரிகிறது. 2 ஆயிரம் ஆசிரியர்களை இந்த தமிழ்நாட்டிலே அமல்படுத்தப் போகிறோம் என்று அறிவிப்பு தந்திருக்கிறோம். இதற்காக நான் உள்ளபடியே மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரையும், மாண்புமிகு முதலமைச்சரையும் சிரம் தாழ்த்தி நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம் ஆரம்பப் பள்ளியாக இருந்தாலும், நடுநிலைப் பள்ளியாக இருந்தாலும் தற்போது இருக்கும் ஆசிரியர்கள் போதாது. ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே பயலுகின்ற மாணவர்களுக்கு நல்ல படிப்பு பெறமுடியாத காரணமே, ஏழை எளிய மக்கள் நல்ல படிப்பு பெற முடியாத காரணமே அங்கே ஆசிரியர்கள் அதிகம் இல்லாததுதான். அதனால் பாடங்களை சரியாக படிக்க முடியாது. அதை மனதிலே கொண்டு இந்த சமயத்தில் 2,000 ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு இங்கே அறிவிப்பு தந்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன்; பாராட்டுகிறேன்.

1982 மார்ச் 16] [திரு. எம். அண்ணாதாசன்]

(மாலை 4.10)

அது மட்டுமல்ல. சிறார்களுடைய கல்வி அறிவை வளர்ப்பதற்காக இந்த ஆண்டு 4,433 சிறார் பள்ளிகளைத் தொடங்க இருக்கிறார்கள். அந்த நர்சரி பள்ளிகளிலே சிறார்கள் பயில்வதற்கான ஒரு நல்ல திட்டத்தை ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் செயல்படுத்த இருக்கிறோம் என்று இந்த அறிக்கையிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன். எவ்வளவு பெரிய நல்ல திட்டம் இது என்பதை நான் கோடிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வசதி படைத்தவர்கள்தான் தங்களுடைய குழந்தைகளை தனியார் உருவாக்கியிருக்கிற நர்சரி பள்ளிகளுக்கு அனுப்ப முடிகிறது. அதற்கு ஆகும் செலவைப் பார்த்தால், ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு குழந்தைக்கு பஸ் போக்குவரத்திற்காக ஏறத்தாழ 30 ரூபாய், பள்ளிக்கூட பீஸ் 15 அல்லது 20 ரூபாய் ஆகிறது. கிட்டத்தட்ட ஒரு குழந்தைக்கு மாதம் 70 ரூபாய் செலவாகிறது. ஒரு மூன்று வயது குழந்தைக்கு இந்த அளவுக்கு படிப்புக்காக செலவிட ஏழை எளிய மக்களால் முடியாது. வசதி படைத்தவர்கள், அல்லது கல்வி கற்றறிந்த பெரியவர்கள், வேலை பார்க்கின்றவர்கள் அவர்கள் உழைக்கின்ற ஊதியத்தில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி வைத்து, அந்தத் தொகையைக் கொண்டு தங்களுடைய குழந்தைகளை நர்சரி பள்ளிகளில் படிக்க வைக்க முடிகிறது. அதனால் தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ''ஏழையின் சிரிப்பிலே இறைவனைக் காண்போம்'' என்று சொன்னார்கள். அந்த அண்ணாவின் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த அரசு, அந்த நல்ல திட்டத்தின் அடிப்படையிலே ஆங்காங்கே இருக்கிற சிற்றூர்களில் அமைக்க இருக்கின்ற இந்த நர்சரி பள்ளிகளிலே ஏழை எளிய மக்களுடைய குழந்தைகள், வசதி அற்றவர்களுடைய குழந்தைகள் படிக்கிற நல்ல திட்டமாக இங்கே உருவெடுத்திருக்கிறது என்பதை வரவேற்று அதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைய தமிழக அரசு மிக முக்கியமான நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் கூட பல தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளில், அதாவது பாலிடெக்னிக் பள்ளிகளில், புதிய வகுப்புகளைத் தொடங்க திட்டமிட்டுள்ளதாக் கூறப்பட்டுள்ளது. பாலிடெக்னிக்கைப் பொறுத்த வரையில் இந்த நாட்டிலே படிப்படியாக வளர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது என்று உள்ளபடியே நான் இந்தத் துறையிலே நீண்ட காலத்திற்கு முன்னால் இருந்தவன் என்ற முறையில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். 1964 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னால் இந்தத் தொழில் நுட்பக் கல்வி படிப்படியாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது, மறுக்கவில்லை. ஆனால் இந்த 4½ ஆண்டுக் காலத்தில் இவ்வளவு வேகமாக

வளர்ந்த வரலாறு கடந்த கால கணக்கைப் பார்த்தால் நிச்சயமாக கிடையாது என்பதை அறுதியிட்டு உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற அரசை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப் போன்ற தொழில் கல்வியை நல்ல பல வகைகளிலே தொடங்க இருக்கிற இந்த நேரத்தில் அதற்கு உருவாக்க இருக்கிற குழுக்களில் ஆசிரியர் பிரதிநிதிகளும் மக்கள் பிரதிநிதிகளும் இடம்பெற வேண்டும். அதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். தொழில் நுட்பக் கல்வியில் நல்ல ஆலோசனைகளை வழங்கி, இந்தக் கல்வி செயல்படுவதை ஊக்குவிக்க உறுதுணையாக இருக்க அந்தக் குழுவிலே ஆசிரியர்களையும் மக்கள் பிரதிநிதிகளையும் இடம்பெற வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பாலிடெக்னிக்குகள் இங்கே நிறைய இருக்கின்றன. இந்தத் தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளில் டி.எம்.இ., டி.இ.இ., டி.சி.இ. போன்ற டிப்ளமோ கோர்சுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் நம்முடைய அரசு நடத்தும் பாலிடெக்னிக்குகளில் ஆர்கிடெக்சரில் டிப்ளமோ கோர்ஸ் இது வரையில் இல்லை. சில தனியார்கள் நடத்தும் மகளிர் தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளில் மட்டும் இந்தக் கோர்ஸ் இருக்கிறது. நம்முடைய அரசு புதிதாகத் தொடங்கும் தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளில் மகளிருக்காக இந்த ஆர்கிடெக்சர் டிப்ளமோ கோர்ஸை தொடங்க இருப்பதாக அறிகிறேன். இந்தக் கோர்ஸை மகளிர் பாலிடெக்னிக்குகளில் மட்டுமல்லாமல் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற அனைத்து பாலிடெக்னிக்குகளிலும் தொடங்க ஏற்பாடு செய்தால் நிச்சயமாக இதிலே ஏராளமானவர்கள் பயன்பெற நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்தக் கோர்ஸ் இப்போது தனியார் பாலிடெக்னிக்குகளில் மட்டுமே இருக்கிறது. அரசு நடத்தும் பாலிடெக்னிக்குகள் எல்லாவற்றிலும் இந்தக் கோர்ஸை முறையாக அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று மிக்க பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. 4 ஆண்டு கால பொறியியல் படிப்பு இருக்கிறது. இன்றைக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள் இந்தப் படிப்புக்கு வரலாம் என்று இருக்கிறது. முன்னாலே இந்தப் படிப்பு 5 ஆண்டு படிப்பாக இருந்தது. 5 ஆண்டு படிப்பாக இருந்ததை இந்த அரசு 4 ஆண்டுகளாகக் குறைத்தது மாணவர்களுக்கு மட்டுமல்ல ; அந்த மாணவர்களைப் பெற்ற தாய், தந்தையருக்கும் செலவைக் குறைப்பதால் பேருதவியாக இருக்கிறது. இந்த அளவுக்குப் பொறியியல் துறையில் நல்ல முறையில் படிக்கவசதிகளை உருவாக்கித் தந்த அரசு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசுதான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 16] [திரு. எம். அண்ணாதாசன்]

இந்த 4 ஆண்டுப் படிப்புக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள் மட்டுமல்லாமல் ஐ.டி.ஐ. படித்தவர்களும் வருகிறார்கள். இப்போது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களுக்கும் ஐ.டி.ஐ. படித்தவர்களுக்கும் படிக்கின்ற கால அளவு ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது; 4 ஆண்டுக் காலம் இருவரும் படிக்க வேண்டும். ஆனால் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த பிறகு இரண்டு ஆண்டுக் காலம் ஐ.டி.ஐ. படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து அதன் பிறகு இரண்டாண்டுகள் ஐ.டி.ஐ. படித்து, டெக்னிக்கல் எஜூகேஷன் பெற்ற பிறகும் கூட 4 ஆண்டுக் காலம் படிக்கிற போது இன்னும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

ஆகவே நான் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களையும் தமிழக முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம் இந்த எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த மாணவர்கள் ஐ.டி.ஐ-லே சேர விரும்பினால் அவர்களுக்கு இதிலே விதிவிலக்கு அளித்து அதற்குத் தகுந்த மாதிரி சட்டங்களை மாற்றி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலே ஆசிரியர்கள் பல இடங்களிலே போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் போராட்டம் நடத்தப்படுகின்ற இந்தச் சூழ்நிலை எதனாலே ஏற்படுகின்றது என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஒரு முறை கூறியது என் நினைவுக்கு வருகின்றது. குறைகளையும் கோரிக்கைகளையும் எவ்வித அச்சமுமின்றி கூறுவதற்கான சுதந்திரமான சூழ்நிலையைத்தான் இத்தகைய போராட்டங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன என்பதாக ஒரு கருத்தினைக் கூறினார்கள். அது மிகவும் உண்மையானதாகும்.

தனியார் நடத்தும் பள்ளிகள், தனியார் நடத்தும் கல்லூரிகள், பாலிடெக்னிக்குகள் போன்ற இடங்களிலே ஆசிரியர்கள் இது போன்ற போராட்டங்களை நடத்துவதற்கு அங்கே இருக்கின்ற நிர்வாகம் எல்லாம் அவர்கள் இஷ்டப்படி சில நேரங்களிலே நடந்துகொள்வதுதான், சர்வாதிகார நிலைமை தலைதூக்கி நிற்கின்றது. அதனால் கோரிக்கைகளை வைப்பதைத் தவிர வேறுவழியின்றி இதுபோன்ற பேராட்டங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதுபோன்ற நிலை நீடிக்காமல் அவர்களுக்கு நல்லதொரு நிலைமை ஏற்படவேண்டுமானால் இப்படிப்பட்ட அந்த தனியார் கல்லூரிகளையும் பாலிடெக்னிக்குகளையும் அரசே எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதி மிகப்பெரிய தொழிலாளர்கள் நிறைந்த பகுதியாகும். பாய்லர் தொழிற்சாலை, துப்பாக்கித் தொழிற்சாலை, ரீஜினல் இன்ஜினியரிங் காலேஜ் போன்றவற்றில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் மட்டு

மல்லாது, இரயில்லே தொழிலாளர்கள் போன்ற பல தொழிலாளர்கள் நிறைந்த பகுதியாகும் அது. அங்கே சுமார் 50 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்லப்போனால் $1\frac{3}{4}$ இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட வாக்காளர்கள் இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. அங்குள்ள பாப்புலேஷன் கெப்பாசிட்டி கிட்டத்தட்ட 5 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வளவு பெரிய தொகுதியில் இதுவரையிலே ஒரு மகளிர் உயர்நிலைப்பள்ளி கிடையாது. பக்கத்திலே இருக்கின்ற பாய்லர் தொழிற்சாலைக்காக ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கின்றது. ஆனால் அந்தப் பள்ளியிலே அங்கே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும்தான் முதலிடம் தரப்படுகின்றது. வெளியிலே உள்ள ஏழை எளிய, நடுத்தர விவசாயத் தொழிலாளர்களின் மகன்களும், மகள்களும் அங்கே படிப்பதற்கு முதலிடம் தரப்படவில்லை. அதனால் அவர்கள் திருச்சிக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அதைக் கருத்தில் கொண்டு திருவரம்பூர் தொகுதியில் ஒரு மகளிர் மேல்நிலைப்பள்ளியை அரசு சார்பிலே அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள அம்பிகாபுரம் என்ற ஊரிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பதவி ஏற்றவுடன் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியை ஆரம்பிக்க உத்தரவிட்டார்கள். ஏழையின் சிரிப்பிலே இறைவனைக் காணலாம் என்று சொன்ன அண்ணா அவர்களைப் பின்பற்றி ஆட்சி செய்வதாகச் சொல்லி 9 ஆண்டுக்காலம் ஆண்டவர்கள் அதனைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கத் தவறிவிட்டார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தின் கட்டிடம் கட்டிடமாக இல்லை. கட்டைச் சுவர் கூட அங்கே இடிந்துதான் கிடக்கின்றது. மாண்புமிகு டைரக்டர் போன்றவர்கள் எல்லாம் வந்து பார்த்தார்கள். அவர்களிடத்திலே நான் சொல்லி இருக்கிறேன். அவர்கள் வந்து பார்த்ததற்குப் பிறகு ஒரு இலட்சம் ரூபாய்க்கு அனுமதி வழங்கி இருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நடப்பாண்டிலேயே அண்ணா அவர்களால் துவக்கப்பட்ட அந்தப் பள்ளிக்குக் கட்டிடம் கட்டித்தரவேண்டும். அங்கே வகுப்பறைகள் இல்லை. எனவே 6 வகுப்பறைகள் கட்டித்தருவதற்கு அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தேனீர்ப்பட்டி என்ற ஊரிலே ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கின்றது. அதுவும் 18 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் துவக்கப்பட்ட பள்ளியாகும். அந்தப் பள்ளியிலே மாணவர்கள் உட்கார்ந்து பயில்வதற்கு வகுப்பறைகள் கிடையாது, ஓலைக்குடிசைகளிலும் கீழேயும் உட்கார்ந்துகொண்டுதான் படிக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை பற்றி மரியாதைக்குரிய

1982 மார்ச் 16] [திரு. எம். அண்ணாதாசன்]

கல்வி இயக்குநர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். அந்தப் பள்ளிக்கு இப்போது 13 ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப் பட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதி பிற்படுத்தப் பட்ட மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் வாழ்கின்ற புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தை உள்ளடக்கிய பகுதியாக அறிவித்து அங்கே பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஒரு ஹாஸ்டல் நிறுவி அந்த உயர்நிலைப்பள்ளியினையும் நல்ல முறையிலே இயங்க கட்டிடங்கள் கட்டித் தரவேண்டும். அதற்காக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 4-20)

நான் இறுதியாக ஒரு சில வார்த்தைகளை மட்டும் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். மாநிலங்களுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரங்களே போதாத நிலையில், நாம் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் விவாதத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். பல உரிமைகளையெல்லாம் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டாலும், கல்வித்துறையிலே இருக்கிற உரிமைகளாவது பறிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோளாகும். மாநிலங்களுக்கு தற்போது இருக்கிற அதிகாரங்கள் போதாது. அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. கல்வித் துறையில் உள்ள அதிகாரங்களையும் பறித்து தன்னுடைய கையிலே வைத்துக் கொள்ள மத்திய அரசு செய்யும் செயல்கள் அனைத்தும் மிக மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். சமீபத்தில் 42-வது அரசியல் சட்டத்திருத்தத்தினை திருத்தியது உட்பட, மொழிப் பிரச்சினை, தேசிய ஒற்றுமைக்கு உலை வைப்பதாகத்தான் அமையும். ஆகையினால் இத்தகைய செயல்களை மத்திய அரசு கைவிட வேண்டும் என்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்னொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே தொழில்கள் வளம் பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் என்னுடைய மையத் தொகுதியைச் சுற்றி பல சிற்றூர்கள் இருக்கின்றன. சுமார் 20, 25 சிற்றூர்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகளிலேயெல்லாம் படிப்பதற்கு நலல பள்ளிக்கூடங்கள் அமையாது இருந்து, புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியிலேதான், அங்கே தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் பல பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டப்பட்டு திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த ஆண்டில் அந்த சிற்றூர்களில் எல்லாம் பல பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டி வந்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை எண்ணுகிறபோது

(திரு. எம். அண்ணாதாசன்) (1982 மார்ச் 16

என்னுடைய தொகுதிவாழ் மக்களும் இந்த அரசுக்கு நன்றி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரதிநிதி என்ற முறையில் நானும், அவர்களுடைய சார்பிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து, வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி, அமைகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் பெருமக்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே, கல்வி மானியத்திலே காந்தி காமராஜ தேசிய காங்கிரசினுடைய சார்பாக சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல அனுமதித்ததற்காக முதலிலே நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்வி என்பது இந்த நாட்டிலே இருக்கிற குழந்தைகளின் வருங்காலத்தை மட்டுமல்லாமல், நாட்டினுடைய வருங்காலத்தையே திட்டமிட்டு செம்மை படுத்துவதற்குரிய ஒரு கருவியாகும். அந்தக் கருவியினை எந்த வகையிலே நாம் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோமோ, அந்த வகையிலேதான் இந்த நாடு அமையும் என்பதிலே எந்தவித ஐயப்பாடும் இல்லை. இந்த ஆண்டு, இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கிற இந்த 4,433 குழந்தைகள் நல மையங்களிலே இளம் சிறார்களுக்கு பள்ளிகளை ஏற்பாடு செய்வது என்று நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது இந்த அரசாங்கம். வெளியே தனியார்கள் தான் இப்போது இத்தகைய சிறார் பள்ளிகளை நடத்துகிறார்கள். அதைப்போலவே அரசாங்கமும் நடத்தவேண்டும் என்பதல்ல அரசாங்கத்தின் நோக்கம். அரசாங்கம் அந்த இளம் சிறார்களுக்கு இந்தப் பள்ளிகளை திறப்பதன் நோக்கம், தன்னுடைய தம்பி தங்கைகளை சிறு குழந்தைகளை பார்த்துக் கொள்கிற பொறுப்பினை, அந்தப் பெரிய குழந்தைகளிடம்-சிறுவர்களிடம் விட்டுவிட்டு, தாய்மார்கள் பணிகளுக்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்கிற காரணத்தாலே அந்தக் குழந்தைகளின் படிப்புக்கு பாதகம் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்கிற முக்கியமான நோக்கமே இதற்குக் காரணமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்-தலைமை.)

சிறார்களுக்கான பள்ளிகளைத்தொடங்க இருக்கிற அரசாங்கம் மிக நல்ல நோக்கத்தோடு, தொடர்ந்து அதை எச்சரிக்கையோடு செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது என்றாலும் ஒரு கருத்தினை நான் அவர்களுக்கு நினைவு படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வண்ண வண்ணப் புத்தகங்களில் கடினமாக எழுதப்பட்ட பாடங்களை முதலிலே சொல்லிக் கொடுக்காமல் எளிமையோடு, இசையோடு சொல்லிக் கொடுக்கிற நிலைமையில் அந்த இளம் சிறார்களின் ஆசிரியர்கள்

1982 மார்ச் 16] [திரு. குமரி அனந்தன்]

இருத்தல் வேண்டும். அதற்கு நல்ல பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களைத்தான் நாம் ஆசிரியர்களாக, ஆசிரியையாகப் போடுதல் வேண்டும். அதற்குரிய பயிற்சிகளைக் கொடுப்பதற்கு ஒரு நல்ல மையம் இங்கே இருக்க வேண்டும். கல்வி இலாகா இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் சிந்தித்திருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இவைகளை இவ்வளவு அவசியமாக, அழுத்தமாக குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம். கல்வி இயக்கத்திலே கல்வி ஆராய்ச்சிப் பிரிவு என்ற ஒரு நல்ல பிரிவு இருக்கிறது. அந்தப் பிரிவிலே என்னென்ன ஆராய்ச்சிகள் நடத்துகிறார்கள் என்பதை வெளியிலே இருக்கின்றவர்களால் அதிகமாகப் புரிந்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அதற்காக வெளியே இருக்கின்றவர்கள் பொறுப்பல்லவா இவைகளையெல்லாம் அறிந்துக் கொள்வது என்று சொல்வதற்கு பதிலாக இந்த ஆராய்ச்சியிலே என்னென்ன நடக்கிறது என்பதை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாவது தெரிந்து கொள்கிற முறையிலே இடையிடையே அவர்களுக்கு எல்லாம் அழைப்பும் கொடுத்து இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளிலே உங்களுடைய கருத்துகள் என்ன என்று கேட்பதும் நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

ஏனென்றால், கல்வி ஆராய்ச்சி என்று இயங்குகின்ற பிரிவு கல்வியினுடைய தரத்தை உயர்த்துவதற்கு என்ன என்ன வழி இருக்கிறது என்று ஆய்வதற்காக இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். கடந்த சில ஆண்டுகளிலே என்னென்ன மாற்றங்களை இவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த மாற்றங்களாலே ஏற்பட்டிருக்கிற விளைவுகள் என்ன? அது எந்த வகையில் எல்லாம் நமக்குச்சாதகமாக அமைந்திருக்கிறது என்பதையெல்லாம் இந்தக் கல்வியிலே அக்கறை உடையவர்களாவது தெரிந்து கொள்கிற அளவிற்கு மற்றவர்களுடைய கருத்துக்களை நீங்கள் கேட்டுப் பெற வேண்டும்.

''தமிழகக் கல்வி.'' என்று ஒரு காலாண்டு ஏடு வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த ஏடு கூட என்னுடைய பார்வையிலே வரவில்லை.

பாராட்டுக்குரிய நிறையச் செய்திகள் இருந்தாலும் கூட இப்படி சுட்டிக்காட்ட வேண்டியதை மட்டுமே சுட்டிக் காட்டிக்கொண்டு போவதற்குக் காரணம், பாராட்டுவதற்கு மனம் இல்லாமலோ இல்லை பாராட்டுவதற்கு உரிய செய்திகள் இல்லாமலோ இல்லை. நேரத்தை எல்லாம் அதிலேயே செலவழித்து விட்டால் சுட்டிக்காட்டுவதற்கு நேரம் போதாது என்பதற்காகத்தான் இவைகளை யெல்லாம் இங்கே நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதைப்போலவே பள்ளி நேரம் முடிந்ததற்குப் பின்னால் 1 மணி முதல் $1\frac{1}{2}$ மணி வரை ஆங்கிலம், கணிதம், அறிவியல் இவைகளிலே தனிச் சிறப்பு வகுப்புகளை ட்யூஷன் நடத்துவதாக இங்கே குறிப்புகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ட்யூஷன்லே 3,76,000 மாணவ மாணவிகள் பயன் பெறுவதாகக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை நல்ல நோக்கத்தோடு அரசாங்கம் செய்யுமானாலும், இந்த 3,76,000 மாணவ மாணவிகளும் பயன்பெறுகின்ற அளவிற்கு இந்தத்தனிப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றனவா என்று சோதனை இட்டுப் பார்ப்பதற்கும், அப்படிச் சோதனையிட்டுப் பார்க்கிற நேரத்தில் இந்த மாணவ மாணவிகள் பயன்பெறுகின்றார்களா என்பதைப் பார்ப்பதற்கும் ஏதாவது வழிவகை இருக்கிறதா என்பதையும் நம்முடைய அரசாங்கம் ஏற்கெனவே ஆலோசித்து இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இல்லையென்றால் அதற்குரிய முயற்சியிலே ஈடுபடவேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பயிற்சி மொழி என்பது ரொம்பக்காலமாக நாம் வாதித்துக் கொண்டிருக்கிற ஒன்று. பாடமொழி ஒன்று, பயிற்சி மொழி ஒன்று. மீடியம் ஆப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷனைப் பற்றி நான் பேசுகிறேன் குழந்தைகளுக்கு அவரவர்களுடைய தாய்மொழியிலேதான் மீடியம் ஆப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் இருக்க வேண்டுமென்பதில் காந்தி காமராஜ் தேசீய காங்கிரஸ் மிக ஆழமான கருத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கிரியேட்டிவ் திங்கிங், ஆக்கபூர்வமான சிந்தனை ஒருவருக்கு தாய் மொழியிலே மட்டும்தான் வர இயலும். தாய் மொழி என்று நான் சொல்வதை நீங்கள் உற்றுப் பார்ப்பீர்களானால் தமிழர்களுக்குத் தாய்மொழி தமிழாகவும் மற்றவர்களுக்கு அவரவர்களுடைய மொழி தாய் மொழியாகவும் இருக்கிற காரணத்தால்தான் தாய்மொழிக் கல்வியை நான் சொல்கிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டிலே தமிழ் தாய்மொழியாக இருந்தபோதிலும் சென்னை போன்ற எல்லாப் பிரிவினரும் வாழுகின்ற பகுதியிலே இருக்கிறவர்கள் தனது தாய் மொழியிலே தனது பயிற்சி இருக்க வேண்டுமென்று அவரவருடைய தாய் மொழியிலே கொடுப்பது கூடத் தவறு அல்ல, இன்னும் சொல்லப் போனால் கொடுக்க வேண்டும், இந்திய தேசிய ஒற்றுமைக்காகவும், ஒருமைப்பாட்டு மனப்பாட்டிற்கும் நகரங்களிலே அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்து காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரசுக்கு இருக்கிறது. அதைத் தவிர மற்ற எல்லா இடங்களிலும் தலைநகரங்கள் உட்பட பயிற்சி மொழி தமிழாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதிலே இந்த அரசாங்கம் மிக உறுதியாக இருந்து வழி காட்டுதல் வேண்டும், எந்த வகுப்பு வரை பயிற்சி மொழி என்ற கேள்விக்கே இடம் இருக்கக் கூடாது. எல்லா வகுப்புகளுக்கும் பாலர் பள்ளியில் இருந்து பல்கலைக் கழகம் வரை தமிழால் முடியும் என்று உறுதியாக எடுத்துக் கொண்டு நாம் புறப்பட்டு போகவேண்டும். ஏனென்று சொன்னால்

எந்த வகையான முன்னேற்றத்தையும் இன்னொரு மொழி படித்துத்தான், அதன் மூலம் தான் பாடங்களைத் தெரிந்து கொள்வது என்ற நிலையை நாம் பெற முடியவில்லை.

பாரதி ஆங்கிலத்திலே தேர்ந்தவனாக இருந்தாலும் அவன் சொல்வான் '' செலவு தந்தைக்கு ஓர் ஆயிரம் சென்றது ''. ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடத்திலே படித்தவனுடைய விளைவை அவன் சொல்கிறான்,

'' செலவு தந்தைக்கோர் ஆயிரம் சென்றது,
தீது எமக்குப் பல்லாயிரம் சேர்ந்தது,
நலம் ஓர் எள்ளத்தனையும் கண்டிலேன்
இதை நாற்பதாயிரம் கோயிலில் சொல்வேன் ''

என்று சொன்னான். '' நலம் ஓர் எள்ளத்தனையும் கண்டிலேன் '' எள்ளத்தனையும் நலம் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை, இதை 40,000 கோயிலிலே நான் சத்தியம் பண்ணிச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று ஆங்கிலத்தைப் படித்து, ஆங்கிலத்திலே புலமை வாய்ந்த, பல மொழிகளைக் கற்றுத் தேர்ந்த வித்தகனாக இருந்த பாரதி சொன்னான். தாய் மொழியிலேதான் கவி இருக்க வேண்டும் என்று, பாலர் பள்ளியிலே இருந்து, பல்கலைகழகம் வரை தமிழ் மொழியையும் வைத்திருக்கிறோம், என்று சொல்லாமல் தமிழ் மொழிதான் இருக்க வேண்டுமென்று பயிற்று மொழியாகத் தமிழைத்தான் வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிற நிலை வரவேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

(மாலை 4·30)

இப்படிப் பயிற்று மொழி தாய் மொழியாக இருக்கிற நேரத்தில் அதிலே படித்து வெளியே வருகிறவர்கள் பல சாதனைகளைச் செய்ய முடியும் என்பதற்குச் சான்றாக சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆங்கிலத்தின் முக்கியத்துவத்தை நான் குறைத்துப் பேசவில்லை என்று சொன்னாலும் கூட ஆங்கிலத்தில் படிப்பதன் மூலம்தான் உலகத்தில் மற்ற நாடுகளோடு நாம் போட்டி போட முடியும் என்று சொல்கிறவர்களுக்கு ஒரு சிறு குறிப்பை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்திய தேசியத்தில் எவ்வளவு நாடுகளில் நோபல் பரிசு பெற்றவர்கள் எத்தனை என்று ஒரு கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், மற்ற நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் நம் நாட்டில் எவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது என்ற ஒரு சிந்தனை நமக்கு வரவேண்டும் என்பதற்காக நான் சொல்கிறேன். ஜெர்மானிய நாட்டில் அவர்கள் தாய் மொழியில் படித்தவர்கள், ஜெர்மனி மொழியில் படித்தவர்கள் இதுவரை அவர்கள் பெற்றிருக்கிற நோபல் பரிசு 57. பிரான்ஸ் நாட்டிலே அவர்களுடைய தாய் மொழியில் படித்து நோபல் பரிசு பெற்றவர்கள் 44 பேர். ருஷ்ய நாட்டில் தாய்மொழியில் கல்வி கற்று பெற்றிருக்கிற நோபல்

பரிசு 24. ஆனால் இந்திய புண்ணிய பூமியில் வேற்று மொழியில் படித்துத்தான் நாம் சாதனைகளைச் செய்ய முடியும் என்று விரும்பி கொண்டிருக்கிற இந்த நாட்டில், சுதந்திரத்திற்கு முன்பு இருந்து இன்று வரை, நாம் பெற்றிருக்கிற நோபல் பரிசு 3. அந்த மூன்றிலும் கூட, ஒன்று ரபிந்திரநாத் டாகூர் தானே தனது பெங்காலி மொழி பெயர்ப்பை ஆங்கிலத்திலே வெளியிட்டுப் பெற்றார். இரண்டு, தெரஸா அம்மையார் சமாதானத்திற்காகப் பெற்றார். அதையும் கழித்து விட்டால், சர். சி. வி. ராமன் பெற்றிருப்பது மட்டும் தான் நோபல் பரிசு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அதுவும் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னால் விஞ்ஞானத்திற்கோ அல்லது மருத்துவத்திற்கோ இந்த 34 ஆண்டு காலமாக நாம் எதையும் பெறவில்லை என்று சொன்னால் நாம் இன்னொரு மொழியில் படித்து அதன் மூலம் சாதனைகளைச் செய்ய முடியவில்லை. என்பதற்கு இது ஒரு அற்புதமான எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. மற்ற நாடுகள் தங்கள் தாய் மொழியில் படிப்பதன் மூலம் பெறுகிற ஆக்கப்பூர்வமான சிந்தனையை நமது நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் அந்நிய மொழியில் கற்றுப் பெற முடியவில்லை என்றால் இதுவே ஒரு சான்று என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

எனவே எந்த வகுப்புகளுக்கு பயிற்று மொழி என்பதல்ல. ஆங்கிலத்தை தனிப்பாட மொழியாக படித்துக் கொள்ளட்டும், நாம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. உலகத்தினுடைய மொழி இது. உலகத்தைப் பார்ப்பதற்கு அது சன்னல், அது கூட கதவு இல்லை. சன்னலுக்கு மேம்பட்டதாக அதை ஒத்துக் கொள்ள மறுக்கிறான் ஜெர்மன். சன்னலுக்கு மேம்பட்டதாக அதை ஒத்துக் கொள்ள மறுக்கிறான் பிரான்ஸ் நாட்டவன். சன்னலுக்கு மேம்பட்டதாக அதை ஒத்துக் கொள்ள மறுக்கிறான் ருஷ்ய நாட்டவன். எனவே சன்னல் என்ற அளவிற்குத் தான் இருக்கவேண்டும். உலகத்திலே இந்த மொழிப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் வருங்காலத்தைப் பற்றி நாம் சிந்திப்பதாக இருந்தால் ஒரு வழி தான், உலகத்திலே தனி ஒரு மொழி கண்டு பிடிக்க வேண்டுமே தவிர வேறு வழி இல்லை.

ஆனால் மொழி என்பது நட்டு வைப்பதில்லை. அது தானே முளைத்து வளர வேண்டிய ஒன்று என்பதை நாம் உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனாலும் வேறு வழியில்லை. அவர் அவர் தாய்மொழி உலகத்து மொழி இரண்டையும் கற்கிற நிலையைப் பார்க்கிறபோது தான், அன்டார்டிக்கிலே இருக்கிறவனும், ஆப்பிரிக்காவிலே இருக்கிறவனும், அருப்புக்கோட்டையிலே இருக்கிறவனும் ஒருவருக்கொருவர் பேசுகிற ஒரு மொழி உலகத்து மொழி இருக்கிற நேரத்திலேதான் அவரவர் தாய் மொழி, உலக மொழி என்று இரண்டு மொழியைக் கண்டிப்பாக படிக்கிற சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இது இங்கே பேச வேண்டிய பேச்சா என்ற கேள்வி பலர் உள்ளத்தில் எழும். இதை எங்கே வேண்டுமானாலும் பேசலாம். நம்து சட்ட மன்றத்தில் இருக்கிற எல்லோரும் இந்தக் கருத்தைக் கொண்டு இருந்தால் மத்திய அரசை வற்புறுத்தலாம். மத்திய அரசின் மூலம் ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்குக் கொண்டு போகலாம். யுனஸ்கோ மூலம் உலக மொழி ஒன்றை எஸ்பெரன்டடோ என்ற ஒன்றைக் கண்டு பிடிப்பதற்குரிய முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதைப் போல, உலக மொழி ஒன்றை கண்டு பிடிக்கிற நேரத்தில் மொழிப் பிரச்னைக்கு முற்றிலுமாக ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

எனவே தாய்மொழி ஒன்றும் உலகமொழி ஒன்றும் கற்கிற ஒரு சூழ்நிலையைப் பார்க்கிற நேரத்தில் 'ஒன் வொர்ல்டு ஒன் பார்லிமெண்ட்' என்று சொல்கிற ஒரு உயர்ந்த சிந்தனை இருக்கிறதே, ஒரே உலகம் ஒரே மக்கள் என்று சொல்கிற எண்ணம் இருக்கிறதே, அவைகளுக்கு எல்லாம் ஆதாரமாக, ஆணி வேராக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்தப் படிப்புக்கு பயிற்று மொழி எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நமது நாட்டைப் பார்க்கிற நேரத்தில் நம்முடைய கல்வியின் தரம் மிகவும் குறைந்தது என்று மற்றவர்கள் சொல்வது போல் நான் சொல்லவில்லை. கல்வியினுடைய தரம் அருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும் நிரந்தரமாக இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஒரு பள்ளியில் நன்றாக இருக்கிறது. இன்னொரு பள்ளியில் நன்றாக இல்லை என்ற சூழ்நிலை வருகிறது என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன காரணம் என்று பார்த்தால் எங்கே ஒழுக்கம் சிறப்பாகப் பின்பற்றப்படுகிறதோ, எங்கே கட்டுப்பாடு சிறப்பாகப் பின்பற்றப்படுகிறதோ அங்கே கல்வி சிறப்பாக இருக்கிறது. கட்டுப்பாடு அற்ற நிலை எந்தக் கல்விக் கூடத்தில் இருக்கிறதோ அங்கே பள்ளி படிப்பு சரியாக வரவில்லை. அந்தப் பள்ளியில் பிள்ளையும் சரியாக வரவில்லை. ஆதலால் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியது ஒழுக்கத்தை நாம் எப்படியும் நிலை நாட்ட வேண்டும். தனியார் பள்ளிகளில் இப்படிப்பட்ட குறைகளைச் சொல்கிறார்கள். தனியார் பள்ளிகளில் இருக்கிற நிர்வாகிகள் சொல்கிறார்கள், ஆசிரியர்கள் எங்களைக் கேட்டு நடக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். நாங்கள் சொல்வதைக் கேட்க மாட்டேன் என்கிறார்கள் என்று நிர்வாகிகள் சொல்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் சொல்கிறார்கள்—நிர்வாகத்தினர் எங்களை கொத்தடிமைகளாக நடத்துகிறார்கள். ஆகவே எங்களால் ஒத்துப் போக முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இவர்கள் இப்படிச் சண்டைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில் நாங்கள் எப்படி பாடங்களைக் கற்க முடியும் என்று மாணவர்கள் கேட்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையிருக்கிற காரணத்தால் அரசு அதிகாரிகளும் தனியார் நிர்வாகிகளும் ஆசிரிய பிரதிநிதிகளும் உடனடியாக ஒரு கூட்டத்தை கூட்டி இதற்கு ஒரு முடிவு உண்டாக வேண்டும்.

இங்கிருந்து நாம் நேரடியாக சம்பளம் கொடுப்பது நல்லது தான். அதில் பிறர் ஏமாற்ற வழியில்லை. ஆனால் தனியார் பள்ளி நிர்வாகிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் தெரியுமா? எங்களிடம் இருக்கிற ஓரே பிடியும் போய் விட்டதே என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் பிடி போகிறது என்றால் லட்சக் கணக்கான ஆசிரியர்கள் பிடியை அவர்கள் கையில் கொடுக்க முடியாது என்பது அரசின் கொள்கையாக இருக்க வேண்டும். அதிலே தப்பு இல்லை. ஆனால் நிர்வாகிகளுக்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலையும், ஆசிரியர்களுக்கு எந்தவிதமான சுதந்திரமும் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலையும் இந்த இரண்டுமே வெறுக்கத்தக்கவை என்பதை எண்ணிப் பார்த்து அரசாங்கம் இந்தத் தனியார் பள்ளிகளை ரெகுலரைஸ் செய்கிற ஒரு முயற்சியை ஒழுங்கான ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளாக கொண்டு வருகிற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கு உடனடியாக கூடிப் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

அதைப்போலவே பள்ளிகளில் உள்ள கண்டின்ஜென்ஸி ஊழியர்கள் என்று சொல்கிறார்கள், கூட்டுகிறவர்கள், பெருக்குகிறவர்கள், காவலர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் அரசாங்கம் கொடுத்து வருகிற மிகக் குறைந்த ஊதியமான ரூபாய் 200 என்பதை இனிமேல் ரூ. 250 ஆகக் கொடுக்கப் பரிசீலிக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். இப்படிப்பட்ட எளிய தொழிலாளர்களுக்கு, கூட்டிப் பெருக்கி சுத்தம் செய்பவர்களுக்கு, சுத்தம் சோறுபோடும் என்ற படிப்பை பார்வைக்கு வைக்கிறார்கள் அல்லவா, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நாம் ஊதியத்தை உயர்த்துவதற்கு முயற்சி செய்வது பாராட்டுக்குரியது. அதற்காக இந்த அரசை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். அவர்களுக்கு நீங்கள் கொடுப்பதாகச் சொல்கிற ஊதியத்தைக்கொடுக்க வேண்டுமென்று அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் முக்கியமான பயிற்சி தொழிற் பயிற்சி. இந்தத் தொழில் பயிற்சி கொடுக்கிறவர்களுக்கு நீங்கள் முழுநேர வேலை கொடுக்காமல் பகுதிநேர வேலை கொடுப்பதால் அவர்கள் ரூ. 100 தான் ஊதியம் பெறுகிறார்கள். இந்த ரூ. 100 ஊதியம் பெறுவது என்பது போதுமானதாக இல்லை.........பயிற்சி பல கல்வி தந்து இந்தப் பாரை உயர்த்திட வேண்டும். கைத்தொழில் ஒன்றை கற்றுக் கொள்வதால் கவலை உனக்கிருக்காது என்று சொல்கிற அளவிற்கு பாடல்கள் எந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படி கைத்தொழில் கற்றுக் கொடுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு நல்லமுறையில் ஊதியம் கிடைக்கும்வகையில் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக முழுநேரப் பணி கொடுக்கும் வகையில் அரசாங்கம் திட்டங்களை காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு முக்கியமான செய்தி. எல்லாக் காரியங்களையும் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினாலும் கூட அவைகளை எல்லாயிடங்களிலும் செய்யமுடியாமல் இருப்பதால் மற்றவர்கள் நம்மைக் குறைத்துப் பேசுகிறார்கள். சான்று சொல்லப் போனால், 1964 லிருந்து இலங்கை போன்ற நாடுகளில் கூட பயிற்றுமொழி தமிழாக வந்து அதற்குரிய புத்தகஙகள் எல்லாம் வந்து விட்டன. ஆனால் இங்கே சில புத்தகங்கள் வரவில்லை. வந்திருப்பவையும் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிங்கப்பூர் விமான நிலையத்தில் இறங்கினால் விமான தளத்திலேயே என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி தமிழிலே சொல்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே என்ன பார்க்கிறோம் என்றால் சிங்கப்பூரிலிருந்து விமானத்தில் வந்து இங்கு இறங்குபவர்களின் பெரும் பகுதி பேர்கள் தமிழர்கள் அவர்கள் சாதாரண மக்கள், கூலி வேலைக்குச் சென்று ஏதோ கொஞ்சம் பணத்தை சம்பாதித்து விமானத்தில் வருகிற அளவிற்கு வசதி படைத்த மகிழ்ச்சியோடு வருகிறார்கள். அவர்கள் மொழி வித்தன்னர்கள் அல்ல. உயிர் காக்கும் கருவியை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்பது பற்றி ஆங்கிலத்தில் பிற மொழிகளில் அவர்களுக்கு சொல்லப்படுகிறது, இந்தியன் ஏர் லைன்ஸில். டெல்லியில் இருந்து வருகிற விமானமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு இடங்களிலிருந்து வருகிற விமானங்களாக இருந்தாலும் சரி; உயிர் காக்கும் கருவியைப் பயன்படுத்துவது எப்படி என்பதை தமிழ் மொழியில் சொல்லாத நிலையில் விமானங்களில் வந்து இறங்குகிற பயணிகள் பலர் அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறது. இந்த மொழிப் பிரச்னையில் நாம் சற்று ஆழமாக இருக்க வேண்டும். அதில் கவனமாக யிருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் திருவொற்றியூரில் கன்னியா குருகுலம் என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் தனியாரிடமிருந்து எடுத்திருக்கிறது. 6,000—க்கும் மேற்பட்ட பெண்கள், பெண் பிள்ளைகள் படிக்கும் அந்தப் பள்ளிக்கூடம் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. நானே நேரில் சென்று பார்த்தேன். எந்தவித வசதியும் இல்லாதிருக்கிறது அந்தப் பள்ளிக்கூடம். அங்கே கழிவிடம் கூட இல்லை. பெண்கள் மட்டுமே படித்துக் கொண்டிருக்கிற அந்தப் பள்ளியில் பல ஆசிரியர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிற அந்தப் பள்ளியிலே, கழிவிடம் இல்லை, பக்கத்து வீடுகளுக்குச் சென்றுதான் அவர்கள் தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடிகிறது என்று சொன்னால் அது மிகவும் வேதனையான காரியம் என்பதை அரசாங்கம் தயவு செய்து உற்றுக் கவனிக்க வேண்டும்.

அதேபோல் இன்னொரு முக்கியமான செய்தி. தொழிலாளர்கள் நிறைந்துள்ள திருவொற்றியூர் தொகுதியில் ஒரு தொழில் கல்விக் கூடம் கூட இல்லை. அங்கே ஐ.ஐ.டி. போன்றவற்றிற்கு ஏற்பாடு

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1982 மார்ச் 16

செய்ய வேண்டும். அங்குள்ள மேல்நிலைப் பள்ளியில் எல்லா மாணவர்களையும் சேர்ப்பதற்குரிய வசதி இப்போது இல்லை. அங்கேயுள்ள அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல் நிலைப் பள்ளியாக ஆக்கித் தருவதோடு அங்கே ஒரு கலைக் கல்லூரியையும் ஏற்படுத்திக் தர வேண்டும் என்று அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான பயிற்சி தேவை. அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்தல் வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும். அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு சமமாக மதிக்கப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் நமக்குக் கோரிக்கைகள் வந்து கொண்டிருந்தாலும் கூட, அந்தக் கோரிக்கைகளை நாம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றாலும் கூட, மாணவர்கள் மனதிற்கேற்ப பாடம் சொல்லி கொடுப்பது எப்படி என்பதுபற்றிய ஆராய்ச்சிகள் இன்று விரிவாக நடத்தப்பட வேண்டும். இன்னும் பலயிடங்களில் நடுத்தப்பட வேண்டும்.

அதேபோல் கட்டிடங்களுக்குகாக மட்டும் 100 கோடி ரூபாய் தேவைப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த 100 கோடி ரூபாயை அரசு கொடுப்பது என்பது சாத்தியமாகயிருக்குமா என்று தெரியவில்லை.

(மாலை 4-40)

முன்பெல்லாம், கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கான வழிமுறைகளைக் காண ஆங்காங்கே இருக்கின்ற செல்வந்தர்களிடம் பணம் திரட்டுவார்கள். தற்போது அப்படி செல்வந்தர்களிடம் திரட்ட முடியவில்லை என்றால், பொது மக்களிடமிருந்து பணம் திரட்டி, அந்தக் கட்டிடத்தைக் கட்டி குழந்தைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வது என்பது தேவையான ஒன்று. செல்வந்தர்கள் தங்கள் பெயரை வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அதை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்று சொன்னாலும், பகுதி கட்டிடங்களுக்குத்தங்கள் பெயரை வைத்தால் தங்களுக்கு பெரும் புகழும் கிடைக்கும் என்று விரும்பி வருகின்ற, ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு பாதுகாப்பும்தருவதற்கு முடியும் என்று எண்ணி தர்மசிந்தனை உள்ளவர்கள் முன்வந்தால் அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அரசினுடைய குறிப்பிலே இதற்காக 100 கோடி தேவைப்படுகின்றது என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த 100 கோடியை இப்படிச் சமாளிக்கலாமா என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கேர் ஸ்தாபனம் முன்பு கொடுத்துக் கொண்டு வந்த உணவுப் பண்டங்களை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைத்துக் கொண்டு வருகிறது. 1985க86-லே கேர் ஸ்தாபனம் தாங்கள் தற்போது கொடுத்து வருவதிலே பாதியைத் தான் கொடுப்போம் என்று

1982 மார்ச் 16] [திரு. குமரி அனந்தன்]

செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. அந்த அடிப்படையிலே, இந்த 15 பைசாவை வைத்து எப்படி குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு கொடுக்க போதுமானதாகஇருக்கும் என்பதைஅரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். எனவே, அரசாங்கம் இதற்காக காசை ஒதுக்குகின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெண்களுக்குப் பல்கலைக் கழகம், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தொடங்கியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அரசு இவ்வலவு தூரத்திற்கு செயல்பட்டு வருவதைப் பாராட்டுகிறேன். இன்னும் அரசு இந்த கல்வித் துறையை விரிவுபடுத்தி, அதிலே மாற்றங்கள் செய்யவேண்டும். இந்த ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு எந்த வகையில் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தால், நன்றாக அமையும் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்றும், பயிற்று மொழி தமிழிலே தான் இருக்க வேண்டு மென்பதிலும், அது மருத்துவத் துறையாக இருந்தாலும் சரி அல்லது பொறியியற் துறையாக இருந்தாலும் சரி, தமிழிலேதான் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். ஆங்கிலத்தைத் தனிப் பாடமாக படிப்பதிலே எந்தவிதமான வேறு பாடும் இல்லை. அதிலே தனிக் கவனம் செலுத்துவதாக இருந்தாலும் கூட, நமது தாய்மொழியிலே நாம் அவர்களுக்கு பயிற்றுவிக்கின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்க முன்வரவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு, நல்ல காரியங்களை செய்வதற்கு சிந்திக்கின்ற அமைச்சர் அவர்களையும், இந்த அரசாங்கத்தையும் பாராட்டி, அந்த நல்ல காரியங்களை எல்லாம் விரைவிலே செய்து, நல்ல விளைவுகளை உண்டாக்குவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

+ திரு. பி. துரைராஜ்: மாண்புமிகு சட்டமன்ற மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டிற்காக மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்மீது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஒருசில கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விழைகிறேன்.

இந்த மானிய கோரிக்கையில் இந்த தமிழக அரசாங்கம் இந்த ஆண்டில் செலவிடும் தொகையில் ஏறத்தாழ நான்கில் ஒரு பகுதியை கல்விக்காக ஒதுக்கியிருப்பதற்கு நான் உள்ளபடியே இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த நிதிநிலை ஆண்டில் 1,000 இடைநிலை ஆசிரியர்கள், 500 தமிழ் ஆசிரியர்கள் 150 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள், 50 தலைமை ஆசிரியர்கள் பதவிகளும், 300 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பதவிகளும் புதிதாக வேலை வாய்ப்பு இல்லாதவர்களுக்காக ஏற்படுத்தியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, இந்த ஆட்சி வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்காக எத்தகைய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்

பார்க்கும்போது, உள்ளபடியே நான் நன்றி உணர்ச்சியோடு பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் பெண்கள் பள்ளி ஆய்வாளர் பதவிகள் மேலும் இரண்டு ஏற்படுத்தியிருப்பதையும், 25 மாவட்ட கல்வி அதிகாரிகள், நேர்முக உதவியாளர்கள் பதவி களும், ஒரு உள் தணிக்கைப் பிரிவையும் ஏற்படுத்துவதற்கான வழிவகை ஏற்படுத்தியிருப்பது குறித்து நான் உள்ளபடியே மிக்க மகிழ்ச்சி யடைகிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த தமிழகத்திலே உள்ள ஏழை எளிய மக்கள், அத்தகைய மாணவர்கள் பசியாலும், பட்டினியாலும் இருப்பதைப் போக்குவதற்காக சிறப்புத் திட்டம் ஒன்றை 100 கோடி அளவிலே இந்த ஆண்டு கொண்டு வந்து, 2 வயது முதல் 10 வயது வரையுள்ள குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு வழங்குவதற்காக ஏற்படுத்தியிருப்பது குறித்து நான் அவர் களை மிகவும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏறத்தாழ 4,433 நர்சரி பள்ளிகள் வருகின்ற கல்வி ஆண்டிலே ஏற்படுத்தி, கிராமப் பகுதிகளிலே வாழக்கூடிய 5 வயது குழந்தைகள் எல்லாம் கல்வி அறிவு பெற வழிவகை செய்திருப்பது பெரிதும் பாராட்டக் கூடியதாகும்.

சுதந்திரம் பெற்ற பின் 20 ஆண்டுக் காலம் இந்த நாட்டை காங்கிரஸ் கட்சி ஆண்டு கொண்டு வந்தார்கள். வெள்ளைக்காரன் ஏற்படுத்திய அந்த சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்று மாத் திரமே அப்போது இருந்தது. ஆனால், அதற்குப் பிறகு 1967-லே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பிறகுதான், மதுரையிலே மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுத்தப் பட்டது. அதற்குப் பிறகு 7 ஆண்டு காலம் இந்த ஆட்சியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்தினாலும், அப்போது ஒரு பல்கலைக் கழகத்தைகூட ஏற்படுத்தவில்லை என்பது அனைவருக் கும் தெரியும். அதற்குப் பிறகு, 1977-லே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தத் தமிழக ஆட்சியை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, திருச்சியிலே, கோவையிலே பல்கலைக்கழகங்களை ஏற்படுத்திய தோடு, மேலும் தஞ்சையிலே தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், ஆக மூன்று பல்கலைக் கழகங்களை இந்த தமிழ்நாட்டிலே நிறுவி யுள்ளதைக் குறித்து நான் உள்ளபடியே புரட்சித் தலைவர் அவர் களைப் பராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் பாரதியார் பிறந்த நூற்றாண்டு விழாவை கொண் டாடிக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் பெண்களுக்கென்று பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்க அனுமதி கொடுக்கப்பட்டு விரைவிலே துவங்கவிருப்பதை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நெல்லை மாவட்டத்திலே அந்த பெண்களுடைய பல்கலை கழகத்தை நிறுவ வேண்டுமென்று அந்த மாவட்ட மக்கள் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆரம்பக் கல்வியிலே நல்ல முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்றால் கல்வித்துறையிலே பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு நல்லமுறையிலே சலுகைகளை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடந்த காலத்திலே ஆசிரியர்களுக்கென்று எத்தனையோ நன்மைகளை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் அனைவருமே அரசு ஊழியர்களாக கடந்த ஆண்டு ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் இன்றைய தினம் நிர்வாகத்தை கண்காணித்துக்கொண்டிருக்கிற உதவி நிர்வாக அலுவலர்களுக்கு கட்டிட வசதி செய்து கொடுத்து நல்லமுறையிலே நிர்வகிப்பதற்கு வழிவகை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரம்பக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் மாணவர்களுக்குரிய கல்வி பொறுப்பு அத்தனையையும் இந்த அரசாங்கமே ஏற்று அவர்கள் முன்னேறுவதற்கு உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏழை மாணவ, மாணவிகளுக்கு ஆண்டுக்கு இரண்டு ஜோடி சீருடைகளாவது வழங்க வேண்டும்.

நடுநிலைப் பள்ளிகளில் 6, 7, 8 ஆகிய மூன்று வகுப்புகளுக்கும் சேர்த்து ஒரே ஆசிரியரே பாடம் நடத்தக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஒரே ஆசிரியரின் கீழே அத்தனை மாணவர்களும் படிக்க இருப்பதால் அவர்களின் கல்வித் திறன் பாதிக்கப்படுகிறது. அத்தகைய பள்ளிகளை மூடிவிடுவதற்கு அரசு உத்தரவிட்டு பக்கத்திலே உள்ள உயர்நிலைப்பள்ளிகளுடன் இணைத்துவிட்டால் மாணவர்கள் படித்து முன்னேற வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளுக்கு தற்போது வழங்கிக்கொண்டிருக்கிற நிர்வாக மானியத்தை 10 சதவீதம் உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியார் ஆரம்ப பள்ளிகளுக்கு கட்டிட வசதி சரியான முறையில் இல்லாமல் இருந்து வருகிறது. போதிய நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தால் அரசாங்கமே அவர்களுக்கு கடன் வழங்கி கட்டிட வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்சமயம் இடைநிலை பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைந்து கொண்டிருக்கிற நிலைமையை பார்க்கிறோம். தற்போதுள்ள ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகளில் ஒரு வகுப்பு தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பயிற்சிக்கு உரிய பாடதிட்டம் மிகவும் கடினமாக இருக்கிறதால் அந்த பாடதிட்ட முறையை எளிதாக்கி அதிகமான ஆசிரியர்கள் பயிற்சி கிடைப்பதற்கு மேலும் பயிற்சி வகுப்பை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல இப்போது கர்நாடக மாநிலத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்று வருபவர்களுக்கு தமிழகத்திலே வேலை வாய்ப்பையும் நிறுத்தி வைத்திருப்பதாக அறிகிறேன். சிறந்த திட்டம் தான், ஆனாலும் இந்த அரசு ஆணை பிறப்பித்ததற்குமுன்னால பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கும் பயிற்சியில் சேர்ந்து படித்து வரும் நபர்களுக்கும் இந்தத் தடையிலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்து வேலை வாய்ப்பு பெறுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்திலே சிவசைலம் என்ற இடத்தில் நடந்து வந்த தனியார் பெண்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியை தற்போது மூடிவிட்டார்கள். அதை ஈடு செய்யும் வகையில் முனைஞ்சிபாடி அரசு ஆசிரியை பள்ளியில் மேலும் இரண்டு வகுப்புகளை அதிகமாக ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வித்துறையிலே நியமனம் செய்கிற பள்ளித் தணிக்கையாளர்கள் பதவிகளுக்கு தகுதியுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பை சேர்ந்த ஆசிரியர்களை அமர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெற்றோர்-ஆசிரியர்கள் நல நிதியிலிருந்து ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும் நிதி உதவியினை நல்ல முறையிலே விளம்பரப்படுத்தி அதிகமான ஆசிரியர்களுக்கு அந்த உதவி கிடைப்பதற்கு ஏற்ற வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் கல்லூரிகளுக்கும் ஆசிரியர்கள் பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கிற சமயத்திலே ஒவ்வொரு பாடத்துறையிலே தனித்தனியாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை ஒவ்வொரு பாடவாரியாக 18 சதவீதம் தேர்வு செய்யப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒட்டு மொத்தமாக மொத்த ஆசிரியர்கள் என்ற கணக்கிலேதான் அந்த சதவீதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு என்று அறிய நான் வேதனைப்படுகிறேன். ஆகவே அதை மாற்றிக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 4·50)

அடுத்து என்னுடைய சங்கரன்கோயில் தொகுதியில் ஆலமநாயக்கர்பட்டி, கரிசல்குளம், இளையரசநேந்தல் ஆகிய இடங்களில் உள்ள அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக இந்த ஆண்டு உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் அநேக அரசுப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு கட்டடங்கள் போதிய அளவுக்கு இல்லை. வன்னிக்கோநேந்தல், சேர்ந்தமரம் ஆகிய இடங்களிலே உள்ள உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு கட்டிடங்களை இந்த ஆண்டு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆரம்பப் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள் அரசு ஊழியர்கள் ஆனபிறகு ஏற்கனவே தற்காலிகமாக வேலை பார்த்தவர்கட்கு மீண்டும் வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசு உத்திரவிட்டுள்ளது. ஆனால் ஒன்றியங்களிலே உள்ள பள்ளிகளிலே தற்காலிகமாக வேலை பார்த்தவர்கள் ஊஸ்ட் ஆன பிறகு வேலை கொடுப்பதற்கு அரசு ஆணையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரசு பள்ளிக்கூடங்களிலே 10 ஆண்டுக்காலமாக அட்டெண்டர், லைப்ரரியன், வாட்ச்மென், வாட்டர்மேன் முதலிய பதவிகள் காலியாக நிரப்பப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்தப் பணிகளையெல்லாம் ஓவிய ஆசிரியர்களும் மற்ற ஆசிரியர்களும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையைப் போக்கி அந்தப் பதவிகளை நிரப்புவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. க. இரா. சின்னராசு : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற 1982-83 ஆம் ஆண்டிற்கான கல்வி மானியத்திலே பேசுவதற்கு நல்வாய்ப்பைத் தந்ததற்காக நன்றி சொல்லி மொத்தமாக கல்விக்காக இந்த ஆண்டு 318 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி, இந்த மாநிலத்திலே கல்வி நல்ல முறையிலே நடைபெறுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பை உருவாக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல பல திட்டங்களை இங்கே தந்து இருக்கிறார்கள். அதை நல்ல முறையில் பாராட்டி வரவேற்கிற வகையில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆதிதிராவிடப் பழங்குடி மக்களுக்கு இலவசமாகப் பாடப் புத்தகங்கள் வழங்குகின்ற நல்ல திட்டத்தை அரசு மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் காலத்தில் செய்துகொண்டு வருகிறது. ஆனாலும் கொஞ்சம் குறைபாடு இருந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது. அந்தப் பாடப் புத்தகங்கள் மாணவர்களுக்கு உரிய காலத்திலே ஆதிதிராவிட மாணவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதை அதிகாரிகளிடம் சொல்லி உரிய காலத்திலே கொடுப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்றைக்கு மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழில் கல்வி முறையைக் கொண்டு வந்து இங்கே தொழில் கல்வியை பயிற்றுவிக்கின்ற நல்லதொரு வாய்ப்பை மாணவர்களுக்கு உருவாக்கித் தந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. அவர்கள் பள்ளிக் கல்வியைப் பெறுகின்ற நேரத்திலே தொழில் முறையை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு அவர்கள் காலங்களில் தொழில் துறையை வளர்த்துக் கொள்வதற்காக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் காலத்திலே கொண்டு வந்து நல்ல முறையிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியைத் தவிர வேறு எத்தனையோ அரசுகள் ஆட்சி நம் நாட்டிலே நடைபெற்றிருக்கின்றது. ஆனால் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்திலே தான் மிக அதிகமான நிதியை ஒதுக்கி இந்த மாநிலத்தில் வேறு எந்த அரசும் செய்யாத காரியத்தை புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலேதான் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் காலத்திலே தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வழியில் பல நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி தமிழகத்திலே ஏற்பட்ட நான்காண்டுக் காலத்திலே கல்வியிலே மிகப் பெரிய மாற்றங்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொன்னால் ஆச்சரியப்படத் தேவையில்லை.

புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு பேரறிஞர் அண்ணா பொறியியல் பல்கலைக் கழகம் ஒன்று சென்னையிலே துவங்கப்பட்டது. அதற்கடுத்து, மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் உருவாகியது. அடுத்து, பாரதியார் பல்கலைக் கழகம் கோவையிலே இப்பொழுது துவங்கப்பட்டிருக்கிறது. திருச்சியிலே பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம் துவங்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்றை அமைக்கவேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள். அதுவும் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கிறது. அதற்குரிய காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் தஞ்சையிலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு புரட்சித் தலைவரவர்கள் இத்தனைப் பல்கலைக் கழகங்களையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் எதை குறிக்கின்றன என்றால் இந்த மாநிலத்திலே கல்வி எப்படியெல்லாம் வளர வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவரவர்கள் எண்ணுகிறார்களோ அந்த வகைகளிலேயெல்லாம் புரட்சித் தலைவரவர்கள் கல்வியைப் வளர்ப்பதற்குக் கொஞ்சமும் தயங்காமல் இத்தனை காரியங்களையும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

இதற்கு முன்னால் ஆண்டவர்கள், தமிழினத் தலைவர் என்று போஸ்டரைப் போட்டுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய காலங்களில் இத்தனை பல்கலைக் கழகங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களா? கல்வியிலே இவ்வளவு மாற்றங்களைச் செய்திருக்கிறார்களா? என்று பார்த்தால் இல்லையென்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

அதோடுமட்டும் விட்டுவிடவில்லை புரட்சித் தலைவரவர்கள். இன்றைக்கு நாம் பாரதியார் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறோம். பெண்களுக்குப் பல வகைகளிலேயும் உரிமைகள் வழங்கப்படவேண்டுமென்று பாரதியார் தம்முடைய பாடல்களிலே சொன்னதை முன்னிட்டுத் தமிழ் நாட்டில் மகளிர் பல்கலைக் கழகம் ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தமிழக அரசும், புரட்சித் தலைவரவர்களும், கல்வி அமைச்சரவர்களும், அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது உண்மையிலேயே பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை எங்கு அமைக்க வேண்டுமென்பதற்கு என் கருத்தைச் சொல்கிறேன். தர்மபுரி மாவட்டம் அதிகமான் ஆண்ட மாவட்டம். அதிகமான் ஆண்ட அந்த மாவட்டத்தில் சங்க காலப் புலவர்களில் ஒருவராக விளங்கிய ஔவையார் தமக்குக் கிடைத்த நெல்லிக்கனியைத் தான் உண்ணாமல் ஔவையார் நீண்ட ஆயுளோடு வாழ வேண்டுமென்ற காரணத்தால் அதிகமான் ஔவையாருக்கு கொடுக்கிறார். தமிழுக்காக அரும்பாடுபடும் ஔவையார் நீண்ட காலம் வாழ வேண்டுமென்று கருதி அதிகமான் அந்த நெல்லிக்கனியை ஔவையாருக்குக் கொடுத்தாகச் சரித்திரம் சொல்கிறது. அந்தச் சரித்திர நாயகன் ஆண்ட அடிப்படையில் அவர் வாழ்ந்த தர்மபுரி மாவட்டத்திலே ஔவையார் மகளிர் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயரிட்டு நிறுவ வேண்டுமென்று நான் இங்கே தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவரவர்களையும், கல்வியமைச்சரவர்களையும் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சங்க காலத்திலே காலம் முழுவதும், நாடு முழுவதும் நடந்தே சென்று கவி பாடிய ஔவையார் பெயரில் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவுவது சரியாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். அந்த அடிப்படையிலே மகளிர் பல்கலைக் கழகம் அமைய வேண்டுமென்று அரசையும், மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களையும் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டம் கல்வியிலே மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கிறது. எனவே, இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை அந்த மாவட்டத்திலே ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும். அந்த மாவட்டத்திலே சராசரி கணக்கெடுக்கும்பொழுது. நூற்றுக்கு 28 சதவீதம்தான் படித்திருப்பதாக அரசாங்கத்தின்

கணக்குப்படி தெரிகிறது. ஆகவே, அந்த மாவட்டத்திலே இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து நடுநிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்ற பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்குச் சிறப்பூதியம் வழங்கிட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நடுநிலைப் பள்ளிகளிலே பணிபுரிகின்ற கைத்தொழில் ஆசிரியர்களுக்குச் செகண்டரி கிரேடு ஊதியம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்கள் ஓய்வு பெறுகின்ற காலத்தில் பத்தாயிரம் ரூபாய் வேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாகக் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஒரு குழுவைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி சம்பளத்தில் பத்து ரூபாயைப் பிடித்தம் செய்து கொண்டு அவர்கள் ஓய்வு பெறுகின்றபொழுது பத்தாயிரம் ரூபாயைப் பெற்றுச் செல்லும் வகையிலே ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எல்லா ஆசிரியர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக அரசு ஆக்கியது. ஆனால் அதில் நகராட்சிகளிலும், மாநகராட்சிகளிலும் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கவில்லை. அவர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கி அந்த ஆசிரியர்களுக்கும் நல்வாழ்வு வழங்கிட வேண்டுமென்று அரசையும், அமைச்சரவர்களையும் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆசிரியர்களின் நலன் கருதி அவர்கள் வாழ்வதற்கான வீடு கட்டித் தருகின்ற முறையிலே வீடு கட்டிக் கொடுக்கின்ற வாரியம் ஒன்றைத் துவக்கி, தமிழகத்திலுள்ள ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தர வேண்டுமென்று அரசையும் அமைச்சரவர்களையும் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாலை 5.00)

இன்றைக்குப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மருத்துவச் சலுகை வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மருத்துவச் சலுகை தவறாமல் கொடுக்கின்ற வகையிலே மாதச் சம்பளத்துடன் சேர்த்து மருத்துவப் படி வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

தர்மபுரி மாவட்டத்தில் கிருஷ்ணகிரியில் தொழில் பயிற்சிக் கல்லூரியை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் கொடுத்தார்கள். ஆனால், அந்த மாவட்டத்திலே, மற்ற மாவட்டங்களோடு போட்டி போடுகிற அளவுக்குக் கல்வி வளர்ச்சி இல்லாத காரணத்தினால் எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருந்து விண்ணப்பம் வருகின்ற காரணத்தினால், மற்ற மாவட்ட மாணவர்களின் தகுதி அதிகமாகவும், தர்மபுரி மாவட்டம் பிற் பட்ட நிலையில் உள்ளதால் இம்மாவட்ட மாணவர்களின் தகுதி குறைவாக இருப்பதாலும் அவர்களுடன் போட்டியில் சரிசம மாக வர முடியாத காரணத்தினால் இம்மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் விண்ணப்பம் போட்டு அனுமதி பெறுவது கஷ்ட மாக இருப்பதால், 50 சதவீதம் தர்மபுரி மாவட்ட மாணவர் களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்ற வகையிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டம், கிருஷ்ணகிரி கல்லூரியில் பட்ட மேற் படிப்புப் படிப்பதற்கு வாய்ப்பில்லாததால் சென்னை, சேலம் போன்ற பெரு நகரங்களுக்கு சென்றுதான் படிக்க வேண்டியிருக் கிறது. அது வறட்சி மாவட்டமாக இருக்கிற காரணத்தினால், இவ்வளவு தூரம் அனுப்பி குழந்தைகளைப் படிக்க வைக் கின்ற வசதி பெற்றோர்களுக்கு இல்லாத காரணத்தினால், எம்.ஏ., எம்.எஸ்.ஸி., போன்ற பட்ட மேற் படிப்புகளை, தர்மபுரி, கிருஷ்ணகிரி கல்லூரிகளில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாலை நேரக் கல்லூரிக்கும் அங்கே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டு மென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த மாவட்டத்திலே இருப்பது இரண்டே இரண்டு கல்லூரி கள்தான். ஆகவே, கர்நாடகா, ஆந்திராவை ஒட்டி இருக்கிற ஹோசூரில் இன்னொரு கல்லூரியை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டு மென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற பெண்கள் அடுத்த மாவட்டங்களுக்குச் சென்று படிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருப்ப தால், தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கென்று ஒரு பெண்கள் கல்லூரியை அதையும் கிருஷ்ணகிரியிலே ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்வியின் தரம் உயர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில், நம் நாட்டிலே கல்வித் தரம் உயர, அமைச்சர் அவர்கள், குறிப்பாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இரண்டிலேயிருந்து 10 வயது வரையிலே இருக்கிற சிறார்களுக்கு மதிய உணவு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, அதற்காக ரூபாய் 100 கோடி ஒதுக்கி இந்த

மாநிலத்திலே வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள மாணவர்கள் கல்வி பெறவும், அவர்களை ஊக்கப்படுத்தவும் முனைந்திருப்பதற்காக, தமிழக மக்கள் உங்களைப் பாராட்டுகிறார்கள். என்னுடைய பாராட்டுகளையும் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், புரட்சித் தலைவர்அவர்களுக்கும் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், அரசு அலுவலர்களாக ஆகிவிட்டார்கள். ஆனால், பள்ளி ஆயாக்கள் அரசு ஊழியர்களாக எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அவர்கள் மிகச் சாதாரணமான நிலைமையிலே இருந்து பிள்ளைகளுக்கு மதிய உணவு செய்து போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சரிடத்திலே கூட நேற்றைய முன் தினம் அதுபற்றி நான் மனுக் கொடுத்தேன். அவர்களையும் ஆசிரியர்களோடு சேர்த்து அரசு அலுவலர்களாக்க வேண்டும். அரசு கடைநிலை ஊழியர்களைப் போல் பாவித்து அவர்களை அரசு அலுவலர்களாக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இவ்வாண்டு டிசம்பர் மாதம் டில்லியில் நடக்க இருக்கும் ஆசிய விளையாட்டு போட்டிகளைக் காண விரும்பும் உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்குச் சிறு விடுப்பு கொடுத்து, ஆசிய நாடுகளிலிருந்து வந்து விளையாடுகிறவர்களது விளையாட்டுக்களைக் காண்கின்ற வகையிலே, அதன் மூலமாகப் பயிற்சி பெறுகின்ற வகையிலே, வழி வகை செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு சிறு விடுப்பு கொடுத்தால், அதற்கு அரசு முன் வந்தால், நமது நாட்டிலே அத்தகைய மாணவர்களை உருவாக்குவதற்கு நல்ல வாய்ப்பிருக்கும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த நல்ல வாய்ப்பைத் தந்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன், நன்றி வணக்கம்.

*திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குக் கல்வி மானியக் கோரிக்கையிலே சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லக் கொடுத்த இந்த வாய்ப்புக்கு நான் உங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்திலே, சீரும் சிறப்புமாக நடைபெறுகிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. நல்ல திறமை வாய்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையிலே இந்தத் துறை பல முன்னேற்றங்களை, பல முற்போக்கான திட்டங்களைக் கல்வித் துறை ஈட்டி இருக்கிறது நிலைநாட்டி இருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் எவ்வளவு தான் நாம் செய்தாலும் கூட பற்றாக்குறை என்பது வளர்ந்து

கொண்டேதான் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே தமிழிலே மட்டுமே சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. எனக்கு முன்னாலே பேசிய மற்ற உறுப்பினர்களும் அதை வலியுறுத்தினார்கள். அதிலும் கிராமப்புறங்களிலே இருக்க கூடிய பள்ளிகளிலே படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் தாய் மொழியிலே படிக்க வேண்டிய அளவிலே இருக்கிறார்கள். கிராமத்திலே ஆங்கில வழிப் படிப்பு பெரும்பாலும் இல்லை. நகர்ப்புறங்களில் இருக்கக் கூடிய உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆங்கில வழிப் படிப்பு இருக்கிறது. ஆகவே நகர்ப்புறத்திலே படிக்கிற மாணவர்கள் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி, ஆங்கில மொழியிலே படிக்கிறார்கள். கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லை. அந்த வாய்ப்பு இல்லை என்பதற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை. ஆனால் இரண்டுவிதமான படிப்புகள் இருக்கும்போது அதன் விளைவாக தொழில் கல்விக்கு மேற்பட்ட படிப்புக்கு வருகிற நேரத்திலே தமிழ் வழி மாணவர்களை ஒருவிதமாகவும், ஆங்கில வழி மாணவர்களை மற்ற விதமாகவும் நடத்தக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

பெரிய பெரிய செல்வந்தர்கள், நிலப் பிரபுக்கள், அதிகாரிகள், பரம்பரையாகப் படித்தவர்கள் ஆகியவர்களின் குழந்தைகள் ஆங்கில வழி கல்வி கற்று அதன் மூலம் அதிக மதிப்பெண்கள் கிடைத்து மிக சுலபமாக தொழில் கல்லூரிகளில் சட்டக் கல்லூரிகளில் மேலும் பல உயர் படிப்புகளில் சேர முடிகிறது. ஆனால் கிராமங்களிலே வாழுகின்ற ஏழை எளிய மக்களுடைய குழந்தைகள் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் குழந்தைகள் தமிழ் வழி படிப்பு படித்து வருகிற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்புகள் அடைபட்டுப் போகின்றன. இந்த ஏற்றத்தாழ்வு கல்வித் துறையிலே இருக்கலாமா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அதிலும் மேல்நிலைப் பள்ளி மாணவர்கள் சான்றிதழ்களிலே தமிழ் மொழி வழி படித்தவர்கள் என்று பிராக்கட்டிலே 'டி' என்று போடுகிறார்கள். ஆங்கில வழி படித்தவர்களின் சான்றிதழ்களிலே பிராக்கட்டிலே 'இ' என்று போடுகிறார்கள். அதைப் பார்த்தவுடன் தொழில் கல்லூரிகளிலே மற்ற மேல் நிலைகளிலே தமிழ் எடுத்துப் படிக்கிறவர்களை சுலபமாக நிராகரிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. கல்வித் துறையிலே இந்த பாகுபாட்டை ஒழித்து எல்லா மாவட்டங்களிலும் மேல் நிலைப் பள்ளிகளிலும் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக இருக்கும், ஆங்கில வழி பயிற்சி மொழி கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் இருக்காது என்ற நிலையை உருவாக்கினால் ஒழிய இந்த பேதத்தை வேற்றுமையை போக்க முடியாது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தொழில் கல்விக்கு நாட்டிலே அதிகமான கிராக்கி இருக்கிறது. பாலிடெக்னிக் பள்ளிகளிலே படிப்பதற்கு ஏராளமான மாணவர்கள் முன்வருகிறார்கள். காரணம் படித்தவுடன் தொழில் செய்ய

லாம், அல்லது அப்ரன்டிஸ் வேலையாவது கிடைக்கும் என்ற ஆசையின் காரணமாக அதற்கு போட்டி அதிகமாக இருக்கிறது. என்னுடைய நகரமான மதுரையிலும் சரி, மதுரை மாவட்டத்திலும் சரி பாலிடெக்னிக்குகள் அதிகமாக இல்லை. மதுரை நகரத்திலே ஆண்களுக்கு ஒன்றும் பெண்களுக்கு ஒன்றுமாக இருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு பழனி அறநிலையத் துறையின் சார்பிலே பெண்களுக்கான ஒரு பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(மாலை 5.10)

ஆனால் அதேநேரத்தில் அண்டை மாவட்டமான இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 6 பாலிடெக்னிக் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. கோவை நகரத்தில் 6 பாலிடெக்னிக் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. திருச்சியில் 2 இருக்கின்றன; சென்னை மாநகரில் 5 பாலிடெக்னிக் பள்ளிகள் இருக்கின்றன; 8 ஸ்பெஷல் இன்ஸ்டிடியூட்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் மதுரை நகரில் ஆண்களுக்கு ஒன்று, பெண்களுக்கு ஒன்று என்று இரண்டு பாலிடெக்னிக் பள்ளிகள் தான் இருக்கின்றன. மதுரையிலும் மதுரையை சுற்றிலும் இன்றைக்கு ஏராளமான உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்ற காரணத்தால் மதுரையில் இருக்கிற இந்த ஒரு பாலிடெக்னிக் பள்ளியில் ஏகப்பட்ட போட்டி இருக்கிறது. 500-க்கு 400 மார்க் எடுத்த மாணவர்களுக்குக் கூட இடம் கிடைக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 300 மார்க் எடுத்தால் கூட இடம் கிடைக்கிறது. இதற்குக் காரணம் மதுரையில் இருப்பது ஒன்றேஒன்றுதான். ஆகையால் மதுரையில் மற்றொரு பாலிடெக்னிக் பள்ளியை ஏற்படுத்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது இருக்கிற பாலிடெக்னிக் பள்ளியில் சேர்க்கப்படுகின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 200 ஆகத்தான் இருக்கிறது. அதை 400 என்ற அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வசதி படைத்தவர்கள் வீட்டுக் குழந்தைகளை எந்த ஊரில் இருக்கிற பாலிடெக்னிக் பள்ளிக்கு வேண்டுமானாலும் அனுப்ப முடியும். அவர்கள் குழந்தைகளை ஆஸ்டலில் சேர்க்க முடியும்; செலவழிக்க முடியும்; ஆனால் வசதியற்றவர்கள், ஏழை எளிய மக்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளை வேறு இடங்களுக்கு அனுப்ப முடியாது. வசதியற்றவர்கள் மதுரை நகரில் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் மதுரை நகரில்தான் தங்கள் குழந்தைகளைச் சேர்க்க முடியும், இதை அமைச்சர் அவர்கள் மனதிலே கொண்டு மதுரை நகரில் இன்னொரு பாலிடெக்னிக் பள்ளியை அமைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்.

1982 மார்ச் 16] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

ஐ.டி.ஐ பள்ளியைப் பொறுத்த வரையில் அரசு கொள்கை ரீதியாக ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஐ.டி.ஐ. பள்ளிகள் இப்போது இருப்பது போதாது.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஐ.டி.ஐ. நிறுவனங்கள் எம்பிளாய்மென்ட் அன்ட் டிரெயினிங் என்ற அந்தத் துறையிலே வருகின்றன. ஆகவே, அந்தத் துறையில் அதைப்பற்றி விரிவாகப் பேசினால் நல்லது.

திரு. ப. நெடுமாறன் : ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் ஆரம்பிக்கின்ற நேரத்தில், தென் மாவட்டங்களில் அரசு சார்பிலே பல கலைக் கல்லூரிகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அரசு கலைக் கல்லூரி மதுரை மாவட்டத்தில் தற்போது ஒன்றுதான் இருக்கிறது. அது மேலூரில் இருக்கிறது. அரசு கலைக் கல்லூரி என்றால் சம்பளம் இல்லை; ஏழை எளிய மாணவர்கள் படிக்க வசதி இருக்கும். தென் மாவட்டங்களில் அரசு கலைக் கல்லூரிகள் அதிகமாக இல்லை. மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் இரண்டு, மூன்று தான் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஏழை எளிய மாணவர்களுக்கு சிரமமாக இருக்கிறது. அதனால் அரசு புதிதாக அமைக்கிற கலைக் கல்லூரிகளில் சில வற்றை தென் மாவட்டங்களில் அமைக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் சம்பந்தமாகவும் நான் இரண்டு விஷயங்களை இங்கே வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் குழந்தைகளுக்கு கல்வி சலுகை அளிக்கப் பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்து வருகிறது. அதை அரசு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களை 1981 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் அரசு ஊழியர்களாக ஏற்று இந்த அரசு அறிவித்திருப்பதை இதயப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன். அதைப்போல மாநகராட்சி, நகராட்சிப் பள்ளி ஆசிரியர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக அறிவிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அரசு ஏற்க வேண்டும். இந்த வித்தியாசம் இருப்பது சரியல்ல. ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களை என்றைக்கு அரசு ஊழியர்களாக ஏற்றுக் கொண்டீர்களோ அன்றைக்கே மாநகராட்சி, நகராட்சி ஆசிரியர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

மதிய உணவைப்பற்றி ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அரசு தன்னுடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 100 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, ஏழை எளிய குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிக்கப்

போவதாக அறிவித்திருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும் கூட ஏற்கெனவே அமுலில் இருக்கிற மதிய உணவுத் திட்டம் அரசாங்கம் அளிக்கிற 15 காசு மானியத்தில் சரியாக செயல்படுத்தப்பட முடியாமல் இருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் எப்படி எப்படியோ செய்து, இந்த உணவை அளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் அளிக்க முடியாமல் அரைகுறையாக இந்தத் திட்டம் செயல்படுகிறது. ஆகவே, இதை 30 காசாக உயர்த்தி ஒருவேளை உணவு ஏழை எளிய குழந்தைகளுக்கு கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்; இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டும்; செம்மைப் படுத்தி முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலே மீண்டும் அமைதி இல்லாத நிலைமை உருவாகி இருப்பதை அமைச்சரின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அமைச்சரவர்கள் முன்னிலையிலேயே ஆசிரியர்களுக்கும் பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்திற்கும் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது 14—10—1980-லே. அமைச்சரவர்கள் அதிலே அக்கறை கொண்டு அவர்களுடைய முயற்சியாலேதான் அது ஏற்பட்டது என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். அமைச்சரவர்கள்தான் அவ்வாறு ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்படுவதற்குரிய வழிவகையினைச் செய்தார்கள். 1980 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 17 ஆம் நாள் அன்று யூனிவர்சிட்டி சிண்டிகேட் இதை ஏற்றுக்கொண்டு ரேட்டிஃபை செய்திருக்கின்றது. ஆனாலும் அமைச்சரவர்கள் முன்னிலையிலே செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தத்தை அமல்படுத்த நிர்வாகம் பிடிவாதமாக மறுக்கின்றது. இன்று வரை பல கோரிக்கைகள் அமல் நடத்தப்படவில்லை. ஏதோ ஒன்றிரண்டை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்களே தவிர முக்கியமான கோரிக்கைகளை அமல் நடத்த மறுக்கிறார்கள். பழிவாங்கப்பட்ட ஆசிரியர்களை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பொறுத்தவரையிலே அவர்கள் பிடிவாதமாக மறுக்கிறார்கள். டைம் பவுண்ட் ப்ரமோஷன் என்பதை அமல் நடத்தவில்லை.

அடுத்து ஹையர் ஸ்டார்ட் 1,500 ரூபாய் என்ற இந்த கோரிக்கையின்படி முன்பு சென்னைப் பல்கலைக் கழகமாக இருந்த பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலே இது 1974 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் அளிக்கப்படும் என்று 1982 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 5 ஆம் நாள் அன்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதன் மூலம் 25. 30 பேர்களுக்குத்தான் பலன் கிடைக்கும். ஏராளமான மற்ற ஆசிரியர்களுக்கு இந்தப் பலன் கிடைக்காது. அரசியல் சட்டப்படி இது தவறு. ஈக்குவல் வேஜஸ் டு ஈக்குவல் ஓர்க் என்ற

இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் கருத்திற்கு இது விரோதமானது. எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும் பல்கலைக் கழக நிர்வாகம் அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு பிடிவாதமாக மறுக்கின்றது.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலேயே ஆராய்ச்சித்துறை என்றாலே அவர்களுக்கு வேப்பங்காயாக கசக்கின்றது. ஏன் அந்த நிர்வாகம் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையினை எடுக்கின்றது என்பது என் போன்றவர்களுக்குப் புரியவில்லை. இந்த ஆண்டு கல்வியாண்டு முடியப் போகின்றது. ஏறத்தாழ இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்வதற்காகப் பல்கலைக் கழகத்தின் பல்வேறு துறைகளுக்கு அனுப்பியுள்ள விண்ணப்பங்கள் பற்றி இன்னும் எந்தவிதமான முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. அது அப்படியே உறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. யூனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் ஆராய்ச்சிக்காகத் தரக்கூடிய மிகப்பெரிய தொகைகள் கொஞ்சமும் செலவழிக்கப்படாமல் மூட்டை கட்டி வைக்கப்பட்டு அதற்குப் பின்னாலே திருப்பி அளிக்க வேண்டிய நிலைமை அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்றது. கடந்த 10 மாத காலமாக எந்த ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் உதவித் தொகை அளிக்கப்படவில்லை. அது ஒன்றும் பல்கலைக் கழக நிர்வாகம் கொடுக்கின்ற தொகை அல்ல. அப்படி யு.ஜி.சி. கொடுக்கின்ற தொகை 10 மாத காலமாக எந்த மாணவருக்கும் அளிக்கபப்டாமல் இருப்பதன் காரணத்தால் அந்த மாணவர்கள் மிகப் பெரிய சோர்வை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் பட்டத்திற்காக ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை, ஆய்வுரை ஆகியவற்றைச் சமர்ப்பித்தால் 3 வருடங்கள் ஆகியும் அதற்கான முடிவுகள் அறிவிக்கப்படாமல் அங்கே அப்படியே வைக்கப்படுகின்றன. அதுமட்டுமல்ல. பல்கலைக் கழகங்கள் ஆராய்ச்சிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டிய நிலையங்களாக வளரும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் வற்புறுத்துகிறார். ஆனால் ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்கு என்றாலே பல்கலைக் கழகத்தின் எல்லைக்குள்ளே வரக்கூடாது என்று அவர்கள் தடுக்கிறார்கள். ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்குகள் எதையும் பல்கலைக்கழக வளாகத்திற்குள்ளே நடத்துவதற்கு அண்மைக்காலமாக பல்கலைக்கழக நிர்வாகம் அனுமதி தர மறுத்துவருகின்றது. அரசியல் விஞ்ஞானக் கருத்தரங்கு, இண்டியன் சையின்ஸ காங்கிரஸ் கருத்தரங்கு, அனைத்து மொழியியல் மன்றக் கருத்தரங்கு, இந்திய வரலாற்று ஆராய்ச்சிக் கழகக் கருத்தரங்கு போன்ற பல்வேறு புகழ் பெற்ற, உலகப்புகழ் பெற்ற நிறுவனங்கள் தங்களுடைய கருத்தரங்குகளை மதுரைப் பல்கலைக் கழக வளாகத்திற்குள்ளே நடத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் எழுதினாலும் கூட 'எங்களுக்கு அதற்கான வாய்ப்பு இல்லை, வசதி இல்லை' என்று பல்கலைக் கழக நிர்வாகம் அதை நிராகரிக்கின்றது. அதற்கான செலவினைத் தருவதற்கு இந்த உலகப்புகழ் பெற்ற நிறுவனங்கள் முன் வந்தாலும் கூட அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார்

கள், இது ஏன் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. புகழ்பெற்ற அறிஞர்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்காக வருவதன்மூலம் ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் அந்த அறிஞர்களோடு தொடர்பு ஏற்படும், அதன்மூலம் அறிவு வளர்ச்சி ஏற்படும்.

(மாலை 5.20)

ஆனால் பல்கலைக் கழகம் அறிவு வளர்ச்சியிலே நம்முடைய மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் எந்த வித முன்னேற்றமும் இருக்கக்கூடாது என்று நினைக்கிறதா என்ற ஐயம் தான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஒரு முக்கியமான விஷயமாக கருதி, இதிலே தலையிட்டாக வேண்டும். மதுரை பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏன் இந்த நிலை நீடிக்கிறது. அங்கே என்ன குறை? இப்படிப்பட்ட நிர்வாக சீர்கேடுகள் ஏன் ஆராய்ச்சிக்கு எதிரான மனோபாவம் அந்த நிர்வாகத்திற்கு எதனால் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் நேரிடையாகவே தலையிட்டு, அதைச் சரி செய்வதற்கான சகல நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டும்.

அமைச்சர் அவர்கள் பெரிய பெரிய முதலைகளை எல்லாம் ஒடுக்கியவர். பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை நிர்வாக ஊழல்களை எல்லாம் துணிகரமாகத் தலையிட்டு தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்தவர் நீங்கள். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குள்ளே இது போன்ற சீர்கேடுகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றும் கூட, ஆசிரியர்கள் போராடி, மாணவர்கள் போராடி, உங்களுடைய தலையீட்டின் காரணமாக ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் போராட்டம் நிறுத்தப்பட்டது. ஆனால் உங்கள் முன்னிலையிலே செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தத்தை அந்த நிர்வாகம் கொஞ்சமும் மதிப்புக் கொடுக்காமல் கிழித்து எறிந்துவிட்டப் பிறகும் கூட நீங்கள் மௌனம் சாதிப்பது சரியல்ல. முற்றிலும் சீர்கேடுகள் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை ஆட்கொள்ளுவதற்கு முன்னாலே, நீங்கள் இதில் தலையிட்டு சரி செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் முற்றிலும் சீர்படுத்த முடியாத நிலைமைக்கு அந்தப் பல்கலைக் கழகம் ஆளாகும் என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

பதிவாளர் பதவிகளை சுழல் முறையில் செய்யப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். அதைப்போலவே ஸ்பெஷல் ஆபிசர் என்ற பதவி ஒன்று பல்கலைக் கழகங்களில் இருக்கிறது. அதையும் சுழல் முறையில் அமைத்து பேராசிரியர்களை முறைப்படி நியமிக்க வேண்டும் என்ற யோசனையைச் சொல்லி, அதை நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம். அங்கேயும் 1981 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 25 ஆம் தேதி, அமைச்சர் அவர்களின் முயற்சிகளினாலே ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்குமிடையே ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஆனால் அந்த ஒப்பந்தம் அங்கே மதிக்கப்படவில்லை. பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகள் தொடர்கின்றன. பல பேராசிரியர்கள் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக நான் ஒருவரைச் சொல்லி சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். டாக்டர் திரு. ஆர். எம். சுந்தரம் என்ற மொழி இயல் துறையிலே இருந்த ஒரு பேராசிரியரை—அவர் ஐரோப்பிய நாடுகளிலே பணியாற்றியவர். அவரை இவர்களாகவே வரவழைத்தார்கள், வேலை போட்டுக் கொடுத்தார்கள்—ஆனால் அவரை ஒரு காரணமும் இல்லாமல், 3 ஆண்டுகளாக பணிபுரிந்தவரை, அந்த நிர்வாகம் பதவி விலக்கியிருக்கிறது. காரணம், ஆசிரியர்களுடைய போராட்டத்திற்கு அவர் ஆதரவாக இருந்தார் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக. ஆனால் அந்த ஒப்பந்தம் செய்யப்படுகிற நேரத்திலே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் முன்னாலேயே அந்த துணை வேந்தர் சொன்னார்.

On my honour I will reinstate Dr. R. M. Sundaram.

என்று சொன்னார்கள். பகிரங்கமாக சொல்லி இத்தனை மாதங்கள் ஆகியும் கூட இன்னும் அவருக்கு வேலை அளிக்கப்படவில்லை.

அதேபோலவே தமிழ் துறையிலே இணைப் பேராசிரியராக 27 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்த திருநாவுக்கரசு என்பவர் 1981 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30 ஆம் தேதியிலே பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார். இதுபோன்று பல ஆசிரியர்கள் பதவி நீக்கம் தொடர்ந்து செய்யப்பட்டு வருகிறார்கள். ஆசிரியர் பகுதி நேர ஆய்வு செய்து, எம்.ஃபில் பட்டம் பெறுவதற்கு இதுவரையில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டுவந்தது. ஆனால் இப்போது ஆசிரியர்களெல்லாம் ஒன்றுபட்டு எதிர்த்து போராடுகிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அந்தச் சலுகையை பலகலைக் கழகம் ரத்து செய்திருக்கிறது. இது நியாயமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்? ஆசிரியர்கள் ஆராய்ச்சித் துறையிலே ஈடுபட்டு, தங்கள் தகுதியை அதிகப்படுத்திக் கொள்வதற்காக என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்ய வேண்டும். அரசு அவர்களுக்கு எல்லாவித உதவிகளையும் செய்யும் என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் எதிர்மறையான முறையிலே அங்கேயிருக்கக்கூடிய நிர்வாகம் செயல்பட்டுவருகிறது. அதை ஏன் என்று தட்டிக் கேட்பதற்கு இயலாத ஒரு நிலைமை ஏற்பவதைக் கண்டு நான் வருத்தப்படுகிறேன். அதைப் போலவே, கல்லூரி முதல்வர்களைப் பற்றியும் சில விஷயங்களை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்லூரி முதல்வர்களுக்கு பல்வேறு பொறுப்புகள் உள்ளன.

ஆனால், அதே நேரத்திலே அவர்களுக்கு மிக முக்கியமான பொறுப்புகள் இருப்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. மற்ற ஆசிரியர்களுக்கு ஊதிய விகிதங்களைத் திருத்தியமைக்கப்பட்டதைப்போல் அவர்களுடைய ஊதிய விகிதங்களும் திருத்தியமைக்கப்பட்டாக வேண்டும்.

பட்ட மேற்படிப்புக் கல்லூரி முதல்வர்களுக்கு பழைய ஊதிய விகிதங்கள் அப்படியே நீடிக்கின்றன. அதை மேலும் அதிகமாக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

முதல்வர்களுக்கு அலவன்ஸ் ரூபாய் 250 அளிக்க வேண்டுமென்று ஜி.ஒ.போட்டும் கூட அந்த ஜி.ஒ. அமுலாக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. அதையும் அமலாக்குவதிலே கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பி. லிட். கல்லூரிகள் பத்தே பத்துத்தான் இருக்கிறது. இந்தப் பத்துக் கல்லூரிகளும் கலைக் கல்லூரிக்குச் சமமானவை என்று அரசு ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் மற்ற கல்லூரி முதல்வர்களுக்கும், பி.லிட். கல்லூரி முதல்வர்களுக்குமிடையை ஊதிய விகிதத்திலே மிகப் பெரிய வேறுபாடு இருக்கிறது. மற்ற கல்லூரி முதல்வர்களுக்கு மாதம் ரூபாய் 1,900 வரை ஊதியம் அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் பி.லிட். கல்லூரி முதல்வர்களுக்கு ரூபாய் 1,600 தான் அளிக்கப்படுகிறது. ரூபாய் 300 வித்தியாசம் இருக்கிறது. பத்துக் கல்லூரிகள் தான். மிகப் பெரிய தொகை இல்லை. 30,000 ரூபாய் வரைதான் வரும். ஆகவே இதையும் அமைச்சரவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு அவர்கள் குறையையும் போக்க வேண்டும்.

ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்வதிலே சில முறைகேடுகள் எல்லா மட்டங்களிலும் இருக்கிறது. இதற்காக ஒரு யோசனை நான் இந்த அரசின் பரிசீலனைக்கு வைக்க விரும்புகிறேன். ஆசிரியர் வேலைக்குப் படித்தவர்கள் பட்டத் தரத்திலே உள்ள ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும், மற்ற மட்டத்திலே இருக்கிற தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் கல்வி இலாகா டைரக்டருக்கு மனு செய்ய வேண்டும். அந்த மனுக்களை, இலாகா பரிசீலனை செய்து, தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு டி.ஈ.ஓ. மூலமும், உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு சி.ஈ.ஓ. மூலமும் உத்தரவு அனுப்ப வேண்டும். எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச் மூலம் எடுப்பதால் என்ன முறைகேடுகள் நடைபெறுகின்றன என்றால், 1975 ஆம் ஆண்டிலே பதிவு செய்தவர்கள் இன்னமும் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். 1979 ஆம் ஆண்டிலே பதிவு செய்யப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கிடைக்கிறது.

அதை மாற்றி, 1975-லே. பதிவு செய்தவர்களுக்கு முதலிலே வேலை கொடுத்துவிட்டு, பின்னாலே 1976, 1977, 1978 மற்றும் 1979-லே பதிந்தவர்களுக்கு ஆண்டு வாரியாக பதிவு செய்த முன்னுரிமையிலே வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். ஆகவே இந்த யோசனையை அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

மாவட்டங்களில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளி, மேலநிலைப் பள்ளிகளில் மாணவர்களுக்கு மருத்துவ ஆய்வு திட்டம் 1968 ஆம் ஆண்டு முதல் அமல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இந்தத் திட்டத்திலே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட மருத்துவர்கள், மற்ற உதவியாளர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். 1968 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து இந்தத் திட்டம் செயல்பட்டும் கூட இத்தனை ஆண்டுகள் ஆகியும், இந்தத் திட்டத்தின்படி வேலை பார்க்கக் கூடியவர்கள், மருத்துவர்கள் ஆனாலும், மற்ற உதவியாளர்கள் ஆனாலும், யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் வேலை நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. இன்னும் வேலை நிரந்தரமாக்கப்படாத நிலையிலே அவர்கள் பணியாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு முறையான ஊதிய உயர்வு இல்லை. ஏனையப் பணியாளர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய சம்பள விகிதங்களை அவர்கள் வாங்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும்.

மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களில் மட்டுமே இந்தப் பணிகள் நிரந்தரமாக்கப்பட்டிருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களில் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. 7, 8 ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு பி.எப். போன்ற வசதிகள் அளிக்கப்படவில்லை. எனவே இதை அமைச்சரவர்கள் ஆராய்ந்து இந்தப் பணியாளர்களின் வேலையை நிரந்தரமாக்குவதற்கு உதவ வேண்டும்.

தேசிய வயது வந்தோர் கல்வித் திட்டம், 15 முதல் 35 வயது வரை உள்ள கிராமத்திலுள்ள, ஏழை எளிய மக்களுக்கு குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு எழுத்தறிவிப்பதற்கு இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

(மாலை 5.30)

இந்தத் திட்டத்தைத்தான் தமிழக அரசு 1980ஆம் ஆண்டிலே முதற் கட்டமாகவும், 1981.ஆம் ஆண்டிலே இரண்டாவது கட்டமாகவும், 1982 ஆம் ஆண்டிலே மூன்றாவது கட்டமாகவும் போடும்போது, அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இந்தத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. இதிலே 183 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மேற்பார்வையாளர் என்ற பெயராலே வேலை பார்த்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கும், பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கும்,

தகுதியிலே அல்லது மற்ற எந்த விதத்திலும் ஏற்றத் தாழ்வு இல்லை. அதேபோல், அவர்கள் பட்டம் பெற்று வேலை வாய்ப்பு இல்லாததால், இதிலே சேர்ந்து கிராமம் கிராமமாக சென்று அரசாங்கத்தின் திட்டத்தை அவர்கள் அமுல் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தத் திட்டம் முடிவடைந்து விட்டது, அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் தீர்ந்துவிட்டது என்று காரணம் காட்டி, அவர்கள் 2 ஆண்டுகள், 3 ஆண்டுகள் வேலை பார்த்தும் கூட, அவர்களை வேலையிலிருந்து விலக்குகின்ற அரசாங்கத்தின் இந்த நடவடிக்கை சரியல்ல. மேலும், அவர்கள் ஏற்கெனவே இந்தத் திட்டத்தின்படி வேலையிலே சேர்ந்துவிட்ட காரணத்தால், எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சிலே அவர்கள் பெயர்கள் அடிக்கப்பட்டு விடுகின்றது. அவர்களை பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கான ஆட்கள் எடுக்கும் போது அவர்கள் பெயர்கள் பரிசீலனை செய்யப்படுவதில்லை. அதற்குப் பின்னால் அவர்கள் பெயர்கள் வேலைக்கு சேர்த்துக்கொள்வதில் பரிசீலனை செய்யப்படாத ஒரு பரிதாபகரமான நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு இன்று அந்தப் பதவி முடிவடைந்து விடுமானால், அவர்களை மற்ற கல்வித் துறைப் பணிகளிலே "அப்சார்வ்" செய்து கொள்வதற்கு முன் சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக, விளையாட்டுத் துறையைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விளையாட்டுத்துறை, இளைஞர் படை, தேசிய மாணவர் படை ஆகியவற்றிற்கு கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 3.32 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இது போதாது என்று நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதிலும் தமிழகத்திலே உள்ள மாணவர்கள் மத்தியிலே அமைதியின்மை, ஒழுக்கச் சீர்கேடுகள் எல்லாம் அதிகமாக ஒரு பக்கம் வளர்ந்து வருகின்ற நிலையிலே, அவர்களின் சிந்தனையை, அவர்களின் கவனத்தை வேறு ஆக்கரீதியான காரியங்களிலே செலுத்தினால்தான், அவற்றைக் குறைக்க முடியுமே தவிர, வேறு நடவடிக்கைகளின் மூலம் குறைக்க முடியாது. தமிழக மாணவர்களை வீர விளையாட்டுக்களிலே, நுண்கலை பயிற்றுவிப்பதிலே ஈடுபடச் செய்வதன் மூலமாகவும், அதே நேரத்திலே தேசிய மாணவர் படையிலே அவர்களைச் சேர்த்து சிறப்புப் பயிற்சியை அளிப்பதன் மூலமாகத் தான் அவர்களை நாம் சிறந்த மாணவர்களாக உருவாக்க முடியும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை.)

அண்மையிலே நான் ஈழ நாடு சென்றபோது, அங்கே இருக்கின்ற ஒவ்வொரு உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலும் மாணவர்களுக்கும், மாணவிகளுக்கும், விளையாட்டுக்களிலும் சரி, இசை போன்ற

நுண்கலைப் பயிற்சியிலும் சரி, அவர்கள் முழுமையாக ஈடுபடுத் தப்பட்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஆர்வம் அவர்களுக்கு ஊட்டப்படுகிறது. சின்னஞ்சிறிய குழந்தைகள் கூட, தொடக்கப் பள்ளியிலே இருக்கக்கூடிய சிறிய குழந்தைகள் கூட, அருமையான இசை ஆர்வம் கொண்டவர்களாக, இசையைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதிலே ஆர்வம் காட்டக்கூடிய ஒரு காட்சியை நான் பல் வேறு ஊர்களிலே பார்த்தேன். அங்கே ஆரம்பப்பள்ளி முதற் கொண்டு, அவர்கள் ஏதாவது ஒன்றிலே ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். இசைப் பயிற்சி அல்லது விளையாட்டு அல்லது நுண்கலை ஆகிய ஒன்றில் நிச்சயமாக அவர்கள் பாடம் பெற்றாக வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலேயும் இதே போன்ற நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தினால், அந்த மாணவர்கள் சிறந்த கலை ஆர்வம் உடையவர்களாக, விளையாட்டிலே ஆர்வம் கொண்டவர்களாக உருவாக்க முடிகிறது. இந்தக் காரியத்தை அதிகமாக தமிழகத்திலே நம்முடைய இளைஞர்கள் சமுதாயத் திலே சரியாகப் பயன்படுத்தவில்லை. குறிப்பாக அவர்கள் மத்தி யிலே வீர விளையாட்டுக்களிலே அதிக ஆர்வம் ஏற்படச் செய்வ தோடு, பல்வேறு விழாக்கள் அரசு நடத்த முன்வர வேண்டும். டெல்லியிலே இத்தகைய விழா நடக்கிறது. ஆனால், தமிழகத் திலே அரசாங்கத்தின் சார்பிலே பொங்கல் விழா இங்கே நடை பெற்றாலும், இன்னும் விரிவான முறையிலே எல்லா மாவட்டங் களையும் சேர்த்து, சென்னை தலைநகரிலே இதுபோன்ற விழா நடத்தி, மாணவர்களின் திறமையை வெளிப்படுத்த வழி வகைகளை இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். அதற்கு இந்தத் தொகையை இன்னும் பல மடங்கு அதிகமாக்குவதன் மூலமாகத் தான் அதைச் செய்ய முடியும். இது ஒரு ஆரம்பம் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே வருகிற ஆண்டிலாவது அமைச்சர் அவர்கள் இதில் தீவிர கவனம் செலுத்தி இந்த விளையாட்டு போன்றவற்றில் மாணவர்கள் அதிகமாக ஈடுபடுகிற அளவிற்கு உரிய வழிவகைகளைச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். நம் முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி பொன்னம்மாள் அவர் களுக்கு மெட்றாஸ் ஐ என்று நினைக்கிறேன். ஏற்கெனவே தங்களுக்கு மெட்றாஸ் ஐ வந்து விடுப்பில் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அது எல்லோருக்கும் பரவக் கூடியது. அதைப் பற்றி ஆலோசிக்கு மாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நானே ஒரு தடவை மெட்றாஸ் ஐ வந்து போயிருக்கிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : அதுதான் ஓரமாக உட்கார்ந்து இருக்கிறேன். ஊசி போட்டுக் கொண்டு, மாத்திரை கள் எல்லாம் சாப்பிட்டு இப்போது அது போய்விட்டது, இருந்த போதிலும் இருக்கட்டும் என்று கண்ணாடி அணிந்திருக்கிறேன்.

திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கான கல்வி மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் என் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். 'இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்' என்ற குறளுக்கேற்ப மாண்புமிகு எங்கள் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அருமை அண்ணன் அரங்கநாயகம் அவர்களிடம் கல்வித் துறையை ஒப்படைத்து உள்ளார்கள். அவர்கள் கல்விக்காக தன்னையே அர்ப்பணித்துக் கொண்டு பணியாற்றிக் கொண்டிருக் கிறார்கள் என்றால் அது மிகையாகாது. தமிழ் நாட்டில் பல் வேறு துறைகளுக்கு நிதி ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டிருப்பினும், கண்களைப் போன்றது கல்வி மானியம். ஒரு சிற்பி நல்ல முறையில் ஒரு சிற்பத்தை உருவாக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளான். ஒரு சிற்பத்தைச் செய்யும்போது அதற்கு சரியாக கண்களை வைத்தால்தான் அந்தச் சிற்பம் முழுமையடைகிறது. பெருமை அடைகிறது. அதேபோல் எங்கள் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கல்விக் கூடங்கள் இல்லாத கிராமங்களே தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடாது என்று எல்லாயிடங்களிலும் தலைசிறந்த கல்விக் கூடங்களை நிறுவிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்விச் சாலைகள் அமைதியாக நடந்தால்தான் நாட்டின் எதிர்காலம் சிறப்பாக அமைய முடியும். இன்று நம் மாநிலத்தில் மேல்நிலைக் கல்வி மேல்நிலைப் பள்ளிகள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. அதேபோல் இன்றைக்கு 1,000 இடைநிலை ஆசிரியர்களையும், 150 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களையும், 500 தமிழ் ஆசிரியர்களையும், 50 தலைமை ஆசிரியர்களையும், 30 பட்டதாரி ஆசிரியர்களையும், 100 பகுதிநேர தைத்தறி ஆசிரியர்களையும் முழுநேர ஆசிரியர்களாக ஆக்கும்வகையில் இன்றைக்கு தமிழக அரசு நியமிக்க ஆயத்தமாக இருக்கிறது என்று அறிவித்துள்ளார்கள். அதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் இரண்டு பெண்கள் ஆய்வாளர்களையும், 25 மகவட்ட கல்வி நேர்முக உதவியாளர்களையும் நியமிக்க இருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

இன்று 4,433 நர்ஸரிப் பள்ளிகள் துவங்கப்பட உள்ளன என்று அறிவித்துள்ளார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். காரணம், பல பெரியவர்கள், மிட்டா மிராசுதார்கள், எல்லாம் டான்பாஸ்கோ, க்ரிஸ்டியன் பள்ளிகள் போன்றவற்றில் எல்.கே.ஜி., யு.கே.ஜி. க்கு இடம் பிடிக்க அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அவலநிலையை போக்கி, ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள்

கல்வியில் மேம்பாடு அடைய, கல்வித்தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ள இன்று கல்லூரிகள், பள்ளிகள் துவங்கப்பட இருக்கின்றன என்று கோடிட்டுக்காட்டியுள்ளார்கள்.

நண்பகல் உணவுத் திட்டம் பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் அன்றையதினம் கல்வி இயக்குநராக இருந்த திரு. நெ. து. சுந்தரவடிவேலு அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டது. அதற்காக திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் இன்று ஒரு பிள்ளைக்கு 15 காசுதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை கூடுதலாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாலை 5-40)

இதேபோன்று, எங்கள் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கிராமங்களிலே ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களின் இல்லங்களிலே ஒருவேளை சோற்றுக்குக்கூட வழியில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்ற குழந்தைகளுக்கு, உதவுவதற்காக 100 கோடி திட்டம் ஒன்றை அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதைக் கல்வித் துறை மேற்கொண்டு, நல்லமுறையில் இந்தக் குழந்தைகளுக்கு கொடுத்துதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் ஏறத்தாழ 107 என்ற அளவிலே கொடுக்கப்பட்டு இன்றையதினம் சிறப்பாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் வெம்பக்கோட்டையில் 27 புதிய பள்ளிக் கட்டிடங்களும், சிவகாசியில் 19 பள்ளிக் கட்டிடங்களும் ஆரம்பித்துக் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோன்று, 1—6—1982 முதல் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்கள் எல்லாம் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிவித்துள்ளார்கள். அவர்கள் அன்றையதினம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது, அவர்கள் ஆணையாளர் மூலம் 3 உதவியாளர்களோடு சிறப்பான முறையில் அந்தக் காரியங்களையும், மற்றப் பணிகளையும் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இன்றையதினம் மாவட்ட கல்வி அதிகாரி அலுவலகத்திலே ஒரு உதவியாளர் மூலம் அந்தப் பணிகள் எல்லாம் செயல்படுகின்றன. அவர்களுக்கு ஒரு உதவியாளர், ஒரு தட்டெழுத்தர் மட்டும் கொடுத்தால் அது போதாது. அதை மேலும் உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்களுக்கென்று ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு சாதல்வார் செலவு கொடுக்கப்படவில்லை. அதையும் கொடுத்துதவ வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

118 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் கடந்த ஆண்டு புதிதாகத் தொடங்கப்பட்டது. என்னுடைய தொகுதியிலே இரண்டு பள்ளிகள் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்காக இந்த நேரத்திலே எங்கள் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும், கல்வி அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக் கிறேன். மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே நூலகர் நியமிக்கப்பட வெண்டும். அவர்களுக்கு தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு கொடுத் துள்ளதுபோல், ஒரு உதவியாளரை கொடுத்துதவ வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொடக்கக் கல்விப் பாடத் திட்டத்தைப் புதுப்பித்தல், சமுதாய வளர்ச்சியோடு இணைந்த கல்வி வளர்ச்சி, தொடக்கக் கல்வி வாய்ப்புக்களைப் பரவலாக்குதல் என்ற சீரிய முயற்சியை எடுத்து, இன்றையதினம் இந்த மூன்று திட்டங்கள் தமிழ் நாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. கல்விச் சாலைகள் அமைதி யாக நடந்தால்தான் இந்த நாட்டின் எதிர்காலமே சிறப்புறும் என்ற வகையிலே இந்த அரசு செயல்பட்டு வருவது பாராட்டு வதற்குரியது.

நேற்றையதினம் செய்தித் தாளில் நான் படித்தேன். டெல்லியிலே நடைபெற்ற தேசிய வளர்ச்சிக்கழகக் கூட்டத்திலே, பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் இங்கே ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே சேர்க்கப்படுகின்ற பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை குறைந்து இருப்பதாகச் சுட்டிக்காட்டியபோது, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள், அவ்வாறு இல்லை; தவறான தகவல் உங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று கூறி, இங்கே ஏறத்தாழ 91.47 கோடி மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முறை சாராக் கல்வி மையங்கள் சிவகாசி தொகுதியிலே ஏறத்தாழ 30 நடைபெறுகின்றன. சிவகாசி தொழில் நிறைந்த பகுதியாகும். அது ஒரு லேபர் சென்டராகும்; அங்கே குழந்தைகள் தொழிலிலே அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த தொழில் மையங்களிலே வேலைசெய்யும் குழந்தைகளுக்கு அவர்களுடைய ஏழ்மையைப் போக்கவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு, அவர்களுடைய வசதிக்காக இப்படி ஏறத்தாழ 30 மையங்கள் நடத்தப்பட்டு வருவதைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இதேபோன்று, சாத்தூர், ஏழாயிரம்பண்ணை போன்ற பகுதிகளிலே துவக்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அதே போல், பள்ளி சாராக் கல்வி மையங்கள் 988 ஏற்படுத்தி, அவை கள் நல்ல முறையிலே நடைபெற்று வருகின்றன. அதை இரவு நேரங்களிலே, ஊராட்சிப் பள்ளிகளிலே உள்ள அந்த ஆசிரியர் கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல், விளை யாட்டுத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், இந்த அரசு அதிலே

1982 மார்ச் 16] [திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்]

அதிக ஆர்வம் காட்டிவருவதை நான் மனதாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில், பொது மக்களுக்காக விளையாட்டு மைதானங்கள் ஏற்படுத்தி, அதிலே பயிற்சியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டு, நல்ல முறையில் நடப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், இந்த பயிற்சியாளர்கள் பகுதி நேரமாக பயிற்சி தருகிறார்கள். அதனால், அவர்களால் அதிகமான அளவுக்கு பயிற்சி கொடுக்க முடியாது. ஆகவே, அவர்களை முழு நேர பயிற்சியாளராக நியமித்தால், அதன்மூலம் பயிற்சி அளிப்பதும் அதிகமாகும். உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுத்ததாகும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை)

1—6—1982 முதல் இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்படுவதை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில், அவர்களைப் போன்ற உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கும் அந்த ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டு என்னுடைய தொகுதியில், சிவகாசி நகரில் பல தொழில் பயிலகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதற்காக எங்கள் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், கல்வி அமைச்சர் அரங்கநாயகம் அவர்களுக்கும் நான் இந்த நேரத்தில் என் நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அதே போல இந்த ஆண்டு முகவை மாவட்டத்திலே சிவகாசியில் அரசு மேல் நிலைப் பள்ளி இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு புதிதாக கட்டிடம் தேவைப்படுகிறது. அந்த கட்டிட வசதியைப் பெறுவதற்கு தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே பிற்பட்ட மாணவர்களுக்காக விடுதி ஒன்றும் இயங்கி வருகிறது. அது வாடகைக் கட்டிடத்திலே இருந்து கொண்டிருப்பதால் அதற்கான கட்டிடத்தையும் கட்டித்தர வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு இல. பலராமன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தினால் கொண்டுவரக்கூடிய கல்வி வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கையிலே என்னுடைய கருத்தை காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக கூற விழைகிறேன். கல்வி என்பது சமுதாயத்திலே மிக புனிதமாக கருதக்கூடிய ஒன்றாக நாமெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். சமுதாயம் பின்தங்கிய சமுதாயமாக இருந்தாலும் அந்த மக்கள் மேம்பட வேண்டுமென்றால் கல்விதான். அவர்களுக்கு அந்த உயர்வை

தரமுடியப் என்ற நிலையை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். அடிமை பட்டுக் கிடந்த நாட்டிலே கல்வி மிகவும் தேவையென்ற உணர்வுடன் தமிழ்நாட்டை ஆண்டு வந்த காங்கிரஸ் கட்சி, அதனுடைய தலைவராயிருந்த பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் கல்விக்கு ஒரு முக்கியத்துவத்தைக் கொடுத்து அவர் ஆட்சிக் காலத்திலே பொற்காலமாக ஆக்கினார்கள். அந்த பொற்காலத்திற்கு முத்து வைத்தாற்போல இருப்பதுதான் இந்தக் கல்வி என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதற்காக 300 பேர்கள் ஜனத்தொகை உள்ள இடத்திற்கு ஒரு ஆரம்பப்பள்ளி என்ற நிலையையும் 5 மைல்களுக்கு ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியும் என்றும், தாலுக்காவிற்கு ஒரு கல்லூரி என்று திட்டமாக வகுத்து ஆங்காங்கே கல்வி நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தினார்கள். அவர்கள் சமுதாயத்திற்கு மிகவும் தேவையான ஐ. டி. ஐ. மற்றும் தொழில் பயிற்சி நிலையங்களையும் ஏற்படுத்தினார்கள். இவைகள் எதிர்கால சந்ததிகளுக்கும் இந்தியாவின் வளர்ச்சிக்கு தேவை என்ற பல நோக்கு எண்ணத்தில் ஏற்படுத்தினார்கள். தமிழ்நாடு இந்தியாவிலேயே கல்வியில் மிகவும் சிறந்து விளங்கி முன்னணியில் இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அவைகள் எல்லாம் மாறுபட்ட நிலையில் ஓரளவிற்கு பின்தங்கி இருக்கிறது என்று தான் கூற முடியும். மாணவர்கள் மத்தியிலும், ஆசிரியர்கள் மத்தியிலும் போராட்ட நிலை இருந்து வருகிறது. என்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினை தீரும் என்று தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற மக்கள் எண்ணி வருகிறார்கள். எப்போது போராட்டம் நடக்கும், எப்போது முடியும் என்ற நிலையில் நடத்திச் செல்வது நல்லதல்ல. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்து ஒரு ஒப்பந்தத்தை கூட ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நிரந்தர பரிகாரம் காண்பதுதான் சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு நல்ல வழி முறையாக இருக்கும். எதிர்கால சந்ததிகளிடம் கட்டுப்பாட்டையும், ஒழுங்கையும் உருவாக்குவது நமது கடமை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு நல்ல வழி முறையை காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாணவர்கள்தான் போராட்டம் செய்கிறார்கள். என்றால் ஆசிரியர்களும் போராட்டம் செய்கிறார்கள். எந்த நேரத்திலே அவர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபடுவார்கள் என்பதே தெரியவில்லை. அவர்கள் செய்கிற தொழிலை ஒரு தொண்டாக கருதாமல் தொழிற்சங்க பிரதிநிதியாக மாறிவருகிற சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. இதற்கு யாரையும் பொறுப்பாக கூற முடியாது. அமைச்சர் அவர்கள் மட்டும் பொறுப்பில்லை, மாறிவருகிற சமுதாயமே பொறுப்பாக இருக்கும். இந்த நிலையில் சமுதாயத்தை மாற்றுவது அமைச்சர் அவர்களின் கடமையாக இருக்கிறது என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன். ஆசிரியர்கள் இன்னும் ஒருவாரம் அல்லது 10 நாட்களில் போராட்டத்தை நடத்தப்போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்றைக்குமே போராட்டமா என்ற ஒரு நிலை சமுதாயத்திலே இந்தத் துறைக்கு இருக்கக் கூடாது என்பதை நான் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

(மாலை 5.50)

அமரர் காமராஜ் அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களை ஏற்படுத்தி அவைகளிடத்திலே ஆரம்பகல்வியை விட்டார்கள். 1958 ஆம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துச் சட்டப்படி முதன்மையாக கல்வியை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கென அதிலே சில துறைகளை இணைத்தார்கள். அந்தத் துறை விரிவுபடுத்தப்படுகிறது. இன்றைக்கு ஆசிரியர்களை நாம் வைத்திருக்கிறோம், பள்ளிக் கட்டிடங்களை அவர்கள் வைத்திருககிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே ஒன்றியங்களிடத்திலே ஆசிரியர்கள் விடப்பட்டதற்குக் காரணம் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக கிராமங்களிலே அவர்களைக் கண்காணிக்கின்ற முறையிலே தலைவர்களுக்கு ஆசிரியர்களும் பயந்து நடக்கக்கூடிய முறையிலே தலைவர்களும் ஆசிரியர்களுக்கு மரியாதை கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே நல்ல வகையிலே இருக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே தான் ஒன்றியங்களிலே விடப்பட்டது. ஆனால் அந்த நிலைமையை மாற்றி இன்றைக்கு அந்த ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக மாற்றியமைத்ததால் என்ன லாபம் என்பதே எனக்குப் புரியவில்லை. 1958 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தை மாற்றம் செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஏதோ நிர்வாகத்திற்காக ஆசிரியர்களை அரசுப் பணியாளர்களாக மாற்றியிருக்கிறோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக நீதிமன்றத்துக்குச் சென்றிருப்பதாக பத்திரிகையிலே என்னால் பார்க்க முடிந்தது. கடந்த முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் ஒன்றைக் கூறினார்கள் என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் கூடக் குறிப்பிட்டார். தமிழ்நாட்டிலே குழந்தைகள் பள்ளிகளிலே சேர்க்கப்படுவதிலே அகில இந்திய சராசரியை விட தமிழ்நாட்டில் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இது அவர்களாகவே கூறியுள்ள கணக்கல்ல, தமிழ்நாட்டிலே இருந்து கொடுத்த கணக்கைத்தான் அவர்கள் கூறியிருப்பார்கள் என்பதை யூகிக்க முடிகிறது. அது எந்த அளவுக்கு தாழ்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது வருத்தமாக இருக்கிறது. ஏதோ மேடைப்பிரசங்கம் அல்ல, அது அவர்கள் முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே கூறிய வார்த்தை. இதை இந்தத் துறை தீவிரமாக கவனித்து ஏழை எளிய குழந்தைகள் சாதாரண குழந்தைகள் படிப்பதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே கூட ஒரு கணக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். 6 முதல் 11 வயது வந்த குழந்தைகள் 67.62 லட்சம் என்றும் அதிலே பள்ளிகளிலே சேர்க்கப்பட்டோர் எண்ணிக்கை 64.07 லட்சம் என்றும், அதிலே பெண்கள் 29.10 லட்சம் என்றும் இருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு பெண்களிலே சேர்க்கப்படாதவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் ஏறத்தாழ 3.55 லட்சம் இருக்கிறார்

கள். அதைப் போலவே 11 முதல் 14 வயது வரை உள்ள குழந்தைகள் மொத்தம் 30.43 லட்சம் இருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களிலே பள்ளிகளிலே சேர்க்கப்பட்டவர்கள் 19.64 லட்சம் என்றும் அதிலே பெண்கள் 10.79 லட்சம் பேர்கள் பள்ளிகளிலே சேர்க்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று 14 முதல் 17 வயது வரை மொத்த குழந்தைகள் 17.25 லட்சம் இருக்கிறார்கள். என்றும் அவர்களிலே பெண்கள் பள்ளிகளிலே சேர்க்கப்பட்டவர்கள் 2.57 லட்சம் என்றும் பள்ளிகளிலே சேர்க்கப்படாதவர்கள் ஏறத்தாழ 6 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் பள்ளிக்கு படிக்கச் செல்லாமல் இருக்கக்கூடிய வயது இடைக்காலமாக உள்ள 11 முதல் 14 வயது உள்ள குழந்தைகள் தான். அமரர் காமராஜ் அவர்கள் ஆரம்பக் கல்வியை கட்டாய கல்வியாக மாற்றினார்கள். 6 முதல் 11 வயதுள்ள குழந்தைகளை கண்டிப்பாக பயில வேண்டுமென்ற ரீதியில் அதற்கென ஒரு குழுவை அமைத்தார்கள். நீங்களும் தாய்க் குலத்திற்கு அதிகமாக மரியாதை தரக்கூடிய அனைத்திந்திய அண்ணா தி. மு. க. இந்தப் புள்ளி விவரத்தின் படி பார்த்தால் பெண்கள் அதிகமாகப் படிக்காத நிலையும் ஏழை எளியவர்கள் அதிகமாகப் படிக்காத நிலையும் பார்க்கிறோம். நகர்ப்புறங்களிலே எப்படியோ படிக்க வேண்டுமென்ற நிலைக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் கிராமப்புறங்களிலே உள்ள குழந்தைகள் குழந்தைகளை வைத்துக் கொள்வதற்கு ஆடு மாடுகளை கவனிப்பதற்கு விவசாய வேலைகளைச் செய்வதற்கு வேண்டியிருப்பதால் பள்ளி செல்ல முடியாத சூழ்நிலை அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்காக என்ன திட்டங்களை வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அந்த நிலையில் தான் நீங்கள் ஆரம்ப கல்வியை கட்டாய கல்வியாக மாற்றாமல் காற்றில் போட்டீர்கள். அதற்காக போடப்பட்ட குழு இயங்குகிறதா; பஞ்சாயத்துத் தலைவரையும் மற்ற அங்கத்தினர்களையும் கொண்ட குழு இருந்து எத்தனை பிள்ளைகள் சேர்ந்தார்கள். இந்த வீட்டில் இவ்வளவு குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கிட்டுச் சொல்வதற்கு ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திலும் குழு இருந்தது; மாவட்ட அளவிலும், ஒரு குழுஇருந்தது; மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்கள் ஒட்டுமொத்தமாகக் கணக்கிடும் முறை இருந்தது. இன்றைக்கு அந்தக் குழுக்கள் இருக்கின்றனவா என்று கேட்டால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மேற்போக்கான புள்ளி விவரங்களைத்தான் கூற முடிகின்றதே தவிர பிரதம அமைச்சர் அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள் சொல்லியது மாதிரி ஆரம்பக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் தரவில்லை; அடிப்படைக் கல்விக்கு ஊக்கம் தரவில்லை என்ற குற்றத்தைக் கூற முடியும்.

மேலும் வருகைப் பதிவேடுகளைப் பொறுத்தவரையிலேயும் கூட, பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை பையனைச் சேர்த்து விட்டதாகக் கூறி, ஒரு நாள் அந்தப் பையன் வருகை தந்தாலும் கூட ஒரு மார்க்கையும் இட்டு மற்றைய நாட்களை விட்டுவிடுவது என்பது ஏதோ கணக்குக்காகப் புள்ளி விவரங்களைத் தருகிறார்களே தவிர அது உண்மையாக, நடைமுறைக்கேற்றதாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆரம்பக் கல்வியை நல்ல முறையில் கண்காணிக்கவில்லை. ஏறத்தாழ 299 கோடி அல்லது 300 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கும் நிலையில் இருக்கிறீர்கள். அந்தச் செலவு நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும். நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் இருக்க வேண்டும் கல்விதான் நம்மை உழவைக்கும், எதிர்காலச் சந்ததியினரை உருவாக்கும் என்ற முறையில் ஆரம்பக் கல்விக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பல பல்கலைக் கழகங்களை ஏற்படுத்தினால் மட்டும்போதாது; ஆரம்பக் கல்வி எந்த அளவிற்கு ஒழுங்காகவும் சீரும் சிறப்புமாக இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு நாடு நலம் பெறும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கு ஆக்கப்பூர்வமான பணிகளை இனிமேலாவது நீங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கட்டிடங்களைப் பொறுத்தவரையில், பஞ்சாயத்து ஒன்றிய ஆணையாளரிடம் ஆரம்பக் கல்விக்கான கட்டிடங்களை விட்டிருக்கிறீர்கள். அவர்களுக்கு அதில் என்ன உற்சாகம் இருக்கப் போகிறது. ஆசிரியர் நிர்வாகம் வேறு, கட்டிடம் வேறு என்றால் அங்கே நல்ல நிலைமை ஏற்படுமா என்று பார்த்தால் ஏற்படாது என்ற உணர்வுதான் எனக்கு ஏற்படுகிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தேவையான கட்டிடங்களை முடித்து விட்டாலும், வளரும் சமுதாயத்தில் தேவைகள் அதிகமாகப் பெருகிக் கொண்டேதான் இருக்கும். இன்னும் முழுவதும் முடிக்கப்படாமல் பல பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அதை என்றைக்கு நிவர்த்தி செய்யப் போகிறீர்கள் கிராமப்புறங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் அதிகமாக இருக்கிறதா என்றால் அதுவும் கேள்விக்குறியாகத்தான் இருக்கிறது.

ஏதோ பஞ்சாயத்து யூனியன் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் அனைவரையும் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கிவிட்டோம் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் அவர்கள் பெறுகின்ற சம்பளம், ஊதியம், மெடிக்கல் அலவன்ஸ் ஆகியவைகளை அரசு கொடுக்கிறதா என்றால் இல்லை. இதுவரையில் பி. டி. ஓ. பொறுப்பில்தான் அவைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை என்றைக்குத் தீர்க்கப்போகிறீர்கள்.. என்றைக்குத் தீர்க்க முடியும் என்பதையெல்லாம் நீங்கள் யோசித்துப் பார்த்து அன்றைக்கு அமரர் காமராஜ் அவர்கள் எந்த நோக்கோடு இதைப் பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் விட்டார்களோ அந்த நிலைக்கு மீண்டும் இட்டுச்

செல்ல வேண்டும்; அங்கேயே விட வேண்டும் என்பது காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கையாகவும் என கருத்தாகவும் இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில்கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நேர் முகமாகச் சம்பளம் தருவோம் என்று கடந்த ஆண்டு அறிக்கையில் அறிவித்தீர்கள். அப்படி அறிவித்துவிட்டு, இன்று வரையில் அதை நடைமுறைப் படுத்தாத நிலைமைதான் இருக்கிறது. என்பதைக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இது உங்களுடைய கொள்கையாக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு என்ற புனிதமான திட்டத்தை அமரர் காமராஜ் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த நிலையிலே இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் செயல்படுகிறதா என்றால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு உயர்ந்திருக்கின்ற விலைவாசியில் 20 பைசாவைக் கொண்டு சோறு எப்படிப் போட முடியும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அதை உயர்த்த வேண்டுமென்று இன்று பலரும் கேட்டாலும் கூட அவைகளெல்லாம் இன்றுவரையில் நிவர்த்திக்கப்படாத நிலையில் தான் இருக்கிறது. அந்த 20 பைசாவிலும் கூட, 5 பைசாவிற்கு விறகு மற்ற நிலைகளுக்குச் சென்றுவிட்டால் மீதியுள்ள 15 பைசாவில் சோறு போட முடியுமா ஏதோ போடுகிறோம் என்ற நிலைக்குத்தான் ஆளாகிறீர்கள். புதிதாக 100 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டம் என்பது கடந்த இருபது நாட்களில் பல ரூபங்களில் சொல்லப்படுகிறது. அதில் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள். இந்த 100 கோடி ரூபாயை கிராமப்புற மாணவர்களுக்கே 6 முதல் 11 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு ஒரு வேளையாவது நிறைவான வகையில் உணவு கொடுக்கும் திட்டமாக வகுக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கையாகவும், வேண்டுகோளாகவும் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன். அந்த வகையில் நீங்கள் ரூ. 100 கோடி திட்டத்தை அமுலாக்க வேண்டும்.

(மாலை 6—00)

பாலவாடிப் பள்ளிகளை நாங்கள் ஆரம்பிக்கின்றோம் என்றெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். அவைகள் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய திட்டமாக இருந்தாலும், அவைகளை நல்ல முறையில் செயல்படுத்தி, எல்லா ஒன்றியங்களுக்கும் சமமாகப் பங்கிட்டுத் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மைய அரசு திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் படுத்துவது மாநில அரசாங்கக் கடமையாக இருக்கபடுடுண் மென்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

ஆரம்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே இன்றைக்குப் பல பள்ளிகளிலே கட்டிடம் இல்லாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலை என்றைக்கு மாறுமோ எனபது கேள்வி குறியாகத்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய போளூர் வட்டத்திலே கூட, அனந்தபுரம் பகுதியிலே ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்டு 25 ஆண்டு காலம் ஆகியும் கட்டிடமே இல்லாத வெறும் ஓலை வேய்ந்த இடத்திலேதான் இன்றைக்கும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுபோன்று பல கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன அவற்றிற்கு எல்லாம் எப்பொழுதுதான் உண்மையான கட்டிடங்கள் வருமோ தெரியவில்லை. அதேபோல் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே கணியம்பாடி என்ற உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு கட்டிடம் இல்லை. அதுபோல், மேநிலைப்பள்ளியைப் பழுது பார்க்க வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக கூறியும் இன்றையவரையில் பழுதுபார்க்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. இப்படிப் பரவலாக இருக்க கூடிய நிலையை என்றைக்குப் போக்கப் போகிறீர்கள்? மாணவர்கள் உட்கார்ந்து படிக்க என்றைக்கு வசதி செய்யப் போகிறீர்கள் என்பதைத்தான் நான் இன்றைக்குக் கேட்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நல்ல முறையில் பழுதுபார்க்க வேண்டுமென்று நான் கூறிக் கொள்கிறேன்.

மேல் நிலைப் பள்ளிகளிலே பகுதி நேர டி. எம். இ., டி. இ. அக்ரி. போன்ற ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 150 ஊதியம் கொடுத்து, வாரத்தில் 10 மணி நேரம் வேலை வாங்குவதை நீக்கி, அவர்களுக்கு நிரந்தரமான பணி கொடுக்க வழியிருக்கிறதா என்பதை நீங்க ஆராய வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஐ. டி. ஐ. பாலிடெக்னிக் போன்றவைகளை விரிவுபடுத்த ஏதாவது திட்டம் வைத்திருக்கிறீர்களா? என்று பார்த்தால் இல்லை. அவற்றை விரிவுபடுத்தினால் அதனைப் படிக்க விரும்பும் இலட்சோப இலட்சம் மாணவர்களுக்கு அக்கல்வி கற்க ஒரு வாய்ப்புக் கிடைக்கும். வேலூரில் பகுதி நேர — மாலை நேர வகுப்புகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவற்றை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் வலியுறுத்தி போளூர் தலைமையிடத்திலே ஒரு ஐ. டி. ஐ. பள்ளியைத் திறக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டு கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

போளூர் பெண்கள் பள்ளியில் இட வசதி வேண்டுமென்று கோரி, இங்கே அரசு ஆணைக்கு அனுப்பி, கோவில் நிலத்தை எடுத்து கொள்ளலாம் என்ற ஒரு நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் அரசு ஆராய்ந்து, அந்தப் பெண்கள் உயர் நிலைப் பள்ளிக்கு இடவசதி ஏற்படுத்தி உத்தரவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழில் டெலி பிரிண்டர் கொண்டு வரும் பணி என்ன நிலையில் இருக்கிறது? ஏதோ, தமிழை அதிகமாக விரிவாக்க வேண்டுமென்றும் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் எல்லாம் கொண்டு வந்து விட்டோம் என்று கூறுபவர்கள் இதற்காக என்ன செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. தமிழில் டெலிபிரிண்டர் போன்றவைகளை கொண்டு வர நம் அரசு முயற்சிக்க வேண்டும்.

பழங்கால ஓலைச் சுவடிகளை மைக்ரோ பிலிம் எடுப்பதற்கான திட்டம் ஏதோ இருப்பதாக கூறிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதை அமுல்படுத்த அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தர்மபுரியில் அதியமான் என்ற அரசனுடைய கல்வெட்டுகள் போன்றவைகள் இருப்பதனால், அப்பகுதியிலே ஒரு மியூசியம் ஏற்படுத்துவது நலம் என்று உரைவேண்டும். திருக்கோவிலூரில் கூட பழமையான நாடு தமிழ்நாடு என்பதை விளக்குவதற்கான கல்வெட்டுக்கள் கிடைத்திருப்பதாக அறிகிறேன். அங்கும் ஒரு மியூசியம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டு கொள்கிறேன்.

வடாற்காடு, தர்மபுரி, சேலத்திலுள்ள நடு கற்கள் எல்லாம் புராதானமான கற்கள். அவைகள் மூதாதையர்களுடைய வரலாற்றை காண்பிக்கக்கூடிய நடு கற்களாக இருக்கின்றன. அதற்கெல்லாம் மியூசியம் தேவை. அந்த மியூசியம் அமைக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை நடைமுறைப் படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் (மணி அடிக்கப்பெற்றது)

*திரு. இரா. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களை கூற விழைகிறேன். கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 291 கோடி ரூபாயில் பள்ளிக் கல்விக்கும் மேல்நிலைப் பள்ளி உள்ளிட்ட கல்விக்கும் ரூபாய் 239 கோடி, ஒதுக்கிய அந்தப் பணத்தில் முதற்கண் நர்சரிப் பள்ளி துவங்க அதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியமைக்காக என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடிப்படைக் கல்வியை மாணவர்கள் ஒழுங்காகப் படிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் தமிழகத்திலே இப்போது 4,433 குழந்தைகள் நல மையங்கள் பால்வாடிகள் துவங்கியதைப் போல அந்தப் பால்வாடி மையங்களிலேயே நர்சரிப் பள்ளி

களைத் துவங்க வேண்டும், என்று சென்ற ஆண்டு சொன்னதை இந்த ஆண்டு நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அப்படி நர்சரிப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்தாலும் அந்த பள்ளி களைத் துவங்க ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறோம் என்று சொன்னால், அந்தப் பால்வாடிகளை கிராமங்களிலே நடத்து கின்றவர்கள் அதை ஒழுங்கான இடத்தில் நடத்த முடியவில்லை. ஏதோ ஒரு சிறிய இடத்தில் குழந்தைகளுக்கு வசதி இல்லாமல் அந்த இடங்களிலே பால்வாடிகளை நடத்திக் கொண்டிருப்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். அந்த இடங்களில் நர்சரிப் பள்ளி களை நடத்துவது என்பது சாத்தியமாக அமையாது என் பதைத் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நர்சரிப் பள்ளிகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற இடங்கள் குழந்தைகளுக்குச் சௌகரியமாக இருக்கின்ற இடங்களில், காற்றோட்டம் உள்ள இடங்களில், விளையாட்டு மைதானங் கள் உள்ளடங்கிய இடங்களில் இந்த நர்சரிப் பள்ளிகளை அமைக்கவேண்டும் என்று இத்தருணத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நர்சரிப் பள்ளி துவங்குவதன் காரணமாக, ஆரம்ப காலத்திலேயே பிள்ளைகள் தாங்கள் பள்ளிக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்கவும் மேலும் அந்தக் குழந்தைகளைப் பார்த்துக் கொள்ள பெற்றோர்களுக்கு அதிக வேலை இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அந்தச் சிறிய குழந்தைகள் பள்ளிக்குச் செல்லும் குழந்தைகளைப் பார்த்துக் கொள்வதற் காக, பெரிய குழந்தைகள், ஆரம்ப பள்ளிகளில் படிக்கும் குழந்தைகளை பள்ளிக்கு அனுப்பாமல் சிறிய குழந்தை களைப் பார்த்துக் கொள்ள அனுப்பும் நிலைமை இருக்கின்றது. ஆனால் இந்த நர்சரிப் பள்ளிகளை நாம் ஆரம்பிக்கின்ற காரணத் தினாலே அந்தச் சிறு குழந்தைகள் நர்சரி பள்ளிக்குப் போகின்ற நிலையில், பெரிய குழந்தைகள் தங்களுடைய பள்ளிக்குச் செல்லும் நிலை ஏற்படுகிறது.

மேலும் முறை சாராக் கல்வியையும், முதியோர் கல்வியை யும் ஒழுங்காகத் துவங்கி செயல்படுத்துவோமேயானால், பிற்காலத்தில் அதற்கான நிதியைத் தனியாக ஒதுக்கும் நிலை அங்கே இல்லாத நிலை உருவாகும் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மேலும் ஆரம்பப் பாடசாலைகளில், உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் இங்கே கொடுக்கப் பட்ட விகிதாசாரப்படி 30 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற நிலை உருவாக்கி இருப்பதாக தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அந்த நிலை மாறவேண்டும். 20 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரிய ராக இருந்தால்தான் அந்த ஆசிரியர்கள் தனிப்பட்ட முறை யில் மாணவர்களைக் கவனித்து, இப்போது இருக்கின்ற பாட சுமைகளை அந்தக் குழந்தைகளுக்கு நேரடியாக எடுத்துச் சொல்லி கண்காணிக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து டிராப் ஹோல்ஸ் ஆகின்ற மாணவர்கள் 1973-லே 1974-லே 51 விழுக்காடுகளைப் பெற்றிருந்தது. ஆனால் இப்போது 1980—81-லே அதை 30 விழுக்காடாக நாம் குறைத்திருக்கிறோம்.

இப்படி உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்விக்காக மொத்தம் 239 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கின்ற வகையில் 2,168 பள்ளிகளை நாம் இன்றைக்கு நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி நடை பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு பள்ளிக் கட்டிடங்கள் சரியான முறையில் இல்லாத நிலையில் பல பள்ளி களுக்கு 1957-லே தொடங்கப்பட்டபோது அந்தப் பள்ளி களுக்கு எந்த அளவுக்கு பள்ளிக்கட்டிடங்கள் இருந்தனவோ அதே நிலையில் பூரணமாக கட்டிட வசதி இல்லாமல் இருக் கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் திருத்தணித் தொகுதியில் ஆர்க்காடு குப்பம் என்ற ஊரில் 1957 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. இன்றும் தொடங்கிய அந்த குடிசையிலேயே செயல்பட்டு வருகிறது. அந்தப் பள்ளிக்கு என்று தனியாக கட்டிடம் இல்லாத சூழ்நிலை இருக் கிறது.

(இரவு 6.10)

அதைப்போல கடம்பத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் கொப்பூர் என்ற ஊரில் இருக்கும் பள்ளிக்கு புதிய கட்டிடம் இல்லை. ஆரம்பத்தில் இருந்த அதே கட்டிடத்தில அன்று இருந்த நிலையிலேயே இருக்கிறது. அதைப்போல மணவாள நகரில் முதன் முதலாக ஆரம்பப்பள்ளி தொடங்கப்பட்டபோது எந்த கட்டிடம் இருந்ததோ அதே கட்டிடம் தான் உயர்நிலைப் பள்ளியான பின்னாலும் இருக்கிறது; புதிய கட்டிடம் இல்லை.

இன்றைக்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளும், மேல்நிலைப் பள்ளி களும் தொடங்கப்பட்ட பிறகு அந்தப் பள்ளிகளிலே வயது வந்த பிள்ளைகள் 15, 16 வயது உள்ள மாணவ மாணவிகள் படிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சுகாதார முறைப்படி அமைக்கப் பட்ட கழிப்பிடங்கள் இல்லாததால் பல பிரச்சனைகள் வரு கின்றன. புதிய பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டும்போது நாம் இப்போது விஞ்ஞான ஆய்வுக் கூடங்களுக்கான கட்டிடங்களையும் சேர்த்துக் கட்டித்தந்துக்கொண்டிருக்கிறோம் அதே நேரத்தில் அங்கே படிக் கின்ற மாணவமாணவிகளுக்கு சுகாதார முறையில் அமைந்த கழிப் பிடங்களையும் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலும், உயர்நிலைப் பள்ளி களிலும் பல பிரச்சனைகள் அதிகமாகத் தோன்றுவதகு காரணக் காப்புச் சுவர் இல்லாததுதான். அதன் காரணமாக பிரச்சனைகள் எழுகின்றன அதைத் தடுக்க, நாம் காப்புச் சுவர்களை நிச்சயமாக அமைத்தாக வேண்டும்

மேலும் நாம் மேல்நிலைப் பள்ளித் தேர்வில் தொழில் கல்வி படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு அவர்களுடைய தேர்வு சான்றிதழை வழங்கும் போது அதிலே பார்ட் 1, பார்ட் 2, பார்ட் 3 என்று மதிப்பு எண்களைப் போட்டுக் கொடுக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்கிற பாடத்தின் மதிப்பு எண்களை தனித்தனியாகக் குறித்துக் கொடுத்தால் அவர்கள் அந்தத் தொழிலை கற்றுக்கொண்டதற்கு இணங்க மேல் படிப்புக்குச் செல்வதாக இருந்தாலும், இந்தப் பணிக்குச் செல்வதாக இருந்தாலும்மிகவும் உபயோகரமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் மேல்நிலைப் பள்ளியை முதன் முதலாகத் தொடங்கும்போது அதற்கு வேண்டிய பி.ஜி. படித்த ஆசிரியர்கள் இல்லாத காரணத்தால் பி.டி. படித்த ஆசிரியர்கள் 10 ஆண்டுக்காலம் பணியாற்றியிருந்தால் அவர்களை அந்தப் பள்ளியில் ஆசிரியர்களாக நியமித்து, அதற்காக மாதம் 50 ரூபாய் அவர்களுக்கு கூடுதலாக ஊதியம் கொடுக்கிறோம். இப்படி இன்டக்டிங் டீச்சர்களாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் அவர்கள் பட்டம் பெற்ற பாடத்தில் தன்னை முழுமையாகத் தயார்செய்துகொண்டு, அந்த மாணவர்களுக்கு அதைக் கற்றுத்தருகின்ற நிலையில், அந்த நிலையில் மாணவர்கள் அந்தப் பாடத்தில் நூற்றுக்கு நூறு மதிப்பு எண்கள் பெற்று தேர்வு பெறுகின்ற அளவில் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் மாணவர்களைத் தயார் செய்கிறார்கள் ; தகுதி பெறச் செய்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் பி.ஜி. ஆசிரியர்கள் தயார் செய்கின்ற அந்த அளவுக்கு மாணவர்களை பி. டி. ஆசிரியர்கள் தயார் செய்கிறார்கள். ஆனால் இந்த இன்டக்டிங் டீச்சர்களுக்கும் பி.ஜி. டிச்சர்களுக்கும் சம்பளத்தில் 100 ரூபாய் முதல் 150 ரூபாய் வரையில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்த வித்தியாசத்தை சீர் செய்ய வேண்டும்.

அதைப் போல இந்த பி.டி. ஆசிரியர்கள், இன்டக்டிங் டீச்சர்களாகப் பணியாற்றியவர்கள் நிலை என்ன ஆகுமோ என்ற ஒரு திகைப்பில் தற்போது இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாண்டுகள் பணியாற்றிய பின்னாலும் அவர்கள் நிலை என்ன என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் பி.ஜி. தேர்ச்சி பெற வேண்டுமென்றாலும் நம்முடைய கல்வித்துறை அவர்களுக்கு தனியாக 5 அல்லது 6 மாதத்திற்கு ஒரு பயிற்சியை அளித்து, எந்த பாடத்திலே அவர்கள் பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்களோ அந்தப் பாடத்தில் பயிற்சி கொடுத்து, பி.ஜி. ஆசிரியர்களாக அவர்களை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு கேள்விக்கு மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும் போது 8 வது வகுப்பை உயர்நிலைப் பள்ளியிலே சேர்ப்பதற்கான வாய்ப்பை இந்த அரசு ஆராய்ந்து கொண்டு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். 8 வது படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு பாதிக்கின்ற திறமை படைத்த ஆசிரியர்கள், இடைநிலை

ஆசிரியர்களாக அதிகம் பேர் இருந்தாலும், அவர்களுக்கு அந்தப் பாடத்தின் சுமை அதிகமாக இருப்பதால் அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு கற்றுக் கொடுக்க வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால் பி. டி. பட்டப்படிப்பு படித்து ஆசிரியர்கள் அதிகம் பேர் வேலை இல்லாமல் இருப்பதால் 8 வது வகுப்பை உயர்நிலைப் பள்ளியில் சேர்த்து அந்த 8 வது வகுப்புக்கு இந்த பி. டி. ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேசிய வயதுவந்தோர் கல்வித் திட்டத்தின் கீழ் பி. டி. ஆசிரியர்கள் இரண்டாண்டுக் காலமாக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒட்டுமொத்தமாக 500 ரூபாயும் 60 ரூபாயும் சேர்த்து ஆக மொத்தம் 560 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் முழுநேர ஆசிரியர்களாக வருவதற்கான தகுதியைப் பெறாமல் இங்கே அவர்கள் மேர்ப்பார்வையாளர்களாகப் போடப்பட்டு இரண்டாண்டுகளாக இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு பி. டி. சம்பளம் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று இத்தருணத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளியிலே நேர்முக இன்டர்வியூ நடக்கின்ற போது அவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே இருக்கின்ற பள்ளிகளிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களை நாம் அரசு ஊழியர்களாக எடுத்து கொண்டோம். ஆனால் மின் கட்டணங்களைப் பொறுத்த வரையிலே ஒன்றிய ஆணையாளர்களின் பராமரிப்பிலே விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றுக்கான மின் கட்டணங்களை மாதா மாதம் செலுத்தாமல் ஆணையாளர்கள் அதனை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அதனாலே மின் இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்ட காரணத்தால் அங்கே மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே தனியாக உத்தரவுகள் ஆணையாளருக்கு பிறப்பித்து அந்த இணைப்புகளைத் திரும்பவும் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டும் என்று இத்தருணத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருத்தணித் தொகுதியிலே ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சாமி தேவஸ்தான அறங்காவல் துறையின் மூலமாக ஒரு பாலி டெக்னிக் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் இத்தருணத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து செங்கை மாவட்டத்தின் வட பகுதியில் விவசாயக் கல்லூரி ஒன்றை அமைக்க வேண்டும். அந்தப் பகுதியிலே அதிகப்படியான விவசாயம் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு பெற்றிருப்பவர்கள் அதிகமாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய குழந்

தைகளை மேல் படிப்புக்கு அனுப்புவது என்றால் வெகுதூரம் சென்று படிக்க வேண்டிய நிலைமை இருப்பதால் அந்தப் பகுதி யிலே விவசாயக் கல்லூரி ஒன்றை அமைக்க வேண்டும்.

அடுத்து காஞ்சிபுரத்திலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களாலே துவங்கப்பட்ட அதாவது அவர்கள் நாடகம் நடத்தி துவங்கப் பட்ட சுப்பராய முதலியார் உயர்நிலைப்பள்ளி இன்று சீர் கெட்ட நிலைமையிலே இருக்கின்றது. அண்ணா அவர்கள் நாடகம் நடத்தி நிதி சேர்த்து அதன் மூலம் அமைக்கப்பட்ட அந்தப் பள்ளி யிலே நிர்வாகம் இல்லாததற்குப் பிறகு தலைமை ஆசிரியர் நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்தி வருகிறார்கள். நிர்வாகம் சரியில்லாத காரணத்தால் அந்தப் பள்ளி இன்றைக்கு சீர் கெட்ட நிலமையிலே இருக்கின்றது. அந்தப் பள்ளியினை அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டும் மேலும் அந்த உயர்நிலைப் பள்ளியினை மேல்நிலைப் பள்ளியாக ஆக்கி காஞ்சிபுரத்திலே உள்ள மக்களுக்கு அது பயன்படுகின்ற அளவிலே அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று நான் இத்தருணத் திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பாரதப்பிரதமர் இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் தமிழகம் இன்றைக்குக் கல்வியிலே அதிக அக்கறை காட்டவில்லை என்ற ஒரு தகவலை இந்திய மக்களுக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். தொடக்கக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையிலே நாம் எட்ட வேண்டிய விழுக் காட்டை எட்டி இருக்கிறோம் என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் கடைசியாக ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உடற்பயிற்சி கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையிலே உயர் நிலைப் பள்ளியிலும் மேல் நிலைப் பள்ளியிலும் ஏறக்குறைய $1\frac{1}{2}$ ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் வசூலிக்கிறார்கள். ஆனால் உடற்பயிற்சி சாமான்கள் இன்று அதிகமான விலையில் விற்கின்ற காரணத்தால் வாங்க முடியவில்லை. கல்லூரியிலே படிக்கின்ற போது 10 ரூபாய் 15 ரூபாய் கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். ப்ளஸ் டூ மாணவர் களைப் பொறுத்தவரையிலே குறைந்தது 5 ரூபாய் கொடுப்ப தற்குத்தயாராக இருக்கின்றசூழ்நிலையிலே அந்த உடற் பயிற்சிக் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டும் இல்லையென்றால் வசூலிக்கிற பணத்திற்குப் பதிலாக அரசே மானியமாகக் கொடுத்து உடற் பயிற்சிக்கான பொருட்களை வாங்கிக் கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப் பினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருத்தணியிலே சுப்பிரமணிய சுவாமி அரசு கலைக் கல்லூரி யிலே இந்த ஆண்டு நிச்சயமாக எம். ஏ., பி. காம் படிப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பு தந்த அவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர் களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

*திரு க. அன்பழகன் : மதிப்பிற்குரிய பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு அரசினுடைய 1982–83 ஆம் ஆண்டுக்கான கல்வி மானியத்தின் மீது நடைபெறும் விவாதத்திலே நானும் கலந்து கொள்ள வாய்ப்பு பெற்றமைக்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

(இரவு 6·20)

பல ஆண்டு காலமாக தொடர்ந்து ஏதோ ஒரு வகையில் கல்விப் பணி எந்த வகையில் நடைபெற்று வருகிறது என்பதை கவனிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிற நான் இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பெற்ற தொகை கடந்த ஆண்டைவிடச் சற்றுக் குறைந்து போய்விட்டது என்பதற்காக அதிக வருத்தப்படவில்லை. ஆனாலும் தேவையினுடைய அளவை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிகவும் குறைவானது என்பதை நான் நினைவூட்டாமல் இருக்க முடியாது. அப்படிச் செலவழிக்கப்படுகின்ற தொகை எந்தெந்தப் பிரிவுக்கு எந்தெந்த அளவுக்குச் செலவிடப்படுகிறது என்பதை முதற்கண் கவனிக்கிறபோது, ஆரம்பக் கல்விக்கு ஏறத்தாழ 132 கோடி என்ற அளவுக்கும், உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்விக்கு 80 கோடி என்ற அளவுக்கும், மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்விக்கு 24 கோடியும் கல்லூரிக் கல்விக்கு 29½ கோடியும் என்று இப்படிச் செலவழிக்கின்ற போது, தொழில் நுட்பக் கல்விக்கு 13.21 கோடி என்ற அளவுக்குத்தான் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதை தனியாக கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதைப் பற்றி ஆராய வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

கல்வி நாட்டிலே வளர்கிறது என்பது பொதுவான உண்மை தான் என்று சொன்னாலும், தரம் குறைகிறது என்பதும் மற்றொரு வகையிலே பொதுவான உண்மை. கல்வி பரவுகிறது என்ற உண்மையைச் சொன்னாலும், கல்வியைக் கொண்டு வாழ்கிற வாய்ப்பு மங்குகிறது என்பது மற்றொரு உண்மை. பொது மக்களிடத்திலே பொது அறிவு வளர்ச்சியடைய கல்வி அவசியம் என்பது உண்மைதான் என்று சொன்னாலும், பொதுமக்கள் மத்தியில் வாழ்வதற்கு அவசியமான பயிற்சி பெறுகிற, ஒரு நேரிடையான பயிற்சி தரும் கல்வியாக அது ஆகிற சமயத்தில் தான் எதிர்காலத்தில் ஏற்படுகிற இடர்பாடுகளை ஓரளவிற்குக் களைய முடியும் என்ற காரணத்தால், தொழில் நுட்பக் கல்வி மிகவும் அவசியம். நான் அண்ணா தொழில் நுட்பக் பல்கலைக் கழகத்திற்காக என்று வாதாட வரவில்லை, அந்தப் பல்கலைக் கழகமோ அல்லது பாலிடெக்னிக் என்று வழங்குகின்ற தொழில் நுட்பப் பயிற்சி வழங்குகின்ற கல்லூரிகளோ இன்றைக்கு இருக்கிற எண்ணிக்கையில் இரண்டு மடங்காக ஆக்கத்தக்க முறையில் மேல்நிலைக் கல்விக்கும்,

கல்லூரிக் கல்விக்கும் செலவழிக்கப்படுகிற 55 கோடியில் ஏறத் தாழ பாதி அளவுக்காவது, $27\frac{1}{2}$ கோடி அளவுக்காவது, இந்த தொழில் நுட்பக் கல்விக்காகச் செலவழிக்கிற ஒரு புதிய முயற் சியை அரசு மேற் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.

அடுத்து, இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கிற போது எனக்குச் சற்று கண் வலி ஏற்பட்டது. இங்கே அங்கத்தினர் ஒருவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற கண் வலி போன்றது அல்ல. அறிக்கையை அச்சடிக்கிறபோது இத்தனை பக்கங்களுக்குள் சுருக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்று அச்சடித்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கடந்த ஆண்டு 80 பக்கங்கள் அளவில் இருந்த இந்த அறிக்கை, இந்த ஆண்டு 70 பக்கங்களில் அடக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதிகமான அளவில் விளக்கங்கள் இருந்தால் வீணான பிரச்சினைகள் வரும் என்ற காரணத்தால், அமைச்சர் அவர்களுடைய ஆலோசனையைப் பெற்று துறையினர் குறைத் திருந்தாலும் கூட, ஒரு பக்கத்தில் 35 வரிகள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில், 44 வரிகள் அளவிற்கு அச்சடித்ததன் குறை காரண மாக சுலபமாகப் படிப்பதற்கு இயலாத நிலைமையை ஏற்படுத்து கிறது என்பதை, இது கல்வி மான்யம் என்ற காரணத்தால் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று கல்வித் துறை தான் தமிழ் ஆட்சி மொழியாகப் பல்வேறு துறைகளில் வளர்வதற்கான பொறுப்பை ஏற்றிருக் கிறது என்ற காரணத்தால், கல்வித் துறையின் ஃபெர்பாமென்ஸ் பட்ஜெட் இனியாவது தமிழிலே வரக் கூடிய முதல் முயற்சியை மேற் கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையிலே புள்ளிக் குறிப்பு களிலே தவறு இருக்குமானால் கூட வருத்தப்பட மாட்டேன். ஆகவே இனியாவது அதைத் தமிழிலே கொண்டு வரக் கூடிய அளவுக்கு முதல் முயற்சியினை மேற் கொண்டு அடுத்த ஆண்டி லேயிருந்தாவது நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு வேளை ஆங்கிலத்திலே வெளி வந்தால் தான் நல்ல முறையில் வரும் என்ற கருதுவார் களேயானால், இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஆங்கில அறிக்கை யிலேயே ஃபெர்பாமென்ஸ் பட்ஜெட்டிலேயே சில தவறுகள் இருக்கின்றன. இந்த பட்ஜெட்டிலே 12-வது பக்கத்திலே, 1970-71 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து, ஏறத்தாழ 160 கல்லூரிகளுக்கு செலவழித்த தொகையை கணக்குகளை காட்டுகிறபோது, அமௌன்ட் ஸ்பென்ட் என்ற காலத்தில் 78.36 கோடி என்று காட்டியிருக்கிறார்கள். 1976-77-ல் கல்லூரிகள் 189, ஆனால் செலவழிக்கப்பட்ட தொகையாக கொடுக்கப்பட்டிருப்பது 13·55 கோடி என்று இருக்கிறது. அதே போல 1977-78-ல் அதே 189 கல்லூரிகளுக்குப் பதில் 188 என்று போட்டு விட்டு, செல வழிக்கப்பட்ட தொகை 18.66 கோடி என்று போட்டிருக்கிறார்

கள். புள்ளி வைப்பதிலே விட்டு விட்டார்கள் என்று தோன்று கிறது. புள்ளி தானே என்று விட்டிருக்கலாம். எனவே இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் கூடக் குழப்பம் ஏற்படுத்தக் கூடாது என்று நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கடந்த ஆண்டும், அதற்கு முந்தைய ஆண்டும் எடுத்துச் சொன்ன அடிப்படையில் ஓரளவிற்குச் சில விவரங்கள் தரப்பட்டிருக்கிறது, அதற்கு நன்றி. கடந்த ஆண்டு பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகள் பல ஆண்டுக் காலமாக தொடர்ந்து நடந்ததை எடுத்துக் காட்டி அதன் மூலம் பல கோடி ரூபாய் அளவுக்கு, பொது மக்களிடமிருந்து நன்கொடையாக வசூல் ஆவது போல ஒரு புள்ளி விவரம் தரப்பட்டிருந்தது. அது சரியான விவரமாக இருக்கவியலாது என்று எடுத்துச் சொன்னேன்.

கோடிக்கும் இலட்சத்திற்கும் வேற்றுமை தெரியாத அளவிற்கு சென்ற ஆண்டு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்த ஆண்டு தெளிவாக, 50 பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகள் நடந்ததாகவும், அதில் 63 இலட்சம் அளவிற்கு பொது மக்களிடமிருந்து நன் கொடை பெறப்பட்டது. ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் ரூ. 1,33,000 அளவிற்கு ஏறத்தாழ பெறப்பட்டிருக்கிறது என்ற கருத்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கல்வித் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் தெளிவாக இருக்க வேண் டும்.

''தமிழகக் கல்வி'' என்று ஒரு ஏடு வெளிவருவதாகக் குறிப் பிடப்பட்டிருந்தது. அதில் வரும் கருத்துக்களைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் கூடத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையில் அந்த ஏடு சட்டமன்ற உறுப்பினர் களுக்கு அனுப்பப்படுவது நல்லது என்ற ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்வியினுடைய உயர்ந்த நோக்கம் எண்ணும் எழுத்தும் பயில்வது மட்டும் அல்ல. அந்த எண்ணும் எழுத்தும் அறிவை வளர்த்து அறிவை வளர்க்கிற காரணத்தால் ஒரு சிந்தனை ஏற்பட்டு, சுய சிந்தனை அவர்களிடத்திலே உருவானால், பகுத்தறிவு சிந்தனை மலர்ந்து ஒழுங்கும் ஒழுக்கமும் உள்ளவர் களாக மாணவர்கள் உருவாக வேண்டுமென்று அந்த நோக்கத் தோடு கல்வித் துறையினர் பணியாற்ற வேண்டும். அந்த நோக்கம் பரவலாக இடம் பெற்றால் தான் ஆரம்பப் பள்ளியி லிருந்து கல்லூரி வரையில் ஆசிரியர்கள் ஆற்றுகிற பணியோடு கலந்து இப்படிப்பட்ட ஒரு உயர்ந்த குறிக்கோள்கள் இளைஞர் களிடத்தில் ஊட்டப்பட்டால்தான் அந்த இளைஞர்கள் எதிர் காலத்தில், சமுதாயத்தில் ஏற்படக் கூடிய எத்தனையோ இடர்ப்பாடுகளுக்கிடையில் தங்களைப் பொறுத்த வரையில்

தன்மானம் உள்ளவர்களாக, தகுதி உள்ளவர்களாக, சமுதாயத்திற்கு ஏற்றவர்களாக, சிறப்பான பணியாற்றுகிறவர்களாக, தங்களை ஆக்கிக் கொள்ள முடியும் என்ற எண்ணத்தோடு கல்வித் துறையின் மூலமாக இந்தக் கருத்துக்கள், இந்தக் கருத்துக்களை இன்னார் கருத்துக்கள் என்று நான் சொல்வது அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். ஆனால், மாணவர்களுடைய சுய சிந்தனையை வளர்ப்பதற்கான வழி வகைகளை ஏதாவது ஒரு வகையில் திட்டமிட்டு பாடத் திட்டத்தில் இன்ன பாடம் என்று இல்லாவிட்டாலும் அந்த நோக்கம் உள்ளத்தில் இடம் பெற வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

அண்மையிலே செய்தித் தாள்களிலே ஒரு செய்தி வந்தது. மத்திய அரசின் சார்பிலே இந்திய நாட்டினுடைய வரலாற்று ஏடுகளிலே காணப்படும் கருத்துக்களைச் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் ஒருங்கிணைப்பு முயற்சி அல்லது அந்த நோக்கம் நிறைவேறும் என்பதற்கு அந்தந்த பகுதி வரலாற்றிலே குறிக்கப்படுகிற தனிப்பட்ட சிறப்புகள், அந்தச் சிறப்புகள் காரணமாக இன்னொரு பகுதியோடு ஏற்பட்ட மோதல்கள் இந்த வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் அடியோடு கைவிடப்பட வேண்டுமென்று ஒரு கருத்து ஏற்பட்டுள்ளதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். அப்படி ஒரு கருத்து இருக்குமேயானால் அது இளைஞர்களுக்கு ஊக்கம் தராது. வரலாற்றைப் படிக்கிற போது அதிலே ஒரு சுவை ஏற்பட வேண்டுமானால் ஏற்கனவே விளைந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் அந்த வரலாற்று ஏட்டிலே இருந்தால்தான் அந்த நிகழ்ச்சிகளாலே வரலாறு தெளிவாகும். அந்த நிகழ்ச்சிகளில் முறைகேடான நிகழ்ச்சிகள் எதுவும் இருக்குமானால், வரலாற்றுச் சான்றுகள் இல்லாமல் இருக்குமானால் அவற்றை நீக்கலாம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வங்காளத்திலே இருந்த சுராஜ் உத்தௌலாவை காட்டிக் கொடுத்தவர் மீர்ஜாபர் என்ற கருத்துப்பட நாட்டிலே பிரச்சாரம் நடைபெற்றது. அதற்குப் பின்னாலே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்தான் வரலாற்று மாணவராக இருந்து வெளியிலே அரசியலிலே இடம் பெற்ற காரணத்தால் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள், காட்டிக் கொடுத்தவன் மீர்ஜாபர் அல்ல, ஒலர் சந்த் என்று, மீர் ஜாபருக்கும், ஒலர் சந்துக்கும் இடையே என்னென்ன வேற்றுமைகள் என்பதை நான் வேறு விளக்கமாக சொல்லாமலே பெயர்களைக் கொண்டே உணர்வீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அந்த அளவிற்கு உண்மைகள் வெளிவரச் செய்வதற்கு, வரலாற்று ஏடுகளிலே இடம் பெறுவதிலே எந்த ஒரு தடையும் இருக்கக் கூடாது. அதற்குத் த ட ஏற்படுத்தக் கூடிய முயற்சிகளுக்கு இடம் தரக்கூடாது.

தமிழகத்தினுடைய வரலாற்றை முழு அளவிற்கு, முழு வடிவிலே உருவாக்க வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு குழு ஏற்படுத்தப் பட்டது.

'தொல் பழங்காலம்'' வெளி வந்து அதற்குப் பின்னாலே சங்க காலப் பகுதி வெளி வரக் கூடிய கட்டத்திலே இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ''தொல் பழங்காலம்'' ஆவது ஆராய்ச்சி முறையில் தோண்டி எடுக்க வேண்டிய காலம். சங்க காலம் ஏடுகளைக் கொண்டு செப்பனிட வேண்டிய காலம். அதற்குப் பிற்பட்ட காலம் வரலாற்றுச் சான்றுகள் ஏராளமாக இருக்கின்ற காலம். அந்த வரலாற்று ஏடுகள் வருவதிலே ஏற்படுகிற தாமதத்தைக் காண்கிறபோது ஒரு ஆர்வம் இல்லை அத்துறையினுடைய பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்களுக்கு, என்று நான் ஐயுறுகிறேன். அது விரைவில் வெளிவரவேண்டுமென்று சொல்வதற்கு காரணம், வரலாற்று மூலமாகத்தான் ஒரு சமுதாயத்தைத் தெளிவைக் கொடுக்க முடியும். சமுதாயத்திலே ஏற்பட்ட சீரழிவுகள், பல்வேறு வரலாற்று காலகட்டத்திலே நம்முடைய மரபு, நம்முடைய பண்பாடு, நம்முடைய இனத்தினுடைய நாகரிகம், நமக்கே உரித்தான இலக்கியங்களுடைய பெருமை இவற்றாலும் இவற்றையெல்லாம் இருப்பதற்கு இருந்த காரணங்களை இளைஞர்கள் அறியமுடியும்.

உலகத்திலே தலை சிறந்த மொழி தமிழ் மொழி என்று கோபுரத்திலே ஏறி இருந்து நான் கத்துவதற்கு தயாராக இல்லாவிட்டாலும் மேல்நாட்டு அறிஞர்கள், ஜப்பான் நாட்டு அறிஞர்கள் போன்றவர்கள் தயாராக இருந்தாலும்கூட, அந்தத் தமிழ் மொழியை விட வடமொழிக்கு ஒரு தனி செல்வாக்கு தமிழ் நாட்டிலே ஏற்படுத்தக் கூடிய மத ஆதிக்கம் உருவாவதைப் பற்றி தமிழ்நாட்டு மக்கள் எண்ணிப்பார்க்கக் கூடிய அளவிற்கு வடமொழியை வெறுக்காவிட்டாலும்கூட வடமொழிக்குத் தமிழ் மொழி தாழ்ந்தது என்கின்ற எண்ணம், அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே வடமொழியிலே சொல்லப்பட்டதெல்லாம் உயர்வு என்று ஒரு தவறான கருத்தும் ஏற்பட வாய்ப்பளிக்கக் கூடாது.

(இரவு 6.30).

வட மொழி வாதம், வட மொழி அர்ச்சனை, வட மொழி வழிபாடு என்பவையெல்லாம் அறநிலையத்துறையினராலே கூட மறைமுகமாக காப்பாற்றப்படக்கூடிய அளவிற்கு ஆதரிக்கக் கூடிய அளவிற்கு இழிவான நிலைமை தமிழகத்திலே ஏற்படுகிறபோது. ஏற்கனவே ஏற்படுத்தி விட்ட இழப்பை துடைப்பதற்காக, வரலாற்று அறிவு மக்களுக்கு கிடைப்பதற்காக, இந்த வரலாற்று நூல் தொகுப்பை எழுதுகிற கடமையை ஏறத்தாழ ஒன்று அல்லது இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டும். இதை நிறைவேற்ற முடியாவிட்டால் அதற்கான ஒரு குழுவை— அது ஒரு பெரிய குழுவாக இல்லா

விட்டாலும் —ஒரு சிறிய குழுவையாவது அமைத்து விரைந்து நிறைவேற்றி இந்த வரலாற்று ஏடுகளை வெளி வரச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப் போல பல்கலைக்கழகங்கள் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம், மதுரை காமராஜ் பல்கலைக்க கழகம் முதலான அந்தப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு அரசு மானியம் வழங்குகிற காரணத்தால் அவைகளைப் பற்றி பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பல்கலைக் கழகங்களில் உள்ள குறைகளைக் குறித்து பேசப்படுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படித்தான் நானே பேசியிருக்கிறேன். பல்கலைக் கழகங்களுக்குரிய உரிமைகள், பணிகள், அவைற்றைப் பற்றி ஒரு அறிக்கையை, அகடாமிக் பீல்ட் என்று சொல்லக்கூடிய துறைகளில் பல்கலைக் கழகம் இன்னின்ன துறைகளில் இன்னின்ன ஆராய்ச்சி ஏடுகளை வெளியிட்டிருக்கிறது, இன்னின்ன வகையான கடமைகளைச் செய்கிறது. என்று ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகமும், கல்வி மானியம் விவாதிக்கிறபோது அந்த நாளுக்கு முன்னதாக ஒரு அறிக்கையை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி ஏறத்தாழ 20 பக்கம், 25 பக்கம் கொண்ட ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழக நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய குறிப்பு, அதுபோல உலக தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் ஆற்றுகிற கடமையைப்பற்றிய குறிப்பு தமிழ் பல்கலைக் கழகம் உருவாகி இருக்கிறதே, அந்தத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் உருவான காலத்தில், அண்மையில் என்ன நோக்கத்தில் செயல்படுகிறார்கள் என்பதற்கான குறிப்பு, அரசின் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை எப்படித் தன் கடமையை ஆற்றுகிறது. அந்தக் கடமைகளில் என்னென்ன இடையூறுகள் வருகிறது என்பதை விளக்குவதற்கான குறிப்புகள், இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே இடம் பெறக்கூடிய அறிக்கைகள், தனித்தனியாக வைக்கலாம் அல்லது அந்த நிறுவனங்களை நடைமுறையிலே செயல்படுகிற முறைகளை, அவற்றை விளக்குகின்ற கருத்துக்களை இடம்பெற செய்வதற்குரிய ஒரு முயற்சியை செய்ய வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ 318 கோடி ரூபாய் வரவு செலவு ஆகிற கல்வித் துறையைப் பற்றி இந்த 70 பக்கத்தில் அடங்கி விடுகிறது என்று எண்ணிக்கொண்டு, இந்த 70 பக்கத்தில் ஒரு விளக்கம் கிடைக்கும் என்று நம்பிக் கொண்டு நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப் போல தமிழ்நாட்டில் திருக்குறளை தேசிய நூலாக ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்யவேண்டும் என்ற வேண்டுகோள் மத்திய அரசிடத்தில் அவ்வப்போது தமிழ்நாட்டில் உள்ள பல அறிஞர்களால் தெரிவிக்கப்படுகிறது. அப்படித் திருக்குறளை தேசிய நூலக ஏற்றுக்கொள்வார்களானால் என்னை விட மகிழ்ச்சி அடையக் கூடியவர்கள் மற்றவர்கள் யாரேனும் இருந்தால் கூட அவர்களை விட நான் குறைவான மகிழ்ச்சி அடையமாட்டேன், ஆனால் தமிழ்நாட்டில் திருக்குறள் தேசிய

நூலாயிற்றே—தேசியம் என்ற சொல்லோடு நாம் இணைத்துக் சொல்லக் கூடாது என்றால்கூட தமிழ்நாட்டில் கல்வித் துறையில் திருக்குறளுக்குத் தரக்கூடிய முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் பயிலுகின்ற மாணவர்கள், ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடத்தில் பயிலுகின்ற மாணவர்கள் கூடத் திருக்குறள் பயில வழி காண வேண்டும். 3-வது வகுப்பில் பயிலுகின்ற மாணவர்களுக்கு 10 குறளும், 4-வது வகுப்பில் பயிலுகின்ற மாணவர்களுக்கு 20 குறளும், 5-வது வகுப்பில் பயிலுகின்ற மாணவர்களுக்கு 30 குறளும், அதுவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எளிய நடையிலே உள்ள குறளை வள்ளுவர் குரல் என்பதற்காக, அந்த மாணவர்கள் பயிலுகின்ற ஒரு நிலையினை உருவாக்க வேண்டும். 6, 7, 8-வது வகுப்புகளிலே ஒரு ஆண்டுக்கு 3 அதிகாரம், அடுத்த ஆண்டு 5 அதிகாரம், அதற்கு அடுத்த ஆண்டு 10 அதிகாரம் படிக்கின்ற நிலைமையினை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஏறத்தாழ திருக்குறளில் உள்ள காமத்துப் பாலில் உள்ள கருத்துக்கள் மிக ஆழமுடைய கருத்துக்கள் என்ற காரணத்தினால் அவற்றை உணரக்கூடிய அளவிற்கு பயிற்சி பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லாத மாணவர்களுக்கு பொருட்பால் கருத்துக்கள் அறத்துப் பால் கருத்துக்கள் ஆகிய கருத்துக்கள் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய கருத்துக்கள் ஆதலால் 10-வது வகுப்பு படிக்கின்ற மாணவர்கள் குறைந்தது ஒரு 600 குறளாவது படிக்கக் கூடிய முறையினை இங்கே இந்த கல்வித் திட்டத்திலே இடம்பெறச் செய்வது அவசியம். மாரல் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் என்ற பெயரில் நடத்துகிற பாடத்துடன் அதை இடம்பெறச் செய்தாலும் நான் வரவேற்கிறேன். இந்த வகையில் ஏறத்தாழ 1,330 குறளில் ஒரு 600 குறளையாவது படித்துவிட்டு வெளியேறுகிற மாணவர்கள் குறளைப்பற்றி அறியும் அளவிற்கு இந்தத் துறையில் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும். அது திருக்குறளின் முக்கியத்துவத்தை உலகம் அறியச் செய்வதற்கு மட்டுமல்ல, தமிழ் மக்கள் அறியச் செய்வதற்கு ஏற்றதாகும்.

அடுத்து, நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ் கலைக் களஞ்சியத்தைக் குறித்து கடந்த ஆண்டே நான் தெரிவித்தேன். இந்த ஆண்டும் அமைச்சர் அவர்கள் அதுபற்றி தெரிவித்திருக்கிறார்.

அந்தக் கலைக் களஞ்சியத்தின் மறுபதிப்பு வெளிவரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மறுபடியும் நான் அமைச்சர்அவர்களிடம் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், கலைக்களஞ்சியத்தைப் பொறுத்தவரையில் மேல் நாடுகளில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ரீ பிரிண்ட் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை ரீ ப்ரிண்ட் செய்கிறார்கள். அது என்ஸைக்ளோபீடியா ப்ரிட்டானிக்காக ஆக இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு என்ஸைக்ளோ

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பீடியாக்களாக இருந்தாலும் சரி, இண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை அதில் திருத்தங்கள் இடம்பெறுகின்றன. அடிஷன்ஸ் வருகின்றன. ஐந்தாண்டுகள் அல்லது ஏழு ஆண்டுகள் வரை யில், முன்னால் வாங்கிய என்ஸைக்ளோபீடியாவை வைத்திருப்ப வர்களுக்கு அதில் சேர்க்கப்படாததை அச்சடித்து, ஏற்கனவே அதைப் பதிவு செய்தவர்களுக்கு அடிஷன்ஸ் என்ற முறையில் அது அனுப்பப்படுகிறது. நாம் கலைக்களஞ்சியம் தயாரிக்கிறபோது தமிழ் மறுமலர்ச்சி உருவாகாத காலம். அப்போது அதற்குரிய முயற்சியில் ஈடுபட்டபோது தமிழைப் பற்றி இன்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற வகையில் எண்ணப்படாத காலம். அந்த முயற்சியை ஆர்வத்தோடு வரவேற்றாலும் அது நிறைவு இல்லாத ஒரு குறையுள்ள கலைக்களஞ்சியமாக இன்று ஆகிவிட்டது. மறு படியும் அச்சிடவே இன்று 10,12 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடும் நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இதை எண்ணிப்பார்த்து செயல்படுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக் கிருக்கிறது. அதை அப்படியே அச்சிடுவதை நிறுத்தி, நிறுத்த முடிந்தால் நிறுத்தி மறுபடியும் அந்தக் கலைக்களஞ்சியத்தை ரிவைஸ்ட் எடிஷன் என்ற முறையில் இன்றுள்ள உலக தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் போன்ற ஓர் அமைப்பிடம் ஒப்படைத்து அந்தக் கடமையைச் செய்யுங்கள். அல்லது பல்கலைக் கழ கத்திடம் அந்தக் கடமையை ஒப்படையுங்கள். அல்லது அதற் கான ஒரு குழு அமைத்து அந்தக் கடமையை நிறைவேற்ற முயலுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படியே அச் சிடுவது என்பது எனக்குத் தெரிந்த அறிவில் சொல்கிறேன், அது தமிழ்நாட்டில் உள்ள தமிழ் அறிஞர்கள் பலரைப் புறக் கணித்துவிட்ட அளவிற்குள்ள சூழ்நிலையை அது திரும்பவும் காட்டும். அந்த நிலை இன்றைக்குமா? தந்தை பெரியார் பேரறிஞர் அண்ணா, மற்றும் பல அறிஞர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் அதிலே இல்லை. விஞ்ஞான கருத்துக்களில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிக் குத் தேவையான விளக்கங்கள் அதில் இல்லை. அதில் பல நல்ல கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இன்று இடம் பெறவேண் டிய பல கருத்துக்கள் விடுபட்டிருக்கின்றன.

அதேபோல் குழந்தைகளுக்காக என்று ஒரு கலைக்களஞ்சியம் வந்திருக்கின்றது. அதையும் அவ்வப்போது மறு பதிப்பு செய்ய வேண்டும். அந்தக் கடமையைத் தொடங்குங்கள். அந்தக் கடமையைத் தேவைப்படும்போது நிறைவேற்ற முன்வர வேண்டும் என்று நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தமிழ் சுருக்கெழுத்து என்பது தமிழ் மொழி வளர்ச் சிக்கு மிக முக்கியமானதொன்று. இன்று பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. பலராமன் அவர்கள் டெலிப்பிரிண்டர் தமிழில் இயங்க என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்டார்கள். டெலிப்பிரிண் டரை விட, சுருக்கெழுத்து தமிழில் இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னாலும் கூட, அந்தச் சுருக்கெழுத்து முறையான வகையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தால்தான் நாளைய வளர்ச்சிக்குப்

பயன்படும். இந்தச் சுருக்கெழுத்து பற்றி கடந்த ஆண்டே நான் எடுத்துச் சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கோணத்தில் அதைக் கவனிக்கவில்லை. அரசு ஒரு சுருக்கெழுத்து அகராதியை வெளியிட்டிருக்கிறது. அது ஒரு தனிப்பட்ட மனிதருடைய முயற்சி. அது தனி மனிதர் முயற்சி என்பதற்காகப் பாராட்டலாம். ஆனால் சுருக்கெழுத்து சுருங்கிப் போய் விடுகிறது. சுருக்கெழுத்து என்பது அதிலே போடப்படுகிற ஸ்ட்ரோக்ஸ் அதில் வருகின்ற புள்ளி, அதில் வருகிற நெடுங்கோடு இவைகள் அத்தனையும் ஒவ்வொரு எழுத்தையும் சொல்லையும் பிரதிபலிப்பதாக இருப்பதால் அவற்றில் ஏராளமான குறைகள் இருக்கின்றன என்று சுருக்கெழுத்தாளர்கள் சங்கத்தினுடைய கூட்டத்தில் பேசி இருக்கிறார்கள். இந்தச் சுருக்கெழுத்து அகராதி மிகுந்த குறைபாடுடையது என்று விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

எனக்கு அதில் இன்னொரு கருத்தும் உண்டு. தமிழில் வழங்காத சொற்கள், ஏறத்தாழ 35 சதவீதம் தமிழில் வழங்காத சொற்கள் அதில் இடம் பெற்று, வடமொழிக்கும் சேர்த்துத் தயாரான சுருக்கெழுத்து என எண்ணக்கூடிய அளவிற்கு அந்தச் சுருக்கெழுத்து அகராதி தமிழுக்குத் தரவேண்டிய முக்கியத்துவத்தைத் தரவேண்டிய முறையில் தரவில்லை. தமிழில் வழங்குகின்ற பல சொற்கள் அதில் இல்லை. வழங்காத சொற்கள் பல இருக்கின்றன. யாரோ அவர்கள் வீட்டில் பேசுகிற மொழி என்று எண்ணிக்கொண்டு அந்தச் சுருக்கெழுத்து அகராதியை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். அந்தச் சுருக்கெழுத்து அகராதியை வெளியிட்டவருக்கு வேண்டுமானால் நீங்கள் பாராட்டு தெரிவியுங்கள். ஆனால் அந்தச் சுருக்கெழுத்தை முறைப்படி கொண்டுவருவதற்காக அரசாங்கத்திலுள்ள சுருக்கெழுத்தாளர்களில் தலை சிறந்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமியுங்கள். மேலும் அரசுக்கு வெளியே இருக்கிறார்கள் பல்வேறு விற்பன்னர்கள். இந்த சுருக்கெழுத்து அகராதியைக் குறித்து இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், தினமணி போன்றவற்றில் கண்டனம் வெளி வந்திருக்கின்றது. எனவே சுருக்கெழுத்து முறையைத் தவறாக வெளியிடக்கூடாது. ஆண்டுக்கு 5,000 அல்லது 10,000 பேர்கள் பயிற்சிபெற்றுவருகிறார்கள் அதோடு ஏற்கெனவே பயிற்சி பெற்றவர்கள் அதைத் திரும்பி நோக்கி, அதைப் பயன்படுத்தியாக வேண்டும். அந்த அவசியம் அவர்களுக்கு இருக்கின்றபோது அந்தத் தவறான ஏட்டையே நீங்கள் மறுபதிப்பு செய்வதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். மறுபதிப்பு செய்யக்கூடிய தகுதிபெற்ற ஏடு அல்ல அது என்பதை மிக அழுத்தமாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பாவாணரின் அகரமுதலி. அகரமுதலி வெளிவருகிற முயற்சி தொடர்கிறது என்பதற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் அந்த முயற்சியில், பாவாணர் அவர்கள் மொழிக் கொள்கைப்படி தொடர்ந்து நடத்த வல்லவர் இரண்டு மூன்று பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதில் இடம் பெற்றிருப்பார்கள்

என நம்புகிறேன். பாவாணர் முறையில் தேர்ச்சி பெற்றவர் பலரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல நேரமில்லை. இருந்தாலும் அந்த அகரமுதலி பணி என்பது ''பிலாஜி'' மொழி நூல் முறையில் பாவாணர் வழி ஒரு தனித்தன்மையுடையது. பிலாஜியில் வேறு சில முறைகளைக் கையாளுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அமெரிக்கன் மெதேட் இருக்கிறது. ஒலியை வைத்து ஏற்படுத்துகின்ற முறைகள் இருக்கின்றன. இதில் பாவாணர் முறைபற்றி அறிந்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு ஆலோசனைக் குழுவை அவர்களுக்குத் துணையாக அமைக்கவேண்டும்.

(இரவு 6.40)

பாவாணர் முறையிலே ஈடுபாடு உடையவர்களை அந்தக் கருத்தை ஒத்துக்கொள்பவர்கள் 8 பேர்கள் அல்லது 10 பேர்கள் தமிழ்நாட்டிலே கிடைப்பார்களானால், அவர்களைக் கொண்ட ஒரு ஆலோசனைக் குழுவை அமைத்தால் நான் இதைச் செய்ய முடியும். அகர முதலியின் முதல் பகுதியே இன்னும் வெளி வருகின்ற வேலை நடைபெறவில்லை. இருந்தாலும் 6, 7 பகுதிகள் அதிலே வெளிவர வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பணி குறைபாடு இல்லாமல் நடைபெறுவதற்கு, ஒரு தனி அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு குழுவை அமைக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் மதுரையிலே உருவாக்கப் படுவதைப் பற்றி அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கின்றது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் மகிழ்ச்சிதான். உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் வந்து விட்டதற்குப் பின்னர், தமிழ்மொழிக்குக் குறையே கிடையாது அல்லவா? என்ற மகிழ்ச்சி எனக்கு ஏற்படத்தான் செய்யும். ஆனால், உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் என்பதை இன்றைக்கு நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டவனாக உள்ளவன் என்று சொன்னாலுங்கூட, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் என்று நீண்ட காலமாக வழங்கி வந்திருக்கின்ற அந்தப் பெயர், இதை நான் மதுரை நகரத்திற்காகச் சொல்லவில்லை. முத்தமிழை வழங்கிய அந்தப் பெருமை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்பதுடன், நான்காவது சங்கத்தைஓ ஒரு குறுநில மன்னரான முகவை சேதுபதி அவர்கள் உருவாக்கியதும் மதுரையிலேதான். அந்த மதுரை தமிழ்ச் சங்கம் என்ற பெயருக்கு முக்கியத்துவம் இருக்குமா என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பாருங்கள் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் தமிழ்ச் சங்கம், உலக தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், தஞ்சையிலே உள்ள தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் இவைகளுக்கு எல்லாம் அப்பாலே, சென்னையிலே, தமிழ்த் துறையுடன் திருவள்ளுவரின் திருக்குறளை ஆராய்வதற்குப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் மூலம் அவர் வழங்கிய நன்கொடையைக் கொண்டு, நடைபெறுகின்ற திருக்குறள் ஆராய்ச்சி, கல் வெட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம், அதைப்

போல் ஓலைச் சுவடிகளைப் பாதுகாக்கும் நிறுவனங்கள், இவைகளுக்கிடையே ஒரு ஒருங்கிணைப்பு அமைந்திருக்கிறதா என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். அப்படி எண்ணிப்பார்த்தால் இல்லை என்பது விளங்கும். உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் செய்கின்ற அதே கடமையை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் மேற்கொள்ளாமல் இருக்கிறதா என்பதை என்னால் சொல்ல முடியவில்லை என்றாலும் நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ் ஆராய்ச்சி மையங்களை இணைக்கின்ற முறையிலே, அந்த மையங்களின் தலைவர்களும், மற்றவர்களும் கலந்து பேசி, அவரவர்கள்—The project of the particular institution இன்னது என்ற முறையில் செயற்பட வேண்டும். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் கம்ப இராமாயணத்தை வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டால், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் சீவக சிந்தாமணியை வெளியிடவேண்டுமே தவிர, அதுவும் கம்ப இராமாயணத்தை வெளியிடக்கூடாது. அப்படி வெளியிடுவதில் பயனில்லை ; எனவே, allocation of work and the subject of research எவை எவை என்று தீர்மானிக்கும் முறையில் இவைகளைப் பற்றி கலந்து பேசுகின்ற முறையில் அந்த நிறுவனங்களின் தலைவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை தமிழ் மொழி ஆராய்ச்சி வளர்ச்சிக் குழு என்ற பெயரிலே அமைப்பதற்கு வழிவகை காண வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழகத்தினுடைய கல்வித் துறை எந்த அளவுக்கு வளர்ந்திருந்தாலும்கூட, நிதி அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டாலும்கூட, அந்த நிதி உரிய பலனை விளைவிக்கின்ற அளவிற்கு முயற்சி இருக்கிறதா என்று ஐயுறுகின்றேன். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை எண்ணிப் பார்த்தால் 10, 12 இடங்களிலே பாலிடெக்னிக் தேவை ; 4 இடங்களிலே நுண் பொறியியற் கல்லூரி தேவை ; கலைக் கல்லூரிகூட இன்னும் பல இடங்களில் தேவை ; இருக்கின்ற கலைக் கல்லூரிகளில் மேல் பட்டப் படிப்பு அதாவது எம். ஏ., எம். எஸ்.ஸி, எம். காம். போன்றவை தேவை. அவைகளைப் போலவே மேல் நிலைப் பள்ளிகள் ஏறத்தாழ 60 இடங்களிலே தேவை என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

பெண்களுக்கென்று தனிப்பட்ட பாலிடெக்னிக் தேவை ; பெண்களுக்கென்று மேல்நிலைப் பள்ளிகள் தேவை ; பெண்களுக்கென்று இன்னும் கல்லூரிகள் பல இடங்களில் தேவை என்றுதெரிவித்திருக்கிறார்கள். உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் பல இடங்களில் கட்டிடங்கள் தேவை என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏராளமான பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகள் வந்தாலும்கூட, பின் தங்கிய பகுதிகளிலே வாழ்கின்ற அந்த மக்கள் இவைகளையெல்லா மேலும் கேட்பார்கள்.

தவிர, உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே ஏற்கெனவே கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள் பழுதாகி, இடிந்து விழுந்து விடுகின்ற நிலையிலே நடக்ககூடிய பள்ளிகளும் இருக்கின்றன. அப்படி இடிந்து விழு கின்ற நிலைமையினிலே கட்டிடங்கள் அது பள்ளிக்கூடத்திலே இருந்தாலும் சரி, கல்லூரியிலே இருந்தாலும் சரி, அந்த நிலை மையை நாம் நீடிக்க விடக்கூடாது. அப்படி இடிந்து விழக்கூடிய பள்ளிக்கூட கட்டிடத்திலே படிப்பதைவிட, மரத்தடியிலே பள் ளியை நடத்தலாம் என்ற நிலைமைககு போக வேண்டி வரும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை ஏற்படுத்தாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பும் இந்த அரசுக்குத்தான் இருக்கிறது. ஒரு தனியார் பள்ளிககூடக் கட்டிடம் இடிந்து விழுந்து, நூற்றுக் கணக்கான பிள்ளைகள் உயிருக்கு ஆபத்து வந்ததை நான் 5, 6 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அறிந்திருக்கிறேன் என்பதால் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனவே, இடிந்து விழுகின்ற கட்டிடங்களில் பள்ளிக்கூடத்தை நடைபெறாமல் தடுப்பது முதற் கடமை. இடிந்து விழுகின்ற நிலைமையிலே உள்ள கட்டிடங்களுக்கு மாற் றுக் கட்டிடங்கள் கட்டுவது அடுத்த கடமை. வேறு பல இடங் களிலே கட்டிடம் இல்லாமல் இருக்கின்ற காரணத்தால் குறிப் பாக இராமநாதபுரத்தில் ஒரு தொகுதியிலே, மரத்தடியிலே பிள்ளைகள் படிக்கிற காரணத்தால் எங்களுக்கு வகுப்பறை கட்டி தாருங்கள் என்று கேட்கப்படுவதை ஒத்த இடங்களில் கட்டித் தருவதும் அவசியமுமாகும். அப்படி கட்டிடங்கள் கட்டுகிற அந்த கடமைகளை பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு தெரிவித் திருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 100 கோடி இருந்தால் தான் உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல் நிலை பள்ளி கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். அந்த 100 கோடி ரூபாய் கடன் பெறுவதற்கு வாய்ப்புள்ள ஒரு அமைப்பு எது என்று தேடிக் கொண்டிருக்கி றோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டிற்கு 20 கோடி 25 கோடி என்று கடன் பெற்று 5 ஆண்டு காலத்திலே நிறைவேற்றுகிற அடிப்படையிலே தான் நிறை வேறும் என்று அமைச்சர் தெரிவித்திருக்கிறார். அமைச்சர் அவர்கள் 100 கோடி என்று சொல்கிறபோது, முதலமைச்சர் அவர்கள் 100 கோடி என்று சொன்னதை நான் எண்ணிப்பார்க் கிறேன். ஆளுக்குப் பாதியாக சொல்லி இருக்க கூடாதா என்று கவலை வருகிறது. இருந்தாலும் கூட இந்த 100 கோடி ரூபாய் தேவை என்று சொல்லி அதற்கு எந்த முயற்சியை எடுப்பதற்கு அரசு முனைந்து இருக்கிறது என்று திட்டவட்டமாக தெரிவிக்கப் படவில்லை. இந்த கடன் கிடைக்குமா ? அப்படி கிடைக்கா விட்டால் கட்டிடங்கள் எதுவும் வராது. இன்னும் சொல்லப் போனால் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கே கட்டிடங்கள் பல இடங் களில் தேவை. அதற்காக நீங்கள் ஒதுக்கியிருக்கிற தொகையை பார்த்தால் ஏறத்தாழ 100 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். 100 கோடி தேவை, 1 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். நாட்டு மக்கள் இன்னும் ஒரு பத்து ஆண்டுகள் கழித்து இந்த 100 கோடி தேவை என்பதற்குப் பதில் 200 கோடி தேவை என்ற நிலைக்குத் தான்

வருவர். அதே நேரத்தில் ஏற்கெனவே கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதிலாவது இந்த அரசு திறமையாக இருக்கிறதா என்றால், அரசு என்றால் அமைச்சர் மட்டும் இல்லை. அமைச்சருக்குப் பின்னாலே இருக்கிற அந்தந்த துறை அதிகாரிகளுந்தான். அவர்கள் கவனித்தார்களா, அமைச்சரிடத்திலே அனுமதி பெறுவதற்கு முயற்சித்தார்களா என்பது எனக்குத்தான் தெரியாது. ஆகவே அரசாங்கம் 1974லே குடந்தைக் கல்லூரிக்கு 6 லட்சம் ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டு எம். எஸ், ஸி. கெமிஸ்ட்ரி எம். எஸ். ஸி. பிசிக்ஸ் இப்படி இரண்டு பாடங்களுக்கு அல்லது வேறு ஒரு பாடத்திற்குக் கட்டிடம் கட்டப்பட்டு 1975-76 ஆம் ஆண்டு அந்த கட்டிடம் முடிக்கப்பட்டு இது வரையில் அந்த வகுப்புகள் திறக்கப்படவில்லை. எம். எஸ். ஸி. கெமிஸ்ட்ரி என்பது தேவையான பாடம் என்பது அரசுக்குத் தெரியும். கட்டிடம் கட்டி 4 ஆண்டு, 5 ஆண்டு காலமாகியும் பயன்படாமல் இருப்பது அரசாங்கத்திற்கு இழப்பு இல்லையா? ஏன் அந்த முயற்சி தொடரவில்லை? அந்த முயற்சிக்கு ஆக்கம் தரவில்லை என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இங்கே குழந்தைகளுக்குப் பகல் உணவு திட்டம் என்பது அரசாங்கத்திலே இந்த ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் காலத்திலேயிருந்து தொடர்ந்து நண்பகல் திட்டம் பள்ளிச் சிறார்களுக்கு, 1 முதல் 8 வகுப்பு வரை, 5-லிருந்து 13 வயது வரையில், மொத்தம் 60 லட்சம் பேர் படிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் ஏறத்தாழ 20 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு மூன்றிலே ஒரு பங்கு குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. அதற்கு இந்த அரசு ஒருவராவது உணவுக்குச் செலவு செய்வது 15 காசு, ஆசிரியர்கள் பொறுப்பிலே 5 காசு அல்லது 10 காசு, ஆக 25 காசு, கேர் நிறுவனத்தின் மூலமாக கிடைப்பது 15 காசு, 20 காசு மதிப்புள்ள உணவு; இதெல்லாம் சேர்ந்து 45 காசு மதிக்கத்தக்க உணவு அந்த குழந்தைகளுக்குப் போய் சேர்கிற போது, அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். 40 காசு 45 காசு உணவும் குழந்தைகளுக்குப் போய் சேருவது இல்லை. 45 காசு செலவாகிறதே தவிர 30 காசு, 25 காசு உணவு தான் போய்ச் சேர்கிறது. கான்ட்ராக்ட் முறையிலே போடுகிற இடங்களிலே நான் யாரையும் பெயரை சொல்லி, வருத்தப்படுத்த விரும்பவில்லை. யாரோ சிலர் செல்வாக்கு மிக்கவர்கள் இந்த கான்ட்ராக்ட் உணவு கொடுக்கிறவர்களிடத்திலே தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு, அவர்களிடத்திலே பணம் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். அந்த குழந்தைகளுக்கு போடுகிற உணவை எந்த அளவிற்குத் தரமுடியுமோ அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு தரப்படவில்லை. அப்படி ஒரு குறைபாடு இருக்கிறது. அப்படியும் மொத்தம் கணக்கிட்டு பார்த்தாலும் ஒரு ஆண்டிற்கு 5 கோடி 6 கோடி ரூபாய் தான் அரசு செலவிடுகிறது. கேர் நிறுவனம் 4 கோடி ரூபாய் செலவிடுகிறது. ஏறத்தாழ 10 கோடி அல்லது 9 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. அது ஏறத்தாழ 20 லட்ச

பிள்ளைகளுக்கு. இந்த 20 லட்சம் பிள்ளைகளுக்கு ஆங்காங்கு பள்ளிகளில் ஒரு இடத்திலே கூடுகிற வாய்ப்பு இருக்கிற இடத்திலே நாம் வழங்குகிறபோது செலவாகிற கணக்கு ஒரு ஆண்டிற்கு 10 கோடி தான. கேர் நிறுவனம் ஆண்டுதோறும் தருகிற உதவியை நிறுத்திவிடும் என்ற காரணத்தால் 45 லட்சம் இந்த ஆண்டு இதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு மேலும் 45 லட்சம், அதற்கு அடுத்த ஆண்டு 43 லட்சம், இப்படி ஏறத்தாழ $3\frac{1}{2}$ கோடி அரசு மேலும் ஒதுக்கினாலும் $9\frac{1}{2}$ கோடி இரண்டு வயது முதல் 5 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு, இளம் சிறார்களுக்கு பள்ளிக்கூடம் நடத்தபோகிறோம் என்றுசொல்கிறீர்களே, ஒரு வேளை 3 வயது முதல் 5 வயது வரையுள்ள குழந்தைகளை அந்தப் பள்ளிகளிலே சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கக் கூடும். இளம் சிறாருக்கு பள்ளியிலே 100க்கு 50 பேர்கள் உணவு அளிக்க நேரிடும். அப்படி அளித்தால் 10 லட்சம் குழந்தைகள் அளவுக்கு மூன்று ஆண்டுகள் கழிந்து வரும். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருப்பதை போல 4,000, 4,500 இடங்களிலே இளம் சிறார் பள்ளிகளை உடனே கொண்டு வரமுடியாது. நடைமுறையிலே வர ஒரு ஆண்டு, இரண்டு ஆண்டு ஆகலாம். பால்வாடியிலே வழங்குவதற்குத் தனியாக ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. எப்படிச் செய்தாலும் அந்த குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிக்கிற வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று கருதினாலும் 2 வயதிற்கு மேற்பட்டு $3\frac{1}{2}$ வயதுள்ள குழந்தைகள் அங்கே வரமாட்டார்கள். எனவே 4 முதல் 5 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு அங்கே தரலாம். அப்படி தரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்குமானால் அது ஒரு பத்து லட்சம் குழந்தைகள் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் 5 கோடி ரூபாய் அளவு செலவு ஆகும்.

(இரவு 6.50)

அதைப்போலவே வீட்டிலே இருக்கின்ற பிள்ளைகளுக்கு வழங்குவதற்கு நூதன திட்டம் போட்டு, ஏதோ ஒரு வகையில் தாய்மார்களைக் கொண்டு செய்யப்போகிறோம் என்று முதலமைச்சர் சொன்னதைப் போல் செய்தாலும்கூட ஒரு 10 கோடி ரூபாய் தான் ஆகும். ஆகவே உங்களால் செலவழிக்கப்படக்கூடிய தொகை 15 கோடி, 20 கோடிக்கு மேல் போகாது, தவறுகளோடு நடைபெற்றாலும்கூட இந்த ஆண்டு மொத்தச் செலவு அதற்காக 15 கோடி 20 கோடிக்கு மேல் போகாது. ஆனால் நிதி நிலை அறிக்கையில் 100 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த 100 கோடி ரூபாயிலே 25 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி—கேர் நிறுவனத்தினர் கைவிடுகிற அந்தக் காரியத்தைத் தொடர்ந்து செய்யலாம் அல்லவா ? மைய சமையல் கூடங்கள் கட்டுவதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை அல்லவா? கடந்த ஆண்டு தர்மபுரி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களிலே இங்கே 5 இடங்கள் அங்கே பல இடங்களில் கட்டப் போவதாகச் சொல்லி அதற்குப் பின்னர் அனுமதி கிடைக்காத காரணத்தினால்,

10 இடங்கள் கைவிடப்பட்டு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே உள்ள 5 இடங்கள் மட்டுமே கட்டப்படும் என்னும் நிலையை நாங்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் இந்த ஆண்டு அறிக்கையிலே அந்த இடங்கள் கட்டப்பட்டதாகவே வரவில்லை. அந்த மையங்கள் கட்டப்படவில்லையென்று சொன்னால் ஒவ்வொரு மையத்திலேயும் ஏறத்தாழ 15 ஆயிரம், 10 ஆயிரம் பிள்ளைகளுக்கு உணவு அனுப்பக்கூடிய வாய்ப்பு உண்டு. அந்த மையங்கள் கட்டப்பட்டு இருக்கக்கூடும், ஆனால் அறிக்கையில் இல்லை. இவைகளையெல்லாம் பார்க்கிறபோது அரசாங்கம் சிறுவர்களை மாணவர்களை பள்ளிக்கூடத்திலே கொண்டு வந்து வளர்ப்பதற்காக எப்படியோ அவர்களைக் கல்வியிலே ஈடுபடச் செய்யத் தருகிற உணவை வீட்டிலேயே தருகிறோம் என்று கூறும் நிலை ஏற்படுமானால், அதன் மூலமாக பிள்ளைகள் 5 வயது வரையிலே வீட்டிலேயே பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் செய்யமுடியுமா ? என்னைக் கேட்டால் அதை ஒழுங்காக செய்யவே முடியாது. செய்யலாமா என்றால் செய்யலாம். ஆசை தான் எனக்கும். ஆசை இருக்கிறதே தவிர நிறைவேற்றுகிற வாய்ப்புக் குறைவு. அப்படியே செய்தாலும் வேறு வழிமுறைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும். அதிலே 20 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இப்போது கேர் நிறுவனம் உதவி செய்கிற முறை மெல்லக் குறைந்து வருகிறபேபது எல்லா மாவட்டங்களிலேயும் மைய சமையல் கூடங்கள் ஏற்படுத்துகிற ஒரு முறை இருக்குமானால் இப்போது ஏற்படுகின்ற குறைபாடுகள் ஓரளவுக்குக் குறையும் என்பதை நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அடுத்து நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, ஒன்றியத்தில் உள்ள பள்ளிகளை எல்லாம் அரசே மேற்கொண்டு அரசாங்கத்தின் மூலமாக நடத்துகிற முயற்சிக்கு வந்து இருப்பது ஒரு கொள்கை அடிப்படையில் நியாயமானது —அரசாங்கத்தின் மூலமாக நடக்குமானால் அந்த ஒன்றியப் பள்ளிகள் மேலும் சீர்பெறும் என்ற ஒரு எண்ணத்தாலே சொல்லியிருக்கக்கூடிய கருத்து. எனக்குக்கூட அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்து ஏற்கெனவே இருந்தது. ஆசிரியர்கள் விரும்புகிற காரணத்தினாலே எனக்கு அதிலே மாறுபாடு கிடையாது. ஆனால் அதிலே என்ன என்ன குறைபாடுகள் வரும் என்பதை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன், ஒன்றியம், இந்த அமைப்புக்கள் முழு சுய ஆட்சி மன்றமல்ல என்றாலும் ஓரளவிற்கு, சுய ஆட்சி மன்றம். அந்த மன்றத்திலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், அந்த வட்டாரத்திலே உள்ள பிள்ளைகளினுடைய கல்வி நலனில் அக்கறையுள்ளவர்களாக இருந்து அதைக் கவனிக்கக்கூடிய நிலைமை மாறுகிறது. அப்படி மாறுகிறபோது ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் கல்வித் துறையில் ஒரு கண்காணிப்பாளர் நியமிக்கப்படுவார் என்ற கருத்து இடம் பெற்றிருக்கிறது. இளநிலை கல்வி அலுவலர், உதவி கல்வி அலுவலர் 76 ஒன்றியங்களிலும் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லப்

படுகிறது. அது கட்டாயமாக தேவை. ஆனால் அதற்குமேல் மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளிடத்திலே இந்தப் பொறுப்பு இணைக்கப்படுகிறது. அவருக்கு உதவியாக தட்டச்சரோ, எழுத்தரோ நியமிக்கப்படுவார்கள். ஒரு டி. இ. ஓ.—வால் அத்தனை ஒன்றியங்களிலேயும் இருக்கின்ற ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள்—எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் இல்லாவிட்டாலும் நான்கு பள்ளிக்கூடங்களுக்கு ஒரு பள்ளிக்கூடத்தையாவது கண்காணிக்கமுடியும் என்று அமைச்சர் நம்புகிறாரா? அங்கே உதவி நிலையிலே இருக்கின்ற கல்வித் துறையைச் சேர்ந்த உதவிக் கல்வி அலுவலர்கள் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்து தலைமையாசிரியரோடு அவ்வப்போது தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தினால் நேரடித் தொடர்பு இல்லாத ஒரு மேல் அதிகாரி அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் 10 பள்ளிக்கூடங்களில் 2 பள்ளிக்கூடங்களைத் திடீரென்று மேற்பார்வை செய்வதன் மூலம் பள்ளிக்கூடங்கள் இயங்குகின்றனவா அல்லவா என்பதைப்பற்றிய தெளிவு ஏற்படமுடியும். பல பள்ளிக்கூடங்கள் இயங்குகின்றனவா என்பதைப்பற்றிய சந்தேகம் இருக்கிறது. பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது, முறைப்படி, நடைபெறவில்லை, சொல்லப்பட்ட முழு நேரம் நடைபெறவில்லை. மாணவர்கள் வந்ததாக பதிவேட்டிலே இடம் பெறுவதாக சொல்லப்படுகிற அந்தக் கருத்து, பதிவேட்டிலே இடம் பெறுகிறதே தவிர பள்ளிகளில் மாணவர்கள் இடம் பெறவில்லை என்று கூறப்படுகிறது.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே தவறான ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களிலே மாணவர்கள் பால் அவுட் எந்த அளவுக்கு இருந்ததோ, அடுத்த மேல் வகுப்பிலே சேருகிற மாணவர்களின் எண்ணிக்கையில் ஆண்டு தோறும் எந்த அளவுக்கு குறைவு இருந்ததோ அந்த விகிதாசாரத்தை நாங்கள் குறைத்து விட்டோம், அப்படிக் குறையாததற்குக் காரணம், அவர்களுக்குத் தேர்வுகள், முடிவுகள், எக்ஸாமினேஷன்ஸ், ரிசல்ட்ஸ் கிடையாது. ஆகவே அந்த மாணவர்கள் தொடர்ந்து படிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அவருக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தேர்வு இல்லை என்று சொன்னால் அட்டென்டன்ஸ் இருக்கிறதே அதை மட்டும் ஏன் கவனிக்கப் போகிறார்கள். பள்ளிக்கூடத்திற்குக் தினந்தோறும் செல்ல வேண்டுமென்ற அக்கறை சாதாரண வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு எப்படி வர முடியும்? எனவே தேர்வை நீக்கியது என்னுடைய கருத்துப்படி தவறு. தேர்வை நடத்தி, 100 பேர்களுக்கு 70 பேர்களுக்குத்தான் தேர்வு என்று சொன்னால் ஆசிரியராக இருக்கின்ற அந்தப் பொறுப்பினை நிறைவேற்றவில்லை என்று கருதலாம். 100-க்கு 90 பேர்கள், 95 பேர்களுக்கு தேர்வு அளிக்க வேண்ம். ஆனால் தேர்வு முறைப்படி நடக்க வேண்டுமென்றால்தான் கல்வியிலே ஒருவிதமான ஊக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபட்டவர்களாக ஆவோம். பரிட்சையே இல்லையென்றால் பிள்ளை வீட்டை விட்டுக் கிளம்பி, பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போய் விட்டு வந்தேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு எங்கேயாவது புளியு

மரத்தடியிலே நின்று விட்டுப் போனால்ள்பிளைளஅந்தகூட ப்யப் பற்றிப் பெற்றோரும் கவனிக்க மாட்டார்கள். ஆசிரியர்களுக்கும் கவனிக்க வேண்டிய கடமை கிடையாது. ஆகவே தேர்வு என்பது ரிஜிட் எக்சாமினேஷன் என்ற முறையில் இல்லாவிடினும், ஒப்புக் காவது அவர்களைத் தேர்விலே உட்கார வைக்கின்ற முறையும் அதற்குப் பின்னர் பெரும்பாலோருக்கு வெற்றி கிடைகின்ற யையும், அடியோடு வகுப்புக்கு வராத மாணவர்கள்ட அல்லது படிக்காத குழந்தைகள் ஆகிய அந்தக் குழந்தைளுக்கு ம , ஆண்டு பயிற்சி தருகின்ற முறையையும் ஏற்படுத்தினால்தான் பிற்பட்ட வகுப்போ, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்போ அவர்கள் கல்வி யிலே நாட்டம் செலுத்துவதற்கு வழி வகுப்பதாக ஆகும். இந்தக் கடமையச் செய்ய இந்த ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடங்களுக் காகவே ஒரு மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி என்று தனியாக ஒருவரை நியமித்தால்தான் இந்தக் கடமை நிறைவேறும் என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அறிவியல் கல்வி வளர்ந்தால் தவிர எதிர் காலத்தில் நம்முடைய கல்வியால் கிடைக்கும் பலன் குறைந்துவிடும் என்பதை அரசாங்கம் அறியும். அந்தக் கல்வி வளர்வதற்கு பல பள்ளிக்கூடங்களிலே சோதனைக் கூடங்கள் இல்லை என்பது ஒரு பெரிய குறை. சோதனைக்கூடங்கள் இல்லாத 42 கல்வி மாவட்டங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு நடமாடும் அறிவியல் ஆய்வுக்கூட வண்டி செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த நடமாடும் அறிவியல் ஆய்வுக்கூட வண்டி வாரத்திலே ஒருநாள் அல்லது இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒருநாள் ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்குச் செல்லக்கூடும். ஆனால் விஞ்ஞானக் கல்வியிலே ஒரு அக்கறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமானால் இந்த வண்டி சென்று வந்தால் மட்டும் போதாது. மாவட்ட மையத்தில் விஞ்ஞானக் கண்காட்சி ஏதோ இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களில் கடந்த இரண்டாண்டு களிலே நடைபெற்றிருக்கிறது. திருநெல்வேலி, மதுரை, கோவை போன்ற இடங்களில் நடைபெற்றிருக்கின்றது. ஆனால் தர்ம புரியாக இருந்தாலும், இராமநாதபுரமாக இருந்தாலும் ஒவ்வொரு மாவட்ட மையத்திலேயும் ஒருமுறையாவது அப்படிப்பட்ட கண் காட்சி ஆண்டுதோறும் நடைபெறுவதன் மூலமாகத்தான் எதிர் காலத்திலே அந்த பிள்ளைகளுக்கு ஒரு இம்பரஷன் மனத்திலே ஏற் பட்டு விஞ்ஞானக் கல்வியைப்பற்றி ஆர்வம் ஏற்படுவதற்கு ஒரு தூண்டுகோலாக இருக்கும். அப்படி நடைபெறுகின்ற அந்தக் கண்காட்சியிலே பள்ளி மாணவர்களெல்லாம் வந்து போகின்ற வழிமுறைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதுவும் சோதனைக் கூடங்கள் இல்லாத பள்ளியில் பயிலும் பிள்ளைகள் அங்கு வருகின்ற ஒரு கட்டாயமான ஒரு தேவையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

பள்ளி மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்ட எண்ணிக்கையைப்பற்றி புள்ளி விவரம் இந்த ஆண்டும் தரப்பட்டுள்ளது. புள்ளி விவரம் சரிதான்; அதிலே தவறு இல்லை. ஆண் பிள்ளைகள்,

சிறுவர்கள், ஆரம்பப் பள்ளியிலே ஐந்து வயது முதல் 11 வயது வரையில் படிக்க வேண்டியவர்களுடைய எண்ணிக்கையை எடுத்துப் பார்க்கும்பொழுது அந்த பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையை விட அதிக அளவிற்குப் பள்ளிக்கூடத்திலே சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அதாவது அந்த ஆண் குழந்தைகள் எவ்வளவு பேர் என்ற புள்ளி விவரத்திலே 82-வது ஆண்டு புள்ளி விவரத்தின்படி நம்மாலே கணக்கிட முடிகிறதோ அதைவிட 2 சதவீதம் அதிகம் படிக்கிறார்கள் என்று தரப்பட்டிருக்கிறது. அது ஒருவேளை ஆல் இந்தியா ஸ்டேட்டிஸ்டிக்கிற்காகத் தேவை என்ற காரணத்தால் இப்படித்தான் புள்ளி விவரம் தர வேண்டிய ஒரு பரிதாபமான நிலைமை இருக்கலாம். மொத்தம் இருக்கும் ஆண் பிள்ளைகளை விட அதிகப் பிள்ளைகள் எப்படி அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலே படிப்பார்கள் என்று கேட்பது பொது அறிவுக் கேள்வி. இதைத் தந்தை பெரியாரிடத்திலே சொன்னால் என்னென்ன சொல்லிப் பதில் சொல்லுவார் என்று அமைச்சர் அரங்கநாயகம் யோசித்துக் கொள்ள வேண்டும். 100 பேர்தான் மொத்தம் பிள்ளைகள் பிறந்திருக்கிறார்கள்; 102 பேர் படிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர் உடனே கேட்பார், இது என்ன தேவலோகத்திலேயிருந்து குதித்தார்களா, அல்லது இரு பிறப்பாளரா என்ற கேள்விகளெல்லாம் வரும். எனவே, அப்படிப்பட்ட அளவிற்கு இந்த விகிதாசாரத்தை ஏன் அப்படியே தர வேண்டும்? ஒன்று, ஆண் குழந்தைகளுடைய எண்ணிக்கை தவறாக இருக்க வேண்டும், அல்லது படிக்கும் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை தவறாக இருக்க வேண்டும். இப்படியொரு குறிப்பதைத் தர வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றபொழுது அதிலே ஒரு குறிப்பை எழுத வேண்டும். எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற ஃபிகர் சரி அல்ல என்றாவது எழுத வேண்டும். கிடைத்திருக்கிற ஃபிகர், அதுவும் 71 ஆவது ஆண்டு என்ன விகிதாசாரத்திலே ஆண் குழந்தைகள் இருந்தார்களோ அதே விகிதாச்சாரக் கணக்குப்படி 82வது ஆண்டு புள்ளி விவரத்திலே கணக்கு எடுத்தபொழுது பள்ளியிலே படிக்கும் பிள்ளைகளைவிட அந்த வயதிலே இரண்டு இலட்சம் குழந்தைகள் குறைவாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அது எப்படி ஒரு சரியான கணக்காகும்? இது கல்வித் துறை என்கின்ற காரணத்தினால் அதைச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இங்கே நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, உடற்பயிற்சியின் கல்வியிலே இந்த அரசுக்கு அக்கறை இருப்பதாகவும் ஏற்கனவே உடற்பயிற்சிக் கல்விக்காக ஒரு தனி அமைச்சரேகூட பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளப் போவதாகவும், அந்தச் சடுகுடு விளையாட்டெல்லாம் அமைச்சர் முன்னிலையிலே நடக்கப் போவதாகவும் அந்தக் கருத்துக்களெல்லாம் இங்கே இடம் பெற்றன. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் உடற்பயிற்சிக்குத் தேவையான ஒரு சூழல் உருவாக்கப்படவில்லை. மாரல் இன்ஸ்ட்ரக்ஷனுக்கு எப்படிப்போதுமான அளவிற்கு அந்தக்கண்ணோட்டத்தில் பிள்ளை

களிடத்தில் உருவாக்கப்படவில்லையோ அதே நிலைதான் உடல் பயிற்சிக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கிறது. இங்கே ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள்கூட உடற்பயிற்சித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இன்னும் அதிகக் கவனம் செலுத்துவதற்குப் பலயிடங்களிலே மைதானங்கள் தேவை; பலயிடங்களிலே ஃபிசிகல் டைரக்டர் தேவை; பலயிடங்களிலே பெண்கள் படிக்கின்ற பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பெண்களுக்காக இன்ஸ்டிரக்டரஸ் தேவை என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த இயக்கத்தில்—டைரக்டரேட்டில் அங்கே நிர்வாக அலுவலர்கள், ஒரு இயக்குனரும், மூன்று உதவி இயக்குநர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் 79வது ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் வழங்கப்பட்ட துணை இயக்குநர்பதவி இந்த இரண்டரை ஆண்டுக் காலமாக இன்னும் நிரப்பப்படவில்லை ஒரு துறையைச் செம்மையாக நடத்துவது என்று சொன்னால், அரசாங்கம் ஒரு ஆணை பிறப்பித்து, ஒரு அதிகாரியை நியமிக்க விரும்பியிருந்தால் அந்த ஆணையின்படி ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அந்த இடத்திலே அமர்த்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். இன்னும் சொல்லப் போனால், அந்தப் பதவிக்கான அட் ஹாக் ரூல்ஸ் இன்னும் தயாரிக்கப்படவில்லை. தற்காலிகமான விதிமுறைகூட தயாரிக்கப்படாமல், எப்படி அந்தப் பதவிகளிலே உள்ளவர்களுடைய குறைகளை நீக்கக் கூடிய வாய்ப்பு உங்களுக்கு ஏற்படும்.

(இரவு 7·00)

இன்னொன்று தெரிவிக்கிறார்கள். அந்த இயக்குநரே நேரடியாகச் செலவு செய்யும் நிலைமையில் அவரே நேரடியாக வங்கியில் பணம் வாங்கும் உரிமையும் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி இருந்தால், நேரடியாக எந்த இயக்குநராக இருந்தாலும் அவர்களே பணம் பெறுவது என்பது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது. அதைக் கவனிக்க வேண்டும். இன்னும் சொல்லப் போனால் விளையாட்டு மன்றத்தினுடைய பொதுச் செயலாளர் முதலானவர்கள் நியமிக்கப்படுவதிலும் அவர்களுக்கு ஊதியம் நிர்ணயித்திருப்பதிலும் சில குறைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைகளை நீக்குவதற்கு அமைச்சர் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், இங்கே நோட்டுப் புத்தகங்கள் வழங்குவதிலும் மைய அரசால் கொடுக்கப்படுகிற அந்த மலிவு தாளில் வழங்கப்படுகிறது. அதைத் தயாரித்து வழங்குவதற்கு தனிப்பட்ட ஏஜெண்டுகள், கான்ட்ராக்ட் எடுப்பவர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற கருத்தும் இருக்கிறது போதுமான அளவுக்கு எழுதும் தாள்கள் மைய அரசாலே ஒதுக்கப்படவில்லையென்ற குறையும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஆனால்,

அந்த நோட்டு புத்தகங்கள் எல்லாம் தனிப்பட்டவர்களுக்கு விற்பனை செய்வதற்கு வழங்கப்படுவதாகத்தான் கருத்து இருக்கிறது. நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பள்ளிக்கூடத்து நிர்வாகத்தை நடத்துகிறவர்களுக்கு ஒரு பொறுப்புணர்ச்சியையும் ஏற்படுத்துகின்ற முறையிலேயும் ஒரு ஊக்கம் தருகின்ற முறையிலேயும் பள்ளிக்கூட கோவாப்பரேடிவ் சொஸைட்டீஸ் மூலம் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும், 300 மாணவர்கள் படிக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடம் எதுவாக இருந்தாலும், அதிலே கோவாப்பரேடிவ் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி, அந்தப் பள்ளித் தலைமையாசிரியர், இன்னொரு ஆசிரியர், மற்றும் மாணவர் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தை அமைத்து, அதன் மூலமாக வழங்குகிற ஒரு முறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

அதைப் போல், தனியார் பள்ளிகளை மொத்தமாக அவை தேவை இல்லை என்று ஒதுக்க முடியவில்லை. ஏராளமான தனியார் பள்ளிக்கூடங்கள், நல்லமுறையிலே நிர்வாகம் நடத்துகிற பள்ளிக்கூடங்களாக இருக்கின்றன. எனக்குத் தெரிந்து விருதுநகர் பகுதியில், சிவகாசி பகுதியில், இன்னும் கிறிஸ்துவ மிஷின்கள் நடத்துகிற பள்ளிகளில்—ஒருவேளை கட்டணம் அதிகமாக இருக்கலாம் — எந்த அளவுக்குப் பள்ளிக்கூடத்தில் ஒழுங்கு முறை காப்பாற்றப்பட வேண்டுமோ, அந்த அளவு காப்பாற்றப் படுகிற, மாணவர்களின் முழு ஒத்துழைப்பு பெறுகிற, இன்னும் சொல்லப்போனால், ஆசிரியர்களை மாணவர்கள் மதிக்கிற அந்தத் தன்மை வளர்க்கக்கூடிய முறையில் இயங்குகிற பல தனியார் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அதனாலே, தனியார் பள்ளிக்கூடங்கள்தான் தேவை என்று நான் வாதாடவில்லை. அந்தத் தனியார் பள்ளிக்கூடங்களிலே இருக்கிற ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தையெல்லாம் அரசாங்கம் தீர்மானித்து விட்டு, அந்த மொத்தச் சம்பளத்திலே 4 சதவிகிதம்தான் பள்ளி நிர்வாகத்திற்கு வழங்குவது என்று ஓர் ஆண்டிற்கு முன்னாலே எடுத்திருக்கிற கொள்கையின் காரணமாக, ரூ. 60,000-க்கு மேலே ஆசிரியர்களுடைய சம்பளமாக யாரும் விநியோகிக்கப்படுகிற பள்ளிக்கூடத்தில் வெறும் ரூ. 4,000-தான் நிர்வாகத்திற்குக் கிடைக்கிறது. ரூ. 4,000-ல் குடிதண்ணீர் வசதி செய்வது, தோட்டி வேலை செய்கிறவருக்கு ஊதியம் தருவது, பள்ளிக்கூடத்தைச் சுத்தப்படுகிறவருக்கு ஊதியம் தருவது. பள்ளிக்கூடத்தைப் பழுது பார்க்கிற கடமை இவற்றை தனியார் பள்ளிக்கூடத்தில் நிறைவேற்ற முடியாது. அந்தப் பள்ளிக்கூடம் ஒழுங்காக கவனிக்கப் பட வேண்டுமென்று சொன்னால். தனியார் பள்ளிக்கூடம் ஒழுங்காக நடைபெறுகிறதா என்பதைக் கண்காணியுங்கள்; அந்தப் பள்ளிக்கூடத்து ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் ஒழுங்காகப் போவதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள். அந்தப் பள்ளிக்கூடத்து நிர்வாகத்தை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தினால் என்னவாகும் என்பதைக் கவனித்து அதிலே 75 சதவீதமாவது அந்தப் பள்ளிக்

கூடங்களுக்கு வழங்குவதன் மூலமாகத்தான் அந்தத் தனியார் பள்ளிகளை ஆர்வத்தோடு இயங்கச் செய்ய முடியும். இன்னும் சொல்லப்போனால், தனியார் பள்ளி களிலே காட்டப்படுகிற ஆர்வம், மாநகராட்சிமன்றப் பள்ளிகளிலே காண முடியாது. ஒரு வெட்டுத் தீர்மானத்திலே ஒரு உறுப்பினர் தெரிவித்திருக்கிறார், கிராமத்துப் பள்ளிக்கூடங்களையெல்லாம் நகரத்துப் பள்ளிக்கூடங்கள் நிலைக்கு உயர்த்துங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார். உயர்த்தினால் அவ்வளவுதான். கிராமப் பப்ள்ளி கூடங்கள் சரியாக இயங்கவில்லையென்பதற்கு இருக்கின்ற காரணங்கள் பல. நகரப் பள்ளிக்கூடங்கள் சரியாக இயங்க முடியாத அளவுக்கு இருக்கின்றன என்பதற்கு வேறு பல சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. இவை இரண்டுக்கும் இன்றைக்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு. அவை ஒழுங்காக இயங்கச் செய்வதற்கான ஆற்றல் நம்மிடத்திலே எப்படியோ இல்லை. எனவே எல்லாப் பள்ளிகளையும் ஒழுங்காக இயங்கச் செய்யும் அந்தப் பொறுப்பை தக்க நிதி உதவி மூலம் அரசாங்கம் செய்யலாம். தனியார் பள்ளிக்கூடத்தை நடத்த அனுமதிக்கிற பொழுது, அவற்றை ஒழுங்காக நடத்துவதற்கு எந்த வகையில் அரசாங்கத்தினுடைய மானேஜ்மென்ட் கிரான்ட் எந்த அளவுக்கு வழங்கப்பட வேண்டுமோ அதை மறுபரிசீலனை செய்து வழங்க வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வழங்கினால்தான் அந்தப் பள்ளிகள் சிறப்பாக இயங்கும். அதேபோல நர்சரி பள்ளிக் கூடங்கள் ஆங்கிலத்திலே நடைபெறுவதால் ஒரு மாறுபட்ட உணர்வு நமக்கு ஏற்படுவது உண்மைதான். ஆனால் ஆங்கிலத்திலே நடைபெறுகிறது என்பதற்காக மாறுபட்ட உணர்வு ஏற்பட்டாலும் அங்கே தமிழிலேயும் சொல்லித் தருகிறார்கள். சிறந்த பயிற்சியை வழங்குகிறார்கள். அதிலே சில பள்ளிக்கூடங்களில் முறையற்று ''ராபிள்ஸ்கீம்'' கூட வைத்திருக்கிறார்களாம். சில பள்ளிக்கூடங்களில் இப்படி ராபிள்ஸ்கீம் நடத்துவதாக எனக்குப் புகார் கூட வந்திருக்கின்றது. ராபிள் டிக்கட் விற்பது, சிட் பண்டு நடத்துவது போன்ற நடவடிக்கைகள் எல்லாம் முறைகேடானவை. ஆனால் அதே நேரத்தில் நர்சரி பள்ளிக் கூடத்திற்கு போய் வருகிற ஒரு பிள்ளையையும், மாநகராட்சி மன்ற ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடத்திற்குப் போய் வருகிற ஒரு பிள்ளையையும் கவனித்துப் பார்க்கிறபோது, ஏற்றத்தாழ்வு புலனாகும். மாநகராட்சி மன்றப் பள்ளிக் கூடத்திலே எண்ணிக்கை மிகுதியாகவும், கவனிக்கின்ற வாய்ப்பு குறைவாகவும் உள்ள காரணத்தினால் இப்படி உள்ளது. ஆசிரியர்களைக் கூட நான் குற்றம் சொல்லமாட்டேன். அவர்கள் மீது கூட தவறு இல்லை. ஆனால் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று கேட்டால் அந்தப் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வியிலே உள்ள நாட்டம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த நர்சரி பள்ளிக்கூடங்களில் கல்வியி நாட்டம் மிகுதியாக இருக்கின்றது. எனவே நர்சரி பள்ளிக்கூடங்கள் கூடாது என்று சொல்வதைவிட, ஒழுங்காக

தமிழுக்குத் தரவேண்டிய முக்கியத்துவத்தை அந்தப் பள்ளிக் கூடங்கள் தருவதற்கான ஏற்பாட்டை செய்வதற்கு, முறை கடந்து கட்டணம் வசூலிக்கிற முறையைத் தடுப்பதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து இந்த அரசு நடந்து கொள்வதன் மூலமாக நர்சரிப் பள்ளிகள் உண்மையாகவும், நர்சரி என்ற அந்த சொல்லுக்கு என்ன பொருள் இருக்கிறதோ, அப் படிப்பட்ட நாற்றங்காலாக அந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் பயன் டுபம். அவற்றை அடியோடு நிறுத்திவிட்டால் அந்தப் பிள்ளை களுக்கு, இதுபோன்ற பள்ளிக்கூடங்களை சென்னை நகரிலே கூட வேறு முறையில் ஏற்படுத்த முடியாது. எப்படியோ தனிப்பட்ட அக்கறையிலே ஒரு வீட்டை பிடித்து சுவர்களுக்கு சுண்ணாம்பு அடித்து, 4 அறைகள் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்து தனியார் நடத்துகிறார்கள். ஆனால் அரசாங் கத்தின் அதிகாரிகளிடம் கொடுத்து அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களை நீங்கள் எடுத்து நடத்துங்கள் என்று சொன்னால், நம்முடைய அதிகாரிகளுக்கு அப்படி எந்த வீட்டையாவது பிடித்து வாடகை கொடுத்து நடத்துவதற்கு அக்கறை வராது, அது முடியாது. அது அரசாங்க இயந்திரத்தினுடைய பொதுவான தன்மை. எனவே, அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களை ஒரு ஒழுங்கு படுத்துவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். அதை விதிமுறைகளின் மூலம் ஒழுங்கு படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அரசு தேர்வுகள் நடத்துவது பற்றி இந்த ஆண்டு சென்னையையே மத்திய நிலையமாக வைத்து நடத்துகிற அந்த முறையை மாற்றி கோவை, மதுரை, திருச்சி போன்ற ஏதோ 3 மையங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரி வித்தார்கள். ஆனால் நான் ஒரு செய்தியைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். கடந்த ஆண்டு பிளஸ்-டு தேர்வு எழுதியவர்களுக்கும் அந்த தேர்வுகள் முடிந்ததற்குப் பின்னாலே இன்றுவரை, சர்ட்டிபிகேட்டுகள் வழங்கப்படாதவர்கள் ஒரு 3,000 பேர்கள் இருப்பதாக நான் கேள்விப் படுகிறேன். கடந்த ஆண்டு பிளஸ்-டு தேர்வு எழுதி இன்னும் சர்ட்டிபிகேட்டுகள் அவர்களுக்குப் போய் சேராத நிலைமை இருக்குமானால், அது வருந்தத் தக்கது.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மேல்நிலைப் பள்ளிகள் இன்றையதினம் எந்த அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கின்றது என்று கேட்டால், 2,75,000 மாணவர்கள் அதிலே படிக்கின் றார்கள். அதைத் தொடங்குகிறபோது எப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருந்தது என்றால், ஏதோ ஒரு லட்சம் பேர், 2 லட்சம் பேர்கள் படிப்பார்கள் என்ற எண்ணம் இருந்தது. இன்னும் அடுத்த ஆண்டு ஒரு 3 லட்சம் $3\frac{1}{2}$ லட்சம் ஆகும், வளரும்; அப்படி வளர்கிறபோது அதிலே தொழில்கல்வியை 58,520 பேர்கள் பயிலு கிறார்கள் என்று இருக்கின்றது. ஏறத்தாழ 5 பேர்களுக்கு ஒரு வர் என்ற வகையில் 21 சதவிகிதம்தான் தொழில் கல்வியைப் பயிலுகிறார்கள்.

இந்த மேல்நிலைக் கல்வியை மேற்கொண்டு பி.யு.சி. கல்வியினாலே பயன் இல்லை என்று நாம் மேற்கொண்டபோது வெறும் சிலபசுக்காக அல்ல, பாடதிட்டத்திற்காக அல்ல. அந்தப் பாடதிட்டத்தைப் பல்கலைக் கழகக் கல்வி முறையிலேயே பி.யு.சி.யோடு இன்னொரு ஆண்டை இணைத்து நிறைவேற்றி இருக்க முடியும். முஆனால் இதைக் கொண்டுவந்ததன் நோக்கம் மேல்நிலைக் கல்வியைப் பயிலுகிற மாணவர்கள், பெரும்பாலான மாணவர்கள் அவரவர்கள் ஏதாவது ஒரு தொழில் பயின்று கொண்டு, தொழில் பயின்ற காரணத்தினால் மேலும் கல்லூரியிலே பயிலவேண்டிய கட்டாயமான தேவையில்லாமல், ஒருசுமையாக இல்லாமல் அவர்கள் வெளியேறுவார்கள். அவர்கள் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுவார்கள். வேலையில்லா திண்டாட்டம் வளராது என்று அத்தனை குறிக்கோளோடு அது உருவாக்கப்பட்டது. இன்றைக்குத் தரப்படுகிற பயிற்சி அந்த மேல்நிலை கல்வியிலே மனையியல், வணிகத் துறை, வேளாண்மை பொறியியல், தொழில் நுட்பவியல், உடல் நலம், பலவகை, இந்தப் பலவகையில் படிக்கின்றவர்கள் 66 மாணவர்கள், 97 மாணவிகள் மட்டுமே. பலவகை என்றால் எதெதோ படிப்பது என்று பொருள் அல்ல. காரணம் அதற்குத் தேவையான கருவிகள். சோதனை கூடங்கள், வாய்ப்புகள், வசதிகள் பயிற்சியைத் தரமாகத் தரக்கூடிய நிலைமை இல்லை. பட்டுப்பூச்சி வளர்க்கிற தொழில் கூட மேல் நிலை பள்ளிக்கூடத்து மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் என்று நான் ஏற்கனவே கடந்த ஆண்டு அல்லது அதற்குமுன் ஆண்டு படித்துப் பார்த்தேன். நல்லவேளையாக பட்டுப் பூச்சி அவர்களை விட்டுப் போய்விட்டது. அந்தப் பட்டுப்பூச்சி வளர்க்கிற தொழிலுக்கு முக்கியத்துவம் இருப்பதாகக் கூட அன்றைக்கு கூறப்பட்டது. எனவே சொல்லப்பட்ட தொழில்கள் பல தொடங்கப்படவில்லை. தொடங்கிய தொழில்கள் பலவற்றுக்குப் போதுமான பயிற்சி வாய்ப்பு வசதிகள் இல்லை. பொருளாதார நெருக்கடியிலே அமைச்சர் தத்தளிப்பார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அமைச்சரைக் குறைகூறுவதற்காக நான் சொல்லவில்லை. பர்ப்பஸ் ஆப் ஹையர் செகண்டரி, என்னவாகச் சொல்லப்பட்டது. இன்றைக்கு நடைமுறைக்கு எப்படி வந்திருக்கின்றது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

(இரவு 7.10)

மற்றொன்று. இன்றைக்குப் பார்த்தாலும் கூட மறுபடியும் தொடக்க நிலைப் பள்ளிக்கூடமாக இருந்தாலும், தொடக்கநிலை வகுப்பாக இருந்தாலும் டீச்சர், பீப்பிள் ரேஷியோவை எடுத்துக் கொண்டால் 1:39 என்று இருக்கிறது. நடுநிலைப் பள்ளியை எடுத்துக்கொண்டால் அந்த ரேஷியோ 1:32 அல்லது 1;33 என்ற அளவில் இருக்கிறது. உயர்நிலைப் பள்ளியில் 1:28 என்று இருக்கிறது. மேல்நிலைப் பள்ளியில் ஒரு ஆசிரியருக்கு 20 மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். கல்லூரி ஆசிரியர்களாக இருந்தால்

ஒருவருக்கு ஏறத்தாழ 12 மாணவர்கள் என்ற விகிதாச்சாரம் இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த விகிதாச்சாரம் தலைகீழாக இருக்க வேண்டும். தொடக்கப் பள்ளியில் ஒரு ஆசிரியருக்கு 20 அல்லது 25 மாணவர்கள் இருக்க வேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஒரு ஆசிரியருக்கு 30 மாணவர்கள் இருக்க வேண்டும். கல்லூரியில் ஒரு ஆசிரியருக்கு 35 மாணவர்கள் இருக்க வேண்டும். எம்.ஏ., அல்லது அதைப்போன்ற மேல் படிப்பு என்கிறபோது ஒரு ஆசிரியருக்கு 40 மாணவர்கள் இருக்கலாம். இந்த முறையில் ஆசிரியர் மாணவர் விகிதாச்சாரம் அமைய வேண்டும். எதிர் காலத்திலாவது இப்போது இருக்கிற விகிதாச்சாரத்தை நான் குறிப்பிட்டமாதிரி தலைகீழாக (வைஸ்-வர்ஸா) மாற்றியமைக்க மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொடக்கக் கல்வி நிலையில் ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து, மேலே போகப்போக ஆசிரியர் எண்ணிக்கைப் பெருகி குறுகலான அஸ்திவாரத்தில் மேலே போக போக அகலமான கட்டிடத்தைக் கட்டுவதைப் போல—அந்தக் கட்டிடம் எவ்வளவு உறுதியாக இருக்கும் என்பது நமக்குத் தெரியும் குதுப்மினார் போல இல்லாமல் கோபுரம் போல இருக்க வேண்டும். சம அளவில் இருந்தாலே ஆபத்து. ஆகவே, தமிழ்நாட்டு கோபுரம் அடித்தளம் அகலமாக இருந்து, மேலே போகப்போக கோபுரம் குறுகிக்கொண்டு போவதைப்போல, பிரமிட் கோபுரங்கள் மாதிரி ஆசிரியர்கள் மாணவர் விகிதாசார எண்ணிக்கை ஆரம்பகட்டத்தில் அதிகமாக இருந்து மேல்நிலைக்குப் போக போக குறைந்துகொண்டே இருக்க வேண்டும்; அந்த அளவில் ஆசிரியர் மாணவர் விகிதாச்சாரம் அமைய வேண்டும்; இப்போது இருக்கிற விகிதாசாரத்தை மாற்ற அரசு அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆசிரியர் மன்றத்தினுடைய அல்லது ஆசிரியர்களுடைய அமைப்புக்களுக்கு நிர்வாகிகளாக ஆசிரியர்கள் இருந்தாலும், ஆசிரியர் அல்லாதவர்களாக இருந்தாலும் அதிலே பெரிய தவறு ஒன்றும் இல்லை. ஆசிரியராக இருந்தாலும், என்.ஜி.ஓவாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய குறைகளைத் திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச்சொல்லி, உரிய பரிகாரம் தேடிக்கொள்வதில் தவறில்லை. ஏதோ மேலவை உறுப்பினர்கள் இரண்டு, மூன்று பேர்கள், ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள், ஆசிரியர் அமைப்புகளின் நிர்வாகிகளாக இருக்கிற காரணத்தால், அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு குறைகளை எழுதினால், அவர்களுக்குப் பதில் எழுதத் தேவையில்லை; அது அங்கீகாரம் இல்லாத அமைப்பு; அங்கீகாரம் இல்லாத அமைப்புகளுக்கு

[திரு. க. அன்பழகன்] [1982 மார்ச் 16

பதில் எழுத வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று ஒரு உத்தரவை நீங்கள் போட்டிருப்பது மிகவும் தவறான ஒரு செயல். அதன் மூலம் நீங்களே சங்கங்களுக்குள் போட்டியை ஏற்படுத்துகிறீர்கள். அந்த மேலவை உறுப்பினர்கள் அந்த அமைப்புகளின் நிர்வாகிகளாக இல்லாமல் மேலவை உறுப்பினர் என்ற முறையில் அரசாங்கத்திற்கு கடிதம் எழுதினால் அதற்கு நீங்கள் பதில் எழுதமாட்டீர்களா? பதில் எழுத தேவையில்லை என்று சொல்லி விடுவீர்களா? அங்கீகாரம் இல்லாத அமைப்புகளுக்கு பதில் அனுப்பத் தேவையில்லை என்று அரசாங்கம் ஒரு ஆணையின் மூலம் தெரிவிக்குமானால் அது ஜனநாயக நெறி முறைகளுக்கு விரோதமான செயல். ஜனநாயக அமைப்பில் அது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியது அல்ல. அவர்களுடைய குறைகளைத் தெரிவிப்பதற்காக ஒரு அமைப்பை வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பதில் எழுதக் கூடாது என்பது சரியல்ல. மேலவை உறுப்பினர் என்ற முறையில் கடிதம் வந்தால் நீங்கள் பதில் எழுதமாட்டீர்களா? சட்டமன்ற உறுப்பினர் கடிதம் எழுதினால் பதில் எழுதமாட்டீர்களா? ஆகவே, அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இப்படிப்பட்ட வேறுபாடுகள் தேவையில்லை; அதனால் அரசுக்கு எந்தப் பயனும் இல்லை.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசாங்க ஊழியராக இருந்தாலும், ஆசிரியராக இருந்தாலும், பணியில் இருக்கும்போது இறந்துவிட்டால் அவருடைய குடும்பத்திற்கு 10,000 ரூபாய் உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டம் கலைஞர் ஆட்சியில் இருந்து தொடங்கப்பட்டு, நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த 10,000 ரூபாய் அலுவலர்கள் இடையிலே இறந்து விட்டால் தரப்படுகிறது; ஆனால் இறுதிவரையில் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றால் இல்லை என்று சொல்கிறீர்களே, இது நியாயமா என்று கேட்கிறார்கள். ஒருவர் இடையிலே இறந்து விட்டால், 10,000 ரூபாய் கொடுத்து, அவர் உயிரோடு ஓய்வு பெற்றால் கொடுக்கவில்லை என்றால் பொதுவாக ஒரு எண்ணம் தோன்றும். அவர் இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறாரே என்று சிலர் எண்ணுகிற அளவுக்குப் போய்விடும். எனவே, அவர் இறந்துவிடுகிறபோது 10,000 ரூபாய் உதவித் தொகை கொடுப்பது என்று இருக்கிறபோது, அவர் பணியாற்றி ஓய்வு பெறும் நிலையிலும் அந்த உதவித் தொகையைக் கொடுக்கலாம். அதனால் அரசுக்கு ஒன்றும் பெரிய இழப்பு இல்லை. அதை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாக, அரசாங்க பள்ளி ஆசிரியர்களாக ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அங்கே இருந்த வேறு சில ஊழியர்களை கைவிட்டுவிட்டார்கள் என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆசிரியர்களை எப்போது அரசு ஊழியர்களாக ஏற்றுக்கொண்டீர்களோ அப்போதே அந்த

மற்ற ஊழியர்களையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்க வேண்டும். இப்போதாவது அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளிக்கூடங்களில் பணியாற்றும் அடிப்படை பணியாளர்களுக்கு 200 ரூபாய் தான் அடிப்படைச் சம்பளம் வழங்கப் படுகிறது. ஆனால் அதே தரத்தில் இருக்கிற பஞ்சாயத்து யூனியன் அல்லது அரசாங்கத்தில் இருக்கிற அடிப்படை ஊழியர்களுக்கு 250 ரூபாய் முதல் 350 ரூபாய் வரையில் அடிப்படைச் சம்பளம் தரப்படுகிறது. தனியார் துறைப் பள்ளி ஊழியர்களுக்கும் அந்த அளவுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்தித்தர அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழாசிரியர்களை நியமிக்கிறபோது ஏற்கெனவே ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடத்தில் அல்லது நடுநிலைப் பள்ளிக்கூடத்தில் தமிழ் ஆசிரியர்களுக்குள்ள தகுதியோடு பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கு தமிழாசிரியர்கள் சம்பளம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கை ஏற்கப்படவில்லை. ஏற்கெனவே தமிழ்ப் புலவர்களுக்குப் படித்து, ஆரம்பப் பள்ளியில் பணியாற்றியிருந்தால், 5 ஆண்டு, 6 ஆண்டு பணியாற்றியிருந்தால் அவர்களுக்கு தமிழாசிரியர்களுக்கு வழங்கும் சம்பளத்தைத் தரலாம் என்று விதியைத் திருத்த வேண்டும்.

நடுநிலைப் பள்ளியில் 8-வது வகுப்பு வரையில் செக்கண்டரி கிரேடு டீச்சர்ஸ் தமிழ் கற்றுக் கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு தவறான முறை இருக்கிறது. தமிழ்மொழி வளர்ச்சியிலே அக்கறை உள்ளதாகச் சொல்கின்ற அரசு இந்த 8-வது வகுப்பு, 7-வது வகுப்பு என்ற அந்த மிடில் கிளாசிலேயும் தமிழ் ஆசிரியர்களைக் கொண்டுதான் தமிழ் பயிற்றுவிக்க முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே உள்ள கல்லூரி முதல்வர்களுக்கு யு.ஜி.சி. யாலே தரப்பட்ட சம்பளம் ஏறத்தாழ 1,500 ரூபாய். மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் யு.ஜி.சி. சம்பளம் தருவதை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னர்—நண்பர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் கூட இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள்—கல்லூரி முதல்வர்களுக்கும் அவர்கள் முதல்வர்களாக இருந்து ஆற்றுகின்ற பணிக்காகத் தரப்படவேண்டிய சிறப்பூதியம் எதுவும் தரப்படவில்லை. அது ஒரு அனாமலி என்று நான் சொல்கிறேன். முதல்வரை மற்றவர்கள் மதிப்பதற்குக் கூட அது கட்டாயமாகத் தேவை. எனவே, அந்த வகையிலே முதல்வர்களுக்கு யு.ஜி.சி. சம்பளம் என்ற ஒன்று இருக்குமேயானால் அதைத் தரவேண்டும். இல்லை என்றால் உயர்

நிலைப்பள்ளியிலேயும், நடுநிலை பள்ளியிலேயும் ஹெட்மாஸ்டர் பொறுப்பிலே உள்ளவர்களுக்குச் சிறப்பூதியம் எப்படி வழங்கப் படுகிறதோ அந்த முறையிலே கல்லூரி முதல்வர்களுக்கும் ஊதியம் வழங்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று. அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லப்படுகிற வேண்டுகோள்களைக் கவனித்துச் செயலாற்றுகின்ற முறை இல்லை. மதுரையிலே தோன்றிய செந்தமிழ் கல்லூரி ஒன்று, அந்தக் கல்லூரியிலே பி.லிட் வகுப்பு தொடங்கி 5, 6 ஆண்டுக் காலம் ஆகிவிட்டது. எம்.ஏ. வகுப்பு தொடங்கப்பட்டுவிட்டது. அக்கல்லூரி தொடங்கிய போது புலவர் கல்லூரி, செந்தமிழ் கல்லூரியாக விளங்கிய அந்தக் கல்லூரியில் எம்.ஏ. வகுப்பு நடத்துகின்ற இந்த நிலைமையிலே அந்தக்கல்லூரியின் முதல்வர் எம்.ஏ. படித்தவர் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அவருக்கு அவ்வளவு தகுதி இருந்தும் கூட அவருக்குத் தரப்படுகின்ற ஊதியம் சாதாரண புலவர் கல்லூரியின் முதல்வருக்குத் தரப்படுகின்ற ஊதியம் தானே தவிர எம்.ஏ. வகுப்பு நடத்துகின்ற ஒரு கல்லூரியாக அதை ஏற்றுக்கொண்டு தரப்பட வேண்டிய ஊதியம் தரப்படவில்லை என்ற குறையை அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குறைகளை உடனடியாக நீக்கவேண்டும். இன்னொரு கருத்தையும் நான் சொல்லி முடிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு கல்வி வளர்ச்சியிலே அரசாங்கம் அக்கறை செலுத்துவதற்கு ஏற்ற கடமை திரு இன்ஸ்பெக்ஷன் என்ற அந்த முறையிலேதான். தமிழகத்தின் இந்தத் துறையின் மூலமாக நடத்தப்படுகின்ற இன்ஸ்பெக்ஷன் அதாவது பள்ளிக் கூடங்களைப் பார்வையிடுதல், ஒழுங்கு படுத்துதல், சீர் படுத்துதல் ஆகியவை சரியாக நடை பெறவில்லை. அந்த இன்ஸ்பெக்ஷன் துறையினை வளர்ப்பதன் மூலமாகத்தான் இதை ஊக்கப்படுத்த முடியும். இந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் ஏதோ சட்டமன்றத்திலே பேசுவதற்காகவும், சொல்வதற்காகவே நாங்கள் பேசுவதாக எண்ணிக்கொள்ளக்கூடாது. இந்தக் குறைகளை எல்லாம் பட்டியல் போட்டுப்பாருங்கள். வெட்டுத் தீர்மானத்தின் மூலமாகவும் வேண்டுகோள்கள் மூலமாகவும் சொல்லப்பட்ட அந்தக் குற்றம் குறைகளை எல்லாம் பட்டியல் போட்டுப் பார்த்தால் எந்த அளவுக்கு எதிர்காலத்திலே கடமையைச் செய்தால் இந்தக் குறைகளைப் போக்க முடியும் என்பது விளங்கும். அந்த வகையிலே குறைகளை நீக்குகின்ற முயற்சியிலே அரசு ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குக் காலையிலேயும், மாலையிலேயும் மாண்புமிகு பேரவையின் உறுப்பினர்கள் அவையிலே வைக்கப்பட்ட கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது தங்களது கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

இளஞ்சிறார் பள்ளி, தொடக்கப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல் நிலைப்பள்ளி, கல்லூரி, தொழில் நுட்பக் கல்வி, பல்கலைக் கழகம், தமிழ் வளர்ச்சி, தமிழ் பண்பாடு, விளையாட்டுத்துறை, ஆவண காப்பகம், தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை, வயது வந்தோர் கல்வி, அருங்காட்சியகம் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் தங்களது கருத்துக்களைத் தெரிவித்து அவர்களுக்குப் பட்ட குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லி கல்வித் துறைக்குத் தங்களது ஒத்துழைப்பை யும், தங்களது உதவியையும் செய்திருப்பதற்கு நான் என்னுடைய நன்றியினை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கல்வித் துறை யின் மூலமாக நாம் காணவிரும்புகின்றமாறுதலை நான் முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வித்துறையின் மூல மாக நம்முடைய குழந்தைகளுக்கும், இளைஞர்களுக்கும், நல்ல அறிவு வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று நாம் விரும்பு கிறோம். அறிவு வளர்ச்சி என்பதே சிந்திக்கின்ற தொழிலின் மூலமாகத்தான் நடைபெறமுடியும் என்ற ஆழ்ந்த நம்பிக்கையின் விளைவாகத்தான் நாம் எடுக்கின்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகள் அது தமிழ் வகுப்பாக இருந்தாலும் சரி, கணித வகுப்பாக இருந் தாலும் சரி அந்தப் பாடத்தை எந்த ஆசிரியர் போதித்தாலும் குறைந்தது ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் இரண்டு மூன்று சிந்திக் கின்ற சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கவேண்டும் என்பதைத்தான் நாம் வலியுறுத்தி வருகிறோம். நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து வருகி றோம். ஆகவே, நம்முடைய குழந்தைகளுடைய அறிவு வளர்ச்சியி லேயும் அவர்களிடத்திலே மறைந்து கிடக்கின்ற ஆற்றலை வெளிக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதுதான் கல்வித்துறை மிகுந்த அக் கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. இன்றைக்கு நாட்டிலே காணப்படுகின்ற வறுமைக்குக் காரணங்கள் எவை எவை என்று நாம் தேடிக்கொண்டிருந்தாலும் அதற்கு என்ன காரணம் என்றால் நம்முடைய குழந்தைகளிடத்திலே இருக்கின்ற இளைஞர்களிடத் திலே இருக்கின்ற ஆற்றல்களை வெளிக்காட்டாததுதான்.

அது மட்டுமல்லாமல் ஒரு சமுதாயத்திற்கு தேவையான பலவகையான ஆற்றல்களை வளர்க்கவும், அதற்குத் தக்க பயிற்சி களை தருவதுமான ஒரு நடவடிக்கைகளை எடுக்காததும்தான் காரணம் என்பதை நாம் மனப்பூர்வமாக உணர்ந்துதான் அந்த அடிப்படையிலே பல்வேறு காரியங்களைச் செய்து வருகிறோம். ஆகவே, இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற கோரிக்கை மானியத் தில், அதன் மூலமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற கொள்கை விளக்க உரையில், நீங்கள் காணுகிற பல்வேறு செய்திகள் இந்த நோக் கத்தோடு தான் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(இரவு 7·20)

இங்கே பல்வேறு குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லியிருந் தாலும், இதிலே ஆரம்பத்தில் நிதி ஒதுக்கத்தைப் பற்றி ஒரு கருத்து பேசப்பட்டது, மாநில அரசு வருவாய்க் கணக்கில்

செய்யும் செலவில், கல்வி மானியத்தின் கீழ் செய்யும் நிதி ஒதுக்கம், கடந்த 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆண்டுதோறும் ஏறத்தாழ 22 விழுக்காடு அளவுக்கு இருந்து வருகிறது. கடந்த காலத்தைப் பார்ப்போமேயானால் 1955—56-ல் 52 கோடியில் கல்வி மானியத்தின் கீழ் செலவு 11 கோடி ; அதாவது 21·0 பெர்சன்ட். 1965—66-ல் 181 கோடியில் 36 கோடி 20·90 பெர்சன்ட். 1975—76-ல் 558 கோடியில் 123 கோடி, அதாவது 22 பெர்சன்ட் என்று வந்துள்ளது. அண்மை ஆண்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால் 1980—81-ல் 1152 கோடியில் கல்வி மானியத்தின் கீழ் 232 கோடி அதாவது 20·1 பெர்சன்ட். 1981—82-ல் திருத்திய மதிப்பீட்டில் 1298 கோடியில் கல்வி மானியத்தின் கீழ் செலவு 262 கோடி, அதாவது 21·9 பெர்சன்ட். 1982—83 பட்ஜெட் மதிப்பீட்டில் 1370 கோடியில் கல்வி மானியத்தின் கீழ் செலவு 291 கோடி, அதாவது 21·3 பெர்சன்ட் என்பது நிலவரம் ஆகும். சில ஆண்டுகளுக்குமுன் ஊராட்சி ஒன்றிய பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்கான செலவு கல்வி மானியத்தின்கீழ் காட்டப்பெற்றது. இப்போது சமுதாயவளர்ச்சி மானியத்தில் காட்டப்பெறுகிறது அவ்வகையில் 1981—82 — 1982—83-ஆம் ஆண்டுக்கு $9\frac{1}{2}$ கோடி அளவிலான செலவைக் கணக்கில் கொண்டால், கல்விக்கான செலவு 22 பெர்சன்ட் அளவில் இருக்கும் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக்கூறிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

அதிலே 1982—83-ஆம் ஆண்டில் 4433 ஆயிரம் சிறார் பள்ளி வகுப்புகளை தொடங்க இருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வரவேற்றார்கள். கிராமப்புறங்களில் தொடக்கக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு இத்திட்டம் உறுதுணையாக இருக்கும். அது மட்டும் அல்ல நான் இந்த அவையிலே கூறியதைப் போல இன்றைக்கு பல்வேறு பகுதி மக்கள், கல்வியிலே பின் தங்கியிருப்பதற்கு காரணமே, குறிப்பிட்ட பகுதியிலுள்ளவர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு, இந்த இளம் சிறார் பள்ளிகளுக்கான கல்வியை தருவதும் அதை ஏழை எளிய வீட்டு குழந்தைகள், அல்லது பின் தங்கிய ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லது ஆதிதிராவிடர் ஜாதியைச் சேர்ந்த குழந்தைகள், அந்த வாய்ப்பு கிடைக்க முடியாத காரணத்தால் அந்தக் கல்வியை பெறமுடியாமல் போவதும்; ஆனால் 3 வயதிலிருந்து 5 வயது வரையில் இருக்கிற குழந்தைகளுக்கு அறிவு வளர்ச்சி அதிகமாக இருக்கிறது என்று அறிஞர்கள் கூறுகிற காரணத்தாலும், இந்த 3 வயதிலிருந்து 5 வயது வரையில் ஏற்படுகிற வித்தியாசம் தொடர்ந்து அவர்களுக்கு இருந்து வருகிறது என்கிற காரணத்தாலேதான், மிகவும் பின் தங்கிய ஜாதியினர் அதிகமாக மார்க்குகள் பின்னாலே எடுக்க முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. என்பதையும் நாம் உணர்ந்து தான் அத்தகைய வேறுபாட்டை போக்க நாம் வேறு பல வழிகளிலே முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டாலும், அறிவு ரீதியாக நாம் அந்த வேறுபாட்டை போக்குவதற்கு, இந்த நட

வடிக்கையும் மிக மிக தேவை என்பதை உணர்ந்துதான், இன்றைக்கு இந்த ஆயிரம் சிறார் பள்ளிகளை, இந்தியாவிலேயே நம்முடைய அரசுதான் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1982—83-ஆம் ஆண்டுகளில் ஆயிரம் இடைநிலை ஆசிரியர்கள் பதவிகள்; நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்கும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் சேர்ந்து 150 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் பதவிகள் ; நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்கும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் நடுநிலை வகுப்புகளுக்கும் சேர்ந்து 500 தமிழ் ஆசிரியர்கள் பதவிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு 50 தலைமை ஆசிரியர்கள் பதவிகள், உயர்நிலை பள்ளிகளுக்கு 300 பி.எட். தர ஆசிரியர்கள் பதவிகள் ; ஆக மொத்தம் 2,000 கூடுதலாக ஆசிரியர்கள் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்படும். நடுநிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள பகுதி நேர கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள் பதவிகள் 100 முழு நேர பதவிகளாக உயர்த்தப்படும் என்ற விவரம் பல்வகையான ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரு மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் விகிதம் பற்றி இங்கே கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன.

தொடக்கப் பள்ளிகள் தற்பொழுது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஆசிரிய மாணவர் விகிதம் பற்றிய கல்வித்துறை நிலை ஆணை எண். 250 நாள் 29—2—1964-ன் படி, 1981—82-ம் ஆண்டில் 1—10—1981 அன்று ஆசிரிய மாணவர்கள் விகிதம் பற்றிய மாநில முழுமைக்குமான நிலைமை, தொடக்கப் பள்ளிகள் 1—5 வகுப்புகள் 44.72 லட்சம் மாணவர்கள், 1,13,036 ஆசிரியர்கள்; ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் 1:39.

நடுநிலைப் பள்ளிகள் (1—8 அல்லது 6—8 வகுப்புகள்) 25·40 லட்சம் மாணவர்கள், 66,221 ஆசிரியர்கள். ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் 1:38.

உயர்நிலைப் பள்ளிகள்/மேல்நிலைப் பள்ளிகள் (மேல்நிலைப் பள்ளி வகுப்புகளில் படித்த 2·66 லட்சம் உட்பட) 23·63 லட்சம் மாணவர்கள், 92,030 ஆசிரியர்கள். ஆசிரியர், மாணவர் விகிதம் 1:24, 1:27.

மாநில முழுமைக்குமான மேற்படி கணக்கு உண்மை நிலைமையை உணர்த்துவதன்று. ஏனெனில் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் தனியாகவும், ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் கூட ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிரிவுகளுடைய வகுப்பு ஒவ்வொன்றுக்கும் தனியாகக் கணக்கிட வேண்டும். எனவே இவ்வாறு ஒவ்வொரு பள்ளிக்குத் தனித்தனியாக கணக்கிட்டால்.........(குறுக்கீடு)

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. எல். இளையபெருமாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 13—3—1982-ம் தேதி காலை சுமார் 11 மணிக்கு புளியந்தோப்பு போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் திரு. இராமச்சந்திரன் என்பவர், திரு சோமன் என்பவரை ஜீப்பில் அழைத்துக் கொண்டு சென்றார். நாட்களாகின்றன. அவர் எங்கே இருக்கிறார் என்றே தெரியவில்லை. அரசுக்கு இதுபற்றிய ஏதாவது தெரியுமா? ஐ.ஜி. அவர்களைக் கேட்டோம், அவர் சொன்னார் இராணிப்பேட்டை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருந்தார் என்று. ஆனால் அதே இராணிப்பேட்டை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருந்துதான் அந்த இன்ஸ்பெக்டர் இராமச்சந்திரன் திரு. சோமன் என்பவரை ஜீப்பில் அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார். அது பற்றிய அரசு தரப்பிலே என்ன சொல்லப்போகிறார்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏதோ கல்வித்துறை மானியத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பிரச்னையை உறுப்பினர் அவர்கள் எழுப்பப் போகின்றார்கள் என்று எதிர்ப்பார்த்தேன். அவர் இப்பொழுது கூறியது இந்த மானியத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாதது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அவர் ஏதோ கல்வித்துறை மானியத்தைப் பற்றித்தான் கேட்கப்போகிறார் என்றுதான் நானும் நினைத்தேன். உறுப்பினர் கேட்ட பிரச்சனை பற்றி அரசிடம் தகவல் எதுவும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தற்போதுள்ள ஆசிரியர் மாணவர், விகிதம். இணைப்பில் குறித்துள்ள ஆணைகளின்படி அனுமதிக்கத்தக்க லட்சிய விகித அளவு இராது. ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை லட்சிய விகிதத்தின் படி அனுமதிக்கத்தக்கதைவிட மிகக் குறைவாகத்தான் உள்ளது.

இதில் முக்கியமான கருத்து என்னவென்றால் மேற்கண்ட ஆசிரியர்—மாணவர் விகித ஆணைகளின்படி பள்ளி நிர்வாகத்தினர் தாமாகவே கூடுதல் ஆசிரியர்களை நியமித்துக் கொள்ள இயலாது. மேற்கண்ட விகிதம் அமைய வேண்டிய லட்சியம் (optimum ratio) தான். உடனடியாக இந்த லட்சியத்தை அடைய மாநில அரசு நிதி நிலைமையும் இடந்தராது. உடனடியாக ஆசிரியர்—மாணவர் விகிதத்தை முழுமையாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமாயின் 1977–78 ஜூலையிலேயே உடனடியாக செகண்டரி கிரேடு பதவிகள் மட்டும் சுமார் 23,000 கூடுதலாக ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கும் என பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் கணக்கிட்டுத் தெரிவித்து இருந்தார். 1978–79 1979–80, 1980–81 ஆகிய மூன்றாண்டுகளில் 6—11, 11—14 வயதுத் தொகுதியினருள் கூடுதலாக பள்ளிகளில் சேர்க்கப்

1982 மார்ச் 16] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

பட்ட 3 லட்சம் மாணவர்களுக்கு மொத்தம் 10,000 கூடுதல் ஆசிரியர் பதவிகள் ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்க அந்த 3 ஆண்டு களில் மொத்தம் 3,000 பதவிகள் மட்டுமே ஏற்படுத்தப்பட்டன வாகையால் ஆசிரியர் பதவித் தேவை (1977–78-லேயே மிக அதிகமாக இருந்தது). இப்பொழுது மேலும் வெகுவாக கூடி யிருக்குமே ஒழியக் குறைந்திருக்காது.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிதி நிலை இடம் தருவதற்கேற்ப கூடு தலாக சில ஆயிரம் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. அவ் வெண்ணிக்கைக்குள்ளாகவே வெவ்வேறு பள்ளிகளின் தேவைக் கேற்ப பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் கூடுதல் ஆசிரியர் பதவிகளைப் பள்ளிகளுக்கு பகிர்ந்து அளிக்கிறார். எனவே உண்மையில் பல பள்ளிகளில் ஆசிரியர்—மாணவ விகிதம் அரசாணையில் விதித்த விகிதத்தைவிட அதிகமாகவே இருக்கும். எனினும் ஆண்டுதோறும் சில ஆயிரம் கூடுதல் ஆசிரியர் பதவிகள் ஏற் படுத்தப்படுவதால் ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் கவனிக்க வேண்டிய மாணவர் எண்ணிக்கை மேலும் குறையும் நிலை ஏற்படும். இந்நிலைமையை ஆண்டுகள் செல்லச் செல்ல மெதுவாகவே சீர்திருத்த முடியும். உடனடியாக விகிதத்தை லட்சிய விகித அளவுக்குக் குறைத்திட அரசு நிதிநிலைமை இடந்தராது.

(இரவு 7-30)

31—12—1982 அன்றைய நிலவரப்படி தமிழ் நாட்டிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் வேலை வாய்ப்பு அற்றவர் களாக பதிவு செய்திருந்த (செல்லுபடிப் பதிவேட்டில் இருந்த) ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை வருமாறு :

1. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள்	12,843
2. இடைநிலை (செகண்டரி கிரேடு) ..	14,515
3. இளநிலை (ஹையர் கிரேடு)	495
4. தமிழாசிரியர்கள்	4,138
5. பிறமொழி ஆசிரியர்கள்	247
6. உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள்	3,293
7. கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள்	5,732
ஆக மொத்தம் ..	41,263

சுமார் 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே வேலை வாய்ப்பற்ற ஆசிரியர்கள் தொகை பெரும் எண்ணிக்கையில் தான் இருந்து வந்துள்ளது. ஆசிரியர் வேலை வாய்ப்பின்மைப் பிரச்னையைத் தீர்க்கும் நோக்கத்துடன் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் மாணவர்கள் குறைந்த அளவு எண்ணிக்கை யிலேயே சேர்க்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

ஆசிரியர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுப்பது குறித்து தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்துடன் விவாதித்து ஆவன செய்ய பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரசுப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் அனைத்து ஆசிரியர்களுக்கும் நேரடியாக ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. தற்சமயம் தனியார் கல்லூரிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கும் நேரடியாக ஊதியம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. தனியார் பள்ளிகளில் சம்பளம் பட்டுவாடா செய்வதில் சில முறைகேடுகள் நடந்து வருவதாக அரசிற்கு அவ்வப்போது புகார் வந்ததின் பேரிலும், மற்றும் ஆசிரியர் சங்கங்கள் தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் அனைத்து ஆசிரியர்களுக்கும் நேரடி ஊதியம் வழங்கக் கோரியுள்ளதன் அடிப்படையிலும், அரசு மேற்படி தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நேரடி ஊதியம் வழங்குவது குறித்து பரீட்சார்த்தமாக ஒரு மாவட்டத்தில் நடைமுறைப்படுத்தி, அதன் அடிப்படையில் மாநிலம் முழுவ்தும் அமுல் நடத்துவது குறித்து நிதித் துறையுடன் பரிசீலித்து வருகிறது.

தொழிற் கல்வி கூடங்கள் பல்வேறு ஊர்களுக்கு (பாலீடெக்னிக்) வேண்டும் என்று உறுப்பினர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். தற்சமயம், இம்மாநிலத்தில் 50 பல் தொழில் பயிற்சிப் பயிலகங்கள் (பாலிடெக்னிக்குகள்) இயங்கி வருகின்றன. மாணவர்களிடையே தொழில் நுட்பக் கல்வியின் ஆர்வத்தை உண்டாக்கும் பொருட்டும், சுயவேலைத் திட்டத்தை உருவாக்கவும், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் குறைந்தது ஒரு அரசுப் பல்தொழில் பயிற்சி பயிலகமாவது இருக்க வேண்டும் என்பதே அரசின் தற்சமயக் கொள்கை. இக்கொள்கையின்படி, இப்பொழுது நீலகிரி மாவட்டத்தை தவிர மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் அரசு பாலிடெக்னிக்குகள் உள்ளன. நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஓர் பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்தும் செயற் குறிப்பு பரிசீலனையில் உள்ளது. அரசின் நிதிநிலையைக் கருதி மேலும் அரசு பாலிடெக்னிக்குகள் இப்பொழுது துவக்க உத்தேசம் இல்லை.

பெண்களின் மேம்பாட்டைக் கருத்தில் கொண்டு ஏற்கனவே 3 அரசு மகளிர் பாலிடெக்னிக்குகளும், 4 தனியார் மகளிர் பாலிடெக்னிக்குகளும் செயல்பட்டு வருகின்றன. மேலும், பாரதியார் நூற்றண்டு விழாவில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எட்டையபுரத்தில் பெண்களுக்கென ஓர் அரசு பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிக்கபடும் என அறிவித்தார். அந்த அறிவிப்பு ஆளுநர் உரையிலும் இடம் பெற்றுள்ளது. இது அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

1982 மார்ச் 16] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

இந்திய அரசு, புதிய பாலிடெக்னிக்கு துவக்க சில விதி முறைகளை நிர்ணயித்துள்ளது. அதன் படி, பின்தங்கிய இடங்களிலும் புதிய புதிய துறைகளிலும், தொழில் நுட்ப மனித சக்தி தேவைக்கு ஏற்பவும், அமைக்கப்பட வேண்டும். ஒரு புதிய பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்த ரூ. 110 இலட்சம் வரை மூலதனச் செலவு செய்ய வேண்டும். இந்தச் செலவில் தனியார் நிறுவனம் 66-2/3-ம் அரசு 33-1/3-ம் பகிர்ந்து கொள்ளும். இதைத் தவிர தொடரும் செலவில் 90 சதவீதம் அரசும், 10 சதவீதம் தனியார் நிறுவனமும் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

அரசு தற்போது பாலிடெக்னிக்கு மற்றும் பொறியியல் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்த சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய ஓர் செயற் குழு அமைக்க உத்தேசித்துள்ளது என கூறிக்கொள்கிறேன்....

திரு. துரை முருகன் : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் தாங்கள் அமைச்சராக இருந்திருக்கிறீர்கள். மானிய கோரிக்கையின் மீது அங்கத்தினர்கள் பேசியதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிப்பார்கள். ஏதாவது சில குறிப்புகள் வைத்து மட்டும் பதில் சொல்வார்கள். ஆனால் அங்கத்தினர்கள் படிப்பது போதாது என்று, அமைச்சர் அவர்களும் பக்கம் பக்கமாக படிக்க ஆரம்பித்தால் இது எங்கு கொண்டு போய் முடியும் என்று தெரியவில்லை.........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே நிறைய குறிப்புகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறிப்புகளின் மூலம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய விளக்கங்கள் கிடைக்குமே தவிர வேறல்ல.

திரு. ப. நெடுமாறன் : இப்போதுள்ள நிதி நிலைமையில் புதிய பாலிடெக்னிக்குகளை ஆரம்பிக்க இயலாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியானால் மதுரையிலுள்ள பாலிடெக்னிக்கில் உள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதைப் பற்றி பிறகு பரிசீலித்துக் கொள்ளலாம்.

ஒரு பாலிடெக்னிக் பற்றி, ஒருவிவகாரம் பற்றிப் பேசும்போது ஒரு பக்கம் எழுதிவைத்து பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் இப்போது

திரு. துரைமுருகன் : அவர் ஒரு ராங்க் இன்பர்மேஷன் கொடுக்கிறார்கள். நான் பார்த்துப் படிக்கிறவன் அல்ல. குயிலுக்கு பாட்டு சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : 1961–62-ல் ட்ராப் அவுட்ஸ் 51.27 ஆக இருந்தது 1980-81-ல் 30.67 ஆக குறைந்து இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து அண்மையில் நடைபெற்ற தேசீய அபிவிருத்தி கவுன்சிலில் மதிப்பிற்குரிய பிரதமர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பின் தங்கிய மாநிலங்களில் ஒன்றாக தமிழ்நாட்டைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே போல் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும் 102, 110 சதவீதம் என்ற கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதைப் பற்றி ஒரு விளக்கம் தரவேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் அதை விளக்கமாக இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொடக்கப் பள்ளி வகுப்புகளில் 6—11 மற்றும் 11—14 வயதுத் தொகுதியினரைச் சேர்ப்பது குறித்து ஆறாவது, ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தின் இறுதி ஆண்டாகிய 1984-85-ல் இந்தியா அனைத்திலும் எய்த வேண்டும் என்று குறித்திருக்கும் இலக்குகள் 6 முதல் 11 வயதுத் தொகுதியில் 95 சதவீதம், 11 முதல் 14 வயதுத் தொகுதியில் 50 சதவீதம் ஆகும். 14—3—1982 அன்று டெல்லியில் நடைபெற்ற தேசிய வளர்ச்சிக்குழுக் கூட்டத்தில் பிரதமர் அவர்கள் உரையில் ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் மேற்சொன்ன இலக்குகளுக்குக் குறைவான அளவே பள்ளிகளில் அவ்வயதுத் தொகுதி மாணவ, மாணவியரை சேர்க்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படும் மாநிலங்களின் பட்டியலில் தமிழகமும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. இது சரியல்ல என்பதும், தமிழகம் ஏற்கனவே அந்த இலக்குகளை எய்திருப்பதும், 1984—85-லும் அந்த இலக்குகளுக்குக் கூடுதலாகவே சாதனை செய்யும் என்பதும் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் அக் கூட்டத்திலேயே தெளிவாக்கப்பட்டது. இது குறித்து நிலைமையை நான் சற்று தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

மாணவ மாணவியர் சேர்ப்பு விகிதம் என்பது பின்வருமாறு கணக்கிடப்படுகிறது. 6—11 வயதுத் தொகுதியினரை எடுத்துக் கொண்டால் அவ்வயதுத் தொகுதியில் உள்ள மொத்தக் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட வயதுத் தொகுதிகள் ஐந்தை அதாவது 6 வயது முடித்தவர்கள், 7 வயது முடிந்தவர்கள், 8 வயது முடிந்தவர்கள், 9 வயது முடிந்தவர்கள், 10 வயது முடிந்தவர்கள் ஆகியோர் எண்ணிக்கையைக் கூட்ட வேண்டும். பின்னர் அந்த வயதுத் தொகுதியினர் பயிலக்கூடிய வகுப்புகளாகிய 1—5 வகுப்புகளில் பயில்வோர் எண்ணிக்கையைக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டும். மொத்த எண்ணிக்கையில் அவ்வாறு பயில்வோர் எண்ணிக்கை எத்தனை விழுக்காடு என்று கணக்கிட்டு, ''பள்ளிகளில் சேர்ந்தோர் விழுக்காடு'' கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது.

1—5 வகுப்புகளில் பயில்வோர் எண்ணிக்கைப் பற்றி யாதொரு பிரச்னையும் இல்லை.

ஆனால் 1—5 வகுப்புகளில் பயில்வதற்குரிய வயதுத் தொகுதியினர் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிடுவதில் இவ்வரசு இது வரை பின்பற்றியுள்ள முறைக்கும், மைய அரசு பின்பற்றும் முறைக்கும் வேறுபாடு உண்டு. மைய அரசு பின்பற்றும் முறையை மேலே சொல்லியிருக்கிறேன்.

தமிழகத்தில் 5 வயது முடிந்தவர்கள் முதல் வகுப்பில் சேர்க்கப் படுகின்றனர். இந்த அடிப்படையில் 6—11 வயதுத் தொகுதி யினர் மொத்த எண்ணிக்கையை கணக்கிட, இவ்வரசு இதுவரை, 5 வயது முடிந்தவர்கள், 6 வயது முடிந்தவர்கள், 7 வயது முடிந்தவர்கள், 8 வயது முடிந்தவர்கள், 9 வயது முடிந்தவர்கள், 10 வயது முடிந்தவர்கள் ஆக வயதுத் தொகுதிகள் ஆறின் எண் ணிக்கை கூட்டப்படுகிறது.

இதிலிருந்து மைய அரசு கணக்கிடும் முறைப்படி 1981—82-ல் தமிழகத்தில் 6—11 வயதுத் தொகுதியினரில் பள்ளியில் சேர்ந் தோர் விழுக்காடு 53.21 இலட்சம் பேர்களில் 64.07 இலட்சம் பேர் அதாவது 120 சதவீதம் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டு விட்டனர் என்று ஆகும். இருப்பதோ 53 இலட்சம், எப்படி 64 இலட்சம் பேர் சேர்த்தீர்கள் என்று கேட்பது நியாயம். இந்தப் புதிர் கணக்குக்கான விளக்கம் மைய அரசு கல்வித் துறை தயாரித்துள்ள இரண்டாவது அனைத்திந்திய கல்வி நிலைக் கண கெடுப்பு அறிக்கையிலேயே தரப்பட்டுள்ளது வருமாறு :—

6—11 வயதுத் தொகுதிக்கு பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டோர் விழுக்காடு 75 சதவீதம் என்றால் பொதுவாக அனைவரும் தப்பர்த்தம் செய்துகொள்வது போல், 6—11 வயதுத் தொகுதி யினரில் 75 சதவீதம் பள்ளிகளில் படிக்கிறார்கள் என்பதல்ல அர்த்தம். பள்ளிகளில் 1—5 வகுப்புகளில் பயில்வோருள் 6-க்கு குறைந்தவர்களும் இருப்பர் ; 10-க்கு மேற்பட்டவர்களும் இருப் பர்.

(இரவு 7·40)

ஒரு பகுதியில் 6 முதல் 11 வயதுவரை உள்ள தொகுதி யினர் அனைவரும் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டு விட்டனர் என்ற நிலை எய்த வேண்டுமானால், 6 வயதிற்குக் குறைந்த வர்கள். 10 வயதிற்கு அதிகமானவர்கள் ஆகியோருள் 1 முதல் 5 வகுப்புகளில் பயிலவோர் இருப்பார்கள் ஆதலால், மாணவர் சேர்க்கை அதிகமாக இருக்கும், எடுத்துக்காட்டாக, 1965-ல் கேரளத்தில் 6 முதல 11 வயதுத் தொகுதிக்கு பள்ளி யில் சேர்க்கப்பட்டோர் சதவீதம் 117 சதவீதம் ஆக இருந்தது.

இதனைப் புரிந்துகொண்டால், முன் சொல்லியபடி தமிழகத்தில மைய அரசு கணக்கிடும் முறைப்படி 6 முதல் 11 வயதுக்குப் பள்ளிகளில் சேர்ந்தோர் சதவீதம் 1981—82-ல் 120 சதவீதம் ஆக இருந்தது என்பது வியப்புக்குரியதல்ல. இதே கணக்கீட்டு முறைப்படி, 1984—85-ல், 6 முதல் 11 வயதுத் தொகுதியில் மொத்தம் 51·61 லட்சத்திற்கு எதிராக 68·43 இலட்சம் பேர்—அதாவது 133 சதவீதம் பள்ளிகளில் சேர்ந்திருப்பார்கள். இது அகில இந்திய 6-வது திட்ட முடிவு இலக்கைவிட அதிகம் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆனால், எப்படி தமிழக அரசு பின்பற்றும் முறைப்படி 6 முதல் 11 வயதுத் தொகுதியில் 1981—82ல் பள்ளியில் சேர்ந்தோர் விழுக்காடு 95·76 சதவீதம் ஆக இருக்கிறதென்றால், 5 பிளஸ் முதல் 10 பிளஸ் முடிய 6 வயதுத் தொகுதியினர், மொத்த எண்ணிக்கை 67·62 இலட்சத்தில் பள்ளிகளில் சேர்ந்த 64·07 லட்சம் பேர் என்பது 94·76 சதவிகிதம் ஆக இருக்கிறது, 1984—85-ல் நமது கணக்கு முறைப்படி, மொத்தம் 5 பிளஸ் முதல் 10 பிளஸ் முடிய 6 வயதுத் தொகுதியினர் மொத்த எண்ணிக்கை 72 இலட்சத்தில் 68·43 லட்சம் பேர் என்பது 93·5 சதவீதமாக இருக்கும். மற்ற எல்லா மாநிலங்களும், மைய அரசும் பின்பற்றி வரும் முறையின்படி கணக்கிட்டால், தமிழகத்தில் 6 முதல் 11 வயதுத் தொகுதியில் பள்ளியில் சேர்ந்தோர் எண்ணிக்கை இப்பொழுதே 95 சதவிகிதத்துக்கு மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்பதும், 6-வது திட்ட இறுதியிலும் அவ்வாறே மிக அதிகமாக இருக்கும் என்பதுதான் உண்மையான நிலைமையாகும். 11 முதல் 14 வயதுத் தொகுதியினரைப் பொறுத்த வரையிலும் நிலைமைகள் இது போலத்தான் உள்ளன.

இங்கே மார்க் லிஸ்டைப் பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி விளக்கம் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது குறிப்பாக ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகளிலே நடைபெறுகிற 12 வது வகுப்புத் தேர்வில் பெறுகின்ற அந்த மார்க்கை வைத்துக்கொண்டு, என்ஜினியரிங் கல்லூரிகளிலும், மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும் நாம் இடம் தந்து கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது மைய முறையிலே விடைத்தாள்களைத் திருத்துவதன் மூலமாக எந்த ஆசிரியர் விடைத்தாளைத் திருத்துகிறார் என்பதைப் பார்த்து அங்கே போய் பணம் கொடுப்பதோ, வேறு செலவாக்குகைப் பயன் படுத்துவதோ, அப்படி மார்க்கைத் திருத்துவதற்கான ஒரு வாய்ப்பை நாம் எடுத்து விடுகிறோம். அதைப்போலவே, அந்த மார்க்குகள் அனைத்தையும் கம்ப்யூட்டரிலே போட்டு, கம்ப்யூட்டர்தான் அந்த ரிசல்ட்டை போடுகின்ற ஒரு நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால், வேறு வகையிலே மார்க்கைத் திருத்துவது கூடுமான வரையில் குறைத்திருக்கிறோம். ஆகவே, அடுத்து

1982 மார்ச் 16] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

இப்படிப்பட்டவர்கள் இந்த சிஸ்டத்தில இந்தத் துறையின் கீழ் விடைத் தாள்களை திருத்துவதற்கான நிலையில்லாத காரணத்தால், சாப்பி அடிக்கின்ற முயற்சியிலே ஈடு படுவார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சமுதாய விரோதிகள அவ்வப்போது இருந்துகொண்டிருக்கிற அடிப்படையிலே தான், நாங்கள் இந்தத் துறையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அந்த வாய்ப்புகளைப் போக்குகின்ற அளவிலல அதற்கான பல்வேறு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டுகூட, நம்முடைய திட்டத்தின்படி, நாம் எடுத்துக் கொண்ட பணியில அவர்கள் ஏதும் செய்ய முடியவில்லை என்றாலும் கூட, அவர்களாகவே ஒரு மார்க் லிஸ்டை, அதைப் போலவே தயாரித்துக் கொண்டு, சேரக் கூடிய வாய்ப்பு இங்கேயும் செய்ய முடியும். வெளி மாநிலத்திலேயும் காட்டி சேர முடியும் என்கிற நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நான் உணர்கிறேன். ஆகவே, அதற்கான முயற்சியையும் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். யார் எந்தக் கல்லூரியில சேர்ந்தாலும், அவர்கள் இந்த தேர்வுத் துறைக்கு அந்த மார்க் லிஸ்டை அனுப்பி, வெரிபை செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு முறையை நாம் அடுத்த ஆண்டு கொண்டு வருகிறோம். இந்த ஆண்டு நாம் பரீட்சார்த்தமாக, நம்முடைய பொறியியல் கல்லூரி மார்க் லிஸ்டை மறுபடியும் இந்தத் தேர்வுத் துறையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்ததிலே, அந்த மார்க் லிஸ்டைப் பொறுத்த வரையில் எந்தவிதமான தவறும் ஏற்படவில்லை என்பதை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே யாரும் எந்தத் தவறான முறையிலும் சேர்க்கப்பட்டதாக எந்தவிதமான தடையமும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அந்த முறையை அடுத்த ஆண்டு முதல் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் கொண்டு வருவதன் மூலம் இதை நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம் இத்தகைய முயற்சியை தோல்வியடையச் செய்ய முடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே உடல் பயிற்சித் துறையைப் பற்றி கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. விளையாட்டுத் துறைக்கு துணை இயக்குநர் நிரப்பப்படுவதில் தாமதம் ஆவதற்குக் காரணம், புதியதொரு துறையாதலால், தகுதி வாய்ந்தவர்கள, கலவி, விளையாட்டு, அனுபவம் முதலிய அடிப்படைகளில சரியானவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பதேயாகும். அட்காக் விதிகள் இந்த பணியிடங்களுக்கு இன்னும் முடிவு செய்யப்படாவிட்டாலும், தாற்காலிகமாக உதவ இயக்குநர்கள நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். அட்காக் விதிகள் ஏற்படுத்துவதற்கும், புதியதொரு துறையில் உள்ள பணியிடங்களுக்கு பொருத்தமான விதிகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலையே தாமதத்திற்குகாரணமே தவிர வேறல்ல. எச்சரிக்கையுடன் தகுதியான தகுதி முறையை விதிக்க வேண்டியுள்ளது.

இயக்குநரே பில்கள் முதலானவற்றில கையெழுத்திட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்பது சரியல்ல; மூன்று உதவி இயக்குநர்களும், ஒரு முது நிலை கணக்கு அலுவலரும் 1981 ஜுலையிலிருந்து பணியாற்றுகிறார்கள், (குறுக்கீடு).

திரு அ. ரகுமான்கான் ; மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னையிலே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற ''நியூ காலேஜ்'' கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக மூடி கிடக்கிறது. எப்போது திறக்கப்படும் என்பது தெரியாமல் மாணவர்களின் படிப்பு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறுபான்மையோர் நடத்துகின்ற அந்த கல்லூரி மூடப்பட்டிருக்கிறதால் மாணவர்களின் எதிர்காலம் மிகவும் பாதிக்கப்படும். அதை திறப்பதற்கு இந்த அரசு என்ன முயற்சி எடுத்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு கிடைத்திருக்கிற தகவலபடி நேற்றைய தினம் அது திறக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள் சென்ட்ரல் கிச்சனை குறித்து ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 5 மத்திய சமையல் கூடங்கள் கட்டப்பெற்று வருகின்றன. இந்த ஜுன் மாதத்திலே முடிக்கப்பெற்று செயல்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, தர்மபுரியிலேதான் சமையற்கூடங்கள் கட்டப்படவிலலை. மத்திய அரசு அதற்கு அனுமதி தரவில்லை.

மூன்றாவது வரைக்கும் சிறு குழந்தைகளுக்கு நாம் வெற்றி. தோல்வி என்ற அடிப்படையிலே, பெயில் ஆகிவிட்டார்கள் என்ற நிலைமை இருக்ககூடாது என்று மாறுதல் செய்திருக்கிறோம். தேர்வு உண்டு, பரிட்சை உண்டு, ஆனால் டிடன்ஷன் கிடையாது. எல்லோரும் பரிட்சைகளை எழுத வேண்டும். ஆனால் அவர்கள பெயில் ஆகமாட்டார்கள் என்ற நிலமையை தான் சிறு குழந்தைகளுக்கு உருவாக்கியிருக்கிறோம்.

திரு. க. அன்பழகன்: மாணபுமிகு தலைவா அவர்களே, பரிட்சை எழுத வேண்டும் ஆனால் வெற்றி தோல்வி என்று கிடையாது என்று சொன்னார்கள். தேர்வே எழுதவில்லை என்றால் அந்த மாணவனுக்கு வெற்றியா தோல்வியா ?

மாண்புமிகு திரு செ அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, பரிட்சை எழுத வேணடும். எழுதாவிட்டால மேல் வகுப்புக்கு போக முடியாது. சயன்ஸ் எக்சிபிஷனை பற்றி கருதது தெரிவித்தார்கள், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் விஞ்ஞானக

கண்காட்சி உண்டு. அவற்றில் சிறந்தவை மாநில அளவில் என்று ஒவ்வொரு ஆண்டும் உழைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். தமிழகக் கல்வி எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அனுப்பப் பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அது இனி அனுப்பப்படும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பள்ளிக்கூடங்களுக்கு கட்டிடம் கட்டுவதற்கு நமக்கு 100 கோடி தேவைப்படுகிறது என்ற நிலையை எடுத்து கூறியிருக்கிறோம். எல்.ஐ.சி. நிறுவனத்திடம் கிடைக்குமா என்று முயற்சி செய்ததில் மத்தியில் ஆட்சியில் இருக்கிறவர்கள் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்திலே எந்த எந்த முறையிலே பணத்தை செலவு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி முடிவு செய்து விட்டபடியால் பணம் தரக்கூடிய நிலையிலே எல்.ஐ.சி. நிறுவனம் இல்லை. தேசிய வங்கிகளை சந்தித்து அவர்களுடைய உதவியை கேட்டபோது அவர்கள் தருவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். நாம் இப்போது எந்த வட்டி விகிதம் வைக்கலாம் என்பது பற்றி இப்போது ரிசர்வ் வங்கியுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

பாடப்புத்தகத்தில் பகவத்சிங் மற்றும் பாலகங்காதர திலகர் போன்ற தேசியத் தலைவர்களின வாழ்க்கை வரலாறுகளை பாடப் பகுதிகளிலேயிருந்து நீக்கப்பட்டதைப்பற்றி ஒரு புகார் சொன்னார்கள். அவர்கள் பாடத்தைப் படிக்கக் கூடாது என்பதல்ல நம்முடைய நோக்கம். ஆகவே இருக்கின்ற பாடங்களில் சுமையைக் குறைக்கவேண்டுமென்று முயற்சியை நாம் எடுக்கிறபோது இதேபோன்ற தலைவர்களுடைய பாடங்கள், வேறு தலைவர்களுடைய பாடங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே நீக்கியிருக்கிறோம். அப்படிப் பார்க்கிறபோது சுப்பிரமணிய சிவா, காந்தியடிகள், நேரு, படேல் போன்ற விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களைப் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாறுகள் பாட நூல்களில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. ஆகவே அவற்றைப் படிக்கின்ற குழந்தைகள் மேலும் ஆர்வம் தூண்டப்பெற்று அவர்களாகவே மற்றத் தலைவர்களைப்பற்றி படித்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர நாமே எல்லா தலைவர்களைப்பற்றிய பாடங்களைப் பாடப்புத்தகங்களில் இடம்பெற வேண்டுமென்று விரும்புவோமானால் பிறகு பாடப் புத்தகம் தலைவர்களைப்பற்றித்தான் இருக்குமே தவிர வேறு எந்தப்பொருளைப் பற்றியும் இருக்காது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(இரவு 7·50)

கலைக்கல்லூரி முதல்வர்களுக்கு இப்போது ரூ. 1,200—1,900 என்ற விகிதத்தில ஊதியம் பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் பரிந்துரைப்படி வழங்கப்படுகிறது, முதல்வர்களுக்கு ரூ. 250 சிறப்பூதியம் வழங்க அரசு ஆணையிட்டது. ஆனால் தங்களது ஊதிய விகிதத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று முதல்வர்கள் கோரியிருந்ததால் அதனைப் பரிசீலிக்க வேண்டி சிறப்பூதியம் தராது நிறுத்திவைக்கப்பட்டது. இதுபற்றிப் பரிசீலிக்க ஒரு நபர்க் குழு மாணவர் எண்ணிக்கை 750-க்கு மேல் உள்ள அல்லது முதுகலைப்படிப்பு பயில்விக்கும் கல்லூரி முதல்வர்களுக்கு ரூ. 150-ம் மாணவர் எண்ணிக்கை 750-க்கு கீழுள்ள கல்லூரி முதல்வர்களுக்கு ரூ. 100-ம் சிறப்பூதியம் தரப் பரிந்துரைத்தது. இது அரசின் தீவிரப் பரிசீலனையில் உள்ளது.

இங்கே சிறுபான்மை இனத்தவரால் நடத்தப்படுகிற கல்வி நிறுவனங்கள் பற்றி பல கருத்துக்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன.

இம்மாநிலத்தில் உள்ள அரசுமானியம் பெறும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகளின் நிர்வாக மேற்பாட்டிற்காகவும் அவைகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களின் பணிப் பாதுகாப்பிற்காகவும் தமிழ்நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் வரன்முறைச் சட்டம், 1973 மற்றும் அதன் கீழ் விதிகள் இயற்றப்பட்டன. இந்தச் சட்டத்தினையும் அதன் கீழ் இயற்றப்பட்ட விதிகளையும் தங்கள் பள்ளிகளுக்குப் பொருந்தாது எனக் கோரி 1,300க்கும் மேற்பட்ட ரிட் மனுக்களை சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திலே தனியார் துறை நிர்வாகங்கள் கொடுத்தன. இதனை பரிசீலித்த உயர்நீதி மன்றம் தனது 17—12—1975 நாளிட்ட தீர்ப்பில் மேற்கூறிய சட்டம் மற்றும் அதன் விதிகளில் உள்ள பெரும்பான்மையான பிரிவுகளை மொழி மற்றும் மத அடிப்படையிலான சிறுபான்மையினரால் நடத்தப்பட்டும் கல்வி நிறுவனங்களுக்குப் பொருந்தாது எனக் கூறியுள்ளது. இந்தத் தீர்ப்பின் காரணமாக அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள சிறுபான்மையினர் என்ற பதத்திற்கு சட்ட ரீதியான விளக்கம் தேவைப்படுவதாலும் பள்ளிகளின் முறையான நிர்வாகத்தைக் கருதிஆணைகள் பிறப்பிக்க அரசு தன் அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்தும்போது அரசிற்கு எந்த அளவு அதிகாரம் உண்டு என்றும் எப்போது உத்திரவுகள் அரசியமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள சிறுபான்மையினருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளுக்கு முரண்பாடக, கருத இடமுண்டு போன்ற அடிப்படை சட்ட விளக்கங்களுக்கு உச்ச நீதிமன்றத்தின் விளக்கங்கள் கோருவதற்காக உச்சநீதிமன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்ய இவ்வரசு தீர்மானித்து உச்ச நீதிமன்றத்தின் தனிமுன் அனுமதி பெற்று 86 மேல் முறையீடுகள் உச்ச நீதிமன்றத்தில்

1979 ஆம் ஆண்டு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மேற்சொன்ன உயர்நீதி மன்றத்தின் 17—12—1975 நாளிட்ட தீர்ப்பிற்கு இடைக்காலத் தடை விதிக்கக் கோரும் மனு ஒன்றும் உச்ச நீதி மன்றத்தில் 1980 ஆம் ஆண்டு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வழக்குகள் இன்னமும் நிலுவையில் உள்ளன. வழக்குகளின் முக்கியத்துவம் கருதி இவைகளின் விசாரணையை துரிதப் படுத்துவதற்கு ஒரு மனுவும் எக்ஸ்பெடிஷன் பெட்டிஷன் பதிவு செய்வதற்கு அரசு முடிவெடுத்து மனு தயாரிக்குமாறு சென்னை உயர்நீதி மன்ற அரசு வழக்கறிஞர் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டுள்ளார். விரைவில் மனு தயாரிக்கப்பட்டு உச்ச நீதிமன்ற திலே தாக்கல் செய்யப்படும். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு துரைமுருகன் அவர்கள் குமாரபாளையம் எஸ்.எஸ். மாரி செட்டி பல்தொழில் பயிலகம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள் 17—7—1979 நாளிட்ட அரசு ஆணை (நிலை) எண் 1236-ல் எஸ். எஸ். மாரி செட்டியார் அறநிலையை நிறுவனத்தினர் வேண்டுகோளுக்கிணங்க குமாரபாளையத்தில் ஒரு பல்தொழில் பயிற்சிப் பயிலகம் அமைக்க அரசு ஆணை வெளியிட்டது. இந்த ஆணை வெளியிட்ட நாளன்று அமுலில் உள்ள அரசு நிபந்தனை களின்படி இந்த பல்தொழில் பயிலகம் அமைக்கும் மூலதனச் செலவில் 1/3 பங்கை அரசும் மற்ற 2 பங்கை அந்த அறக் கட்டளையும் ஏற்கவேண்டும் என்று உத்திரவிடப் பட்டது. இந்த அறக்கட்டளை 1977 ஆம் ஆண்டிலேயே தாங்கள் புதிய பல்தொழில் பயிலகம் ஆரம்பிக்க அரசுக்கு விண்ணப்பத்திருந்தனர் என்றும், அதனால் அந்த ஆண்டில் அமலிலிருந்த நிபந்தனைகளின்படி அரசு மூலதனச் செலவில் 75 விழுக்காடு ஏற்கவேண்டுமென்றும் இதனை அரசு ஏற்கா விட்டால் இந்தப் பல்தொழில் பயிலகம் திறக்க அறக் கட்டளையினால் முடியாத காரியம் என்று கூறினர். அறக்கட்டளையின் வேண்டுகோள் நியாயமாகப் பட்டதால் அரசு உத்தரவை மாற்றி ஆணை வெளியிட்டது. பெரியார் நூற்றாண்டு விழா பல்தொழில் பயிலகம் அறக்கட்டளையின ரால் 20—1—1980 இல் அதாவது 66 2/3 : 33 1/3 விழுக் காடு பங்கு முறை அமுலில் வந்த பிறகுதான் பல்தொழில் பயிலகத்தை அமைக்க அரசின் அனுமதி கோரினர். எனவே அவர்களுக்குப் புதிய நிபந்தனைகளின்கீழ் அனுமதி வழங்கப் பட்டது.

இது பெரியார் நூற்றாண்டு விழா பாலிடெக்னிக் மட்டுமல்ல, அதற்குப்பிறகு திறக்கப்பட்ட ஏறக்குறைய ஏழெட்டு பயிலகங் களுக்கும் இதே முறையைதான் நாம் தந்திருக்கிறோம். இவர் களுக்குத் தரக்கூடாது என்பது அல்ல நம்முடைய கருத்து. பழைய நிபந்தனைகளின்படி அவர்களுக்குத் தந்திருக்கிறோம். அதைப் போல இவர்களுக்கு நாம் தர வேண்டுமென்கின்ற முயற்சியிலே ஈடுபடுவோமேயானால் புதிய பாலிடெக்னிக்குகளைத் திறப்பதில் நம்முடைய முயற்சிகள் குந்தகப்படும்.

ஆகவே, எந்தப் பாலிடெக்னிக்கைத் திறந்தாலும் நான் ஒன்றை இந்த மாமன்றத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்: தனியார் துறையினர் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துகிறார்கள், கல்லூரிகளை நடத்துகிறார்கள்; பாலிடெக்னிக், என்ஜினியரிங் கல்லூரிகளை நடத்துகிறார்கள். ஆனால் தனியார் துறையினர் கல்லூரி நடத்துவதற்கும், பாலிடெக்னிக் நடத்துவதற்கும் ஒரு பெரும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. பாலிடெக்னிக் நடத்துகின்றவர்கள் ஒரு கவர்னிங் கவுன்சிலை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதிலே மெஜாரிட்டி உறுப்பினர் அரசாங்கத்தினுடைய சார்பானவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். அதுமட்டுமல்லாது அங்கே அனுமதிக்கப்படுகின்றவர்கள் மாணவர்கள் மார்க்கின் அடிப்படையிலேதான் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். 10 சதவீதம்தான் அந்த மேனேஜ்மென்ட் கோட்டாவாகும். அதைத்தான் அவர்கள் இஷ்டப்படி அனுமதிக்கொள்ளலாமே தவிர மற்ற 90 சதவீதம் மாணவர்களை அவர்கள் இஷ்டப்படி நியமித்துக்கொள்ள முடியாது. ஆசிரியர்களை இஷ்டப்படி நியமித்துக் கொள்ள முடியாது. ஏறக்குறைய ஒரு பாலிடெக்னிக் நடத்துவது அரசாங்கத்தின் சார்பாகப் பாலிடெக்னிக் நடத்துவதாகத்தான் இருக்குமே தவிர வேறல்ல, ஆகவேதான் பாலிடெக்னிக்கிற்கு அனுமதி தருவதிலேயும், அவர்களுக்குப் பணம் தருவதிலேயும் நாமாக விரும்பி எந்தத் தடையையும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் இருக்கின்ற நிதி ஆதாரத்தை வைத்துக்கொண்டு அதிகமான பயிலகங்களை ஆரம்பிக்க நாம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கருதியிருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் இந்தச் சங்கடங்கள் வருகின்றனவே தவிர வேறல்ல என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

*டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒரு கொள்கை அரசின் சார்பில் கடைப்பிடிக்கப்படும்பொழுது நடைமுறைக்கு வந்த பிறகு எந்தக் கொள்கை கடைப்பிடிக்கப் படுகிறதோ அந்த அடிப்படையிலேதான் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் தனிப்பட்ட ஒரு நிறுவனத்திற்கு மாத்திரம், பெரியாரின் பெயரால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிறுவனத்திற்கு இல்லாமல் இன்னொரு நிறுவனத்திற்கு மாத்திரம் அரசு 75 சதவீதம் என்று ஏற்றுக்கொண்டது எப்படி முறையாகும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் அனுமதி கேட்டபொழுது இருந்த நிபந்தனைகளின் அடிப்படையிலேதான் இப்பொழுது நாம் தந்திருக்கிறோம். அனுமதி கொடுக்கின்ற நேரத்தில் அந்த நிபந்தனைகள் இல்லையே தவிர அவர்கள் அனுமதி கேட்டபொழுது இருந்த நிபந்தனைகளின்படிதான் இப்பொழுது அனுமதி தந்திருக்கிறோம்,

ஆனால் நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாரிச் செட்டியார் அறக்கட்டளையால் நடைபெறுகின்ற பாலி டெக்னிக்கிற்கு எதிராக பெரியார் அறக்கட்டளை நிறுவனத்தை கொண்டு வந்து நிறுத்துவது சரியானதல்ல என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. காரணம் இன்னுமொரு 9 பாலிடெக்னிக்கு களை நாம் ஆரம்பித்திருக்கிறோம்; ஆரம்பிப்பதற்கு உதவி செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, 10 பாலிடெக்னிக்குகள் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது நாம் ஒன்றுக்குச் செய்த உதவியை அதோடு நாம் நிறுத்துக்கொண்டதால் இப்பொழுது 10 ஆரம்பிப்பதற்கான ஒரு நிதியைத் தரக்கூடிய ஒரு சக்தி நமக்கிருக்கிறது. ஆகவே, மறுபடி அவர்களுக்குத்தான் சலுகை என்று நீட்டிக்க ஆரம்பிப்போமேயானால் அதிகமான பாலி டெக்னிக்குகளை ஆரம்பிக்கக்கூடிய வாய்ப்பிருக்காது என்பது தான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மற்றும் 9 நிறுவனங்களுக்கு இப்பொழுதுள்ள குறிப்பைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் சொன்னார் கள். ஆனால் இந்த மாரிச் செட்டியாருடைய பாலிடெக்னிக் கிற்குப் போடப்பட்டுள்ள உத்தரவில் இது முன் மாதிரியாக ஆகக்கூடாது என்று கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்பொழுது ஒரேயொரு நிறுவனத்திற்கு மாத்திரம்தான் அரசின் சார்பாக 75 சதவீதம் மற்ற நிறுவனங்களுக்கு இல்லையென்று திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் பெரியா ரையும் அல்லது மாரிச் செட்டியாரையும் நான் மோத விட வில்லை. பல நிறுவனங்களுக்கு அல்லாத ஒரு சலுகை இதற்கு மாத்திரம் ஏன் அளிக்கப்பட்டது ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைக் வரவர்களே, இதற்கு மாத்திரம் என்பதிலேயும் ஒரு தவறு இருக் கிறது. அதுவரையிலும் கொடுக்கப்பட்டிருந்த அதுவரையி யிலேயும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட எல்லாப் பயிலகங்களுக்கும் இதைத் தந்திருக்கிறோம். மாரிச்செட்டியார் அறக்கட்டளையின் சார்பாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட பயிலகம் கடைசியாகப் போய்ச் சேர்ந்திருக் கின்றது. ஆகவே, அது கடைசியாக இருக்க வேண்டும் என்பது தான் உத்தரவின் பொருளே தவிர மற்றல்ல.

மற்றபடி மற்றப் பயிலகங்களுக்குத் தனியாகக் கொடுக்கக் கூடாது என்கிற கருத்தும் அல்ல; அவர்கள் அரசை மீறிச் செய்யக்கூடிய நிலையிலே எந்தப் பயிலகங்களும் இல்லை. ஆகவே இவர்களுக்கு ஒன்று, அவர்களுக்கு ஒன்று செய்ய வேண்டி ஒரு எண்ணம் இல்லை; மற்றக் கல்லூரிகளுக்குச் சொல் வதைப்போல இதற்குச் சொல்ல முடியாது என்பதுதான் என் னுடைய கருத்தாகும். யார் பாலிடெக்னிக் ஆரம்பித் தாலும் அதனுடைய முழுக் கட்டுப்பாடும் அரசின் கையிலே இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

(இரவு 8·00)

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாரிச் செட்டியார் டிரஸ்ட் ஒரு பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிககப் போகி கிறோம். அனுமதி தாருங்சள் என்று எந்தத் தேதியில் அரசாங் கத்திற்கு விண்ணப்பித்தார்சள் ? அந்தத் தேதியிலே அரசு விதித்த நிபந்தனைகள் என்ன ? அதற்குப் பிறகு எந்தத் தேதி யிலிருந்து புதிதாக இந்த நிபந்தனைகள் அமுலுக்கு வந்தன என்பதை அமைச்சர் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதைத்தான் நான் ஆரம்பித்திலே படித்துக் காட்டினேன். 1977 ஆம் ஆண்டிலேயே இந்த விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுதிருந்த அந்தச் சலுகைகளைத்தான் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு துரைமுருகன் : அதுதான் நான் கேட்கிறேன், அவர்கள் 1977 ஆம் ஆண்டிலே விண்ணப்பித்தார்கள் என்று அமைச்சர் சொல்கிறார், 1977 ஆம் ஆண்டிலே என்ன, என்ன நிபந்தனை களை அரசு விதித்தது / எப்பொழுது மாற்றப்பட்டது ? அந்தத் தேதியை நீங்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அவர்கள் விண்ணப் பித்தபொழுது இருந்த நிபந்தனை 75 விழுக்காடு மூலதனச் செலவை அரசு ஏற்க வேண்டும், 25 விழுக்காடு அந்தத் தனியார் துறையிடம் இருக்கவேண்டும். அதுதான் முதலிலே இருந்தது. அதுவரைக்கும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்த பாலிடெக்னிக்குகளுக்கு அந்தச் சலுகைகள் தரப்பட்டன.

திரு. துரைமுருகன் : நான் அமைச்சரிடத்திலே தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவே கேட்கிறேன். 1977—ஆம் ஆண்டு மாரிச்செட்டியார் என்ற பெயராலே பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிக்க விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். 1977—ஆம் ஆண்டு என்று சொல்கிறார்களே, எந்த தேதியிலே அவர்கள் அப்ளை செய்தார்கள். என்பதை அறிவியுஙகள். பிறகு இந்த நியூ ரூல் எப்போது அமுல் ஆனது என்பதை அறிவி யுஙகள். அதற்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் எப்போது மாற்றப்பட்டது என்பதை அறிவியுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ அரங்கநாயகம் : 1977ஆம் ஆண்டு விண்ணப்பித்தார்கள் என்ற விபரம்தான் இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு, மாற்றப்பட்டதற்குப் பிறகு, 20—1—1980 தான் பெரியார் நூற்றாண்டு விழாப் பயிலகத்தினர் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த விபரம்தான் இங்கே

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

தரப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினால் பின்னர் சட்டசபையிலே கூறுவேன்.

திரு. துரைமுருகன் : அதைத்தான் நான் சொன்னேன். முதலில் அவர்கள் விண்ணப்பித்தார்கள். விண்ணப்பித்த-தற்குப் பிறகு, நடைமுறையில் இருக்கிற சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு 66 சதவீதம் 33 சதவீதம் ஏற்றுக்கொண்டுதான் நீங்கள் பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போடுகிறீர்கள். அதற்குப் பிறகு மறுபடியும் அந்த உத்தரவு போட்டதற்குப் பிறகு, அந்த எஸ்.எஸ் மாரிசாமி செட்டி-யார்—அந்த நிறுவனத்தின் உங்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறார்கள். வேண்டுகோள் விட்டதற்குப் பிறகுதான் இந்த அரசு அந்த மனுவின் மீது மறுபரிசீலனை செய்து பின்னர் ஒரு ஆர்டரை நீங்கள் பாஸ் செய்கிறீர்கள். அப்பொழுதுதான் தெரிவிக்கிறார்கள், நாங்கள் 75 சதவீதம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம், 25 சதவீதம் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆகவே, இந்த முறை ஏன் மற்றவர்களுக்கு வரவில்லை. இதற்கிடையிலே என்ன அடிப்படையில்.............

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நானே விளக்கமாகச் சொன்னால் தவறு வந்துவிடுமோ என்றுதான் எழுதிப் படித்துக் கொண்-டிருக்கிறேன். 1977—ல் அப்பொழுது அந்தச் சலுகை இருந்த காலத்திலே 75 சதவீதம் 25 சதவீதம் இருந்தபொ-ழுது அவர்கள் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு, 66 சதவீதம் அவர்களும், 33 சதவீதம் அரசும் என்று உத்தரவு வந்ததற்குப் பிறகுதான் அவர்களுக்கு அனுமதி தரப்படுகிறது. அந்த அனுமதி தருகிறபொழுது அப்பொழுது நடைமுறையிலிருந்த அந்தச் சலுகையை சொல்லி நாம் தருகிறோம். ஆனால், அவர்கள் நம்மிடத்திலே கேட்-டது நாங்கள் விண்ணப்பிக்கும் போது இருந்த சலுகைகள் எங்களுக்குத் தாருங்கள் என்று கேட்டார்கள், அதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். பெரியார் நூற்றாண்டு விழா பாலிடெக்னிக்கும் மற்ற 9 பாலிடெக்னிக்களும் அந்த 66 சதவீதம் 33 சதவீதம் என்ற விகிதம் வந்ததற்குப் பிறகு, விண்ணப்பித்தார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்குத் தர முடிய-வில்லை. இதுதான் இருக்கிற விபரம்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அமைச்சர் அவர்கள் சொல்-வதைப் போல் அதில் இல்லை. அதாவது 17—7—1979 போடப்பட்டுள்ள ஜி.ஓ. நெம்பர் 1236—ல்

. . . . Total non-recurring cost of opening of the Institute should be shared between the private Management and the Government in the ratio of 66-2/3 per cent and 33-1/3 per cent respectively.

என்றுதானிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகுதான் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, 1977 என்கிற அந்த அடிப்படையிலே போடப்பட்டிருந்தால் 75 சதவீதம் சர்க்கார் தரும் என்று போட்டிருக்கலாம். முதலில் அவர்கள் எப்படி பெரியார் டிரஸ்டுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் போட்டார்களோ அதைப் போல 66 2/3 சதவீதம் என்றும் 33 1/3 சதவீதம் என்றும் போட்டுவிட்டு பிறகு சர்க்கார் 75 சதவீகிதம் தருவதாக பிறகுதான் மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நானே விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன், 1977—லே தேதி கிடைத்துவிட்டது--16—9—1977—லே அவர்கள் விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார்கள். அப்போது 75 சதவிகிதம் அரசும் 25 சதவீதம் அந்தத் தனியார் அறக்கட்டளை என்கிற அந்த நிபந்தனை இருக்கிறது. மறுபடி 3—3—78—ல் அந்த நியந்தனையை நாம் மாற்றுகிறோம். 66 2/3சதவிகிதம் தனியார் அறக்கட்டளை என்றும் 33 1/3 சதவீதம் அரசு என்றும் நாம் மாற்றுகிறோம். அவர்கள் 16—9—1977—லே விண்ணப்பிக்கிறார்கள். 1978—க்குப் பிறகுதான் அனுமதி தரப்படுகிறது. ஆகவே, 1978க்குப் பிறகு அனுமதி தரப்படுகிறது காரணத்தால் அப்பொழுது இருக்கிற அந்த உத்தரவின்படி 66:33 என்கிற அந்தச் சலுகையைத் தான் நாம் தரமுடியும் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் என்ன கேட்கிறார்கள் என்றால் நாங்கள் விண்ணப்பிக்கின்ற போது இருந்த அந்த சலுகையை எங்களுக்குத் தரவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் விண்ணப்பிக்கின்ற போது 75:25 சதவீதம் தான் இருந்தது. ஆகவே அதை நாம் தந்திருக்கிறோம். இதிலே எந்த விதமான குழப்பத்திற்கும் இடமில்லை. மிகத் தெளிவாக நான் இங்கே சொல்லி இருக்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அந்த நேரத்திலே அவர்கள் விண்ணப்பிக்கிறார்கள். இடையிலே அந்தச் சட்டம் மாற்றப்படுகிறது. மாற்றப்பட்டு அமலுக்கு வந்து மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் புதிய சட்டத்தின் அடிப்படையிலே நியாயங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் முன்னாலேயே நாங்கள் போட்டிருக்கிறோம். எனவே அந்த அடிப்படையில்தான் எங்களுக்கு நீதி வழங்கவேண்டும் என்று கேட்பது எந்த நீதியினுடைய நேச்சரல் ஜஸ்டிஸ் ஆகாது. ஆனால் வலிந்துபோய் அந்தச் சலுகையை ரெட்ராஸ்பெக்டிவ்

எபக்ட் கொடுத்து பழைய உத்தரவை அமல் செய்வோம் என்று சொல்வது வளைந்து, நெளிந்து யாரோ சிலருக்கு சலுகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக இந்த சர்க்கார் திட்டம் இட்டு நடத்தி இருக்கின்ற. * * தவிர, இதிலே குற்றச்சாட்டு உள்ளதே தவிர, அமைச்சர் சொல்வது போல ஏதோ அவர்கள் கேட்டார்கள், நாங்கள் கொடுத்தோம் என்பதிலே என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: குற்றச்சாட்டு சொல்லுகின்ற நேரம் அல்ல இது. * * என்ற வார்த்தையைத் நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, * * என்ற வார்த்தையை நீக்குவதை நானும் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் நான் அமைச்சரிடம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது அல்லது அரசிடம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, இனிமேல் இப்படிப்பட்ட எந்த சலுகைகளாக இருந்தாலும் விண்ணப்பம் போட்ட தேதியிலே உள்ள நிலையைத்தான் வைத்து அந்த அடிப்படையிலே இந்த சலுகைகள் வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, அதை அரசு பரிசீலிக்கும். மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை சரஸ்வதி மகால் நிர்வாகத்தைப் பற்றி சில செய்திகள் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், பிளிட்ஸ் போன்ற பத்திரிகைகளிலே வந்தது. அதைப்பற்றி விரைவாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை என்று கருதி, அதைப்பற்றிய இந்த விபரங்களைச் சொல்கிறேன்.

பல்வேறு ஓலைச்சுவடிகளும் விலைமதிப்பில்லாப் புத்தகங்களும் ஓவியங்களும், கலைப்பொருட்களும் காணாமல் போயுள்ளன. இது செய்தி. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இப்போது நிர்வாகத்தில் இருப்பவரிடம் இருந்து வந்த பதில் என்னவென்றால், 1979, 1981 ஆம் ஆண்டுகளில் செய்யப்பட்ட இருப்பு கணக்கு சரிபார்த்தலின்படி 313 நூல்கள் காணாமல் போயிருந்தன. அவைகளில் 154 திருப்பிக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. மீதமுள்ளவைகளை (159) திருப்பக் கண்டுபிடிக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் படுகிறது.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

இன்னொரு செய்தி என்னவென்றால், புத்தகங்கள் இரவலாக வழங்கப்படக்கூடாது என்ற விதியையும் மீறி நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர்கள் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட 17,18 19 ஆம் நூற்றாண்டு புத்தகங்களை எடுத்துச் சென்றுவிட்டனர்.

இதற்கான விளக்கம் என்னவென்றால், இச்செய்தி சரியல்ல; மன்னர் சரபோஜியினால் சேகரிக்கப்பட்ட பழைய புத்தகங்கள் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கோ, நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர்களுக்கோ கொடுக்கப்படுவதில்லை. சமீப கால புத்தகங்கள் மட்டுமே வழங்கப்படுகின்றன.

இன்னொரு செய்தி; இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராமலிங்கம் எழுப்பினார். நாராயண தீர்த்தரால் எழுதப் பட்ட பக்தி 'பீமாம்ச பாஷ்யம்' என்ற பனை ஓலைச் சுவடியும், இராமாயண கையெழுத்துப் பிரதியின் மேல் அட்டையில் உள்ள இரண்டு அரும்பெருங் காட்சிப் படங்களும் காணாமல் போயுள்ளன.

இதற்கு அவர்கள் தந்துள்ள விவரம் என்னவென்றால், பத்தி பீமாம்ச பாஷ்யம் என்ற காகிதக் கையெழுத்துப் பிரதி (13 ஏடுகள்) 1979-ம் ஆண்டிற்கு முன்பே காணாமல் போயுள்ளது. மற்றக் கட்டுகளோடு கலந்து இருக்க வாய்ப்புள்ளதால், தேடிப்பார்க்க முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளன. இராமாயண கையெழுத்துப் பிரதியின் மேலட்டைக் காட்சிப் படங்கள் காணாமல் போகவில்லை.

(இரவு 8.10)

இன்னொரு செய்தி, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் மதுரைப் பதிப்பில் செய்தி வெளிவந்த பின்பே மராத்திய மன்னர் களின் படங்கள் பாதுகாக்கப் பட்டுள்ளன என்று சொன்னார் கள். அது சரியல்ல. செய்தி வெளியாகும் முன்பே அவை பாதுகாப்பான நிலையில்தான் வைக்கப்பட்டிருந்தன. பாதுகாப்பை முன்னிட்டு வெளியார் பார்வைக்குப் வைக்கப் படுவதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு செய்தி. 17 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மராத்திய கலைப்பொருளான ரத்தினங்கள் பதிக்கப்பெற்ற பாலகிருஷ்ணா சிற்பமும் இதர இரண்டு சிலைகளும் காணா மல் போய்விட்டன என்பது. மொத்தம் மூன்று உலோகச் சிலைகள். அவை சரஸ்வதி மகால் நூலகத்தை சார்ந்தவை அல்ல. அருகிலுள்ள கலைக்கூடத்தைச் சார்ந்தவையாகும். கலைக்கூட ஊழியர்கள் அப்பொழுது நூலக உடனாளராக பணியாற்றிய திரு. சற்குணம் என்பவரிடம்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS

அவைகளை கொடுத்து வைத்திருந்தனர். அவைகளுள் ஒன்று காணாமல் போய்விட்டது. அதைக்குறித்து 1971 ஆம் ஆண்டில் காவல் துறையில் புகார் செய்யப்பட்டு வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டது. அதைக் கண்டுபிடிக்க இயலவில்லை என்று காவல் துறையினர் 1972 மார்ச் மாதம் தெரிவித்தனர். துறை நடவடிக்கை எடுத்து சம்மந்தப்பட்ட ஊழியர் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டார். மீதி உள்ள இரண்டு உலோகச் சிலைகளும் கலைக்கூடத்தினால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. 1977 ஆம் ஆண்டு பாலகிருஷ்ணா ஓவியம் திருட்டுபோனது. இது குறித்து உள்ளூர் காவல் நிலையத்தில் வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டது. திருட்டை கண்டுபிடிக்க இயலவில்லை என்று 29-12-77-ல் காவல் துறை தெரிவித்தது என்ற பதிலை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு செய்தி, 17-ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கலை நுட்பம் பொருந்திய வெண்கலக் குத்துவிளக்குக்கு மாற்றாக தற்போது சமீப கால குத்துவிளக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது.

நூலகத்தில் கலை நுட்பம் பொருந்திய குத்துவிளக்கு ஏதும் இல்லை; திருட்டு ஏதும் நடைபெறவில்லை என்பதைத் தெரி வித்துக் கொள்கிறேன்.

நூலக அச்சகம் தவறாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. 1971 முதல் 1981 முடிய 160 தணிக்கைத் தடைகளுக்குப் பதில் அளிக் கப்படவில்லை என்பது இன்னொரு செய்தி.

அதற்கு அச்சகம் நூலகப் பதிப்புகளை மட்டும் வெளியிட பயன்படுத்தப்படுகிறது; 1971-72 முதல் 1979-80 வரையிலான 130 தணிக்கைத் தடைகளில் 111 தடைகள் நீக்கப்பட்டுள்ளன. 1981ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த 28 தடைகளுக்கு பதில் தயாரா கிக் கொண்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு செய்தியையும் சொன்னார்கள். சரஸ்வதி மகால் நூலகம் தேசிய நூலகமாக மத்திய அரசால் அறிவிக் கப்பட்டுள்ளது. நிர்வாக ஒழுங்கீனங்கள் குறித்து புகார்கள் வந்த மையால் மானியங்களை முறையாகப் பயன்படுத்த மத்திய அரசு ஒரு குழுவை அனுப்பியது என்ற செய்தி வந்தது.

அதற்கு என்னுடைய பதில்—மத்திய அரசு அதுபோல குழு ஏதும் நியமிக்கவில்லை. தமிழக அரசே ஒரு குழு நியமித்து பதிவு செய்யப்பட்ட சங்கத்தின் கீழ் கொண்டு வருவதற்காக ஆலோசனைகள் வழங்குமாறு கோரியுள்ளது. தேசிய முக்கியத் துவம் வாய்ந்த ஒரு நூலகமாக அது மத்திய அரசால் ஏற்றுக்

கொள்ளப்படவில்லை என்றாலும் அதிகப்படியான மானியம் கிடைக்கும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் நாம் இப்போது பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு சங்கத்தின் கீழே அதைக் கொண்டுவர முயற்சி மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : தலைவரவர்களே, தஞ்சை மாவட்டம், மன்னார்குடி அரசாங்க கல்லூரியில் மாணவர் தகராறு—தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கும் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டதன் காரணமாக அந்தக் கல்லூரி விடுதியை நிறுத்திவிட்டார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சரிடம் இருந்து இன்றைக்கு கிடைத்திருக்கிற தகவல்படி ஏப்ரல் மாதத்திற்குப் பிறகுதான் அந்த விடுதி திறக்கப்படும் என்று தெரிகிறது. தவறு செய்த மாணவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அது தாழ்த்தப்பட்ட மாணவராக இருந்தாலும் அல்லது பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவராக இருந்தாலும், அவர்களை நீக்கிவிடுங்கள். அதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அவர்களுக்காக மற்ற மாணவர்களும் கஷ்டப்பட்ட வேண்டியதில்லை. தவறு செய்தவர்களை நீக்கிவிட்டு மற்ற மாணவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாள் அவர்கள் இடையிலே ஒரு கருத்தைச் சொன்னாலும் இப்போது கல்லூரி மாணவர்களுக்கு இருக்கின்ற ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை என்ற காரணத்தால் நான் ஒரு விளக்கத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்போது கல்லூரிகளில் இருந்துவருகிற போக்கெல்லாம் கல்லூரிகளில் படிக்கிற மாணவர்களில் ஆதிதிராவிடர் மாணவர்கள் ஒரு பிரிவாகவும் மற்ற மாணவர்கள் ஒரு பிரிவாகவும் இருந்து ஜாதி உணர்வுகளுக்கு ஆட்பட்டு இப்படிப்பட்ட தகராறுகள் நடைபெறுகின்றன என்று பல்வேறு கல்லூரிகளில் இருந்து செய்தி வந்திருக்கிறது. நாம் இந்த மாமன்றத்திலே கூட அரசியல் கட்சிகள் மாணவர்கள் பிரச்சனைகளில் தலையிடாமல் இருந்தால் நல்லது; அவர்களுடைய தலையீட்டால்தான் பல குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன என்ற கருத்தைச் சொல்லிவந்திருக்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நடைமுறையைப் பார்க்கும்போது அரசியல் கட்சிகளின் ஆதிக்கம், செல்வாக்கு மாணவர்கள் மத்தியிலே குறைந்திருக்கிறதா இல்லையா என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கே தெரியும். ஆக இன்றைக்கு இந்த பிரச்சனை மன்னார்குடி கல்லூரியில மட்டும் அல்ல: கிண்டி தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் கூட இந்தப் பிரச்சனை இருக்கிறது. இந்த உணர்வுகளை நாம் போக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஜாதி அடிப்படையிலே அந்த உணர்வுகள் எந்தப்

பிரிவு மாணவர் உள்ளத்திலேயேயும் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தை நம்மைப்போன்றவர் கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

இது கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றுதான். அந்த அடிப் படையில்தான் மாணவர்கள் வளர்க்கப்படவேண்டும். முற் போக்கான கருத்துக்கள், சமுதாய ஒற்றுமைக்கான கருத்துக் கள், தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கான கருத்துக்கள், நல்ல சமு தாய வடிவு தரக்கூடிய கருத்துக்கள் மாணவர்கள் மத்தியிலே ஆக்கமும் ஊக்கமும் பெறுவதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபடவேண் டும். ஆகவேதான் நாம் இத்தகைய மாணவர்கள் பிரச்சினையை பொறுத்தவரையில் எல்லா கட்சியினரையும் கூப்பிட்டு அவர் களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்டு நடவடிக்கைகளை எடுத் துக்கொண்டு வருகிறோம். இந்த ஆண்டு இரண்டு கூட்டங் களை நடத்தி நாம் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்ததன் விளை வாகத்தான் ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்ற நம்பிக்கை இருக்கின்றது. ஆகவே இது போன்ற பிரச்சி னைகளை அடுத்து வருகின்ற கூட்டங்களிலே நாம் விவாதித்து தக்க முடிவுகளை எடுப்பதன்மூலமாக நிரந்தரமான ஒரு பரி காரத்தை கல்லூரிகளிலே ஏற்படுத்த முடியும்.

மற்றபடி மன்னார்குடி கல்லூரி மற்ற தனிப்பட்ட கல்லூரி பிரச்சினைகளைப் பொறுத்தவரையிலே தனியாக அதுபற்றி கவனித்து அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரி வித்துக் கொள்கிறேன். கல்லூரி மூடப்பட்டிருக்கின்றது என் றால் கலவரம் அதிகமாக ஆகக்கூடாது, மாணவர்கள் பெரு மளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டுவிடக்கூடாது என்ற காரணத்தால் தான் கல்லூரியை மூடுகிறார்களே தவிர ஏதோ விளையாட்டாக மூடிக்கொண்டிருக்கவில்லை. ஆகவே சேதம் அல்லது பாதிப்பு கள் அதிகமாக ஆவதைத் தடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் கல்லூரிகளை மூடுகிறார்கள். நிலைமை திருந்திய உடனே திறந்துவிடுவார்கள். அதற்கான நடவடிக்கையை அரசு எடுக் கும் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

தமிழ்நாடு அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் முறைப் படுத்துதல் சட்டம் 1973 மற்றும் அச்சட்டத்தின் கீழ் வகுத்த விதிகள், 1974 ஆகியவற்றை முழுமையாக ஆராய்ந்து திருத்தங் களை வெளியிட அரசுக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்காகப் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரின் கீழ் வல்லுநர் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட் டுள்ளது. சிறுபான்மையினர் நடத்தும் தனியார் பள்ளிகள் உரிய விதிகளைப் பின்பற்றாவிட்டால் அவற்றுக்கு மானியம் தர பள்ளிக் கல்வித்துறை மறுத்துவிடலாம் என்று ஆணையிடப் பட்டுள்ளது. தனியார் கல்லூரிகள் தனியார் தொழில் நுட்ப நிறுவனங்கள் போன்றவற்றுக்கும் இது விரிவாக்கப்படுகிறது.

தனியார் கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஆசிரியர்கள் ஒரு கல்லூரியிலிருந்து மற்றொருகல்லூரிக்கு முழுப்பணி உரிமைகளுடன் மாற்றுதலில் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதே சலுகை தனியார் பள்ளிகளுக்கும் தனியார் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிறுவனங்களுக்கும் விரிவாக்கப்படுகிறது. இது இப்போது புதிதாக ஆசிரியர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற சலுகையாகும்.

1—6—1981 முதல் ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களுக்கான சம்பளப் பட்டுவாடா முறையைச் சீரமைத்து 1—4—1982 முதல் அந்தந்த வட்டார உதவிக் கல்வி அதிகாரியின் பெயரில் தொடங்கப்படும் வைப்புக் கணக்கு அதாவது பெர்சனல் டெப்பாசிட்டிலிருந்து அவர்களுக்குச் சம்பளப்பட்டுவாடா செய்ய ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

1980—81 முடிய தொடங்கிய 563 அரசு மேல்நிலைப்பள்ளிகளுக்கும் வகுப்பறை மற்றும் ஆய்வுக்கூட கட்டட வகையில் இதுவரை ரூ. 10 கோடி அளவில் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1981-82-ல் தொடங்கிய அரசு மேல் நிலைப் பள்ளிகள் 67-க்கும் மொத்தம் ரூ. 1·68 கோடி செலவில் கட்டட வேலைகள் 1982-83-ல் ஏற்பளிக்கப்படும்.

அரசு மேல்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு ஆய்வுக்கூட தளவாடங்கள் வகையில் இதுவரை ரூ. 5 கோடி செலவுக்கு ஏற்பளிக்கப் பட்டுள்ளது. அத்தொகைக்கும் மேலாக ரூ. 76.50 லட்சம் தளவாட வகையில்—அதாவது 1980-81-ல் தொடங்கிய 86 அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகளின் இரண்டாமாண்டு மேல்நிலை வகுப்புத் தேவைக்கும், 1981-82-ல் தொடங்கிய 67 அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகளின் முதலாண்டு மேல்நிலை வகுப்புத் தேவைக்கும் சேர்த்து ஏற்பளிக்கப்படுகிறது.

கடந்த பல ஆண்டுகளாக ஆண்டுதோறும் புதிய உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அரசு தொடங்கிவந்துள்ளது. எனினும் அவற்றிற்குரிய கட்டடம், மற்ற வசதிகள் தேவையான அளவுக்கு இல்லை. கட்டட வசதிக்கு மொத்தம் ரூ. 100 கோடி அளவில் தேவைப்படும். அரசு பட்ஜெட்டில் இவ்வகையில் ஆண்டுதோறும் ஓர் அளவுக்கு நிதி ஒதுக்க இயலுகிறது. 1982-83 ஐ எடுத்துக்கொண்டால் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டட வேலைகளுக்கு ரூ. 62 இலட்சமும் அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிக் கட்டட வேலைகளுக்கு ரூ. 221 இலட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. அரசுப் பள்ளிகளின் கட்டடத் தேவைகளை விரைவில் பூர்த்தி செய்ய வங்கிகள் போன்றவற்றிடமிருந்து கடன் பெற்று ஒரு பெரிய திட்டத்தை மேற்கொள்ள இயலுமா என்பது ஆய்வு செய்யப் படுகிறது. கழிவறை போன்ற அடிப்படை சுகாதார வசதிகளை யாவது உடனடியாக அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் அதுவும்

குறிப்பாக மகளிர் பள்ளிகளில் இவ்வரசின் நிதியிலிருந்து செய்து தர அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதற்காக 1982-83—ல் ரூ. 1.50 கோடி செலவில் ஒரு பெரும் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும்.

மேல்நிலைப்பள்ளிக் கல்வித் திட்டம் 1978-79 முதல் அமுலாக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தை ஆய்வு செய்து மதிப்பீட்டு அறிக்கை ஒன்றை 'மதிப்பீடு மற்றும் திட்டச் செயற்பாடு ஆய்வு' இயக்குநர் மூலம் தயாரிக்க அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

மேல் நிலைப்பள்ளித் தொழிற்பாட மாணவர்களின் வேலை வாய்ப்புக்கான அதிகரித்தல், அவர்கள் உயர் கல்வியும், தொடர் கல்வியும் பெற வழி செய்தல் போன்ற நோக்கங்களுடன், மேல் நிலைக் கல்வித் தொழிற்பாட வகுப்புகளின் பாடங்கள், பாடத் திட்டம் ஆகியவற்றை மாற்றி அமைப்பதற்கான 1982 சனவரியில் அண்ணா பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் தலைமையில் உயர்மட்டக் குழு ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது.

ஆதி திராவிட மாணவ மாணவியருக்கு 8, 9, 10 வகுப்புகளில் சிறப்புப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் 1981—82-ல் 500 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் செயல் படுத்தப்பட்டது. அது தொடரும். மேலும் 1982-83 இல் இத்திட்டம் 300 மேல்நிலைப் பள்ளி வகுப்புகளுக்கும் விரிவாக்கப்படும். பொறியியல் மருத்துவம் போன்ற கல்லூரிகளில் சேரும் மாணவர்களைப் பற்றி இது குறித்து நான் ஆரம்பத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறேன்........ (குறுக்கீடு.)

(இரவு 8-20)

திரு. எல். இளையபெருமாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், அமைச்சர் அவர்கள் அரிசன குழந்தைகளுக்கு.........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையிலே பேசியவர்கள் தங்களுக்கு சந்தேகம் ஏற்பட்டு விளக்கம் கேட்பதுதான் முறை. நீங்கள் மானியத்திலேயும் பேசவில்லை, ஆனால் ஒவ்வொன்றிற்கும் எழுந்து சந்தேகம் கேட்கிறீர்கள். (குறுக்கீடு) உங்களுடைய கட்சியில் கேட்டு நீங்கள் பேசியிருக்க வேண்டும். நாளைக்கு மானியம் வருகிறது. அதிலே பேசலாம்,

திரு. எல். இளையபெருமாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே ஆதிதிராவிட மாணவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட சலுகைகளைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி கொடுக்கப்படவேயில்லை; ஆதித்திராவிட நலத்துறையினாலும் கொடுக்கப்படவில்லை, கல்வித்துறையினாலும் கொடுக்கப்படவில்லை..................... (மணியடிக்கப் பெற்றது).

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : சரி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அதை எழுதித்தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம் தரமான பாட நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிடுதல்; மலிவு விலைத் தாளைக்கொண்டு நோட்டுப் புத்தகங்களைத் தயாரித்து வெளியிடுதல் ஆகிய பணிகளுடன் தமிழகத்தில் கல்வி வளர்ச்சிக்காகாப் பின்வரும் பணிகளையும் ஆற்றி வருகிறது.

1 முதல் 3 வகுப்புகளில் இலவசப் பாடநூல் வழங்க ஆண்டுக்கு ரூ. 67 லட்சம் செலவிடுகிறது. அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிட வேலைகளுக்கு 1981-82-ல் ரூ. 28 லட்சம் தந்தது. வரும் ஆண்டில் ரூ. 25 லட்சம் தரும்.

இந்நிறுவனம் தற்பொழுது தனியார் கட்டிடத்தில் அமைந்துள்ளது. இதற்குச் சொந்தமாகச் சென்னையில் பல மாடிக் கட்டிடம் ஒன்று கட்ட ரூ. 115 லட்சம் செலவில் இந்நிறுவனம் ஒரு திட்டத்தை மேற்கொண்டு, ஒரு பகுதி கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பகுதி விரைவில் திறக்கப்படும்.

ஊரக தொழிற் சார்ந்த எழுத்தறிவிப்புத் திட்டம் தற்பொழுது 12 மாவட்டங்களில் செயல்படுகிறது. 1982—83-ல் அதை மேலும் ஒரு மாவட்டத்தில் செயல்படுத்த மைய அரசு நிதி உதவி அளிக்க இசைந்துள்ளது. இது பெரியார் மாவட்டத்தில் செயல்படுத்தப்படும்.

ஊரக தொழில் சார்ந்த எழுத்தறிவிப்புத் திட்டத்தின் கீழும் மாநில அரசின் முதியோர் கல்வித் திட்டத்தின் கீழும் பயன்பெறுபவர்களின் சுமார் 45 சத வீதம் ஆதி திராவிடர்களாக இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. அண்மையில் மாநில முதியோர் கல்வி திட்டத்தின் கீழ் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் மூன்றாவது கட்டமாக துவங்கப்பட்டுள்ள 500 முதியோர் கல்வி மையங்களும் ஆதி திராவிடர்களுக்காகவே துவங்கப்பட்டிருப்பதும், அவற்றில் பயிலுவோரில் கணிசமானவர்கள் ஆதி திராவிட பெண்களாக இருப்பதும் ஒரு சிறந்த சாதனை எனலாம். இதிலே நாம் கவனிக்க வேண்டிய ஒன்று, முதியோர் கல்வி திட்டத்தில் படிக்க வருகிறவர்கள், அவர்களாக இஷ்டப்பட்டு படிக்க வந்தால் தான் அந்த வகுப்புகள் நடைபெறும். ஆகவே அந்த வகுப்புகள் நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறது என்றால் இஷ்டப்பட்டு வருகிறார்கள் என்று பொருள். ஆகவே, ஆதி திராவிடவகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் இதற்காக இஷ்டப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பது, அந்த சமுதாயத்திலே இப்போது தோன்றியுள்ள பெரும் மாறுதல்கலைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 16] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

மைய அரசு நிதியுதவியுடன் தொழிலாளர் கல்வி நிலையம் அடுத்த ஆண்டிலிருந்து சென்னையில் தொடங்கப்படும். தொழிலாளர்களுக்கு தொழிற்சாலை வேலை நேரத்திலேயே ஒரு மணி நேரம் எழுத்தறிவு புகட்ட வேண்டுமென்பது இச்சிரிய திட்டத்தின் நோக்கமாகும். முதியோர் கல்விமையங்களை தனியார் நிறுவனங்களுக்கு மைய அரசு மானிய உதவி தந்து வந்த திட்டம் 1980-ல் நிறுத்தப்பட்டது. அத்திட்டத்தைப் புதுப்பிக்க வேண்டும் என்று இவ்வரசு தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்துள்ளது, அக்கோரிக்கைக்கு மைய அரசு இணங்கி அண்மையில் அத்திட்டத்தை மீண்டும் புதுப்பித்துள்ளது. அனைவருக்குமான அஞ்சல் முறைப்பள்ளி (ஓப்பன் ஸ்கூல்) தொடங்குவதற்கான ஆலோசனை கூற அமைத்துள்ள குழுவின் அறிக்கை வந்ததும் இப்பள்ளியை தொடங்கி உயர்நிலைப்பள்ளி நிலையில் பள்ளி சாராக் கல்வி வசதியை விரிவாக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

பாரதியார், பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகங்களை எடுத்துக் கொண்டால், பாரதியார் பல்கலைக் கழகத்துக்கு கோவையிலிருந்து மருதமலை போகும் வழியில் சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலமும் பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்துக்கு திருச்சிராப்பள்ளி தாலுக்கா சூரியூர் கிராமத்தில் சுமார் 500 ஏக்கர் நிலமும் கையகப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. காரைக்குடியில் அழகப்பா கல்வி அறக்கட்டளையின் கீழுள்ள கல்வி நிறுவனங்களை இணைத்து, பல்கலைக் கழகமாக நிறுவுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய அமைச்சரவைத் துணைக் குழு ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. புதிய பல்கலைக் கழகங்கள் அனைத்திற்கும், கட்டிடங்கள் கட்டுதல், வளாக மேம்பாடு செய்தல், வரைபடங்கள் தயாரித்தல் ஆகியவற்றைத் திட்டமிட்டு செய்ய வளாக மேம்பாட்டுக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பாரதியார் நூற்றாண்டு விழாவில் முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்தபடி தமிழ்நாட்டில் பெண்களுக்கென தனியே மகளிர் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவுவதற்கு வல்லுநர் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட இருக்கிறது.

கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் அமைதியின்மை என்பது தற்போது மிகப் பெரிய சமுதாயப் பிரச்சினையாக உருவாகி விட்டது. மாணவர்களின் அமைதியின்மைக்கான பல்வேறு காரணங்களை ஆராய்வதற்காக அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டங்கள் இரண்டு 15—5—1981 அன்றும் 30—6—1981 அன்றும் கூட்டப்பட்டன. கல்லூரி முதல்வர்கள் மாணவர் பிரதிநிதிகள் ஆகியோருடனும் கலந்து பேசினோம். '' ராகிங் '' போன்ற செயல்களில் ஈடுபடும் மாணவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

கல்லூரி மாணவர் பேரவைத் தேர்தல்கள் நடைபெறுவதற்கான பொதுவான நெறிமுறைகள் எடுக்கப்பட்டு கல்லூரிகட்கு அனுப்பப்பட்டது. இதன் விளைவாக மாணவர் பேரவைத் தேர்தலின் போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வன்முறைச் சம்பவங்கள் இவ்வாண்டு வெகுவாகக் குறைந்துள்ளன.

சட்டக்கல்லூரிகள் : 1982—83 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் திருச்சிராப்பள்ளி சட்டக் கல்லூரிக்குக் கட்டடம் கட்ட ரூ. 10 லட்சமும், மதுரை சட்டக் கல்லூரியில் மாணவர் விடுதி கட்ட ரூ. 5 லட்சமும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளன.

மாலை நேர சட்டக்கல்லூரிகளை மீண்டும் ஆரம்பிப்பதற்கு அகில இந்திய வழக்கறிஞர் மன்றத்தின் அனுமதி கோரப்பட்டுள்ளது. வேறு பல மாநிலங்களிலே அகில இந்திய வழக்கறிஞர் மன்றத்தின் அனுமதியைக் கேட்காமலேயே மாலை நேர வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. அதே அடிப்படையிலே இங்கேயும் நடத்த வேண்டும் என்று பல உறுப்பினர்கள் கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே நாமும் மாலை நேர வகுப்புகளை நடத்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே அகில இந்திய வழக்கறிஞர் மன்றத்தின் அனுமதியைக் கேட்டிருக்கிறோம்.

விளையாட்டுத்துறையைப் பொறுத்தவரையில், 1982—83-ல் செயல்படுத்தவிருக்கும் "மிக இளமையில் தெரிந்திடு" (catch them very young) என்ற புதுமையான திட்டம் விளையாட்டில் அர்வம் கொண்ட குழந்தைகளை நர்சரி பள்ளிப் பருவத்திலிருந்தே தெரிந்தெடுத்து ஊக்குவித்து விளையாட்டு வீரர்களாக/வீராங்கனைகளாக உருவாக்க உதவும்.

மாணவர்களல்லாத இளைஞர்களுக்கு விளையாட்டு வசதிகளை செய்து கொடுப்பதில் இத்துறை போற்றத்தக்க விதத்தில் செயல்படுகிறது. செங்கற்பட்டு மாவட்டம் காட்டாங்கொளத்தூரில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இத்தகைய இளைஞர் விளையாட்டு மையம் ஒன்று மிகச் சிறந்த முறையில் செயல்படுவதை நானே நேரடியாகக் கண்டறிந்தேன். பிற மையங்களும் இவ்வாறு நற்பணி செய்தால் இளைஞர் சமுதாயம் நல்ல முறையில் உருவாகிட வழி பிறக்கும்.

இத்துறை அடுத்த ஆண்டில் மேற்கொள்ளவிருக்கும் வேறு சில புதிய பணிகள்—குழந்தைகளுக்கும் மாணவரல்லாத இளைஞர்களுக்கும் பயனளிக்கும் வகையில் மாவட்ட விளையாட்டுக் குழுக்களுடன் இணைந்த விழையணி (ஹாபி) மையங்கள் எட்டு அமைத்தல், தனியார் விளையாட்டுக் குழாம்கள் நிறுவனங்களுக்கு விளையாட்டுப் பொருள்கள் வாங்கிட மானியம் அளித்தல் முதலியனவாகும்.

தமிழ்நாடு சாரண-சாரணியர் இயக்கத்திற்கு ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படும் அரசு மானியம், 1981–82 ஆம் ஆண்டு முதல் ரூ. 30,000-லிருந்து ரூ. 3 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. சாரண-சாரணியருள் வசதிக் குறைவான குடும்பங்களைச் சார்ந்தவர்களுக்கு இலவசமாகச் சீருடை வழங்குவதற்கான 1981–82 ஆம் ஆண்டில் ரூ 5 லட்சம் செலவிட ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில மட்டத்தில் சாரண-சாரணியர் அவ்வப்போது முகாம் நடத்திக் கொள்வதற்கான 21 ஏக்கர் நிலப்பகுதி ஒன்றை செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஆலத்தூர் என்னுமிடத்தில் மாநில அரசு வழங்கியுள்ளது. மாவட்டங்களிலும் முகாம் நடத்துவதற்காக இத்தகைய இடங்கள் ஒதுக்கப்படும்.

தமிழ்நாட்டில் தற்போது 1.42 லட்சம் சாரண-சாரணியர் உள்ளனர். இவ்வெண்ணிக்கை இந்தியா அளவிலும் உள்ள சாரண-சாரணியர் எண்ணிக்கையில் நான்கில் ஒரு பங்காகும். குடியரசுத் தலைவரின் 20-வது சாரண-சாரணியர் பேரணி வெகு சிறப்பாகச் சென்னையில் அண்மையில் நடைபெற்றது. அவ்வமயம் சாரண-சாரணியர் இயக்கத்தின் தலைசிறந்த வெள்ளி யானை விருது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. மாநில முதல்வர்களுள் நமது மாநில முதல்வருக்கே இவ்விருது முதற்கண் கிடைத்துள்ளது என்பது பெருமைக்குரியது.

தேசியப்பணித் திட்டம்: இந்தியாவிலேயே தேசியப் பணித் திட்டம் முதலில் தமிழகத்திலேதான் மேல்நிலைப் பள்ளி மட்டத்திலும் தொடங்கப்பட்டது. தற்பொழுது மேல்நிலைப் பள்ளி மாணவர்கள் 10,000 பேர் இதில் பங்கேற்கின்றனர். 1982–83-ல் மேலும் 10,000 பேர் இத்திட்டத்திலும் சேர்க்கப்படுவார்கள்.

பொது நூலகத்துறை: 1981–82-ல் சென்னையில் வட்டார நூலகங்கள் 3-க்கு கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன. வரும் ஆண்டில் மேலும் 3 வட்டார நூலகங்களுக்குக் கட்டடங்கள் கட்டி முடிக்கப்படும். கிளை நூலகங்கள் 3-க்கு இவ்வாண்டு கட்டடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. 6 கிளை நூலகங்களுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. 30 கிளை நூலகங்களுக்கு வரும் ஆண்டில் கட்டடங்கள் கட்டும் பணி மேற்கொள்ளப்படும்.

1981–82-ல் திருச்சி மாவட்ட மைய நூலகத்துக்கு கட்டடப்பணி தொடங்கப்பட்டது. 1982–83-ல் தருமபுரி, மற்றும் பெரியார் மாவட்ட மைய நூலகங்களுக்குக் கட்டடம் கட்டும் பணியும் மாவட்டங்களில் கிளை நூலகங்கள் 50-க்கு கட்டடம் கட்டும் பணியும் மேற்கொள்ளப்படும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு வரும் ஆண்டில் மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழு அமைக்கப்படும்.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1982 மார்ச் 16

நிதிநிலைமை நன்றாக உள்ள நூலக ஆணைக்குழுக்களின் எல்லைக்குள், 5,000-த்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் தொகையுடைய ஊர்களில் 1982—83-ல் 100 கிளை நூலகங்கள் திறக்கப்படும். இதற்காகும் மொத்தச் செலவும் (ரூ. 19 லட்சம்) நூலக ஆணைக்குழுக்களின் நிதியிலிருந்து ஏற்கப்படும்,

ஆவணக் காப்பகம்: தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகத்தில் நுண்நிழற்படக் கருவி ஒன்றை ரூ. $6\frac{1}{2}$ இலட்சம் செலவில் நிறுவும் பணி முடிவடைந்துள்ளது. மின் அணுமுறை மூலம் படி பெருக்கும் கருவி ஒன்றும், சென்னை ஆவணக் காப்பகத்தில் நிறுவப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

புதிதாக ஏற்படுத்தியுள்ள மதுரை, சிதம்பரம், மற்றும் கோயம்புத்தூர் வட்டார ஆவணக் காப்பகங்கள் இயங்கத் தொடங்கிவிட்டன.

அருங்காட்சியகம்: சென்னை அருங்காட்சியகத்திலுள்ள படிமக்கூடத்தில் அண்மையில் சிலைகள் திருட்டு போனதை யொட்டி, தடுப்பு நடவடிக்கையாக படிமக் கூடத்திற்கு வரும் பார்வையாளர்கள் அனைவரும் பதிவேட்டில் கையொப்பம் இட வேண்டும் என்ற முறை தொடங்கப்பட்டுள்ளது. அருங்காட்சியகம் அருகில் புறங்காவல் நிலையம் ஒன்று அமைக்கவும், படிமக் கூடம் போன்ற இடங்களில் பாதுகாப்பை வலுப்படுத்தவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

தமிழ் பல்கலைக் கழகம்: பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த நாளான 15-9-1981 அன்று தஞ்சாவூரில் தொடங்கப்பெற்ற தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில், நூலகம் அமைக்கவும், மற்றும் இதர கருவிகள் வாங்கவும் முதற்கட்டமாக ரூ. 45 இலட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவுவதற்காக கையகப்படுத்தப்படும் நில விலைக்காக ரூ.32 இலட்சம் வழங்கப்பட இருக்கிறது. கட்டிடங்கள் கட்டும் பணியினை உடனடியாகத் தொடங்க தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்கத்தில் கீழ் 4 உட் கோட்டங்கள் நிறுவப்பட அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(இரவு 8.30)

அனைத்து துறைகளிலும் தமிழ் ஆட்சி மொழித் திட்டத்தை முழுமையாக நிறைவேற்றுவதற்கான மூவாண்டு முனைப்புத் திட்டம் 1981-82-ல்—17 துறைகளில் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்துறைகளில் 80-லிருந்து 90 விழுக்காடு நடவடிக்கைகள் தமிழிலேயே நடத்தப்படுகின்றன. வரும் ஆண்டில் இது மற்ற எல்லாத் துறைகளுக்கும் விரி

வாக்கப்படும். 1983-84-ல் தலைமைச் செயலகமும் பொதுத்துறை நிறுவனங்களும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இத்திட்டம் செம்மையாக நிறைவேற வேண்டிய அளவு தமிழ் தட்டச்சுகள் வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் ஆட்சிச் சொல்லகராதியின் மறு பதிப்பையும் வெளியிட நடவடிக்கைமேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் பாட நூல் மறுமதிப்பு அச்சிடும் பணியை தமிழ்நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனம் மேற்கொண்டுள்ளது. விரைவில் இது வெளிவரும். இது குறித்து எதிர் கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்களின் கருத்துக்கள் மனதிலே எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் வாழ்ந்து வரும் படகர்கள் மொழிக்குப் பொருத்தமான வரி வடிவம் ஒன்றை நிர்ணயிக்க வல்லுநர் குழு ஒன்று அமைக்கப்படவிருக்கிறது.

அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பவியல் வளர்ச்சிக்கு நமது அரசு மிகுந்த முக்கியத்துவம் தந்து வருவதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் அறிவியல் கல்வி வளர்ச்சிக்கு எடுக்கப்பட்டு வரும் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மானியக் கோரிக்கை விளக்க நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தொழில் நுட்பக் கல்வியின் வளர்ச்சி, கடந்த சில ஆண்டுகளில் மிகச் சிறந்த முறையில் நடந்து வருகிறது. தொழில் நுட்பக் கல்விக்காக 1976-77-ல் ஆன செலவு ரூ. 5.72 கோடி. 1982-83-ல் தொழில் நுட்பக் கல்விக்கு மொத்த நிதி ஒதுக்கம் ஏறத்தாழ மும்மடங்காக உயர்ந்து ரூ. 15.66 கோடியாக இருக்கிறது. அண்ணா பல்கலைக் கழகம் 1978-ல் அமைக்கப் பட்டது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் மட்டும் 11 பல்தொழில் பயிலகங்கள், 4 மகளிர் பயிலகங்கள் உட்பட, ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

1964-க்குப் பிறகு முதன்முதலாக, புதிதாக ஒரு தொழில் பொறியியற் கல்லூரி இவ்வாண்டு தான் தொடங்கப் பட்டுள்ளது. அப்புதிய கல்லூரி திருநெல்வேலியில் தொடங்கிய பொறியியற் கல்லூரியாகும்.

இரண்டு பல்தொழில் பயிலகங்களில் இவ்வாண்டு ஷிப்டு முறை செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பாரதியார் நூற்றாண்டு விழாவில் முதல்வர் அறிவித்தபடி எட்டையபுரத்தில் ஒரு மகளிர் பல்தொழில் பயிலகம் ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பாலிடெக்னிக்குகளில் பயிலும் மகளிருக்கான உதவிப்பணம் மாதம் ரூ. 50-லிருந்து ரூ. 75 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

பல்தொழில் பயிலகங்களில் ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடிமக்களுக்கு ஒதுக்கியுள்ள 18 விழுக்காட்டிற்கு மேலாகவே அவர்கள் சேர்க்கப்பட்டு வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

பொறியியற் கல்லூரி பாலிடெக்னிக்குகளில் 1-1-1975 வரைபதவி உயர்வு பெற்றவிரிவுரையாளர்களுக்கும் ரூ.1,100 ஆரம்பச் சம்பளமாக அளிக்க அரசு முடிவெடுத்துள்ளது.

அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தில், 'தொலை உணர் மையம்' (ரிமோட்சென்சிங் சென்டர்) அமைப்பதற்கு வரும் 4 ஆண்டுகளில் அரசு ரூ. 76 இலட்சம் மானியம் தர இசைந்துள்ளது. மேலும் இத்திட்டத்திற்கு மேற்கு ஜெர்மனியிலிருந்தும் உலக உணவு மற்றும் வேளாண்மைக் கழகத்தின் வழியாகவும் சுமார் ரூ.1.30 கோடி நிதியுதவி பெற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

அண்ணா பல்கலைக்கழகத்திற்கு வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கான திட்ட மானியமாக இவ்வரசு 1981-82-ல் ரூ. 6 இலட்சம் மானியம் தந்தது. 1982-83-ல் ரூ. 6.2 இலட்சம் தரப்படும்.

அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பவியல் மையங்களை சென்னை, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் பெரும் முதலீட்டில் நிறுவ இருப்பதும் அறிவியல் வளர்ச்சியில் இவ்வரசு காட்டும் ஆர்வத்தின் ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

தமிழ்நாடு மாநிலத் திட்டக் குழு 'கல்வி பயிலும் சமுதாயத்தை நோக்கி' என்னும் வெளியீட்டில் கல்வியின் பொதுவான குறிக்கோள்களாகக் குறிப்பிட்டுள்ளவை வருமாறு:—

குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே சமுதாயத்தில் பயனுள்ள உறுப்பினராக முழுமை வாய்ந்த உடல் நலன் மற்றும் மன நலன் வாய்ந்தவர்களாக வளர வழி வகுத்தல், மாநிலத்தின், நாட்டின், உலகத்தின் பண்பாடு மற்றும் வரலாற்றை உணர்ந்து, அறிதல், நாட்டின் ஒழுக்கம் மற்றும் ஆன்மிக கோட்பாடுகளின் ஈடுபாடு; அறிவியல், தொழில் நுட்பவியல் மற்றும் வாழ்க்கைத் தொழிலியல் அறிவை முழுமையாக பெறுதல், அறிவியல் எல்லைகளை விரிவாக்கவும், மாநிலத்தையும் நாட்டையும் எதிர்நோக்கியுள்ள தொழில் நுட்பவியல் மற்றும் வளர்ச்சிப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான ஆராய்ச்சிகளை ஊக்குவித்தல், கல்வியைப் பரவலாக்குதல், பல்வேறு நிலைக் கல்விகளுக்குமான வளர்ந்துவரும் கல்வித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தல், மாநிலத்தில் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாடும் பெரும்பான்மை மக்கள் கல்வியின் பயனை பெறும் விதத்தில் ஊக்குவித்தல்.

1982 மார்ச் 16] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

மேற்கண்ட நோக்கங்களில் அடிப்படையில் அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பவியலுக்கு அனைத்து மட்டங்களிலும் உரிய கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும் என்று அடிப்படையில், கல்வித் துறையில் அறிவியல், தொழில் நுட்பவியல் பகுதிகளின் தலையாய பங்கைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலும், தலைமைச் செயலகக் கல்வித் துறையின் பெயர், ''கல்வி அறிவியல் மற்றும் தொ ல் நுட்பவியல் துறை'' என்று மாற்றி இருப்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய பல்வேறு கருத்துக்களுக்கும், அரசு எடுத்திருக்கிற பல்வேறு நடவடிக்கையின் அடிப்படையிலும் நான் இதுகாறும் சொன்ன செய்திகளிலிருந்து கல்வித்துறை முன்னேற்றத்திற்கு எப்படி பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்த அடிப்படையில் இந்தக் கல்வி மானியத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்ப பெற்றுக் கொண்டு இந்தக் கல்வி மானியத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: ஒரே கல்லூரியில் ஹரிஜன் ஹாஸ்டல், பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கான ஹாஸ்டல், முற்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஒரு ஹாஸ்டல் என்று ஏன் அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும்? இப்படி ஒரே கல்லூரியில் மூன்றுவித ஹாஸ்டல்களில் ஏற்படுத்துவதால், செலவு அதிகமாகிறது? அதை விட ஏழை மாணவர்கள் இல்லம் என்று வைத்து எல்லா சமுதாயப் பிள்ளைகளையும் சேர்த்து வைத்து நடத்தும் முறையில் ஒரே ஹாஸ்டலை ஏன் வைத்திருக்கக் கூடாது? அதனால் அரசுக்கும் செலவு மிச்சப்படும். ஜாதி உணர்வுகளுக்கும் ஏற்படாத நிலை ஏற்படும்; இதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் காலத்திலும் சொன்னேன். இப்போதும் சொல்கிறேன். இதுவரை அது குறித்து எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஒரு சில மாணவர்கள் செய்கிற காரணமாக அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுகிற விடுதி மாதக் கணக்கில் மூடப்படுகின்ற நிலையில் நிரபராதிகளான மாணவர்கள் படிக்கமுடியாததொரு அவலநிலை ஏற்படுகிறது. அதனால் மாணவர்கள் வேறு இடங்களில் தங்க வேண்டிவருகிறது. அவர்கள் படிப்பும் வீணாகிறது. ஆகவே அது சம்பந்தமாக அரசு ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது?

தென் ஆற்காடு, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் ஏழைகளுக்கு இலவசப் புத்தகங்கள் கொடுப்பதாகச் சொல்லியும் இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை. ஸி. ஈ. ஓ. டி. இ. ஓ. வை. வைக் கேட்டால் ஆதி திராவிட நலத் துறையைக் கேளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களிடம் கேட்டால், கல்வித் துறையில்

கேளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே கால காலத்தில் இந்த மாணவர்களுக்கு பாடப்புத்தகங்கள் கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா? (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பல கல்லூரிகளில் ஜாதிப் பெயரால் ஹாஸ்டல்கள் இல்லை. அங்கும் இப்படிப்பட்ட கலவரங்கள் நடக்கின்றன. மருத்துவக் கல்லூரியில் விடுதியில் கூட (இருக்கிற ஜாதி குறுக்கீடுகள்) ஜாதியின் பெயரால் பண ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறவரையில் அதை மாற்ற இயலாது. நாங்கள் தான் ஒரு மாறுதலைச் செய்தோம். (குறுக்கீடுகள்) மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் உணர்வுகளை ஒப்புக்கொள்கிறேன். இப்போது மத்திய அரசு ஒரு ஜாதிக்கு மானியம் தருகிறார்கள். மாநில அரசு ஒரு ஜாதிக்கு மானியம் தருகிறார்கள். ஆகவே தனித்தனியாக விடுதிகள் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் ஒரு புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்க மாணவர்கள் விடுதியில் இவ்வளவு ஆதிதிராவிடர்கள் இருந்தால் 25 சதவீதம் பிற்படுத்தப் பட்ட வகுப்பு மாணவர்கள் இருக்கவேண்டும் என்று சேர்ந்து வாழும் முறை தமிழ்நாட்டில் ஒன்றில்தான் இந்தியாவிலேயே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சமுக சூழ்நிலை ஏற்பட பத்தாண்டுகள் ஆகும். இரண்டு பேர்களும் படிப்பில் இப்போதுதான் முன்னேறுகிறார்கள். இப்போதுதான் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொள்கிறார்கள். பிற்பட்டவர்களானாலும் சரி ஆதிதிராவிடர்களானாலும் சரி, ஆகவே ஒரு நல்ல நிலைமைக்கு கொண்டு போய் சேர்ப்பது கடினமான காரியம். அந்த கடினமான காரியத்தைத்தான் அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் கூடித்தான் இதற்கு பரிகாரம் காணவேண்டும்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் உ. சுப்பிரமணியன், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், செ. சிவசாமி ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாக கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—'' மானியக் கோரிக்கை எண். 17-கல்வி தலைப்பின் கீழ் ரூ. 290,78,59,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்,''.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளை, 17—3—1982-ம் தேதி காலை 9-00 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 8-39 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

(9) பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

141. தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சி கழகத்தின் 1980-81ஆம் ஆண்டிற்கான 10-வது ஆண்டறிக்கை (ஆங்கிலம்) [1956-ஆம் ஆண்டு நிறுவனச் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619.அ பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது].

142. தமிழ்நாடு 1956 ஆம் ஆண்டு சிறு தொழில்—குடிசை தொழில் கடன்—உதவித்தொகை விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து 27—8—1981 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற தொழில் துறையின் 1212 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ் நாடு 1922 ஆம் ஆண்டு மாநிலத் தொழில் உதவிச் சட்டத்தின் [தமிழ் நாடு சட்டம் 5/1923 19(டி) பிரிவின் கீழ் பேரவையின் முன் வைக்கப் பெற்றது].

143. தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் தயாரிக்கப் பெற்ற வெளிநாட்டு சாராவி விதிகளில் (மொத்தமாக வழங்கு தல்) சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து 21—8—1981 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற மதுவிலக்கு-ஆயத் தீர்வைத் துறையின் 196 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 10/1937) 54(3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

106. கோரிக்கை எண். 17 — தமிழ் நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி குறித்த கொள்கை விளக்க குறிப்பு — 1982-83 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

107. பள்ளிக்கல்வி, கல்லூரிக் கல்வி, தொழில் நுட்பக் கல்வி பற்றிய செயல்முறைத் திட்டம்—1982-83 (ஆங்கிலம்).